

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΖ'

Τρίτη 18 Δεκεμβρίου 2001

Αθήνα, σήμερα στις 18 Δεκεμβρίου 2001, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.15' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΙΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Γραμματέα της Βουλής κ. Άγγελο Τζέκη, Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μικρών Φορτηγών Αυτοκινήτων ζητεί την έκδοση εγκυκλίου σχετικά με την μεταφορά ευπαθών προϊόντων από ΦΔΧ του Ν. 1073/80

2) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μικρών Φορτηγών Αυτ/των ζητεί την έκδοση απόφασης σχετικά με τη ρυμούλκηση οχημάτων από τα φορτηγά Δ.Χ. του Ν. 1073/80.

3) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μικρών Φορτηγών Αυτ/των ζητεί την εντατικοποίηση των ελέγχων για την πάταξη των παράνομων μεταφορών.

4) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μικρών Φορτηγών Αυτ/των ζητεί την αύξηση των συντάξεων του ΤΣΑ.

5) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Συλλόγου Εθελοντών Δυνάμεων Δασοπροστασίας και Διάσωσης καταγγέλλει περιστατικό που συνέβη σε στρατευμένο μέλος του Συλλόγου.

6) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Ι. Τελλίδου, υπάλληλος ΔΕΥΑΝ ζητεί τη μετάταξή της σε υπηρεσία του Υπ. Εσωτερικών.

7) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

κατέθεσε αναφορά με την οποία Εκπαιδευτικοί που υπηρετούν σε θέσεις διοίκησης του ΟΕΕΚ ζητούν να υπολογισθούν τα μόρια διοίκησης για τους Δ/ντές και αναπληρωτές Δ/ντές ΙΕΚ.

8) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορές με τις οποίες ο Έπαρχος Άνδρου ζητεί την επισκευή του επαρχιακού οδικού δικτύου της Άνδρου.

9) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Πρόεδροι των Αγροτικών Συν/σμων Δήμου Θέρμου Αιτωλ/νίας ζητούν την αποστολή γεωπόνων για την καταγραφή των πραγματικών ζημιών στις ελαιοκαλλιέργειες της περιοχής τους που προκλήθηκαν από την ανεμοθύελλα του Νοεμβρίου 2001.

10) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Θεσσαλονίκης ζητεί να επανακαταρτηθούν οι εργαζόμενοι της ΕΛΛΕΝΙΤ Θεσσαλονίκης και να προωθηθούν σε άλλη απασχόληση.

11) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Αλιευτικοί Συν/σμοι και τα Επαγγελματικά Σωματεία παράκτιων αλιείων του Θερμαϊκού Κόλπου ζητούν να επιτραπεί η χρησιμοποίηση διχτύων μεσινέζας στους επαγγελματίες αλιείς.

12) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δ/ντρια του Γενικού Νοσοκομείου Κέντρου Υγείας Σητείας ζητεί τη μετάταξη φύλακα του νοσοκομείου στην κατηγορία των οδηγών.

13) Ο Βουλευτής Πέλλας κ. ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Κάτοικοι του Αστικού προσφυγικού συνοικισμού Αγίου Μάρκου Έδεσσας ζητούν την επίλυση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος της περιοχής τους.

14) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ε. Γιαννόπουλος, κάτοικος Πάρου, ζητεί τη διευθέτηση οφειλών του προς την ΑΤΕ.

15) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία τα Σωματεία Εργαζομένων της περιοχής Αλιβερίου Εύβοιας ζητούν τη στελέχωση του ΙΚΑ Αλιβερίου με πρόσθετο προσωπικό.

16) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέ-

θεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων ΔΕΗ Κεντρικής Ελλάδας διαμαρτύρεται για τη μη εγγραφή στον προϋπολογισμό του έτους 2002 του ποσού που αναλογεί για την κάλυψη των αναγκών του ΟΑΠ/ΔΕΗ.

17) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο πρώην εργαζομένων ΒΙΟΜΑΓΝ ζητεί να καταβληθούν δεδουλευμένες αποδοχές και αποζημιώσεις στα μέλη του.

18) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο πρώην εργαζομένων ΒΙΟΜΑΓΝ ζητεί να καταβληθούν δεδουλευμένες αποδοχές και αποζημιώσεις στα μέλη του.

19) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Αδελφότης Ολυμπιτών Καρπάθου «Η ΔΗΜΗΤΡΑ» ζητεί την κατασκευή νέου κτιρίου για τη στέγαση του Δημοτικού Σχολείου Ολύμπου Καρπάθου.

20) Ο Βουλευτής Αργολίδας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΥΡΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αλιευτικός Σύλλογος Δρεπάνου «ΑΓΙΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΣ» δηλώνει πως η κυριότητα του «Νησιού» Δρεπάνου, ανήκει στην κυριότητα της εκκλησίας Αγίου Αδριανού και Ναταλίας.

21) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κίνηση Αγοριανιτών Παρνασσού για πρόοδο ζητεί τη δανειοδότηση των ιδιοκτητών κτημάτων με επιδοτούμενο επιτόκιο για έξοδα αναδάσωσης κ.λπ.

22) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιών Αλιέων Κορινθιακού ζητεί την οριστική παύση από την αλιεία του εργαλείου βιντζότρατα.

23) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μικρών Φορτηγών Αυτοκινήτων ζητεί την έκδοση απόφασης για εντατικοποίηση των ελέγχων στα Φορτηγά Ιδιωτικής Χρήσης και την κοινοποίηση των παραβάσεων στις Αρμόδιες Νομαρχίες και στις αντίστοιχες Διευθύνσεις του Υπουργείου Μεταφορών.

24) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Νομού Φωκίδας ζητεί την άμεση ανέγερση εργατικών κατοικιών στην Άμφισσα για τη στέγαση των δικαιούχων από τον ΟΕΚ.

25) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μικρών Φορτηγών Αυτοκινήτων ζητεί την αύξηση των συντάξεων του ΤΣΑ και διαμαρτύρεται για τις συνεχείς αυξήσεις στα ασφάλιστρα των αυτοκινήτων.

26) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μικρών Φορτηγών Αυτοκινήτων ζητεί την ελεύθερη διακίνηση των οχημάτων των μελών της, την πάταξη των λαθρομεταναστών κ.λπ.

27) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμπορικός Σύλλογος «Σωματείο Εμποροεπαγγελματοβιοτεχνών Μυκόνου» ζητεί τη συνέχιση της λειτουργίας στη Μύκονο των επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος.

28) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Λέσβου ζητεί την τροποποίηση του άρθρου 4 του Ν. 2874/2000 που αφορά στην κατάργηση της υπερεργασίας του Σαββάτου.

29) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Άμφισσας ζητεί την αξιοποίηση πηγής που βρέθηκε στον υπό κατασκευή δρόμο Άμφισσας – Αγίας Ευθυμίας.

30) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Λέσβου ζητεί τη ρύθμιση οφειλών των μελών της προς την ΑΤΕ.

31) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Επιστημόνων Ερευνητών Υπουργείου Γεωργίας ζητεί την απόσυρση του Νομοσχεδίου που αφορά στην τροποποίηση του ιδρυτικού Νόμου του Εθνικού Ιδρύματος Αγροτικής Έρευνας.

32) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία «ΑΚΡΙΤΕΣ» Πρωτοβουλία Ελλήνων του Εξωτερικού με στρατολογικές εκκρεμότητες ζητεί επίλυση στρατολογικών τους προβλημάτων.

33) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος Καλύμνου ζητεί την λειτουργία γραφείου ΟΑΕΔ και Επιθεώρησης Εργασίας στην Κάλυμνο.

34) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων ΤΕΕ Κω ζητεί την επίλυση προβλημάτων λειτουργίας του πιο πάνω ΤΕΕ.

35) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Πατέλλης, ορθοπαιδικός γιατρός, διαμαρτύρεται για διώξεις και ζητεί την τοποθέτησή του στο ΙΚΑ Καλύμνου.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1117/29-8-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 116/21-9-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση: «Απαντώντας στην ερώτηση 1117/29-8-2001 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ηλίας Καλλιώρας, παρακαλούμε να πληροφορησέτε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΥΔΕ-Αυτοκινητόδρομος ΠΑΘΕ τα εξής:

Στα πλαίσια της μελέτης «Σύνδεσης αυτοκινητοδρόμων στην ευρύτερη περιοχή της Λαμίας» εκπονήθηκε αναγνωριστική μελέτη οδοποιίας και κόμβων για το τμήμα Σκάρφεια - Λαμία, όπου προβλέπεται η δημιουργία Ανισόπεδου Κόμβου στην Ανθήλη.

Επίσης στην ήδη προκηρυχθείσα ανάθεση της οριστικής μελέτης από την ΕΥΔΕ - Αυτοκινητόδρομος ΠΑΘΕ, η οποία αφορά στην αναβάθμιση του οδικού τμήματος «Θερμοπύλες - Ν. Κοίτη Σπερχειού» της υφιστάμενης Εθνικής Οδού και στην μετατροπή αυτής σε αυτοκινητόδρομο ΠΑΘΕ, έχει ενταχθεί και η μελέτη του Ανισόπεδου Κόμβου Ανθήλης.

Η μελέτη αυτή προβλέπεται να ανατεθεί εντός του Σεπτεμβρίου του 2001 και να ολοκληρωθεί εντός τεσσάρων (4) μηνών από την υπογραφή της σχετικής σύμβασης, ώστε το έργο κατασκευής του αυτοκινητοδρόμου στο παραπάνω οδικό τμήμα να δημοπρατηθεί εντός του α' εξαμήνου του 2002.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ»

2. Στην με αριθμό 1045/23-8-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 15674/19-8-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησής 1045/23-8-2001 που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Σ. Καλογιάννη 1045/23-8-2001 σας πληροφορούμε ότι η κατασκευή του ΥΗΕ Μετσοβίτικου επανεξετάζεται.

Επιπλέον η ΔΕΗ Α.Ε. εκτελεί ήδη έργα βελτίωσης του οδικού

δικτύου της περιοχής. Επιπρόσθετα σας διαβιβάζουμε συνημμένα, και το υπ' αριθμ. Γ.ΔΝΣ/3128/11.9.2001 έγγραφο της ΔΕΗ Α.Ε., το οποίο καλύπτει αναλυτικά το θέμα.

Ο Υπουργός
Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ»

3. Στις με αριθμό 1061/24-8-2001, 1083/27-8-2001 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 250343/19-9-2001 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Επί της αρ. 6079/29.8.01 αναφοράς και των ερωτήσεων αρ. 1061/24.8.01, 1083/27.8.01, 1131/29.8.01 και 1154/30/8/01 που κατέθεσαν στη Βουλή των Ελλήνων οι Βουλευτές κ. Αγ. Τσέκης, Γ. Χουρμουλιάδης, Μ. Κόλλια - Τσαρουχά, Αδάμ. Ρεγκούκος, Νικ. Κατσαρός και Νικ. Φλώρος σχετικά με την αρ. 1095/2001 απόφαση του Σ.τ.Ε., σας πληροφορούμε, κατά το μέρος που μας αφορά, ότι από 1/1/2002 το επίδομα πολυτέκνων το επίδομα τρίτου παιδιού και η ισόβια σύνταξη στην πολύτεκνη μητέρα θα καταβάλλονται σε όλους τους δικαιούχους ανεξαρτήτως του ύψους του εισοδήματός τους.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ»

4. Στην με αριθμό 1065/24-8-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2862/18-9-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 1065/24-08-01, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Θεοφ. Δημοσχάκης, σχετικά με τον τεχνικό έλεγχο των οχημάτων των κατοίκων της νήσου Σαμοθράκης, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Κατά τον προγραμματισμό κατασκευής των ΚΤΕΟ, λήφθηκε μέριμνα να κατασκευαστεί τουλάχιστον ένα ΚΤΕΟ, σε κάθε νομό.

Σε περιπτώσεις που δεν επαρκούσε ένα ΚΤΕΟ για την κάλυψη των αναγκών του νομού (π.χ. Αττική, Θεσσαλονίκη) προγραμματίστηκε η κατασκευή πλέον του ενός.

Στο Νομαρχιακό Διαμέρισμα Έβρου, όπου διοικητικά ανήκει η νήσος Σαμοθράκη έχουν ήδη ιδρυθεί τα ΚΤΕΟ Αλεξανδρούπολης και Ορεστιάδας, και οι υπηρεσίες τους λειτουργούν και καλύπτουν πλήρως τις ανάγκες του Νομού, ώστε τα αυτοκίνητα να ελέγχονται σύμφωνα με τη νομοθετημένη συχνότητα.

Πέραν των ανωτέρω επισημαίνουμε ότι έχει ήδη κατατεθεί στη Βουλή των Ελλήνων, νομοσχέδιο για την ίδρυση ιδιωτικών ΚΤΕΟ.

Ο Υπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ»

5. Στην με αριθμό 1058/24-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5001/19-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 1058/24-8-01 του Βουλευτή κ. Γ. Καρατζαφέρη, που κατατέθηκε στη Βουλή, σας γνωρίζουμε τα εξής:

- Το Υπουργείο Ανάπτυξης προωθεί τις εισηγήσεις για τις βελτιώσεις οι οποίες απαιτούνται, με σκοπό την ακόμα περαιτέρω ουσιαστική εποπτεία και έλεγχο των καζίνο με στόχο την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος, με γνώμονα την μέχρι σήμερα αποκτηθείσα εμπειρία, αντιμετωπίζοντας με προσοχή τα προβλήματα που έχουν προκύψει κατά την ολιγοετή αυτή αρχική περίοδο της λειτουργίας των επιχειρήσεων αυτών.

- Οι έλεγχοι των καζίνο από τα Κλιμάκια ελέγχου αρμοδιότητας του Υπουργείου μας είναι εντατικοί, ανελλιπείς και σε διαρκή βάση, πλην όμως περιορίζονται στα στοιχεία και σημεία τα οποία επιτρέπει και επιβάλλει σε αυτό η ισχύουσα νομοθεσία.

- Η Επιτροπή Εποπτείας της Λειτουργίας των Καζίνο (του Ν. 2206/94) εξετάζει ήδη σχετικές εισηγήσεις για την τροποποίηση, βελτίωση της νομοθεσίας περί λειτουργίας των καζίνο.

- Ως προς τη δράση κυκλωμάτων τοκογλυφίας κλπ., η Επιτροπή Εποπτείας του της Λειτουργίας των Καζίνο (του Ν. 2206/94) εξετάζει επίσης

σχετικές εισηγήσεις για την επίτευξη συνεργασίας και συντονισμού συναρμοδίων Υπηρεσιών (ΕΛ.ΑΣ., ΥΠΟΙΚ, ΣΔΟΕ κλπ.), για την αντιμετώπιση και πάταξη κάθε αρνητικού φαινομένου.

Ο Υπουργός
Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ»

6. Στην με αριθμό 1067/24-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2875/17-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 1067/24-8-01, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Τσούρνος, σχετικά με την κατάργηση του Τεχνικού Τμήματος του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος Άργους, σας διαβιβάζουμε το σχετικό έγγραφο με αριθμό πρωτ. 1/396282/13-9-01 του Εντεταλμένου Αντιπροέδρου του εν λόγω Οργανισμού.

Ο Υφυπουργός
ΑΛΕΚΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 1075/27-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1404/14-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στο από 27.8.2001 έγγραφό σας, με το οποίο μας στείλατε την 1075/27.8.2001 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ιωάννη Βαρβιτσιώτη, σχετικά με το θέμα, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 12 του άρθρου 13 του ν. 2238/1994, τα χρηματικά ποσά που καταβάλλονται σε αθλητές εθνικών ομάδων, ως επιβράβευση αυτών από το Δημόσιο, λόγω επίτευξης διεθνών στόχων ατομικώς ή ομαδικώς, φορολογούνται αυτοτελώς με συντελεστή φόρου είκοσι τοις εκατό (20%). Ο φόρος που προκύπτει παρακρατείται κατά την πληρωμή. Με την παρακράτηση αυτού του φόρου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση από το φόρο εισοδήματος των δικαιούχων για τα ποσά αυτά.

2. Ανεξάρτητα από τα παραπάνω η αυτοτελής φορολόγηση αυτών των χρηματικών ποσών είναι ένα από τα θέματα και αιτήματα τα οποία θα εξετασθούν από την επιτροπή αναμόρφωσης του φορολογικού συστήματος.

Ο Υφυπουργός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ»

8. Στην με αριθμό 1078/27-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 114/21-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1078/27-8-01 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Π. Σκανδαλάκης, παρακαλούμε να πληροφορησέτε τον κ. Βουλευτή, σύμφωνα με τα στοιχεία της Περιφέρειας Πελοποννήσου τα εξής:

Η Σήραγγα Αρτεμισίου λειτουργεί σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από την εκπονηθείσα μελέτη. Οι αεραγωγοί λειτουργούν κανονικά, επί πλέον πρόκειται να γίνει χρωματισμός της σήραγγας για τον καλύτερο φωτισμό της.

Επειδή ο κυκλοφοριακός φόρτος που δέχεται ο οδικός άξονας Κορίνθου – Τρίπολης αντιμετωπίζεται επαρκώς από την μία Σήραγγα με ασφάλεια και λόγω του ότι το κόστος κατασκευής της δεύτερης Σήραγγας είναι εξαιρετικά μεγάλο, η σκοπιμότητα κατασκευής της εξετάζεται σε συνάρτηση με τους κυκλοφοριακούς φόρτους του αυτοκινητόδρομου Κορίνθου – Τρίπολης και την ιεράρχηση των αναγκών ολοκλήρωσης του αυτοκινητόδρομου Τρίπολης – Καλαμάτας, καθώς και του Εθνικού δικτύου Τρίπολης – Σπάρτης – Μονεμβάσιας.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ»

9. Στην με αριθμό 1089/27-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1669/19-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 1089/27-8-01 του Βουλευτή κ. Ε. Βλασσόπουλου, σας γνωρίζουμε ότι:

Αν και το Ολυμπιακό Στάδιο έχει τις προϋποθέσεις και τις δυνατότητες να φιλοξενεί αγώνες μεγάλων ΠΑΕ εν τούτοις ξεφεύγει παντελώς των αρμοδιοτήτων μας η οποιαδήποτε παρέμβαση για προσωρινή ή οριστική μεταφορά της έδρας της ΠΑΕ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΣ, δεδομένου ότι στη παρ. 8 αρθρ. 8 του Κανονισμού Αγώνων Ποδοσφαίρου, προβλέπεται ρητά ότι αλλαγή της έδρας ομάδας επιτρέπεται μόνο στις περιπτώσεις: α) ανάκλησης άδειας λειτουργίας του γηπέδου και β) με απόφαση της διοργανώτριας ένεκα σπουδαίου λόγου...

Όσον αφορά στην έκδοση άδειας λειτουργίας γηπέδου σας πληροφορούμε ότι η αρμοδιότητα έχει μεταβιβαστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. /48/84 στις Νομαρχικές Αυτοδιοικήσεις, οι οποίες και έχουν τη δυνατότητα ανάκλησης αυτής.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ»

10. Στην με αριθμό 1096/28-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1944/20-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1096/28-8-01 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Καρατζαφέρης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Πρόγραμμα των νέων αγροτών εγκρίθηκε ως Πρόγραμμα Βελτίωσης της ηλικιακής σύνθεσης του αγροτικού πληθυσμού με την Κοινή Υπουργική Απόφαση 448/2001 η οποία δημοσιεύθηκε στο φύλλο εφημερίδας της Κυβέρνησης 1137/Β/2001 (3-9-01).

Για να τύχουν των ενισχύσεων του προγράμματος οι δικαιούχοι πρέπει να υποβάλουν σχέδιο δράσης στο Δήμο ή στην Κοινότητα που διαμένουν.

Για χρήση και ενημέρωση των δικαιούχων έχει σταλεί έντυπο υλικό σε όλους τους Δήμους και τις Κοινότητες, τις Νομαρχίες και τις Δ/σεις Γεωργικής Ανάπτυξης των Περιφερειών της Χώρας.

Η πληρωμή των κοινοτικών οικονομικών ενισχύσεων στους δικαιούχους νέους αγρότες (εφάπαξ πριμοδότηση πρώτης εγκατάστασης), γίνεται πάντοτε, όπως ακριβώς ορίζεται στις σχετικές Υπουργικές Αποφάσεις, με πίστωση των καταθετικών τους λογαριασμών, οπότε και ολοκληρώνεται η διαδικασία πληρωμής στο ακέραιο.

Στις περιπτώσεις που η μεταβίβαση στο νέο αγρότη αγροτική εκμετάλλευση βαρύνεται με οφειλές στην Τράπεζα, τότε μόνον, αφού προσέλθει στο Κατάστημα της ΑΤΕ και συναινέσει ο δικαιούχος της ενίσχυσης και της κατάθεσης, είναι δυνατόν να μεταφερθεί τμήμα της ήδη εισπραχθείσης επιδότησης, από τον καταθετικό του λογαριασμό στο δανειακό λογαριασμό.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

11. Στην με αριθμό 1102/28-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1049/25-9-01 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1102/28-8-01 που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Ν. Λέγκα, σχετικά με προβλήματα εξοπλισμού του Γ.Ν.Ν. Τρικάλων, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η κατασκευή της νέας πτέρυγας δημοπρατήθηκε εκ νέου με προϋπολογισμό δημοπρατήσης 4.900.000.000 δρχ. Η διαδικασία κατακύρωσης του διαγωνισμού είναι σε εξέλιξη.

Στη μελέτη της νέας πτέρυγας προβλέπεται Μονάδα Εντατικής Θεραπείας (ΜΕΘ), δυναμικότητας 12 κλινών, Μονάδα Αντιμετώπισης Έκτακτων Περιστατικών και Μονάδα Τεχνητού Νεφρού, δυναμικότητας 20 θέσεων.

Η Υφυπουργός
Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ»

12. Στην με αριθμό 1107/28.8.01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 35948/21.9.01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της 1107/28.8.01 ερώτησης που κατέθεσε στην Βουλή ο Βουλευτής κ. Ν. Νικολόπουλος σχετικά με το οδόστρωμα του δρόμου Ακράτας-Ζαρούχλας, σας πληροφορούμε ότι η ασφαλίστρωση θα γίνει μετά την ολοκλήρωση του έργου «Εξωτερικό δίκτυο ύδρευσης Δήμου Ακράτας». Εν τω μεταξύ όμως γίνεται σταδιακά η αποκατάσταση της βατότητας στα τμήματα στα οποία ολοκληρώνεται η τοποθέτηση των σωλήνων ύδρευσης.

Ο Υφυπουργός
Κ. ΚΑΙΣΕΡΛΗΣ»

13. Στην με αριθμό 1033/23.8.01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1928/19.9.01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1033/23.8.01 που κατέθεσε η Βουλευτής κα Π. Φουντουκίδου για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας σας πληροφορούμε τα εξής:

Έχει εκδοθεί η αριθμ. 14874/3291 Κοινή Υπουργική Απόφαση (Κ.Υ.Α.) (ΦΕΚ 687Β'/6.7.98) την οποία έχει συνυπογράψει και ο Υπουργός Γεωργίας, που αναφέρεται στα «Μέτρα για την προστασία των υγροτόπων της Αλυκής Κίτρου, του κάτω ρου και του Δέλτα των ποταμών Αλιάκμονα, Λουδία, Αξιού, Γαλλικού, της λιμνοθάλασσας Καλοχωρίου και της ευρύτερης περιοχής τους».

Με ανάθεση από το συνενωτικό Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε., εκπονήθηκε μελέτη με θέμα «Πρόγραμμα αντιμετώπισης ειδικών περιβαλλοντικών προβλημάτων και συστήματος λειτουργίας και διαχείρισης της προστατευόμενης περιοχής των εκβολών των ποταμών Γαλλικού, Αξιού, Λουδία, Αλιάκμονα, της Αλυκής Κίτρου και της λιμνοθάλασσας Καλοχωρίου και της ευρύτερης περιοχής τους», βάσει της οποίας θα εκδοθεί προσεχώς σχετικό Προεδρικό Διάταγμα.

Το Υπουργείο Γεωργίας ασκεί τις αρμοδιότητες της αλιευτικής διαχείρισης και εκμετάλλευσης των ιχθυοτρόφων υδάτων, αλλά δεν χειρίζεται θέματα τα οποία σχετίζονται άμεσα με την περιβαλλοντική αποκατάσταση ποταμών που παρουσιάζουν προβλήματα ρύπανσης.

Για την αντιμετώπιση της ρύπανσης των νερών του ποταμού Λουδία, στο Νομό Ημαθίας, την ευθύνη των ελέγχων έχει το Κλιμάκιο Ελέγχου Ποιότητας Περιβάλλοντος (Κ.Ε.Π.Π.Ε.) άρθρο 26 ν.1650/86. Το κλιμάκιο αυτό πραγματοποιεί ελέγχους στις βιομηχανίες και τις ρυπαίνουσες επιχειρήσεις καθώς και δειγματοληψίες από τις μονάδες επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων τους (βιολογικοί καθαρισμοί), οι οποίες εκβάλλουν στην Τάφρο 66 και στον ποταμό Λουδία. Για την αντιμετώπιση της ρύπανσης, το Κ.Ε.Π.Ε. εκτός από τους ελέγχους που πραγματοποιεί, προτείνει πρόστιμα για τους ρυπαίνοντας τα οποία στη συνέχεια επιβάλλονται από το Νομάρχη.

Τέλος αναφέρεται ότι από το 1980 εκτελούνται από το Υπουργείο Γεωργίας προγράμματα ελέγχου ποιότητας επιφανειακών αρδευτικών υδάτων.

Στους Νομούς Πέλλας και Ημαθίας σε εποχιακή βάση (μηνιαίες δειγματοληψίες κατά την αρδευτική περίοδο) λαμβάνονται δείγματα νερού από διάφορα αρδευτικά δίκτυα, όπου αποχετεύονται ανεπεξέργαστα βιομηχανικά απόβλητα. Η ποιότητα των νερών στα αρδευτικά δίκτυα παρά την επιβάρυνσή τους ευρίσκεται εντός των αποδεκτών ορίων και είναι κατάλληλα για άρδευση.

Στο Νομό Θεσσαλονίκης λαμβάνονται δείγματα νερού από τον ποταμό Λουδία σε ετήσια βάση. Από τις χημικές αναλύσεις των δειγμάτων του ποταμού Λουδία, προκύπτει ότι η ποιότητά του είναι κατάλληλη για άρδευση.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

14. Στην με αριθμό 172/28.6.01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2726/6.9.01 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση.

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμ. 172/28.6.01 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κ. Λιάνα Κανέλλη και κ. Αντώνης Σκυλλάκος σχετικά με την «ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ Α.Ε.» σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Όπως σας είναι γνωστό ο ν. 2669/98 προβλέπει την συγχώνευση των ΗΣΑΠ Α.Ε. και της ΑΜΕΛ Α.Ε. εντός τριετίας από την έναρξη των Γραμμών 2 και 3.

Ήδη η ΑΜΕΛ Α.Ε. λειτουργεί σαν αυτόνομη εταιρεία από 1.3.2001 και μέσα σε αυτό το σύντομο χρονικό διάστημα δεν είναι δυνατό να εξαχθούν ασφαλή και αξιόπιστα συμπεράσματα

για την λειτουργία της.

Το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών συνεκτιμώντας τα συμπεράσματα από τη λειτουργία της ΑΜΕΛ Α.Ε. και των ΗΣΑΠ Α.Ε., τις συνθήκες εργασίας και τις εργασιακές σχέσεις στους δύο φορείς, τους στόχους και τις προοπτικές ανάπτυξης και κάθε άλλο δεδομένο που θα προκύψει, θα προχωρήσει στις απαραίτητες ενέργειες μέσα στο τεθέν από το ν. 2669/98 χρονικό διάστημα με στόχο την καλλίτερη εξυπηρέτηση του επιβατικού κοινού, την εξασφάλιση των εργασιακών σχέσεων του προσωπικού και την καλλίτερη οργάνωση των φορέων παροχής συγκοινωνιακού έργου της πρωτεύουσας. Η τοποθέτηση του ιδίου προσώπου ως Προέδρου και των δύο εταιρειών αποτελεί επιλογή της πολιτικής ηγεσίας του Υ.Μ.Ε. προκειμένου να βελτιστοποιηθεί ο συντονισμός λειτουργίας των δύο εταιρειών.

Ο Υπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ»).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

α) Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών οικονομικού έτους 2002.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2000.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2000.

Ο γενικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Άγγελος Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2002 χαρακτηρίζεται από την Κυβέρνηση ως ιστορικό γεγονός, επειδή συντάσσεται για πρώτη φορά με νόμισμα του ευρώ και θριαμβολογεί για την αντικατάσταση της δραχμής. Εμείς βέβαια τονίζουμε ότι δεν αλλάζει τον ταξικό χαρακτήρα του Προϋπολογισμού, γιατί δεν αλλάζει τη βασική φιλοσοφία, που είναι η εξυπηρέτηση προεπιλεγμένης οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Εξακολουθεί δηλαδή να είναι εργαλείο στα χέρια της Κυβέρνησης, που αναδιανέμει τον πλούτο που παράγεται στη χώρα προς όφελος του κεφαλαίου και σε βάρος της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων.

Όσο για τις θριαμβολογίες της Κυβέρνησης, αλλά και άλλων οπαδών του ευρωμονόδρομου και το ευρώ ως ενιαίο νόμισμα, είναι άνευ λόγου. Γιατί σε δραχμές μετρούσαν το πενιχρό εισόδημά τους οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι μικροεπαγγελματίες, σε ευρώ θα το μετρούν τώρα. Απεναντίας, σε δισεκατομμύρια και τρισεκατομμύρια δραχμές μετρούσαν τα αυξημένα κέρδη τους οι βιομήχανοι και οι άλλοι επιχειρηματίες, σε εκατομμύρια και δισεκατομμύρια ευρώ θα τα μετρούν τώρα. Και τότε και τώρα είναι οι μόνοι κερδισμένοι. Εξάλλου το ευρωπαϊκό κεφάλαιο επιβάλλει το ευρώ στα πλαίσια του ανταγωνισμού του με το κεφάλαιο της Ιαπωνίας και ιδίως των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση και πάλι επιστρατεύει τη συνθηματολογία, για να προπαγανδίσει την αντιλαϊκή της πολιτική ως φιλολαϊκή, προκειμένου να αποπροσανατολίσει τα λαϊκά στρώματα και να εξασφαλίσει τη συναίνεσή τους. Η Κυβέρνηση επικαλείται σε όλους τους τόνους την εθνική ανταγωνιστικότητα, την ανάπτυξη, την απασχόληση, την κοινωνική δικαιοσύνη και συνοχή, την αξιοπιστία και την ισχυροποίηση της Ελλάδας ως «ισότιμο» μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όμως αυτές οι φράσεις και οι λέξεις κλειδιά περιέχουν όλη την πολιτική και ιδεολογική φυσιογνωμία της Κυβέρνησης, που αποτυπώνεται ξεκάθαρα για μια ακόμη φορά στον προϋπολογισμό του 2002.

Αυτοί όμως οι κυβερνητικοί στόχοι έχουν δύο όψεις: Όταν η Κυβέρνηση επικαλείται την εθνική ανταγωνιστικότητα, εννοεί την ανταγωνιστικότητα της ντόπιας ολιγαρχίας. Ο δε τρόπος εξασφάλισής της ήταν και είναι γνωστός και επικεντρώνεται στη λογική που λέει ότι πρωταρχικός σκοπός πρέπει να είναι η ενίσχυση και η μεγέθυνση των επιχειρήσεων, που δραστηριοποιούνται στη χώρα, ώστε να μπορέσουν να αντέξουν στο διεθνές ανταγωνισμό.

Αυτό, όμως, σημαίνει υψηλή κερδοφορία και εξασφάλιση κεφαλαίων για την ολιγαρχία. Σ' αυτό, λοιπόν, στοχεύουν τα μέτρα που παίρνει η Κυβέρνηση, όπως μείωση των ανώτατων φορολογικών συντελεστών, μείωση των εργοδοτικών εισφορών, επιδότηση για θέσεις εργασίας, μερική απασχόληση κ.α. Διατυμπανίζει ακόμη η Κυβέρνηση τη διατήρηση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης. Πρόκειται για την αύξηση του ΑΕΠ, δηλαδή την αύξηση των συνολικών εισοδημάτων που παράγονται στη χώρα, αλλά τα μοιράζει με ληστρικό τρόπο σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων. Στην αύξηση, βέβαια, του ΑΕΠ συντελούν σημαντικά τόσο τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και

οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Έτσι οι επιχειρηματίες εμφανίζουν κέρδη και εισοδήματα που αυξάνουν χρόνο με το χρόνο με μεγάλους ρυθμούς.

Η χώρα μας είναι πρώτη στην κερδοφορία του κεφαλαίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα κέρδη των τραπεζών αυξήθηκαν κατά 1000% την τελευταία δεκαετία. Οι ελληνικές καταθέσεις στις ελβετικές τράπεζες κατέχουν την τρίτη θέση παγκόσμια με σύνολο καταθέσεων 1,5 τρισεκατομμύρια δραχμές, ενώ οι εργάτες, οι υπάλληλοι τα μεσαία στρώματα της πόλης και της υπαίθρου, που είναι η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού και είναι οι παραγωγοί του πλούτου, εξαναγκάζονται να ζουν σε συνθήκες λιτότητας με εισοδήματα, η εξέλιξη των οποίων υπολείπεται τόσο της αύξησης του πληθωρισμού, όσο και της αύξησης του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος.

Επισημαίνει ακόμη την ανάγκη η Κυβέρνηση για τη διατήρηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας. Με την επισήμανση αυτή η Κυβέρνηση κινδυνολογεί επικαλούμενη τις θυσίες που έγιναν για την είσοδο της χώρας στην ΟΝΕ, ώστε ο εργαζόμενος λαός, που μόνο αυτός πλήρωσε το «μάρμαρο», να εξακολουθήσει να υπομένει τις θυσίες που επιβάλλει η Κυβέρνηση για την παραμονή της χώρας εντός της ΟΝΕ, χωρίς αντιστάσεις εξασφαλίζοντας έτσι τη συνέχιση των μεγάλων κερδών του κεφαλαίου, γιατί δημοσιονομική πειθαρχία σημαίνει, για τους εργαζόμενους και τα άλλα λαϊκά στρώματα συνέχιση της εισοδηματικής πολιτικής λιτότητας, περικοπές των κρατικών δαπανών κοινωνικού χαρακτήρα, δηλαδή, παιδεία, υγεία, κοινωνική ασφάλιση, πολιτισμός και άλλα και από την άλλη αύξηση της φορολογίας.

Διατυπώνει, επίσης, η Κυβέρνηση και διαβεβαιώνει ότι θα προχωρήσει πιο γρήγορα τις διαρθρωτικές αλλαγές όπως απαιτούν και ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών και η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι άλλοι διεθνείς ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί.

Για όλους αυτούς, πλουτοκρατία και μηχανισμοί που τους στηρίζουν, διαρθρωτικές αλλαγές είναι: Η απελευθέρωση των αγορών, οι ιδιωτικοποιήσεις, η δυνατότητα, δηλαδή, να αποκτήσουν δημόσιες επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας, το χτύπημα των εργασιακών σχέσεων, των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και κυρίως της κοινωνικής ασφάλισης.

Για το λαό όλα αυτά σημαίνουν απολύσεις, μετατροπή των εργαζόμενων σε απασχολήσιμους, επαναφορά του εργατικού μεσαίωνα στις επιχειρήσεις, ένταση του αυταρχισμού και της ασυδοσίας, αφανισμό και ξεκλήρισμα των μικρομεσαίων στρωμάτων της πόλης και της υπαίθρου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά προσπαθεί η Κυβέρνηση να τα συνδέσει με μερικές παροχές δήθεν κοινωνικού περιεχομένου, που στην ουσία όμως, πρόκειται για ελεημοσύνη της ντροπής. Γιατί έτσι μόνο μπορεί να χαρακτηριστεί το ΕΚΑΣ, το πεντοχίλιορο στους αγρότες, οι μικρές παροχές σε κατοίκους των ορεινών περιοχών και άλλων ευπαθών ομάδων του πληθυσμού που η κυβερνητική πολιτική έχει καταδικάσει να ζουν στο περιθώριο της κοινωνίας με εισόδημα που άλλοι όμως ξοδεύουν σε μια βραδιά.

Κοινωνική δικαιοσύνη, λοιπόν, και κοινωνική συνοχή στα πλαίσια αυτής της πολιτικής δεν μπορεί να υπάρξει. Αντί συνοχής έχουμε απόκλιση μεταξύ πλούτου και φτώχειας και είναι γνωστό ότι το 22% του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Εξάλλου στον καπιταλισμό-ιμπεριαλισμό η αντίθεση κεφαλαίου και εργασίας υπάρχει και οξύνεται.

Στην αντίθεση αυτή, η Κυβέρνηση, αλλά και η Αξιωματική Αντιπολίτευση ενισχύουν το κεφάλαιο. Μεταξύ απειλών, εκβιασμών και ελιγμών η Κυβέρνηση έχει επωμισθεί την ευθύνη να προωθήσει τα συμφέροντα και τους στόχους του. Είναι όμως γνωστό σε όλους ότι και η εργατική τάξη και τα άλλα λαϊκά στρώματα έχουν την ευθύνη να προωθήσουν τα δικά τους συμφέροντα. Μόνος δρόμος γι' αυτό είναι η συσπειρώση, είναι ο συντονισμός, η αγωνιστική διεκδίκηση για την ανατροπή των επιλογών της κυβερνητικής πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι έχει καταστήσει την Ελλάδα ισχυρή χώρα και ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στην πράξη όμως δεν ισχύει αυτό. Γιατί ισχύει και στην καπιταλιστική Ευρωπαϊκή Ένωση η θεωρία της ανισόμετρης ανά-

πτuξης. Η οικονομία δηλαδή ενός κράτους-μέλους δεν μπορεί να είναι ισότιμη ή ισοδύναμη με άλλη.

Όταν, λοιπόν, η Κυβέρνηση θριαμβολογεί για ισχυρή Ελλάδα, εννοεί την ισχυροποίηση του ντόπιου κεφαλαίου. Εννοεί ότι πάση θυσία πρέπει να προωθηθούν να συμφέροντά του, να συμμετέχει δραστήρια στις ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να μετατρέψει τη χώρα σ' ένα απέραντο νατοϊκό στρατόπεδο για τη διέλευση των νατοϊκών στρατευμάτων, να δαπανά το 5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, δηλαδή τρισεκατομμύρια δραχμές, για στρατιωτικά εξοπλιστικά προγράμματα, που δεν αφορούν την άμυνα της χώρας, αλλά εντάσσονται στους σχεδιασμούς του νέου δόγματος του NATO και του υπό ίδρυση ευρωστρατού, να αυξάνει τις δαπάνες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων κατά 460%, για να εκσυγχρονίζονται και να ισχυροποιούνται οι κατασταλτικοί μηχανισμοί.

Αυτήν την Ελλάδα εννοούν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αλλά υπάρχει και η Ελλάδα των δύο εκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων φτωχών, των εκατοντάδων χιλιάδων ανέργων, η Ελλάδα των εργαζόμενου λαού, που αγωνίζεται και διεκδικεί το μόχθο του, που αγωνίζεται ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, που θέλει να ζει ειρηνικά, να συνεργάζεται με τους άλλους λαούς με αμοιβαίο όφελος. Αυτόν τον λαό, λοιπόν, φοβάται η Κυβέρνηση, όπως και οι άλλες κυβερνήσεις φοβούνται τους λαούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γι' αυτό θεσπίζουν συστήματα τρομοκρατίας των λαών, όπως τρομονόμους, ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης, ευρωαστυνομία, ευρωστρατό, Συνθήκη Σένγκεν, χαρακτηρισμό πολιτικών και κοινωνικών ενεργειών ως τρομοκρατικών, πράγματα που αμφισβητούν και περιορίζουν τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες.

Συγκεντρώσεις όμως όπως εκείνες στην Πράγα, στο Γκέντεμποργκ, στη Γένοβα και πρόσφατα στο Λάακεν, αποδεικνύουν ότι οι λαοί αντιστέκονται, συντονίζονται και αμφισβητούν την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των διεθνών ιμπεριαλιστικών οργανισμών. Αμφισβητούν τη στρατοκρατία της νέας τάξης πραγμάτων, την ιμπεριαλιστική παγκοσμιοποίηση.

Η χώρα μας έτσι μπορεί να χαρακτηριστεί αξιόπιστο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ισότιμο μέλος, όμως, δεν μπορεί να πείσει η Κυβέρνηση ότι είναι η χώρα μας, γιατί το περί ισοτιμίας σύνθημα είναι απλώς δημαγωγικό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όσο και αν προβάλλεται έντονα από την Κυβέρνηση η σύγκλιση της χώρας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, λόγω του πακτωλού των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης, η Πραγματικότητα είναι διαφορετική.

Σύμφωνα με τη δεύτερη έκθεση για την οικονομική και κοινωνική συνοχή, η Κομισιόν εκτιμάει ότι, εφόσον συνεχιστεί η ίδια ανάπτυξη, θα χρειαστούν για την πραγματική σύγκλιση είκοσι με τριάντα χρόνια.

Σύμφωνα δε με την έκθεση η Ήπειρος, μετά από δύο κοινωνικά πακέτα, είναι η φτωχότερη περιοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άλλες τρεις περιοχές, η Κεντρική Μακεδονία, η Στερεά Ελλάδα και η Πελοπόννησος, έγιναν πιο φτωχές παρά τις κοινοτικές ενισχύσεις.

Οι κατώτεροι μισθοί και τα μεροκάματα στην Ελλάδα το Γενάρη του 2001 αποτελούσαν το 42% περίπου της Γαλλίας, το 43% της Βρετανίας, το 39,5% της Ολλανδίας, το 46,5% της Ιρλανδίας και μόνο το 117% της Πορτογαλίας. Η ανεργία αυξήθηκε, για να φτάσει περίπου το 12%, κατέχοντας τη δεύτερη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση μετά την Ισπανία. Η Ελλάδα επίσης κατέχει την πέμπτη χειρότερη θέση στις κοινωνικές δαπάνες, την τρίτη χειρότερη θέση στις δαπάνες υγείας και παρουσιάζει τη δεύτερη μετά την Πορτογαλία μεγαλύτερη απόκλιση μεταξύ πλούτου και φτώχειας.

Επιδεινώθηκε η ανταγωνιστική της θέση, το εμπορικό ισοζύγιο είναι αρνητικό. Το 1990 οι εξαγωγές προς την Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελούσαν το 68% του συνόλου των εξαγωγών, ενώ το 1999 αυτό μειώθηκε στο 51%. Έτσι, παρά τη βελτίωση των ρυθμών μεταβολής του Α.Ε.Π. και με την άνοδο κατά κεφαλήν του Α.Ε.Π. ως προς τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν υπήρξε βελτίωση της θέσης των εργαζομένων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το πνεύμα αυτής της μονοπωλιακής και φιλοίμπεριαλιστικής πολιτικής διαπερνά στο σύνολό του τον Προϋπολογισμό του 2002. Γι' αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί φιλολαϊκός. Είναι αντιλαϊκός και βαθιά ταξικός.

Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποδεικνύεται αν δούμε το γενικό σύνολο εσόδων του Τακτικού Προϋπολογισμού. Από το σύνολο των 19,5 τρισεκατομμυρίων δραχμών, οι φόροι αποτελούν το 58,6%, δηλαδή 11,5 τρισεκατομμύρια δραχμές. Από τους φόρους αυτούς όμως, είναι αυξημένοι κατά πολύ οι άμεσοι φόροι φυσικών προσώπων σε σχέση με τους φόρους των νομικών προσώπων, δηλαδή των επιχειρήσεων, που αυξάνονται μόνο κατά 6,3%, ενώ το 2001 ήταν μειωμένοι κατά 15,7%.

Παρά τις θριαμβολογίες της Κυβέρνησης για φοροαπαλλαγές στους μισθωτούς και πάλι εκείνοι που καλούνται να πληρώσουν είναι οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι και οι ελεύθεροι επαγγελματίες. Επομένως στην πραγματικότητα οι φοροελαφρύνσεις αφορούν το κεφάλαιο, τις μεγάλες επιχειρήσεις. Όσο για τον ισχυρισμό της Κυβέρνησης ότι το 56% των Ελλήνων δεν φορολογούνται αυτό σημαίνει ότι η Κυβέρνηση ομολογεί και αποδέχεται ότι τα εισοδήματα αυτών των συμπατριωτών μας είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Και σε τελευταία ανάλυση, η πραγματική φοροελάφρυνση για τα χαμηλά εισοδήματα είναι απειροελάχιστη και δεν επηρεάζει το σύνολο της φορολογικής επιβάρυνσης των φυσικών προσώπων που στο μεγάλο μέρος τους είναι μισθωσυνήρητοι. Άλλωστε από το σύνολο των φοροαπαλλαγών που πρόσφατα ανακοίνωσε η Κυβέρνηση, σε σύνολο 260 δισεκατομμυρίων, τα 170 αφορούν τις επιχειρήσεις και μόνο τα 90 δισεκατομμύρια δραχμές αφορούν τα εκατομμύρια των εργαζομένων και συνταξιούχων. Έτσι στις φορολογικές δηλώσεις του 2001 για τα εισοδήματα του 2000 δηλώθηκαν: Από μισθωτές υπηρεσίες 12 τρισεκατομμύρια δραχμές περίπου. Από τις εμπορικές και βιομηχανικές επιχειρήσεις περίπου 2 τρισεκατομμύρια δραχμές.

Σύμφωνα δε με τα στοιχεία, το μέσο ετήσιο εισόδημα ήταν: Για μισθωτούς και συνταξιούχους περίπου 4 εκατομμύρια δραχμές. Για εμπόρους και βιομήχανους τρία εκατομμύρια εννιακόσιες χιλιάδες (3.900.000). Επίσης, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι κατέβαλαν το 61% του φόρου, οι έμποροι και οι βιομήχανοι το 20,85% και οι ελεύθεροι επαγγελματίες το 14%. Έτσι οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι είναι για την Κυβέρνηση προνομιούχοι και γι' αυτό τους χαρτσώνει, ενώ οι βιομήχανοι και οι έμποροι είναι η μη προνομιούχοι γι' αυτό τους ενισχύει και τους φοροαπαλλάσσει.

Εκεί όμως που φαίνεται η αντιλαϊκότητα του φορολογικού συστήματος είναι η σχέση άμεσων και έμμεσων φόρων. Παρά τις κυβερνητικές διακηρύξεις ότι η διαφορά αυτή έχει μειωθεί, αυτή αυξάνεται. Και είναι γνωστό ότι οι έμμεσοι φόροι, οι φόροι δηλαδή που πληρώνουμε όταν αγοράζουμε διάφορα προϊόντα πλήττουν ιδιαίτερα τους εργαζόμενους τους συνταξιούχους, τα χαμηλά γενικά εισοδήματα που αναγκάζονται να ξεδουλεύουν όλο το εισόδημά τους σε αντίθεση με τα μεγάλα εισοδήματα.

Πρέπει επίσης να επισημάνουμε τη σημαντική αύξηση σε ορισμένους ειδικούς φόρους σε προϊόντα ευρείας κατανάλωσης: καύσιμα, καπνό, οινόπνευμα, ποτά. Αυτοί λοιπόν οι έμμεσοι φόροι αποτελούν ένα πραγματικό χαράτσι στη λαϊκή κατανάλωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το φορολογικό σύστημα δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικό αφού και αυτό εξυπηρετεί τους στόχους του προϋπολογισμού που συντάσσεται για την εξυπηρέτηση του κεφαλαίου. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει επανειλημμένα διακηρύξει την ανάγκη για ριζική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος και θεωρεί ότι βασικοί άξονες μιας προοδευτικής φορολογικής μεταρρύθμισης, αλλά και άσκησης μιας γενικότερης προοδευτικής πολιτικής πρέπει να είναι η φορολόγηση των πραγματικών εσόδων εισοδημάτων και περιουσίας με παράλληλα μέτρα πάταξης της φοροδιαφυγής, φορολόγηση των εισοδημάτων με προοδευτική κλίμακα για να επιβαρύνονται περισσότερο τα μεγάλα εισοδήματα, κατάργηση όλων των φοροαπαλλαγών κεφαλαίου μέτρα αντιστροφής της σχέσης άμεσων και έμμεσων φόρων μέτρα μείωση της φορολογίας των φτωχότερων λαϊκών στρωμάτων με

παράλληλη ενίσχυση του πραγματικού τους εισοδήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ η κυβέρνηση επιβάλλει αυτές τις αυξήσεις στους άμεσους και έμμεσους φόρους ενώ ο πληθωρισμός προβλέπεται να είναι 3,5% και η αύξηση του ΑΕΠ 3,8% η αύξηση που δίνει στους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα που αποτελεί όπως γνωρίζουμε και κατεύθυνση για τον ιδιωτικό τομέα είναι 2,5%. Έτσι κοστολογεί την εργατική δύναμη η κυβέρνηση και διαβεβαιώνει ότι αυτή η αύξηση είναι αρκετή για να αντιμετωπιστούν τα αυξημένα έξοδα μιας λαϊκής οικογένειας. Η παρέμβαση της λοιπόν, έχει ταξικό χαρακτήρα γιατί παίρνει τη θέση του κεφαλαίου και θέλει χαμηλές αμοιβές για τους εργαζόμενους.

Μάλιστα προκειμένου να ξεγελάσει τον ελληνικό λαό κάνει και αλχημείες. Δηλαδή ισχυρίζεται ότι στον προϋπολογισμό προβλέπει αύξηση περίπου 6%. Στο ποσοστό αυτό όμως συμπεριλαμβάνεται η ωρίμανση οι νέες προσλήψεις του προσωπικού, οι μετατάξεις και άλλα. Αν αφαιρεθούν αυτά και αφαιρεθούν ακόμη κρατήσεις για τα ταμεία και οι κρατήσεις για το φόρο τότε η αύξηση είναι σχεδόν μηδενική. Διατίμηση λοιπόν βάζει στη τιμή της εργασίας η κυβέρνηση και αφήνει ασύδοτη την κερδοφορία του κεφαλαίου. Γιατί οι εργαζόμενοι του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα έχουν χάσει τα τελευταία χρόνια επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ αλλά και Νέας Δημοκρατίας περίπου 20% της αξίας τους μισθού τους. Ενώ οι συνταξιούχοι είχαν επίσης μείωση των συντάξεών τους κατά 20% και 25% και θα καταθέσω σχετικά στοιχεία.

Το πόσο όμως αντεργατική είναι η Κυβέρνηση φαίνεται και από το οικογενειακό επίδομα που πρέπει να δώσει στους γονείς και στους συζύγους του δημόσιου τομέα. Παρά τις καταδικαστικές αποφάσεις που υπάρχουν, μέσα από τον Προϋπολογισμό προβλέπεται να δοθεί το δεύτερο εξάμηνο το οικογενειακό επίδομα χωρίς αναδρομικότητα και με αυτό τον τρόπο κλέβει χρήματα των εργαζομένων.

Έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με μια βιομηχανία αντεργατικών νόμων προωθεί την αντιλαϊκή ταξική της πολιτική. Νόμοι για την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, τη μερική απασχόληση, για το σύγχρονο δουλεμπόριο των ανέργων, για το ξεπούλημα των δημοσίων επιχειρήσεων. Από αυτές δε τις ιδιωτικοποιήσεις των επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα η Κυβέρνηση προσδοκά έσοδα 750 δισεκατομμύρια για να καλύψει τη «μαύρη» τρύπα του δημόσιου χρέους.

Είτε με τη μέθοδο, λοιπόν, της σταδιακής μετοχοποίησης που επέλεξε η Κυβέρνηση –και στηρίζει και συμφωνεί ο Συνασπισμός- μέχρι το 49%, είτε με την άμεση ιδιωτικοποίηση, που στηρίζει η Νέα Δημοκρατία και πιέζει σε αυτή την κατεύθυνση η Κυβέρνηση, το αποτέλεσμα είναι το ίδιο: Να ξεπουλιούνται επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας στη χώρα στο ιδιωτικό κεφάλαιο, που είναι η περιουσία του ελληνικού λαού και μάλιστα με συμφωνίες αποικιακού χαρακτήρα, όπως έγινε πρόσφατα με τα Ναυπηγεία του Σκαμαγκά.

Η πολιτική, λοιπόν, της Κυβέρνησης έχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σαν αποτέλεσμα οι άνεργοι να ξεπεράσουν τους πεντακάσιες πενήντα χιλιάδες ή το 12% περίπου του οικονομικά ενεργού πληθυσμού της χώρας. Απ' αυτούς το 59% είναι μακροχρόνια άνεργοι και το μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας αφορά νέους και γυναίκες.

Η Κυβέρνηση με αλχημείες και σε αυτό το σημείο προσπαθεί να μειώσει τον αριθμό των ανέργων, αφού δεν συμπεριλαμβάνει σε αυτούς, αυτούς που δουλεύουν τρεις με τέσσερις ώρες την ημέρα και όσους καταρτίζονται σε διάφορα προγράμματα. Και αντί να πάρει δραστικά μέτρα υπέρ των ανέργων, επιδοτεί την εργασία και όχι την ανεργία προσφέροντας δισεκατομμύρια του ΟΑΕΔ στους εργοδότες για θέσεις εργασίας. Και γνωρίζουμε όλοι ότι οι εργοδότες για να πάρουν νέους εργαζόμενους, απολύουν τους παλιούς και με τον τρόπο αυτό αυξάνεται η ανεργία.

Επίσης από το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης η Κυβέρνηση δίνει στους βιομήχανους και σε άλλους κερδοσκόπους να δώσουν εκπαίδευση και κατάρτιση των εργαζομένων, 682 δισεκατομμύρια δραχμές και παρ' όλα αυτά η ανεργία καλπάζει και αυξάνεται. Η αύξηση που δίνετε στο επίδομα ανεργίας 5% είναι

κοροϊδία, αφού με την αύξηση αυτή το επίδομα είναι το 50% του μισθού.

Για την ανεργία, που είναι σύμφυτη με τον καπιταλισμό το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας προτείνει: Καθιέρωση του τριανταπενταώρου με επτά ώρες και πέντε ημέρες την εβδομάδα με πλήρη ασφαλιστική κάλυψη και βελτίωση των αποδοχών, αύξηση του επιδόματος της ανεργίας στο 80% της συλλογικής σύμβασης, διάρκεια της επιδότησης όσο διαρκεί η ανεργία, επιδότηση και των ανέργων νέων που πρωτομπαίνουν στην παραγωγή και δεν μπορούν να βρουν δουλειά, ιατροφαρμακευτική κάλυψη όλων των ανέργων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκεί όμως που η Κυβέρνηση συνεχίζει το ρεσιτάλ της υποκρισίας είναι η κοινωνική ασφάλιση. Αν κάτω από τις μεγαλειώδεις, μαζικές κινητοποιήσεις των εργαζομένων έκανε πίσω, δεν έχει αλλάξει το στόχο της: να προωθήσει και στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα τις αλλαγές που επιθυμούν τόσο οι βιομήχανοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και άλλοι διεθνείς ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί.

Η Κυβέρνηση και όλοι αυτοί τρομοκρατούν τους εργαζόμενους με τη δήθεν κατάρρευση του ασφαλιστικού συστήματος για να γίνουν δεκτές οι προτάσεις τους από τον εργαζόμενο λαό ως σωτήριες. Οι μέχρι σήμερα όμως κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας πήραν ασφαλιστικά μέτρα στο όνομα δήθεν της σωτηρίας της κοινωνικής ασφάλισης: αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, μείωση των συντάξεων και άλλα. Παρ' όλα αυτά όμως, η κατάσταση χειροτέρευσε. Η εισφοροδιαφυγή είναι πάνω από 400 δισεκατομμύρια το χρόνο, οι οφειλές των εργοδοτών πάνω από 650 δισεκατομμύρια το χρόνο και το μεγαλύτερο ποσοστό απ' αυτό είναι κρατήσεις των εργαζομένων.

Το κράτος οφείλει 1,3 τρισεκατομμύρια δραχμές στο ΙΚΑ, τα οποία θα επιστρέψει σε δεκαπέντε χρόνια με επιτόκιο 2%, ενώ το ΙΚΑ λόγω έλλειψης αυτών των πόρων αναγκάζεται να δανείζεται από τράπεζες, όπως έκανε πρόσφατα, που δανείστηκε 70 δισεκατομμύρια δραχμές με σταθερό επιτόκιο 5%. Όμως το ΙΚΑ κινδυνεύει να πέσει σε οικονομικό αδιέξοδο καθώς το έλλειμμα του Ιδρύματος για το 2002 υπολογίζεται στα 398 δισεκατομμύρια δραχμές και χρειάζεται 436 δισεκατομμύρια δραχμές για να καλύψει τις υποχρεώσεις του.

Και ενώ αυτή η τραγική κατάσταση διαμορφώνεται στο μεγαλύτερο ασφαλιστικό φορέα, η Κυβέρνηση μειώνει την επιχορήγηση από τον Προϋπολογισμό προς το ΙΚΑ κατά 30%. Έτσι περίπου τα 215 δισεκατομμύρια που περικόπτεται από το ΙΚΑ και από άλλα ταμεία, θα τα δώσει δήθεν για τη συμμετοχή του κράτους στην κοινωνική ασφάλιση. Δηλαδή, η Κυβέρνηση με ξένα κόλλυβα θέλει να κάνει μνημόσυνο.

Κυρίες και κύριοι, για όλα αυτά το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας προβάλλει ρεαλιστικά αιτήματα: Το κατώτερο ημερομίσθιο να αυξηθεί στις 12.000 και ο κατώτερος μισθός στις 300.000 δραχμές. Η κατώτερη σύνταξη να καθοριστεί στα είκοσι ημερομίσθια της συλλογικής σύμβασης. Οι εργαζόμενοι να συνταξιοδοτούνται, οι άνδρες στα εξήντα χρόνια και οι γυναίκες στα πενήντα πέντε. Για τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα στα πενήντα πέντε και πενήντα αντίστοιχα. Με τριάντα πέντε χρόνια ασφάλισης ή 10.500 ένσημα να δίνεται η κύρια σύνταξη, ίση με το 80% των αποδοχών. Για όσους δεν συμπληρώνουν τον ελάχιστο χρόνο να καθιερωθεί ο θεσμός της κοινωνικής σύνταξης. Αυτή θα πρέπει να δίνεται από κρατικούς πόρους και να δίνεται από κρατικό φορέα. Να σταματήσει επιτέλους το απαράδεκτο φαινόμενο να παίζονται στο τζόγο του χρηματιστηρίου τα αποθεματικά των ταμείων, που μέχρι τώρα βέβαια έχουν χάσει αρκετές εκατοντάδες δισεκατομμύρια δραχμές και να καταργηθούν όλοι οι αντι-ασφαλιστικοί νόμοι και διατάξεις που ψήφισαν οι Κυβερνήσεις τόσο του ΠΑΣΟΚ, όσο και της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση πιστεύει ότι με καλοσχεδιασμένους ελιγμούς θα καταφέρει να περάσει τα μέτρα που επεξεργάζεται. Γι' αυτό προωθεί τον κοινωνικό διάλογο της απάτης. Κι αν ακόμα εξασφαλίσει τη συναίνεση των γνωστών συνδικαλιστικών ηγεσιών, είναι σίγουρο ότι μπροστά της θα βρει το σύνολο των εργαζομένων, των συνταξιούχων, θα

βρει τις συσπειρώσεις, την οργάνωσή τους, την αποφασιστικότητα τους, που ετοιμάζονται όχι μόνο να αντισταθούν στην ολομέτωπη επίθεση της Κυβέρνησης και του κεφαλαίου, αλλά και να διεκδικήσουν όσα τους οφείλουν από τη ληστρική εκμετάλλευσή τους. Ο καθένας, λοιπόν, ανάλογα ποιου τα συμφέροντα υπερασπίζεται και προωθεί, αναλαμβάνει και τις ευθύνες του.

Επιλέγει η Κυβέρνηση τη σύγκρουση με τους εργαζόμενους, για να φανεί αξιόπιστη και συνεπής στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στη ντόπια ολιγαρχία και σε άλλους διεθνείς οργανισμούς. Την ίδια ώρα η Νέα Δημοκρατία πλειοδοτεί στα αντιλαϊκά μέτρα, για να πείσει ότι είναι ο καλύτερος διαχειριστής της ίδιας πολιτικής, ενώ ο Συνασπισμός με τη συμμετοχή του στους κοινωνικούς διαλόγους ρίχνει νερό στο μύλο της κυβερνητικής πολιτικής.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας με ξεκάθαρους πολιτικούς ιδεολογικούς στόχους, χωρίς παλινδρομήσεις έχει ταχθεί στο πλευρό της εργατικής τάξης και θα στηρίξει με όλες του τις δυνάμεις τον αγώνα της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν την περίοδο οι μικρομεσαίοι αγρότες βρίσκονται και πάλι σε κινητοποιήσεις. Ούτε τα αγροτοδικεία ούτε οι παρατρεχάμενοι ούτε ο κοινωνικός αυταματισμός μπόρεσε να ανακόψει τους αγώνες. Γιατί η πολιτική ξεκληρίσματος ήταν αυτή που τους έβγαλε στους δρόμους και η πολιτική ξεκληρίσματος αποτυπώνεται για μια ακόμη φορά στον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2002.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, εκτιμούσε ότι το ακαθάριστο εγχώριο αγροτικό προϊόν θα αυξανόταν. Αντί γι' αυτό όμως, μειώθηκε ο συνολικός όγκος της αγροτικής παραγωγής, μειώθηκε το συνολικό καθαρό γεωργικό εισόδημα σε σταθερές τιμές, μειώθηκε η γεωργική απασχόληση κατά 3,3%, το δε έλλειμμα του αγροτικού εμπορικού ισοζυγίου έφθασε το 2000 στα 346,5 δισεκατομμύρια δραχμές.

Αυτή η πορεία που θα συνεχιστεί πιο έντονα και μέσα στο 2000 ήταν αναμενόμενη για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, γιατί τόσο οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, όσο και της Νέας Δημοκρατίας, γνώριζαν τα αποτελέσματα που θα είχαν οι αναθεωρήσεις της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής και παρ' όλα αυτά τις ψήφισαν και τις εφάρμοζαν. Και συμφωνούν γιατί ως πολιτική και ιδεολογική τους σημαία έχουν τη νεοφιλελεύθερη συντηρητική πολιτική.

Έτσι, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ποσοτώσεις, τα πρόστιμα συνυπευθυνότητας σε προϊόντα που η χώρα μας, αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ελλειμματική, το πάγωμα των ονομαστικών τιμών των αγροτικών προϊόντων, η σταδιακή κατάργηση της κοινοτικής προτίμησης, οι αυξήσεις των αγροτοεφοδίων και μηχανημάτων που αυξάνουν το κόστος παραγωγής, η άρνηση της μείωσης των τιμών καυσίμων για την αγροτική χρήση, σε αντίθεση με τη μείωση του μαζούτ που πρόσφατα έχει εξαγγείλει η Κυβέρνηση για τις επιχειρήσεις κατά 50%, δεν αφήνουν κανένα περιθώριο ανάπτυξης της ελληνικής γεωργίας. Οι αλλαγές στους κανονισμούς που έγιναν και οι κανονισμοί που προωθούνται, όπως στον καπνό με τον οποίο καταργείται η καπνοκαλλιέργεια στη χώρα μας, αποτελούν στοιχεία που προδιαγράφουν την ανοιχτή πορεία της ελληνικής γεωργίας με ολέθριες συνέπειες για τους μικρομεσαίους αγρότες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με κινήσεις τακτικής προσπαθεί η Κυβέρνηση να αποπροσανατολίσει τους αγρότες, ώστε να αποδεχθούν την καταστροφική τους πολιτική. Ενώ με τον κανονισμό για το βαμβάκι η τιμή του θα ήταν μειωμένη, παρ' όλα αυτά η Κυβέρνηση συνέχισε τα ψέματα, μέχρι που αποκαλύφθηκε ο εμπαιγμός της, όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση ανακοίνωσε την ποσότητα, βάσει της οποίας βγαίνει η τιμή που είναι κατώτερη από την περσινή.

Έτσι τιμωρείται ο βαμβακοπαραγωγός για την αυξημένη παραγωγή του, αλλά και την ποιότητά του. Πού είναι, λοιπόν, η θεωρία της Κυβέρνησης για αποδοτικότητα, παραγωγικότητα και ποιότητα; Γενικά όλοι οι αγρότες ρωτούν, γιατί, ενώ γίνονται πιο αποδοτικοί και πετυχαίνουν καλύτερη ποιότητα, δεν αμείβονται ανάλογα; Στο ερώτημα αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια απάντηση υπάρχει. Ότι τον ιδρώτα, τον κόπο του αγρότη τον καρπώνονται ο έμπορος και ο μεταποιητής βιομήχανος, γιατί σε αυτούς πηγαίνουν τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένω-

σης, γιατί αυτοί θέλουν φθηνή πρώτη ύλη για τη μεταποίηση, ώστε να αυξάνουν ακόμη περισσότερο τα κέρδη τους εκμεταλλεύόμενοι τους παραγωγούς, αλλά και τους καταναλωτές, γιατί αγοράζουν φθηνά και από την άλλη πωλούν ακριβά. Αλλά και για την καπνοκαλλιέργεια η στάση της Κυβέρνησης είναι υποκριτική. Γιατί, συμφώνησε στη σταδιακή κατάργηση των επιδοτήσεων στα καπνά, όπως άλλωστε ομολογεί και στη συνέντευξή του ο αρμόδιος Επίτροπος Γεωργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης –και θα καταθέσω στα Πρακτικά τη σχετική συνέντευξη του- στη Σύνοδο Κορυφής στο Γκέτενμπουργκ, με ομόφωνη απόφαση με δικαιολογία την υγεία των πολιτών από το κάπνισμα. Κατάργηση, όμως, της παραγωγής τσιγάρων δεν επιβλήθηκε. Και αποτελεί για μας υποκρισία όταν για την προστασία της υγείας των πολιτών από τις διοξίνες των πουλερικών, από τις τρελές αγελάδες, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πήρε αντίστοιχη απόφαση για να καταργήσει τις επιδοτήσεις. Απεναντίας δόθηκαν τρισεκατομμύρια δραχμές για ενισχύσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν την άσχημη κατάσταση η Κυβέρνηση προσπαθεί να συγκαλύψει με τον πακτωλό των κοινοτικών κονδυλίων που εξασφάλισε στα πλαίσια της «Ατζέντας 2000». Πόσα, όμως, πακέτα δεν προπαγάνδισαν οι εκάστοτε κυβερνήσεις; Και το αποτέλεσμα βέβαια είναι γνωστό. Ήταν και είναι όλοι αυτοί πλασιέ μιας πολιτικής που οι ίδιοι οι αγρότες την απορρίπτουν, γιατί έχουν συνειδητοποιήσει ότι τους δίδωχνε από τα χωριά τους και τους καταδικάζει στην ανεργία και στη μιζέρια. Αλλά και από τα στοιχεία του Προϋπολογισμού φαίνεται ότι οι συνολικές ενισχύσεις για τη γεωργία είναι μειωμένες. Απ' αυτά τα κονδύλια μόνο 846 δισεκατομμύρια δραχμές προέρχονται από κοινοτικούς πόρους, όταν το 2001 ήταν 930 δισεκατομμύρια, δηλαδή είναι μειωμένες κατά 9%. Αυτό το στοιχείο στην πράξη αποδεικνύει τη μείωση της κοινοτικής στήριξης στη γεωργία που αποφασίστηκε μέσα στα πλαίσια της «Ατζέντας 2000», προκειμένου να διοχετευθούν κονδύλια, τόσο για τη δημιουργία του ευρωστρατού, για την ευρωαστυνομία και για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την κεντρική και ανατολική Ευρώπη. Όμως, από τον Προϋπολογισμό και τους στόχους των κονδυλίων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων βγαίνουν χρήσιμα συμπεράσματα για την πολιτική της Κυβέρνησης. Αυτά τα κονδύλια του Προϋπολογισμού είναι μειωμένα σε σύγκριση με το 2001 κατά 5,3% για τη γεωργία. Για τα εγγειοβελτιωτικά έργα αυτή η μείωση είναι 15%, όταν είναι έντονο το πρόβλημα της λειψυδρίας και η μείωση αυτή δείχνει ότι και το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν επιδοτεί αναπτυξιακά παραγωγικά έργα στη γεωργία, όπως παραδείγματα χάρη αρδευτικά, στραγγιστικά, αλλά και αντιπλημμυρικά έργα που έχει ανάγκη. Όλοι βλέπουμε τι γίνεται με την πρώτη βροχή και την πρώτη βαρυχειμωνιά και τα γνωρίζει όλος ο κόσμος. Θα ήταν παράλογο βέβαια να συνέβαινε το αντίθετο, όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση θέτει ποσοτώσεις σε όλα τα ευρωπαϊκά προϊόντα. Την έλλειψη νερού για το περιβάλλον επικαλείται η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Κυβέρνηση για να δικαιολογήσει τον περιορισμό των καλλιεργειών. Αυτό το ενδιαφέρον μπορεί να χαρακτηριστεί, ως υποκρισία, γιατί η Κυβέρνηση, αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση, με βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανού βομβάρδισαν τη Γιουγκοσλαβία, σκορπώντας όχι μόνο το θάνατο, αλλά και καταστρέφοντας το περιβάλλον.

Για δε την αλιεία και τα δάση, επίσης τα κονδύλια είναι μειωμένα κατά 4,5%. Γνωρίζουμε βέβαια ότι κάθε χρόνο καίγονται εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα και αναδασώνεται μόνο το 10%. Για την αλιεία όποια κονδύλια δίνονται, πηγαίνουν για την απόσυρση και καταστροφή των αλιευτικών σκαφών, αφανίζοντας έτσι τους μικροαλιείς. Σε σχέση, όμως, με την ιχθυοκαλλιέργεια ανήκει σε μεγάλους επιχειρηματίες που την ενισχύουν κάθε τόσο, γι' αυτό και παράλληλα οι εισαγωγές ψαριών αυξάνονται.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην επιδείνωση της κατάστασης των μικρομεσαίων αγροτών συντελεί η διάλυση των οργανισμών και υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας, όπως βάμβακος, καπνού, γάλακτος, αλλά και ιδιωτικοποίηση αγροτικών φορέων. Έτσι η ιδιωτικοποίηση της ΑΤΕ μέσω του χρηματιστηρίου είχε σαν αποτέλεσμα οι μικρομεσαίοι αγρότες να χάσουν

την εγγύηση των συνεταρισμών και πολλοί απ' αυτούς να μην έχουν πλέον πρόσβαση στις χρηματοδοτήσεις της ΑΤΕ. Όσο προχωρά η ιδιωτικοποίηση της ΑΤΕ, τόσο αυξάνει και ο κίνδυνος πλειστηριασμών και κατασχέσεων της περιουσίας των αγροτών.

Επίσης η Κυβέρνηση με νόμο προβλέπει τη συνένωση των συνεταρισμών. Δεν ξεκαθαρίζει, όμως, τι θα γίνει με τα χρέη τους και τα κίνητρα της συγχώνευσης.

Έχει όμως ως στόχο τη διάλυσή τους και την προώθηση των επαγγελματιών οργανώσεων που συμμετέχουν οι αγρότες, οι έμποροι και οι βιομήχανοι. Δηλαδή, βάζει το λύκο να φυλάει τα πρόβατα. Και μ' αυτόν τον τρόπο γίνεται προσπάθεια από την πλευρά της Κυβέρνησης να αφομοιώσουν το αγροτικό κίνημα στα συμφέροντα του κεφαλαίου. Θέλουν να δώσουν μια εικόνα ειρηνικής συνύπαρξης. Δηλαδή, δεν υπάρχουν συγκρουόμενα συμφέροντα μεταξύ μικρομεσαίας αγροτιάς και των εμπόρων βιομηχανών. Αυτή όμως η προπαγάνδα δεν έπεισε τους αγρότες που ζουν ήδη στο πετσί τους την εκμετάλλευση, άρα και τη συμπαγώνηση της αγροτιάς και βιομηχανών καθώς επίσης και της Νέας Δημοκρατίας που συμφωνεί σ' αυτά.

Γι' αυτό, λοιπόν, προσπαθείτε να ξεπουλήσετε τη «ΔΩΔΩΝΗ», να ξεπουλήσετε τη ΣΕΚΑΒ, γι' αυτό χρεοκοπήσατε μέσω ΑΤΕ την «ΑΓΝΟ» και γι' αυτό ιδιωτικοποιείτε τον ΕΛΓΑ, ώστε να παραδώσετε το φιλέτο των γεωργικών ασφαλίσεων στο ιδιωτικό ασφαλιστικό κεφάλαιο.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι φανερό, λοιπόν, ο χαρακτήρας ο αντιαγροτικός του Προϋπολογισμού για τη γεωργία. Γιατί συρρικνώνει την αγροτική παραγωγή και το αγροτικό εισόδημα. Επιταχύνει τη ξεκληρίσιμη της φτώχειας και μεσαίας αγροτιάς και καταδικάζει στη φτώχεια και στη μιζέρια τους συνταξιούχους. Γι' αυτό το ποσό των 5.000 είναι κοροϊδία προς τους τετρακοσίους πενήντα χιλιάδες συνταξιούχους, γιατί και με την αύξηση αυτή καλείται να ζήσει με 50.000 το μήνα και γιατί τελικά εντείνεται η συγκεντρωτική της αγροτικής παραγωγής και της γης σε λίγους μεγαλαγρότες και επιχειρηματίες.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν, λοιπόν, κάθε λόγο σήμερα οι αγρότες να απορρίπτουν τόσο το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης όσο και τη δήθεν φιλική συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας. Έχουν κάθε λόγο να κουμπώνονται, δηλαδή να φυλάγονται από όλους αυτούς που μόλις ξεκινούν οι αγώνες αρχίζουν να τους καθορίζουν πια μορφή θα ακολουθήσουν και πια θα απορρίψουν, επικαλούμενοι τη δημόσια τάξη αλλά αφήνοντας το απυρόβλητο την πολιτική που γεννά τις καταστροφικές συνέπειες. Έχουν κάθε λόγο να απορρίψουν στις δύσκολες στιγμές τον αγώνα με προβοκατόρικες μεθόδους, με φωνές για υποκινητές και υποκινούμενους με πρόσχημα τις δήθεν οικονομικές συνέπειες άλλων παραγωγικών φορέων που υπονομεύουν τον αγώνα τους.

Πρέπει, λοιπόν, με την πείρα τους να νομιμοποιήσουν τον αγώνα τους, να προχωρήσουν σε συσπειρώσεις, να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους, να προχωρήσουν οργανωμένα, μεθοδικά και αποφασιστικά και όχι μόνο να αποσπάσουν ορισμένες δραχμές επάνω στις τιμές των προϊόντων. Και αυτό πρέπει να γίνει. Όμως, το κύριο είναι να ανατραπεί αυτή η πολιτική που ξεκληρίζει και κλείνει σπίτια που ερμηνώνει οικονομικά και κοινωνικά την ύπαιθρο.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση το Κ.Κ.Ε. όπως έκανε μέχρι σήμερα θα στηρίξει τις αγροτικές κινητοποιήσεις, γιατί πιστεύει στην ανάπτυξη της γεωργίας που θα αξιοποιεί τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας, που θα στηρίζεται στους παραγωγικούς συνεταρισμούς που θα διασφαλίζει το αγροτικό εισόδημα και θα αναζωογονεί οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά με δημόσιους οργανισμούς και κρατική ΑΤΕ στην υπηρεσία της ανάπτυξης.

Κύριοι συνάδελφοι, η ίδια άσχημη κατάσταση επικρατεί και στο χώρο των μικρών επιχειρήσεων και μικροεπαγγελματιών. Η πολιτική της Κυβέρνησης που στόχο έχει και σ' αυτόν τον τομέα την παραπέρα συγκεντρωτική του κεφαλαίου και παραγωγής σε όλο και λιγότερα χέρια αφανίζει χιλιάδες μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου, των μονοπωλίων.

Αυτή η απελευθέρωση των αγορών που διατυμπανίζουν οι κάθε λογής υποστηρικτές της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Γιατί σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας τα ετήσια κέρδη των μικρών επιχειρήσεων της μεταποίησης αυξήθηκαν κατά 3,2%, των μεσαίων κατά 26,4% και των μεγάλων κατά 32,7%. Κλάδοι όπως το μέταλλο, το δέρμα, ο ιματισμός, το παπούτσι, τα τυπογραφεία μειώθηκαν με αποτέλεσμα χιλιάδες βιοτεχνίες να κλείσουν, να αυξάνεται η ανεργία και οι εισαγωγές.

Στον τομέα του εμπορίου οι πολυεθνικές σήμερα κατέχουν το 32% ενώ μόλις το 1,5% των εμπορικών επιχειρήσεων πραγματοποιήσαν το 47% των συνολικών πωλήσεων. Ο δε τομέας του λιανικού εμπορίου τροφίμων κυριαρχείται σήμερα από το σούπερ μάρκετ σε ποσοστό 70% με τάση ανόδου.

Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση και τα κόμματα του ευρωμονόδρομου προβάλλουν ότι μέσω των κοινοτικών πλαισίων στήριξης ενισχύει τη μικρομεσαία επιχείρηση. Αυτό αποτελεί μύθο και είναι πρόκληση αφού την τελευταία εξαετία μόνο έξι χιλιάδες εννιακόσιες επιχειρήσεις μπήκαν στα προγράμματα και από 445 δισεκατομμύρια δραχμές τα 242,5 δισεκατομμύρια, δηλαδή το 54%, πήγαν σε εξακόσιες πενήντα δύο επιχειρήσεις που μόνο μικρές δεν μπορούν να χαρακτηριστούν. Άλλωστε οι μικρές επιχειρήσεις είναι κομμένες από χέρι, όπως λέγει ο λαός, λόγω των κριτηρίων τζίρου και εργαζομένων που θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έτσι το 90% των επιχειρήσεων μένει εκτός χρηματοδότησης. Οι μόνες πηγές δανεισμού γι' αυτές είναι το τραπεζικό σύστημα, εάν έχουν τα κριτήρια φερεγγυότητας, που με τα τοκογλυφικά επιτόκια απομυζά τους μικροεπαγγελματίες. Διαφορετικά καταφεύγουν στους τοκογλύφους της αγοράς με ολέθριες συνέπειες προσωπικές, οικογενειακές αλλά και κοινωνικές σε αντίθεση, βέβαια, με τις μεγάλες επιχειρήσεις, που μέσω του χρηματιστηρίου άντλησαν δεκάδες δισεκατομμύρια δραχμές και τα τοποθέτησαν σε άλλες κερδοφόρες τοποθετήσεις εκτός των επενδύσεων όπως όφειλαν. Έτσι, λοιπόν, το όλο σύστημα λειτουργεί προς όφελος του κεφαλαίου. Κατά τα άλλα η Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία μιλάνε για αγορά και άλλοι για θέσπιση θεσμών,

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε αυτούς τους προσανατολισμούς εντάσσεται, λοιπόν, η πολιτική της Κυβέρνησης. Η κατάργηση, δηλαδή, κάθε δυνατότητας άσκησης πολιτικής υπέρ των μικροεπαγγελματιών και επιχειρήσεων μικρών, η ουσιαστική διάλυση των ΕΟΜΜΕΧ και η καθήλωση των αντίστοιχων κονδυλίων, το χτύπημα κάθε συνεταριστικής δραστηριότητας των μικρών επιχειρήσεων, η διατήρηση του 35% στη φορολογία των συνεταρισμών, παρά τη μείωση όμως των ανωτάτων φορολογικών συντελεστών για τις επιχειρήσεις. Η απειμόληση κάθε σκέψης για κλαδική πολιτική σαν μη αρεστή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η άγρια φοροκλοπή μέσω του αντικειμενικού ΦΠΑ, η μείωση της επιχορήγησης προς το ΤΕΒΕ κατά 27,7% και του Ταμείου Εμπόρων κατά 3,6% από τον Προϋπολογισμό και η μη απόδοση θεσμοθετημένων πόρων, που φθάνει πλέον το ποσό των 127 δισεκατομμυρίων δραχμών.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας για την ανακούφιση και την προοπτική των μικρομεσαίων προτείνει: Την ανάπτυξη των συνεταρισμών στην προμήθεια πρώτων υλών, την παραγωγή και τη διάθεση των προϊόντων. Χαμηλότοκη επιδοτούμενη χρηματοδότηση, εφαρμογή κλαδικών πολιτικών, βοήθεια μέσω δημοσίων οργανισμών, εξαγωγική πολιτική μέσω διακρατικών συμφωνιών, έλεγχος στη διαμόρφωση τιμών των πρώτων υλών και προστασία από τη βάση των πολυεθνικών. Για να γίνουν, όμως, αυτά χρειάζεται και ένα ισχυρό κίνημα των μικροεπαγγελματιών με αντιμονοπωλιακούς στόχους και ανάπτυξη των συμμάχων με την εργατική τάξη και τα άλλα φτωχομεσαία στρώματα της αγροτιάς για διεκδίκηση κοινών στόχων και αιτημάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση για να αποδείξει ότι η οικονομία πάει καλά, επικαλείται ότι και το 2002 ο Προϋπολογισμός θα έχει πλεόνασμα. Και στο θέμα αυτό θέλει να παρουσιάσει το άσπρο μαύρο, γιατί γνωρίζουμε ότι το χρέος της Κεντρικής Κυβέρνησης, που περιλαμβάνει και το χρέος των

Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά δεν περιλαμβάνει τα εξοπλιστικά προγράμματα -αυτά δεν τα μαθαίνει ούτε η Βουλή- το 1996 ήταν περίπου 36 τρισεκατομμύρια δραχμές, το 2000 47,5 τρισεκατομμύρια δραχμές και το 2002 προϋπολογίζεται στα 53 περίπου τρισεκατομμύρια δραχμές. Το ίδιο γίνεται και με το χρέος της Κυβέρνησης, δηλαδή σε απόλυτους αριθμούς ότι αυξάνει ενώ μειώνεται ως προς το ΑΕΠ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση, προκειμένου να βελτιώσει αυτήν την εικόνα, χρησιμοποιεί τη μέθοδο της τιτλοποίησης των μελλοντικών εσόδων. Δηλαδή πουλάει έσοδα από τα κρατικά λαχεία τα μελλοντικά, μερίσματα του Υπουργείου Οικονομικών, μελλοντικά έσοδα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτά τα δίνει για αποπληρωμή του δημόσιου χρέους, μεταφέροντας την αύξηση αυτήν τη μεγάλη στο μέλλον. Επικυκλώνει επίσης την αποπληρωμή του χρέους με νέα πολυετή δάνεια και με σταθερό επιτόκιο, με νέο χρέος. Ο φαύλος κύκλος αυτής της αποπληρωμής του δημόσιου χρέους φαίνεται και από την αύξηση κατά 63% των χρεολυσίων το 2002 τα οποία αποτελούν το 14,5% του ΑΕΠ. Το σύνολο δε των εξόδων του Τακτικού Προϋπολογισμού, που είναι 19,5 τρισεκατομμύρια δραχμές το 51% αποτελούν τα τοκοχρεολύσια. Με δανεικά, λοιπόν, ζούσαμε και με δανεικά ζούμε. Και αυτά φορτώνονται μόνιμα στις πλάτες του ελληνικού λαού, ενώ οι τραπεζίτες, το κεφάλαιο μέσω του δανεισμού αυτού κερδίζουν τεράστια χρηματικά ποσά. Άλλωστε 3 δισεκατομμύρια δραχμές από τους τόκους πάνε σε αυτούς τους δανειστές. Ας μη θριαμβολογεί, λοιπόν, η Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία ας μη διαμαρτύρεται, γιατί γνώριζε αυτήν την κατάσταση, αλλά όπως και η Ευρωπαϊκή Ένωση έκανε να σταβά μάτια προκειμένου η χώρα μας να πιάσει έστω και πλασματικά τα κριτήρια για την είσοδό μας στην ΟΝΕ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από το σύνολο των εξόδων του Τακτικού Προϋπολογισμού, που είναι 19,5 τρισεκατομμύρια δραχμές, αν αφαιρέσουμε το 51% για τα τοκοχρεολύσια, 26% για πληρωμές μισθών και επιδομάτων απομένει ένα 23%, δηλαδή 4,5 τρισεκατομμύρια δραχμές για να καλυφθούν οι αυξημένες ανάγκες της υγείας-πρόνοιας, της παιδείας, του πολιτισμού και άλλα.

Επομένως, πρόκειται για ανεπαρκείς δαπάνες που θα οξύνουν ακόμη περισσότερο την κατάσταση. Πού είναι, λοιπόν, η κοινωνική πολιτική που προπαγανδίζει συνεχώς η Κυβέρνηση; Γιατί και σε αυτούς τους τομείς η Κυβέρνηση προωθεί τις διαρθρωτικές αλλαγές, δηλαδή την παράδοσή τους στο ιδιωτικό κεφάλαιο και τη μετατροπή τους από κοινωνικά αγαθά σε εμπορεύσιμα είδη, που επικαλείται και εγκυβεύεται να εξαγοράζει η λαϊκή οικογένεια από το υστέρημά της.

Και ενώ το ιδιωτικό κεφάλαιο επενδύει μεγάλα χρηματικά ποσά, η Κυβέρνηση φαίνεται ότι μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων δεν θέλει πραγματικά να παραχθεί κοινωνικό έργο και ακριβώς τα αποτελέσματα είναι διαφορετικά. Εάν θα πάρουμε τα κονδύλια για την εκπαίδευση, για την υγεία, για το περιβάλλον, για την πρόνοια, τον πολιτισμό, την ύδρευση, την αποχέτευση, όλα αυτά είναι μειωμένα σε σχέση με το 2001. Και άλλωστε, η ίδια η Κυβέρνηση λέγει ότι ως ποσοστό του ΑΕΠ θα είναι χαμηλά τα ποσοστά. Για την εκπαίδευση 3,5%, για την υγεία-πρόνοια 3% και για την κοινωνική ασφάλιση 3,3%.

Έτσι, λοιπόν, παρατηρούμε ότι από την άλλη η Κυβέρνηση μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων δίνει πολύ μεγάλα χρηματικά ποσά στους ιδιώτες μέσω των Ολυμπιακών Αγώνων, οι οποίοι πραγματικά θα ξεκοκάλισουν τεράστια ποσά. Και αυτό το ποσό του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων για τη νέα εθνική ιδέα, όπως ονομάζονται πλέον οι Ολυμπιακοί Αγώνες, φθάνει το 15,7% του προγράμματος, δηλαδή 480 δισεκατομμύρια δραχμές. Και βέβαια αυτή η νέα εθνική ιδέα της Κυβέρνησης που θα κοστίσει τρισεκατομμύρια δραχμές, θα καλεστεί και πάλι να τη σηκώσει ο ελληνικός λαός. Κατά συνέπεια, λοιπόν, οι δαπάνες είναι ασήμαντες για να προσδώσουν στον Προϋπολογισμό κοινωνικό χαρακτήρα.

Η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρησιμοποιεί εκτός του δημόσιου τομέα και την Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Τις έχει καταντήσει σαν έναν πρόσθετο φορολογικό μηχανισμό. Και γι' αυτό τα οποιαδήποτε συνθήματα περί απο-

κέντρωσης δεν ισχύουν, διότι η πραγματικότητα αποδεικνύει το αντίθετο, ότι έχουμε ένα συγκεντρωτικό μηχανισμό στα χέρια της Κυβέρνησης που κάτω από τον πλήρη έλεγχο και εποπτεία του περιφερειάρχη παρακολουθούμε ότι η Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση είναι ένας πρόσθετος φορομηχανισμός.

Για το Κ.Κ.Ε. θα πρέπει η Τοπική Αυτοδιοίκηση, μαζί με το λαϊκό κίνημα, να απαιτήσει μια άλλη φιλολαϊκή πολιτική και εκεί μέσα να βρει το ρόλο της. Γι' αυτό στις επερχόμενες εκλογές ο λαός πρέπει να συμβάλει με τις συσπειρώσεις του σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το Κ.Κ.Ε. έχουμε πει ότι το θέμα του Προϋπολογισμού είναι πολιτικό, γιατί εδώ θα πρέπει να απαντήσουμε στο ερώτημα: Προώθηση και εξασφάλιση των λαϊκών συμφερόντων ή των συμφερόντων του μονοπωλιακού κεφαλαίου;

Το Κ.Κ.Ε., λοιπόν, καταψηφίζει στο σύνολό του τον Προϋπολογισμό επειδή αυτός είναι αντιλαϊκός, φοροεισπρακτικός και ταξικός. Το Κ.Κ.Ε. διακηρύσσει ότι τα προβλήματα των εργαζομένων, του λαού και της νεολαίας μπορούν να βρουν λύσεις στα πλαίσια ενός άλλου δρόμου εξέλιξης της ελληνικής κοινωνίας, του δρόμου της ανάπτυξης της λαϊκής οικονομίας, στα πλαίσια της οποίας οι μεγάλες επιχειρήσεις και οργανισμοί από την ιδιοκτησία και τον έλεγχο της οικονομικής ολιγαρχίας θα περάσουν στα χέρια του λαού. Παράλληλα, με τον κοινωνικοποιημένο τομέα θα λειτουργούν οι παραγωγικοί συνεταιρισμοί της μικρομεσαίας αγροτιάς και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Θα υπάρχει κεντρικός πανεθνικός σχεδιασμός και μηχανισμός που σε επίπεδο περιφερειακό, κλαδικό και διακλαδικό θα σχεδιάζει. Θα υπάρχει κοινωνικός και εργατικός έλεγχος με τη συμμετοχή στις αποφάσεις, στη διεύθυνση, στη δράση, στα αποτελέσματα και θα υπάρχει δημοκρατία στους χώρους δουλειάς. Θα διαμορφωθεί και θα ακολουθείται διαφορετικός διεθνής προσανατολισμός της χώρας χωρίς εξαρτήσεις από τους διεθνείς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς. Θα προωθούνται συνεργασίες με χώρες και λαούς με κριτήριο το αμοιβαίο όφελος την ειρήνη την ανάπτυξη και την ασφάλεια.

Το Κ.Κ.Ε. υποστηρίζει ότι με μια λαϊκή οικονομία, που θα προωθείται στα πλαίσια της λαϊκής εξουσίας, μπορούν να ικανοποιηθούν με επάρκεια οι αυξημένες λαϊκές ανάγκες, να διασφαλιστεί η ασφάλεια της χώρας, να ανοίξουν οι νέοι ορίζοντες στη λαϊκή δημιουργία, γιατί πιστεύουμε ότι ο καπιταλισμός-ιμπεριαλισμός δεν είναι το μέλλον της χώρας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρώπης γενικότερα και του λαού. Ο σοσιαλισμός που προωθεί την ειρήνη, τη συνεργασία με όλους τους λαούς, πιστεύουμε ότι είναι το μέλλον της χώρας της Ευρώπης και του κόσμου ολόκληρου. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καταθέτω παράλληλα, κύριε Πρόεδρε, στα Πρακτικά και ορισμένα στοιχεία τα οποία σηματοδοτούν όλα αυτά τα οποία ανέφερα στην ομιλία μου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ.Αγγ. Τζέκης, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Παραμένετε πιστοί στη κομμουνιστική ορθοδοξία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Είναι το πιστεύω μας και πιστεύουμε ότι μας δικαιώνουν πολλά πράγματα κύριε επίτιμε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέροντας): Πολλοί οι διαμαρτυρόμενοι τελευταία. Ας μείνουν και κάποιοι στην ορθοδοξία, κύριε Πρόεδρε.

Το λόγο έχει ο κ. Στρατάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν αναφερθώ στην εισήγησή μου για τον Προϋπολογισμό, θέλω να κάνω τρεις παρατηρήσεις σε σχέση με αυτά που ακούστηκαν χθες και σήμερα από την Αντιπολίτευση Μείζονα και Ελάσσονα.

Μας μίλησε ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας εδώ χθες το βράδυ και αναφέρθηκε στη δήθεν ανατροπή της πολιτικής που ασκείται από το ΠΑΣΟΚ, στην ανατροπή της πολιτικής του ενός Υπουργού από τον άλλον, κάτι που γνωρίζουν και

γνωρίζει και ο ίδιος ότι δεν συμβαίνει, ότι δεν είναι αλήθεια. Προσπαθεί, όμως, εσκεμμένα να το αγνοεί η Νέα Δημοκρατία γιατί γνωρίζει ότι ακόμα και αν υπάρχουν διαφοροποιήσεις που να εξυπηρετούν τον πολίτη αυτό για μας -και στο βαθμό που το κάνουμε- δεν αποτελεί ψόγο, αλλά έπαινο.

Αναφέρθηκε επίσης και στο παρελθόν και ότι δεν πρέπει αυτό να το αναφέρουμε καν, αλλά μόνο να βλέπουμε το μέλλον και γι' αυτό να οραματιζόμαστε. Καλώς. Φαίνεται, όμως, ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση αγνοεί ότι τα διδάγματα του παρελθόντος είναι αναγκαία για να χτίσεις ένα στέρεο αύριο. Το λέει όμως εσκεμμένα γιατί δεν διαθέτει ίσως τη διαλεκτική ικανότητα για να συνθέσει μια αξιόπιστη πρόταση εξουσίας.

Η Νέα Δημοκρατία το γνωρίζει αυτό, κάνει όμως πως δεν το γνωρίζει και το παραβλέπει γιατί πασχίζει να ξεχαστεί το παρελθόν της. Το κακό είναι όμως ότι ο ελληνικός λαός το γνωρίζει κι αυτός καλά και δεν το παραγνωρίζει και σε κάθε περίπτωση το θυμάται και πράττει τα ανάλογα.

Όσον αφορά την ελάσσονα Αντιπολίτευση: Εδώ διατυμπανίζουντα πολλά και κυρίως ότι πρέπει να διαμορφώσουμε ξανά μια κρατικίστικη αντίληψη, η οποία όμως είναι γνωστό ότι προσπαθεί να αναδείξει και δημιουργεί σπατάλες, που είτε το θέλουμε είτε όχι τις πληρώνει ο ελληνικός λαός. Σήμερα είναι ανάγκη -κι αυτό πρέπει πλέον να γίνει συνειδητό απ' όλους- με άλλα εργαλεία και άλλες μεθόδους να υπηρετήσουμε το καλώς εννοούμενο συμφέρον του ελληνικού λαού, του Έλληνα πολίτη. Και πρέπει να σταματήσουν οι αντιφάσεις και αυτά που αναφέρθηκαν για το δανεισμό και όλα όσα αναφέρθηκαν και απόψε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με την εισήγησή μου επιθυμώ να καλύψω το κεφάλαιο του Προϋπολογισμού που αναφέρεται στις δημόσιες επιχειρήσεις, στους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας και στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού, φορείς δηλαδή που στο μεγάλο τους ποσοστό δραστηριοποιούνται στην ελληνική περιφέρεια, πράγμα που έχει ιδιαίτερη σημασία προπαντός την περίοδο που διανύουμε κατά την οποία θέλουμε, όπως είναι γνωστό, να γίνει πράξη η αποκέντρωση και μέσω αυτής η περιφερειακή ανάπτυξη.

Έχει, λοιπόν, ιδιαίτερη σημασία να σταθούν στα οικονομικά μεγέθη που περιλαμβάνονται στον Προϋπολογισμό προκειμένου να διαπιστώσουμε αν τα πράγματα πηγαίνουν προς τη σωστή κατεύθυνση. Εκτός, όμως, απ' αυτά πρέπει να δούμε εάν υπάρχουν περιθώρια και ποια, προκειμένου οι βελτιώσεις αυτές ακόμα και στα πλαίσια υλοποίησης του συγκεκριμένου Προϋπολογισμού να είναι ακόμα πιο ουσιαστικές, άρα πιο αποτελεσματικές.

Μια πρώτη σκέψη σε σχέση για τις επιχειρήσεις θα μπορούσε να είναι η ενοποίηση ομοειδών επιχειρήσεων και οργανισμών. Και αυτό στην εξέλιξη του είναι βέβαιο ότι θα έχει τριπλή ευεργετική επίπτωση: Πρώτον, θα μείωνε το κόστος λειτουργίας, δεύτερον θα κάλυπτε μια σημαντική παράμετρο της εποχής μας που έχει σχέση με την ανταγωνιστικότητα. Αυτή η παράμετρος είναι το μέγεθος. Εκτός όμως απ' αυτά τα δύο θα μπορούσε να υπάρξει ενιαία και ολοκληρωμένη πολιτική ανά τομέα που σε πολλές περιπτώσεις, το γνωρίζουμε όλοι μας, είναι ζητούμενο.

Είμαστε μικρή χώρα και πρέπει οι πολιτικές μας σε τομείς ιδιαίτερα όπου ο ανταγωνισμός κυριαρχεί να προσεγγίζουμε τα δεδομένα με σύγχρονες μεθόδους επιστημονικά τεκμηριωμένες, εάν πράγματι θέλουμε να υπηρετήσουμε τον πολίτη και τον άνθρωπο που ασφαλώς θα πρέπει να είναι στο κέντρο του ενδιαφέροντός μας. Η οργανωτική δομή της χώρας, εάν είναι ένα καλό εργαλείο, μπορεί να συνεισφέρει αποτελεσματικά γι' αυτό δεν χωρούν ούτε πειραματισμοί ούτε ερασιτεχνισμοί.

Το ΠΑΣΟΚ τόλμησε αυτές τις αλλαγές και διαμόρφωσε νέους θεσμούς ικανούς να ανταποκριθούν στις σύγχρονες απαιτήσεις. Επειδή όμως εμείς δεν είμαστε δογματικοί πρέπει να δούμε τυχόν διαρθρωτικές αλλαγές για να μην βρίσκει κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση πρόσφορο έδαφος για λαϊκισμούς με στόχο την παραπλάνηση του εκλογικού σώματος. Εξάλλου εμείς είμαστε που τολμήσαμε και έχουμε θέσει τις βάσεις για το σύγχρονο ελληνικό κράτος δημιουργώντας προς τούτο τους

απαραίτητους θεσμούς για μια διαφορετική λειτουργία της χώρας χωρίς πελατειακές σχέσεις και υποκειμενισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι ο Προϋπολογισμός του 2002 πέραν από τις βελτιώσεις που παρουσιάζει στα μακροοικονομικά μεγέθη της οικονομίας, που εκ των πραγμάτων υποδηλώνουν την πορεία αλλά και το στέρεο έδαφος επάνω στο οποίο κινείται η προοδευτική, η αναπτυξιακή πορεία της χώρας, έρχεται να κάνει με ουσιαστικό τρόπο αυτό που το Κόμμα μου πιστεύει ότι αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο για το νέο οικοδόμημα της χώρας, δηλαδή την περιφερειακή ανάπτυξη με κοινωνική συνοχή.

Η περιφερειακή ανάπτυξη και η κοινωνική συνοχή είναι οι δύο στόχοι που πρέπει να έχουμε συνεχώς στο μυαλό μας, αν θέλουμε πράγματι η αναπτυξιακή πορεία της χώρας να εδράζεται σε μόνιμες και σταθερές βάσεις, αλλά και το οικοδόμημα της ελληνικής οικονομίας να μην είναι μόνο εξωτερικά μοντέρνο και μεγάλο, αλλά και στο εσωτερικό του φωτεινό, ευρύχωρο και λειτουργικό.

Μοχλό αυτής της προσπάθειας αποτελούν οι δημόσιες επιχειρήσεις, οι οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας και οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού. Κάποιοι από αυτούς τους οργανισμούς καλύπτουν το αναπτυξιακό και κάποιοι άλλοι το κοινωνικό μέρος. Κάποιοι δε από αυτούς καλύπτουν και τα δύο μαζί.

Τα χρόνια που πέρασαν και οι παρεμβάσεις που έγιναν στις δημόσιες επιχειρήσεις, ιδιαίτερα στα πλαίσια εφαρμογής του ν. 2414/1996, συνέβαλαν σημαντικά στην αλλαγή της εικόνας τους. Μπορεί να δει κανείς ότι οι δημόσιες επιχειρήσεις στο μεγάλο τους ποσοστό από ζημιολόγους και ελλειμματικές -είτε γιατί μετοχοποιήθηκαν είτε γιατί άλλαξαν μάντζερ, αλλά ασφαλώς επειδή εντάχθηκαν στη λογική του ανταγωνισμού- έγιναν κερδοφόρες και ανταγωνιστικές, άρα ικανές να δημιουργήσουν παραπέρα ανάπτυξη.

Αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι δημιουργήθηκαν πρωτογενή πλεονάσματα την περίοδο 1998-2001 παρά το ότι οι αυξήσεις των τιμολογίων στις περισσότερες των περιπτώσεων ήταν κάτω από τον πληθωρισμό.

Διαπιστώνεται ακόμη ότι το πρωτογενές πλεόνασμα αντιπροσώπευε το 0,14% του Α.Ε.Π. και για το 2001 προβλέπεται να αυξηθεί περίπου τρεις φορές και να ανέλθει στο ποσοστό του 0,49% του Α.Ε.Π. Παρατηρείται ακόμα μία μείωση εσόδων και δαπανών ως ποσοστό του Α.Ε.Π.

Για το 2002 αναμένεται ακόμα μεγαλύτερη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας δια μέσου της βελτίωσης της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών και την αύξηση της παραγωγικότητας αφού για τις επενδύσεις προβλέπεται σημαντική άνοδος.

Το οικονομικό αποτέλεσμα σημειώνει πολύ μεγάλη άνοδο και θα αντιπροσωπεύει το 0,28% του Α.Ε.Π. έναντι του 0,06% του 2001, δηλαδή από 72,36 εκατομμύρια ευρώ θα πάει στα 387,63 εκατομμύρια ευρώ. Η αύξηση αυτή προέρχεται κυρίως από τη βελτίωση της κερδοφορίας της Δ.Ε.Η., των Ελληνικών Πετρελαίων και της ΕΥΔΑΠ.

Η σημαντική αυτή βελτίωση θα συμβάλει τόσο στην αύξηση του βαθμού αυτοχρηματοδότησης των αυξημένων επενδυτικών προγραμμάτων των ΔΕΚΟ, όσο και στην απελευθέρωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Ειδικότερα, το πρωτογενές πλεόνασμα προβλέπεται να αυξηθεί από 0,49% του Α.Ε.Π. το 2001 στο 0,63% το 2002.

Οι συνολικές επενδύσεις θα ανέλθουν στο ύψος των 6,121 εκατομμυρίων ευρώ έναντι των 5,191 εκατομμυρίων ευρώ του 2001 σημειώνοντας αύξηση της τάξης του 20% και αφορούν κυρίως τους τομείς των μεταφορών και των υποδομών.

Ο ακαθάριστος δανεισμός συνεχίζει να παρουσιάζει πτωτική τάση και προβλέπεται σε 1.252 εκατομμύρια ευρώ έναντι 1.376 εκατομμυρίων ευρώ το 2001 και 1.746 εκατομμυρίων ευρώ του 2000.

Ο δημοσιονομικός δανεισμός προβλέπεται να ανέβει στα 246 εκατομμύρια ευρώ, ποσοστό 0,18% του Α.Ε.Π. για το 2002. Η αύξηση του έναντι του τρέχοντος έτους οφείλεται στη μεγάλη αύξηση των επενδύσεων.

Η κοινωνική συνοχή στο μεγάλο της ποσοστό διασφαλίζεται

από τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας. Είναι γνωστή η ευαισθησία της ελληνικής κοινωνίας στο ασφαλιστικό σύστημα. Εξάλλου υπογραμμίστηκε πρόσφατα και καταγράφηκε από τη μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας. Η ελληνική κοινωνία πιστεύει στην ανάγκη να υπάρχει ασφάλεια για το αύριο στον κάθε πολίτη χωριστά και στην οικογένειά του.

Αυτή την κοινωνική συνοχή θα διασφαλίσει η Κυβέρνηση με την κοινωνική πολιτική που ασκούμε και θα συνεχίσει να ασκεί συνεχώς βελτιούμενη για να καλύψει δύο στόχους. Από τη μία την προοπτική και τον κοινωνικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος, μη παραγνωρίζοντας, όμως, και τον αναδιανεμητικό του ρόλο και από την άλλη, την καταπολέμηση της ανεργίας και των κινδύνων φτώχειας και αποκλεισμού.

Οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης ήδη δημιουργούν τις συνθήκες, ώστε η προσφορά εργασίας να αρχίσει να υπερκαλύπτει τη ζήτηση και να μειώνεται η ανεργία παρά την απασχόληση και όλων των οικονομικών μεταναστών που βρίσκονται στη χώρα μας.

Από τον προηγούμενο χρόνο φαίνεται ότι ξεκίνησε η αντίστροφη πορεία μείωσης της ανεργίας. Έτσι διασφαλίζεται και η σταθερότητα η οποία, όπως γνωρίζουμε όλοι μας είναι εγγυηση της ανάπτυξης.

Εάν σταθούμε, αγαπητοί συνάδελφοι, στα οικονομικά των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, θα διαπιστώσουμε αύξηση των εσόδων την περίοδο 1999-2001 που είναι της τάξης περίπου του 13%.

Αυτό οφείλεται κυρίως στη βελτίωση των μηχανισμών είσπραξης, παρά τα προβλήματα που διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν σε αυτούς τους μηχανισμούς, στη μείωση της εισφοροδιαφυγής, στην αύξηση του αριθμού των ασφαλισμένων αλλά κυρίως στη συνεισφορά του κράτους με το να καλύπτει το σύνολο των ελλειμμάτων των ασφαλιστικών ταμείων. Διαπιστώνουμε, όμως, και αύξηση των δαπανών που ανέρχεται στο 22% και που οφείλεται κυρίως στην αύξηση των συντάξεων κατά 19%, στην αύξηση της φαρμακευτικής περίθαλψης κατά 26% - και σε αυτήν την περίπτωση τολμώ να πω ότι δεν μιλάμε για δαπάνη αλλά για σπατάλη και είναι ένα ζήτημα που θα πρέπει να δούμε ιδιαίτερα - αλλά βέβαια οφείλεται ακόμα και στην αύξηση της νοσοκομειακής περίθαλψης κατά 16%.

Για τη φαρμακευτική περίθαλψη, κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να δούμε στην πορεία, πώς μπορούμε στην πράξη να ελέγξουμε αυτήν τη σπατάλη - γιατί, όπως τόνισα και πριν, περί σπατάλης πρόκειται - γιατί αυτό όπως είναι γνωστό λειτουργεί δύο φορές σε βάρος του ελληνικού λαού. Από τη μια γιατί επιβαρύνει τους προϋπολογισμούς των ταμείων και του κράτους και από την άλλη γιατί κυρίως βλάπτει την υγεία του ελληνικού λαού και νομίζω ότι αυτό είναι το πλέον σημαντικό. Εξάλλου είναι γνωστό ότι υπάρχει ανάγκη παραπέρα αύξησης των συντάξεων ιδιαίτερα των αγροτών και των χαμηλοσυνταξιούχων, άρα απαιτούνται νέοι πόροι, παρά το ότι για το διάστημα 1999-2001 υπήρξε αύξηση των δαπανών κατά 9% ενώ το ίδιο διάστημα η αύξηση των συνταξιούχων ήταν μόνο 3%.

Με την οικονομική δραστηριότητα των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης υπάρχει ικανοποιητική εξέλιξη που οφείλεται στις εισφορές του ΟΓΑ και του ΙΚΑ, αν και το έλλειμμα από 2,7 του ΑΕΠ το 2000 αυξήθηκε στο 3% το 2001. Στις επενδύσεις αυτές παρατηρείται μια συνεχής αύξηση, που οφείλεται κυρίως στις επενδύσεις του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας του ΟΑΕΔ και του ΙΚΑ.

Το ύψος των επενδύσεων από 264 εκατομμύρια ευρώ το 2000, θα ανέλθει σε 278,5 ευρώ το 2001. Οι επιχορηγήσεις σε αυτούς τους οργανισμούς γενικά παρουσιάζουν αυξητική τάση και οι κρατικές επιχορηγήσεις αυξάνουν χρόνο με το χρόνο αλλά με ρυθμό αύξησης μειούμενο. Αυτό είναι ασφαλώς πολύ σημαντικό, γιατί και ο δημοσιονομικός δανεισμός το 2001 εκτιμάται ότι θα ανέλθει στα 711,5 εκατομμύρια ευρώ, ποσοστό 0,54% του ΑΕΠ. Ο ακαθάριστος δανεισμός για το 2001 εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στα 773,2 εκατομμύρια ευρώ, ποσοστό 0,59% του ΑΕΠ, έναντι 478 εκατομμυρίων ευρώ το 2000 και ως ποσοστό του ΑΕΠ 0,39%.

Για τις προοπτικές του 2002 τα έσοδα, όπως τουλάχιστον διαφαίνονται στον προϋπολογισμό των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας για το 2000-2002 θα ανέλθουν συνολικά σε 11,093 εκατομμύρια ευρώ, παρουσιάζοντας αύξηση 16,6% από τα αντίστοιχα έσοδα του προηγούμενου χρόνου.

Ο παραπάνω ρυθμός αύξησης των εσόδων ως ποσοστό του ΑΕΠ είναι μεγαλύτερος από την ονομαστική αύξηση του ΑΕΠ του 6,9% και δηλώνει ότι θα καταβληθεί προσπάθεια προκειμένου να συγκρατηθούν τα οργανικά ελλείμματα των ασφαλιστικών οργανισμών σε όσο το δυνατόν χαμηλότερα επίπεδα, κάτι που νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό γιατί έχει σχέση με την υγεία των ασφαλιστικών φορέων. Η πρόβλεψη αυτή στηρίζεται στην εφαρμογή της νομοθεσίας κατά της εισφοροδιαφυγής και τις σχεδιαζόμενες προσαρμογές του ασφαλιστικού συστήματος στις νέες εργασιακές συνθήκες και οικονομικές μεταβολές, ύστερα βεβαίως και από την ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Το έλλειμμα για το 2002 εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί σε ελαφρώς υψηλότερα επίπεδα έναντι του 2001, λόγω της οριακής αύξησης της απασχόλησης και των ανελαστικών δαπανών που αυξάνονται λόγω των συντάξεων και των παροχών υγείας και πρόνοιας.

Σε ποσοστό του ΑΕΠ ο καθαρός δανεισμός το 2002 θα είναι 0,35% ενώ το 2001 εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο 0,58% του ΑΕΠ. Το πρωτογενές αποτέλεσμα κατά αυτόν τον τρόπο του 2002 εκτιμάται ότι θα φθάσει στα 3.658,9 εκατομμύρια ευρώ και ως ποσοστό του ΑΕΠ 2,61% και το οποίο θα είναι μικρότερο του αντίστοιχου ποσοστού του 2001.

Το ύψος της χρηματοδότησης των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί συνολικά στα 3.611 εκατομμύρια ευρώ εκ των οποίων τα 3.479 εκατομμύρια ευρώ αποτελούν επιχορηγήσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο δημοσιονομικός δανεισμός των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας για το 2002 εκτιμάται ότι θα φτάσει τα 402 εκατομμύρια ευρώ έναντι 711,5 εκατομμυρίων ευρώ του 2001 και ως ποσοστό του ΑΕΠ ο δανεισμός αυτός φτάνει το 0,29 έναντι του 0,54 του 2001.

Όσον αφορά την κοινωνική πολιτική και την απασχόληση, στο νέο περιβάλλον που διαμορφώνεται από τις εξελίξεις σε παγκόσμιο επίπεδο, ο Προϋπολογισμός στοχεύει να ενισχυθεί το κοινωνικό κράτος και να περιοριστούν οι ανισότητες, ώστε να διαμορφωθεί μια πιο δίκαιη κοινωνία.

Εμείς σ' αυτήν την κατεύθυνση ως ΠΑΣΟΚ είμαστε απαιτητικοί. Δεν ικανοποιούμαστε απ' αυτό το επιπλέον, που προβλέπεται σ' αυτόν τον προϋπολογισμό. Αλλά προσπαθούμε. Κι αυτό είναι ένα στοίχημα, που πρέπει να το κερδίσουμε. Προσπαθούμε να εξασφαλίσουν περισσότερα, όσα πραγματικά έχει ανάγκη ο ελληνικός λαός, όσα έχει ανάγκη το ασφαλιστικό σύστημα, για να σταθεί σωστά και να μπορέσει να καλύψει τις ανάγκες του σήμερα και του αύριο.

Για πρώτη φορά η ανεργία στην Ελλάδα μειώθηκε μετά τις αυξήσεις που παρουσιάστηκαν τα τελευταία χρόνια εξαιτίας των γενικότερων αλλαγών. Από τα μέσα δε του 2000 η τάση αντιστρέφεται, γίνεται καθοδική. Το εθνικό σχέδιο δράσης για την απασχόληση συμβάλλει ενεργά στο στόχο της δραστηρικής μείωσης της ανεργίας. Ασφαλώς δεν παραγνωρίζουμε ότι χρειάζεται μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, με στόχο ένα βιώσιμο, δίκαιο και ισχυρό ασφαλιστικό σύστημα. Ασφαλώς πρέπει να υπάρξει κρατική χρηματοδοτική στήριξη, ώστε να διασφαλιστεί ένα ισχυρό κοινωνικό σύστημα ασφάλισης, αλλά και για να εξασφαλιστεί η αναδιανομή του εισοδήματος, όπως είπα και πριν.

Η ανάπτυξη των ανθρωπίνων πόρων και η προσαρμογή τους στις ολοένα μεταβαλλόμενες ανάγκες της αγοράς αποτελεί καθοριστικό στοιχείο της ανταγωνιστικότητας για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Αποτελεί, όμως, και προαπαιτούμενο για την αύξηση της απασχόλησης και την καταπολέμηση της ανεργίας. Η επιτυχία στον τομέα αυτόν εξαρτάται κυρίως από την κινητοποίηση του συνόλου του ανθρώπινου δυναμικού, των ανθρωπίνων πόρων και της υψηλής εξειδίκευσης, με δεξιότητες

που είναι απαραίτητες για την κατανόηση και τη χρησιμοποίηση προηγμένων τεχνολογιών και την προσαρμογή μας στις αλλαγές που δημιουργούνται.

Η ευρωπαϊκή στρατηγική απασχόλησης, καθώς και ο νέος κανονισμός του ευρωπαϊκού κοινωνικού ταμείου, παρέχουν το κατάλληλο πλαίσιο και τον προσανατολισμό της πολιτικής στο κοινωνικό τοπίο. Στο πεδίο αυτό είναι σημαντικότερες οι προκλήσεις για την Ελλάδα. Στην προσεχή περίοδο προγραμματισμού για να υλοποιηθούν οι παραπάνω στόχοι, χρειάζεται η χώρα μας να βελτιώσει σε σημαντικό βαθμό τις δομές και τους μηχανισμούς σχεδιασμού και διαχείρισης, συντονισμού και αξιολόγησης ακόμα και ελέγχου στο πλαίσιο των νέων κανονισμών των διαρθρωτικών ταμείων. Η κυβερνητική πολιτική το 2002, με βάση όλα που προανέφερα, θα κινηθεί στους στόχους επίτευξης του προγράμματος της οικονομικής σύγκλισης, η οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την κοινωνική σύγκλιση.

Ο Προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προβλέπει επίσης νέες παρεμβάσεις στον κοινωνικό τομέα και αναφέρεται περιληπτικά στην εισοδηματική ενίσχυση, στα νοικοκυριά μονίμων κατοίκων ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, που έχουν χαμηλό εισόδημα, μικρότερο των 750.000 δραχμών ετησίως, σε παροχή επιδομάτων, σε μακροχρόνια ανέργους, ηλικίας σαράντα πέντε έως εξήντα τεσσάρων ετών, που ξέρουμε ότι είναι η κοινωνική ομάδα που έχει τα μεγαλύτερα προβλήματα, στο προσχολικό, στο σχολικό επίδομα, σε οικογένειες με παιδιά ηλικίας έως δεκαέξι ετών, στην ίδρυση της αγροτικής εστίας που θα συμβάλει στην αναβάθμιση ποιότητας ζωής των εν ενεργεία και συνταξιούχων αγροτών μας. Κι εγώ θα έλεγα ότι θα πρέπει να στραφούμε εντονότερα στην κατεύθυνση μιας γενναιότερης αύξησης των αγροτικών συντάξεων. Και εκτιμώ ότι, όπως έχει διαμορφωθεί το νέο ασφαλιστικό σύστημα των αγροτών, μπορούμε να συμβάλουμε και στην αύξηση των συντάξεων, αλλά και στην αναζωογόνηση της υπαίθρου, με μία επιπλέον επίπτωση, ότι μέσα απ' αυτές τις αποφάσεις και τη διαδικασία αυτή θα διορθώσουμε δομές της ελληνικής γεωργίας και κυρίως δομές που έχουν να κάνουν με την αύξηση του κλήρου, αλλά και προωθούνται από άλλα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτή η παρατήρησή μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πηγάζει από τις ανάγκες και τα νέα δεδομένα, που διαμορφώνονται στην ελληνική ύπαιθρο και θα αποτελέσει μία δίκαιη αντιμετώπιση όσων δεν είχαν την ευκαιρία -όχι με δική τους ευθύνη, να γευτούν τις ευεργετικές συνέπειες-επιπτώσεις του νέου ασφαλιστικού συστήματος των αγροτών. Οι φωνές που ακούγονται για να πάρουν οι αγρότες το ΕΚΑΣ απ' αυτήν την ανάγκη πηγάζουν, και το γνωρίζουμε όλοι μας.

Σε σχέση με τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού, πέρα από την προώθηση της δημοκρατικής συμμετοχής, που αυτή τουλάχιστον δεν παραγνωρίζεται από κανέναν, αλλά αντίθετα αναγνωρίζεται απ' όλους, έχει διαφανεί ότι, παρά τα ενδεχόμενα προβλήματα η αποτελεσματικότητα είναι καλύτερη σε σχέση με άλλους τομείς ακόμη και του δημοσίου. Γι' αυτό νέες αρμοδιότητες μεταφέρονται στους ΟΤΑ και για πολλές απ' αυτές, όπως τους υγειονομικούς επιθεωρητές, τα λιμενικά ταμεία και τη δημοτική αστυνομία, προβλέπεται από το Σύνταγμα άρθρο 102 παράγραφος 5 και η μεταφορά πόρων.

Ακόμη για πρώτη φορά με συγκεκριμένα κριτήρια δόθηκαν επιχορηγήσεις πέραν των κεντρικών αυτοτελών πόρων, για υλοποίηση προγραμμάτων πολιτικής προστασίας.

Για να ξεπεραστούν προβλήματα στο πλαίσιο της διαφάνειας και της βελτίωσης της λειτουργίας των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ προωθούνται ακόμη μέτρα, όπως οι δημοτικές και διανοητικές συνεργασίες των ΟΤΑ, η εφαρμογή του διπλογραφικού συστήματος σε πληθυσμούς άνω των πέντε χιλιάδων κατοίκων ή με έσοδα άνω των 500 εκατομμυρίων ετησίως, η υποχρεωτική δημιουργία ταμειακών υπηρεσιών σε όλους τους δήμους άνω των πεντακοσίων κατοίκων και το σύστημα παρακολούθησης και ελέγχου των οικονομικών τους στοιχείων.

Η Κυβέρνηση επιδιώκει να κάνει πράξη αυτό που αποτελεί απαίτηση των τοπικών κοινωνιών αλλά και των φορέων τους, δηλαδή όχι μόνο την αποκέντρωση των αρμοδιοτήτων αλλά και

την εξεύρεση πόρων. Αυτό είναι ένα ζήτημα στο οποίο οφείλουμε να σταθούμε ιδιαίτερα, γιατί είναι γνωστό ότι αρχίζει να γίνεται πράξη και όχι μόνο με την αύξηση των κεντρικών αυτοτελών πόρων. Έχουμε αύξηση που καλύπτει το 2,4% το 2002 και που είναι αρκετά μεγαλύτερη των προηγούμενων χρόνων, αν ληφθούν υπόψη οι προκαταβολές, οι οφειλές προηγούμενων ετών και η εγγραφή των μισθοδοτήσεων και των συντάξεων και της χορηγίας σε προέδρους και δημάρχους στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών. Όπως αντιλαμβανόμαστε έμμεσα με αυτό τον τρόπο οι κεντρικοί αυτοτελείς πόροι προς τους ΟΤΑ αυξάνονται με γοργότερους ρυθμούς.

Επίσης, έχουμε ενισχύσεις και επιχορηγήσεις σε όσους δήμους συνενώνονται για αναπτυξιακούς σκοπούς. Αυτό είναι ένα μήνυμα καθοριστικής σημασίας και πρέπει να κατανοηθεί από το σύνολο της ελληνικής περιφέρειας, γιατί οι ΟΤΑ πρώτου και δεύτερου βαθμού είναι οι μοναδικοί μοχλοί ανάπτυξης στις περιφέρειες.

Τα ίδια που αναφέρθηκαν στους πρωτοβάθμιους φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ισχύουν και για τους δευτεροβάθμιους φορείς, για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Και εκεί οι κεντρικοί αυτοτελείς πόροι είναι αυξημένοι κατά 2,8% έναντι του 2001. Το ίδιο ασφαλώς ισχύει και για τις επιχορηγήσεις που παρουσιάζουν οριακή μεν αύξηση της τάξεως του 0,8%, αλλά αν λάβει κανείς υπόψη του τη μισθοδοσία του προσωπικού που εγγράφει στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εσωτερικών, τότε η αύξηση είναι σαφώς μεγαλύτερη.

Πέραν όμως αυτών προβλέπεται στον Προϋπολογισμό του 2002 και ποσό 596,500 εκατομμυρίων ευρώ, αύξηση 6,4%, το οποίο προορίζεται για την αντιπερισπασή των δαπανών υγειονομικής περίθαλψης ασφαλισμένων του δημοσίου.

Πρέπει να γίνει κατανοητό απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής, ότι γίνεται σημαντική προσπάθεια να υπάρξει όχι μόνο αποκέντρωση αρμοδιοτήτων, αλλά και πόρων. Και βέβαια υποχρέωσή μας είναι όλοι να συμβάλουμε, ώστε αυτή η αύξηση των πόρων με τη μέρα να γίνεται μεγαλύτερη, μέρα με τη μέρα να καλύψει όλες τις αρμοδιότητες και όλες τις ανάγκες που παρουσιάζονται στην περιφέρεια.

Θα ήθελα να τονίσω ότι η κοινωνική ανάπτυξη και η κοινωνική συνοχή πρέπει να είναι στο κέντρο του ενδιαφέροντος όλων των πτερυγών της Βουλής. Γιατί, είτε το θέλουμε είτε όχι, αυτή είναι και η βούληση του ελληνικού λαού ο οποίος ασφαλώς μας παρακολουθεί και μας κρίνει.

Έχω την αίσθηση και το γνωρίζω, ότι η Κυβέρνηση είναι ανοιχτή στη δημιουργική κριτική και συμβάλλει με κάθε τρόπο να παρουσιαστούν όσο γίνεται μεγαλύτερες βελτιώσεις. Απορρίπτει ασφαλώς, όπως θα την απέρριπτε και ο καθένας, την καταστροφική κριτική, η οποία όμως, όπως διαπιστώνουμε στις μέρες μας, θέλω να πιστεύω γίνεται άθελα είτε από ανημέρωτους είτε από δογματικούς. Αυτό είναι ένα ζήτημα που πρέπει να μας προβληματίσει γιατί πρέπει να δείξουμε στον ελληνικό λαό ότι μπορούμε μέσα από δημιουργική κριτική να διαμορφώσουμε τους όρους και τις προϋποθέσεις ενός Προϋπολογισμού που θα δώσει την προοπτική που έχει ανάγκη η κοινωνία, που έχει ανάγκη ο τόπος για να ανταποκριθεί στις εξελίξεις όπως διαμορφώνονται στη χώρα μας και παγκόσμια.

Για τους λόγους αυτούς, αγαπητοί συνάδελφοι, σας καλώ να υπερψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό του 2002.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφνας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία είκοσι εννέα φοιτητές του Πολιτικού Τμήματος της Νομικής Σχολής Αθηνών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η ειδική εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελισάβετ Παπαδημητρίου.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Κρατικός Προϋπολογισμός δεν μπορεί να είναι απλά ένα τεχνικό εργαλείο διαχειριστικού σχεδιασμού και δημοσιοποίησης της πρόβλεψης της Κυβέρνησης για έσοδα και έξοδα.

Οφείλει να προσφέρει ένα πολύτιμο μέτρο για την εκτίμηση τόσο των μελλοντικών προθέσεων της, όσο και των παρελθουσών της αποδόσεων. Θα μπορούσε ο Προϋπολογισμός να αποτελέσει ένα κρίσιμη αξία κείμενο για την εξασφάλιση διαδικασιών Διαφάνειας, Σαφήνειας, Λογοδοσίας και Καλής Κυβέρνησης.

Κρίσιμη αποδεικτική αξία σε σχέση με το κραυγαλέο έλλειμμα στην τήρηση των συνταγματικών προβλέψεων αποτελεί και η επαναλαμβανόμενη απ' όλους κάθε χρόνο αλήθεια ότι για το Κοινοβούλιο και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους του ελληνικού λαού, ο Προϋπολογισμός είναι απλά ένα γεγονός. Σημαντικό, πανηγυρικό γεγονός, αλλά όχι μία δημοκρατική διαδικασία. Οι Βουλευτές έχουν και θα έπρεπε να αναλαμβάνουν την ευθύνη της ιεράρχησης των προτεραιοτήτων και της συγκρότησης των πολιτικών επί των οποίων στη συνέχεια χτίζεται ο προϋπολογισμός. Και βέβαια οι Βουλευτές έχουν και δικαίωμα και χρέος να παρακολουθούν την υλοποίησή του.

Εάν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλαμε πραγματικά να ασκήσουμε το καθήκον μας θα έπρεπε και θα μπορούσαμε να είχαμε καταφέρει να απολαμβάνουμε του δικαιώματός μας για συμμετοχή στη συγκρότηση αυτών των πολιτικών πίσω από τους αριθμούς του προϋπολογισμού, να είμαστε εδώ επιμορφωμένοι, γνώστες κατάλληλοι για την κατανόηση της δομής και της διαδικασίας του Προϋπολογισμού. Και να είχαμε βεβαίως στη διάθεσή μας τις σχετικές τεχνολογικές διευκολύνσεις, αλλά και τη στήριξη εμπειρογνομήνων, όπως έχουν όλα τα Κοινοβούλια του κόσμου, που όχι μόνο θα δίνουν και θα επικαιροποιούν τα απαραίτητα για την ενημέρωσή μας στοιχεία, αλλά και θα μπορούσαν να μεταφράζουν αυτά ως ζητήματα πολιτικής, ως διατομεακές επιπτώσεις στο πλέγμα όλων των άλλων εθνικών πολιτικών.

Πρέπει να συμφωνήσουμε Κυβέρνηση, κόμματα και Κοινοβούλιο ότι ο Προϋπολογισμός πρέπει επιτέλους να αποτελέσει διαδικασία για επίτευξη κοινού στόχου και απόλαυση κοινού αγαθού. Αυτό προϋποθέτει αλλαγή νοοτροπίας. Όσο η υπερψήφιση ή η καταψήφιση του θεωρείται ψήφος εμπιστοσύνης για τους μεν και απόδειξη κοιμματικής συνοχής για τους δε, ο προϋπολογισμός φοβούμαι ότι θα παραμένει πάντα η μακρόσυρτη αντιπαράθεση της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων και η πανηγυρική συζήτηση της Ολομέλειας, που θα καταγράφεται όμως στα κελιά της κοινωνικής μνήμης ως το διαχρονικό άσπρο – μαύρο της πολιτικής στον τόπο μας.

Κανένας βεβαίως δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι η οκτωβριανή συζήτηση του προσχεδίου του Προϋπολογισμού κάλυψε το παραπάνω έλλειμμα. Εξέθεσε απλά την Κυβέρνηση που ένα μήνα αργότερα παρουσίασε το υπό συζήτηση σχέδιο με συνολική απόκλιση πέραν του 1,5%. Οι εκτιμήσεις του Δεκεμβρίου του 2000 αποδείχθηκαν υπεραισιόδοξες.

Ο με πανηγυρισμούς χαρακτηρισθείς ιστορικός Προϋπολογισμός του 2001, ο πρώτος πλεονασματικός, ο πρώτος σε ευρώ, η επιβράβευση των πολιτικών Παπαντωνίου – Σημίτη -το χρυσό ολυμπιακό μετάλλιο της οικονομίας είπε πέρσι ο κ. Παπαντωνίου- τελικά ήταν ελλειμματικός. Ο ρυθμός ανάπτυξης, πρόβλεψης 5% για το 2001 και 5,2% για το 2002 αναθεωρήθηκε σε 4,6% τον Ιούνιο, σε 4,1% πρόσφατα, γίνεται 3,8% σήμερα, ενώ η Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δίνουν 3,5% και 3% αντίστοιχα. Η υστέρηση στα έσοδα είναι πέραν των 400 δισεκατομμυρίων δραχμών εάν συνοπολογιστούν προϋπολογισθέντα έσοδα από την κινητή τηλεφωνία και βεβαίως η προείσπραξη των τελών κυκλοφορίας. Η επιβεβαίωση της πρόβλεψης του πληθωρισμού οφείλεται απλά στη χαμηλότερη της διετίας τιμή του πετρελαίου.

Το 2000 έκλεισε με δημοσιονομικό έλλειμμα μείον 1,1% του ΑΕΠ. Το 2001 κλείνει με πλεόνασμα –λέει η Κυβέρνηση- 0,5% που άλλαξε πρόσφατα και γίνεται 0,1%. Αυτό σε εθνικολογιστική βάση. Γιατί η Τράπεζα της Ελλάδας, σε ταμειακή βάση, έχει ήδη δηλώσει ότι είναι μείον 4%. Οι εξαγωγές παραμένουν στάσιμες. Στις εισπράξεις του ΦΠΑ αποτυπώνεται η μείωση του όγκου πωλήσεων. Η απαξίωση της Σοφοκλέους προκαλεί συρρίκνωση των συναλλαγών από τις χρηματιστηριακές πράξεις. Έχουμε και απόκλιση από τις προβλέψεις εσόδων για το 2001.

Αντί για 280 δισεκατομμύρια δραχμές τελικά θα εισπραχθούν 45 δισεκατομμύρια δραχμές.

Παρά τις τυμπανοκρουσίες της Κυβέρνησης οι δείκτες των επιχειρηματικών προσδοκιών, στη μεταποίηση, λιανικό εμπόριο και κατασκευές, παρουσιάζουν ανάγλυφα και με αδιάσειστα στοιχεία την κατιούσα της «φιλελεύθερης» διαχείρισης του κ. Σημίτη. Καταθέτω την κατά 1000% «αύξηση της ανασφάλειας» στους δείκτες των προσδοκιών επιχειρηματικότητας.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κα Ελισάβετ Παπαδημητρίου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχουμε από τα υψηλότερα ποσοστά δημοσίου χρέους μετά την Ιταλία και το Βέλγιο. Έχουμε απαράδεκτο έλλειμμα ισοζυγίου πληρωμών. Έχουμε μείωση του αγροτικού εισοδήματος και απειλή σε μερικά μέρη της Ελλάδος –όπως ο φτωχός νομός μου- εξάλειψής του. Έτσι διευρύνονται οι περιφερειακές ανισότητες. Έχουμε καθυστέρηση στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Εγκυμονούνται κίνδυνοι απώλειας πολλών εκ των πλεονεκτημάτων αν όχι πόρων κύριε Πάχτα. Το 25% του ελληνικού λαού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Έχουμε ποσοστό ανεργίας που θεωρείται από την Κυβέρνηση πως δεν είναι κακό. Είναι μόνο 2-3 μονάδες παραπάνω από την προηγούμενη χρονιά! Καταθέτω την περιφερειακή διάσταση της ανεργίας, μετρημένη στα ποσοστά από το έτος 1990 μέχρι το έτος 1999. Στο 48,86% αύξησης για την Αττική, στην Ήπειρο έχουμε 354,84%, 206% στο νότιο Αιγαίο, 217% στα Ιόνια Νησιά. Κατά τα άλλα η Κυβέρνηση είναι στοργική για την ελληνική περιφέρεια...

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κα Ελισάβετ Παπαδημητρίου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το κόμμα του χρηματιστηρίου το οποίο κατά δήλωσή του κ. Παπαντωνίου ψήφισε ΠΑΣΟΚ το 2000 –το έδειξαν και οι κάλπες- διελύθη αλλά οι αποταμιεύσεις εγκαταστάθηκαν όπως μεθοδεύτηκε στα σεντούκια των συνδιαχειριστών της κυβερνητικής ευθύνης αετονύχητων. Τα δε μέλη αυτού του κόμματος δύσμοιροι Έλληνες μικροεπενδυτές κλαίνε τη μοίρα τους ως όψιμοι κοσμοκέρηδες. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο καταγράφει ότι σημαντικά ποσά δημοσίων δαπανών είναι εκτός Προϋπολογισμού της Γενικής Κυβέρνησης. Στους πίνακες των εξόδων του Τακτικού Προϋπολογισμού βλέπουμε ότι το 51% διατίθεται για την εξυπηρέτηση δημόσιας πίστης και του 25,9% σε μισθούς και επιδόματα. Υπάρχουν και άλλοι υποκωδικοί στο υπόλοιπο 20% που προστίθεται στους δύο ως άνω στόχους. Αν το 80% ενός Τακτικού Προϋπολογισμού απορροφάται έτσι τι μένει για τη περιβόητο κοινωνικό κράτος εισηγητικής έκθεσης; Παντού υποχρηματοδότηση για την παιδεία, την υγεία, την πρόνοια, την ενίσχυση της περιφέρειας, τον πολιτισμό, τον αθλητισμό. Αυτές τις «χαμηλές» πολιτικές ποτέ δεν τις υπηρέτησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Οι πολιτικές των Ελλήνων σοσιαλιστών κυβερνώντων αναπηδούν εύγλωττα από τα εξής ποσοστά: Για την υγεία-πρόνοια 3%, 3,5% για την εκπαίδευση, και 3,3% για την κοινωνική ασφάλιση. Πολλές φορές έχω αναρωτηθεί αν η τερατώδης τρομοκρατική επίθεση στη Νέα Υόρκη είχε και μια σημαντική επίπτωση, δηλαδή τη διευκόλυνση του κ. Σημίτη και των συγκυβερνητών του να δικαιολογούν τα αδιέξοδά τους ως να είναι και αυτά κρίματα του Μπιν Λάντεν. Τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, είκοσι χρόνια μετά την είσοδό μας στην ΕΟΚ και μετά από πολλά χρόνια λιτότητας, οφείλονται ξεκάθαρα στα σφάλματα και στις παραλείψεις της Κυβέρνησης.

Όμως, η αδυναμία της ελληνικής κοινωνίας να προχωρήσει, να εκσυγχρονιστεί και να απολάσει ποιότητα ζωής οφείλεται στην ανικανότητα των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ να ανταποκριθούν στις ανάγκες και στις προκλήσεις του σύγχρονου κόσμου.

Εδώ αφήστε με να σας θυμίσω ότι η περίφημη ενιαία πράξη και το Μάαστριχτ επεφύλασσαν για τη σύγκλιση των χωρών του στόχου 1 προς το μέσο κοινοτικό όρο δύο σκέλη: το οικονομικό

και το κοινωνικό. Το δεύτερο εγκαταλείφθηκε από το τέλος του 1993 και στις προγραμματικές δηλώσεις του ο κ. Σημίτης το 2000 το παραδέχθηκε. Είπε χαμογελαστός επί λέξει: «Πετύχαμε την οικονομική σύγκλιση. Τώρα ήρθε η ώρα της κοινωνικής πολιτικής».

Η παρουσίαση δύο προϋπολογισμών έκτοτε και το καθημερινό αντίκρουσμα στην κοινωνία, στην τσέπη και στην ποιότητα ζωής των Ελλήνων αναδεικνύουν την πικρή αλήθεια ότι όχι μόνο η οικονομική σύγκλιση δεν έχει σταθερά θεμελιωθεί αλλά ότι η κοινωνική δεν έχει καν συγκροτηθεί.

Η κοινωνική διάσταση του Προϋπολογισμού αναδεικνύεται από τα δύο ποσοστά: το 58,6% των εσόδων αφορά σε φορολογικά έσοδα ενώ το 59,1% αυτών των εσόδων αφορά σε έμμεση φορολογία ενώ και τα μέτρα για την άμεση φορολογία αφορούν σε κοροϊδία.

Όλοι οι δείκτες, κύριοι συνάδελφοι, για την ανθρώπινη ανάπτυξη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών φέρουν τη χώρα μας κινούμενη πτωτικά στην έβδομη δεκάδα γιατί βέβαια συνυπολογίζονται και οι δείκτες ποιότητας ζωής.

Με τους αριθμούς, όμως, θα υπάρχει πάντα αντιδικία εδώ μέσα. Έτσι και αλλιώς ο προϋπολογισμός κρίνεται από το λαό που μας ακούει όχι από τις αντιδικίες μας σε σχέση με τους αριθμούς αλλά από την αποτελεσματικότητά του και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης του λαού. Κρίνεται κυρίως στους δύσκολα διαχειριζόμενους τομείς, αυτούς που συνιστούν χαμηλές πολιτικές και που όμως είναι οι μόνες που τροχειοδρομούν ουσιαστική ανάπτυξη.

Πέραν των περιπετειών της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης για την παιδεία υπάρχει και ουσιαστική μείωση δαπανών παρά την αριθμητική δήθεν αύξηση: 3,5% του ΑΕΠ και 7,4% αύξηση 2001/2002. Για το δεύτερο, αναλυτικά βλέπουμε ότι αυξάνονται οι τακτικές δαπάνες αλλά μειώνονται σημαντικά οι επενδύσεις. Άρα, τι προστίθεται σε παιδεία με τόσες ελλείψεις σε υλικοτεχνική υποδομή και με τόσα λειτουργικά προβλήματα; Ποια είναι η περιφερειακή στοργή για την παιδεία; Η Κεντρική Κυβέρνηση διαθέτει κονδύλια μόνο για τη μεταφορά των όσων μαθητών –ελαχίστων– έχουν απομείνει στα «κουφάρια» του Καποδίστρια.

Ο ΟΣΚ υψίσταται γενναία μείωση δαπανών (20 δισεκατομμύρια) ενώ η εκχώρηση της αρμοδιότητας από την κεντρική εξουσία στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και στους δήμους δεν συνοδεύτηκε ούτε στο φετινό προϋπολογισμό με εκχώρηση των απαραίτητων πόρων. Είμαστε και παραμένουμε τελευταίοι στις ανά μαθητή / φοιτητή δαπάνες για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Είμαστε σταθερά πρώτοι στην παραπαιδεία. Σχεδόν το σύνολο των μαθητών γυμνασίων και λυκείων παρακολουθεί φροντιστήρια. Διατηρούμε την πρωτιά μας στην εξαγωγή φοιτητών και συναλλάγματος και παραμένουμε κάτω από την ίδια ιδεολογική αγκύλωση και σκουριά απέναντι στη σύγχρονη και κοινωνικά προβλεπόμενη συνέργια καλής και ανταγωνιστικής (κυρίως) ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Παλεύουμε στα λόγια δήθεν για την υπεράσπιση της ελληνικής γλώσσας στις Βρυξέλλες αλλά διατηρούμε την εκπαίδευση προσανατολισμένη πολύ μακράν της απόκτησης υπόβαθρου για διαχείριση γνώσης και αναλυτικής ικανότητας. Παραδίδουμε στην κοινωνία νέες και νέους χρήστες διακοσίων το πολύ λέξεων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ)

Για την υγεία θα πω μόνο, κύριοι συνάδελφοι, μια φράση δανεισμένη και αυτή από την Ελληνίδα Επίτροπο: μόνο το 56% των δαπανών για την υγεία προέρχονται από δημόσιες δαπάνες, το 43,7% από ιδιωτικά ταμεία και ασφαλιστικές εταιρείες. Και βέβαια δεν χρειάζεται να πω –το ξέρετε όλοι– ότι το επίπεδο των υπηρεσιών, ο τρόπος διοίκησης του συστήματος και οι επιπτώσεις και των δύο στην υγεία των Ελλήνων είναι ευθέως ανάλογες με την εικόνα της κοινωνικής εξαθλίωσης που αναδεικνύουν.

Το περιβάλλον πραγματικά έχει πρόβλεψη για λιγότερες δαπάνες στον Τακτικό Προϋπολογισμό αλλά παραμένουν βέβαια σταθερά σημαντικοί οι πόροι στα Π.Δ.Ε. κατ' επιταγή της κοινότητας και των διεθνών συνθηκών.

Διατίθενται, όμως, χωρίς εθνική πολιτική, χωρίς δυνατότητα ανάληψης της ευθύνης για αποπεράτωση, έστω και ενός ολοκληρωμένου έργου. Είναι ευανάνγνωστο στον Προϋπολογισμό ότι δεν γνωρίζει κανείς πού και πώς επενδύονται τα χρήματα.

Οι περιβαλλοντικοί πόροι απετέλεσαν για όλες τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. –και αποτελούν σήμερα περισσότερο από ποτέ– πηγή άντλησης δυνατοτήτων για διαφήμιση, διασφάλιση ένοχων συναινέσεων ή σιωπών για αντιπεριβαλλοντικές συμπεριφορές και άλωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Αδιαφανέστατη η κατανομή πάντα και μη ανταποκρινόμενη σε κανένα από τα γνωστά κριτήρια.

Αν συνεχιστεί, κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, ο σημερινός τρόπος διαχείρισης του περιβάλλοντος, θα σπαταλήσουμε και τα υπόλοιπα δισεκατομμύρια και τρισεκατομμύρια, χωρίς να ανακόψουμε το ρυθμό υποβάθμισής του.

Οι υδάτινοι πόροι, η ατμόσφαιρα, η διαχείριση απορριμμάτων και αποβλήτων, η συνεχής παρακολούθηση που οφείλουμε να κάνουμε των τριών διεθνών συνθηκών, (Ατζέντα 21, Βιοποικιλότητα και Καταπολέμηση της Ερημοποίησης), παραμένουν στα αζήτητα της χώρας μας, μη κατανοητά –φοβάμαι– από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και βέβαια, είναι ανάγλυφη παντού η κατάντια του αστικού περιβάλλοντος των ελληνικών πόλεων, που με μοντέλο την Αθήνα, χωρίς προγραμματισμό και με περιφρόνηση των ολίγων αλλά υπαρκτών θεσμικών εργαλείων, «αναπτύσσονται» στην επικράτεια.

Ουδέποτε προσφέρθηκε τόσο ιλουστρασιόν χαρτί στη διάθεση οραμάτων και επικοινωνιακών επιδιώξεων –Κυβέρνησης και κ. Λαλιώτη. Ουδέποτε υπήρξαν τόσο φορείς καλεσμένοι και αυτόκλητοι, περιβαντολόγοι και περιβαντολογούντες. Ουδέποτε υπήρξε τόση υπερβολή σε πλειοδοσία περιβαλλοντικής ευαισθησίας στα λόγια και αναληψίας στην πράξη. Ουδέποτε υπήρξε χώρα παραδομένη εξ ολοκλήρου στην άγνοια και στην ανασφάλεια των πολιτικά προϊσταμένων, στην κραιπάλη των εργολάβων και στην αμαρτωλή συνέργια κεντρικών και περιφερειακών μονάδων διοίκησης.

Περιβαλλοντικοί είναι οι πόροι την ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων και πόροι που εξασφαλίστηκαν από μας, από την κυβέρνηση του κ. Μητσotάκη. Και η επιλεξιμότητά τους κρίθηκε μόνο στην αναβάθμιση που υποσχέθηκαμε για την Αθήνα. Και ο κύριος άξονας της αναβάθμισης ήταν οι υπογειοποιήσεις των λεωφορειοδρόμων.

Ενοποίηση αρχαιολογικών χώρων σήμερα σημαίνει τσιμεντοποίηση κάποιες εκ των διαδρομών. Σημαίνει οκτώ μελέτες ανταγωνισμού τσιμεντοποίησης. Σημαίνει τσακωμό μεταξύ δύο υπουργών επί δυόμισι χρόνια για το ποιος θα έχει την επικυριαρχία. Σημαίνει μακέτες, σημαίνει προοπτικά, αλλά απουσία κάθε έργου σχετικού με την περιβαλλοντική συνιστώσα αυτού του έργου που μπορούσε πράγματι να αναβαθμίσει την Αθήνα.

Περιβαλλοντικοί είναι και οι πόροι του κτηματολογίου. Και εδώ θα ήθελα να πω και κάτι άλλο, πέραν των όσων έχουν ακουστεί. Έτσι κι αλλιώς πιστεύω ότι οι εισαγγελείς θα βρουν τις ποινικές ευθύνες. Πιστεύω ότι παραμένουν περισσότερο ανίκανοι, πέραν της όποιας ποινικής ευθύνης, οι χειριστές του θέματος.

Το κτηματολόγιο παρακολουθείται, κύριοι συνάδελφοι, από Επιτροπή Παρακολούθησης, από σύμβουλο διαχείρισης, από αξιολογητή κοινής επιλογής κράτους-μέλους –της Ελλάδος, εν προκειμένω– και ευρωπαϊκής επιτροπής.

Υπεσχέθη αφελέστατα –και το εννοώ– ο κ. Λαλιώτης ότι θα έχουμε ένα ορισμένο εμβαδόν για ορισμένους πόρους. Και αντ' αυτού επετεύχθη το 1/4 του εμβαδού για τους ίδιους ή για...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το 1/6.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Το 1/6; Τέλος πάντων.

Κύριε Πρόεδρε, δεν σκέφτηκε κανένας σε αυτήν την Κυβέρνηση να χρησιμοποιήσει ένα δείκτη δυσκολίας; Η δυσκολία ενός οικοδομικού τετραγώνου στο Χαλάνδρι σε σχέση με μία αγροτική έκταση στη γειτονιά μου, στο Άργος, είναι 1/20. Δεν έπρεπε κάποιος να τους βοηθήσει να βρουν επιχειρήματα, μπας και γλίτωνε η χώρα μας –αυτό πριν από τις σωτήριες παρεμβάσεις της κας Παπανδρέου, γιατί δεν ξέρω αυτές τι θα επιφέρουν– όσοι προσπαθούμε να γλιτώσουμε αυτά τα δισεκατομμύ-

ρια;

Θα επιμένω, μέχρι να μιλήσουν οι εισαγγελείς, ότι τουλάχιστον για την ανικανότητά τους πρέπει να καταδικαστούν πολιτικά και από την Κυβέρνηση και από μας και από τον ελληνικό λαό.

Βόλεμα παντού μάναντζερς και αξιολογητών, κύριε Πάχτα. Έχει καταστεί αυτό συνείδηση –πιστέψτε με– στον τεχνικό κόσμο και κυρίως στον προσκείμενο στο ΠΑΣΟΚ τεχνικό κόσμο και ας μην μπορεί να το πει. Το ίδιο φαίνεται εξάλλου ότι πιστεύει και η διάδοχος του κ. Λαλιώτη της οποίας η επέλαση στο ΥΠΕΧΩΔΕ δεν υπολείπεται σε τίποτα των βορείων Αφγανών που μπήκαν στην Καμπούλ. Δεν έμεινε κανένας στη θέση του. Σημαντικότεροι άνθρωποι, γνώστες των αρχαιολογικών χώρων, γνώστες των προγραμμάτων που εμείς χρησιμοποίησαμε γιατί τους θεωρήσαμε πολύτιμους (πέραν της ιδεολογίας μας και της πολιτικής μας ευπρέπειας) έχουν εγκαταλείψει τα γραφεία. Δεν έχει μείνει κανένας στο ΥΠΕΧΩΔΕ από όσους χειρίζονταν προγράμματα και δεν υπάρχει κανένας που «γνωρίζει». Θα μάθουν και αυτοί οι καινούριοι στου κασίδη το κεφάλι μόνο που φαντάζομαι και φοβούμαι ότι δεν έχει μείνει καν κασίδης!

Εν κατακλείδι το ΠΑΣΟΚ δεν έχει ακόμη αντιληφθεί ότι χωρίς ολοκληρωμένο εθνικό χωροταξικό υπόβαθρο δεν γίνεται ούτε προστασία του περιβάλλοντος ούτε χωρική ανάπτυξη. Κύριοι συνάδελφοι, δεκαεπτά χρόνια μετά τον Τρίτο –και θυμάσθε εκείνες τις εκατό μέρες μέσα στις οποίες θα είχε ξεκινήσει τη χωροταξική αναβάθμιση της χώρας– και δέκα χρόνια μετά τη σύμβαση του Στρασβούργου, που και εμείς αναλάβαμε ευθύνη για τη χάραξη και τη δημιουργία του χωροταξικού υποβάθρου για την ανάπτυξη των περιφερειών, παραμένει η χώρα μας έχουσα χωροταξική κατεύθυνση στο 8% του εδάφους της. Σας διαβεβαιώ ότι και η Βουλγαρία έχει παραπάνω. Δεν υπάρχει άλλη χώρα στον κόσμο όπου δεν καταλαβαίνει κανένας στα είκοσι χρόνια μιας κυβέρνησης ότι δεν μπορεί να κάνει περιφερειακή ανάπτυξη, δεν μπορεί να υπηρετήσει το περιβάλλον, δεν μπορεί να υπηρετήσει τον πολιτισμό, τη μεγίστη συνιστώσα της ελληνικής περιφέρειας, χωρίς αποκρυσταλλωμένη πολιτική για χωροταξία!

Καλά, ο πολιτισμός αργεί αυτήν την πενταετία, όλα τα λεφτά πάνε στο μεγάλο όνειρο των καλύτερων Ολυμπιακών Αγώνων. Εδώ έχω τις αντιρρήσεις μου, τις είχα πάντα. Απλώς θα πω σε όλους μας ότι πρέπει να αναζητηθεί ταβάνι γι' αυτά που είμαστε διατεθειμένοι να δεχτούμε ως υπέρβαση κόστους, θα πρέπει να υποδείξουμε ποιο είναι το πάτωμα της περιβαλλοντικής υποβάθμισης και θα πρέπει κυρίως να βάλουμε γυαλιά στη μυωπία που μας δέρνει όλους και να δούμε τι θα γίνει με την Αθήνα της επαύριον που θα μας ξημερώσει, της μεταολυμπιακής μέρας. Έχετε φανταστεί και έχετε καταλάβει με τη ζώνη επιρροής του αεροδρομίου (την περιβόητη) με το Ολυμπιακό Χωριό και τις εξουσιοδοτήσεις για επεκτάσεις του Ολυμπιακού Χωριού –υπάρχει περιθώριο συντελεστού στο Ολυμπιακό Χωριό– οι τριακόσιες χιλιάδες άνθρωποι που προβλέπονται παραπάνω στη βόρειο Αθήνα που έγιναν επτακόσιες χιλιάδες, μετά τη μελέτη Μάνου ήδη αποτιμώνται από ειδικότατους επιστήμονες και τους συλλόγους μας των μηχανικών, των αρχιτεκτόνων, των πολεοδόμων σε ένα εκατομμύριο! Μου λέτε πώς θα έλθουν αυτοί στην Αθήνα που παραμένει με τα Υπουργεία της εδώ, που παραμένει με τις επιχειρήσεις της στους άξονες των... υαλοπινάκων; Πώς θα έλθουν αυτοί οι άνθρωποι εδώ; Κανένας δεν έχει σκεφτεί ότι γι' αυτό ίσως υπάρχει ακόμη περιθώριο για λύσεις;

Το τελευταίο μου κεφάλαιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τάχιστα, αφορά, στην περιφερειακή ανάπτυξη, στην περιβόητη ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη για την οποία η πολύ καλή συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ, η εισηγήτρια κα Αρσένη είπε καταχαρούμενη ότι το 80% του Κ.Π.Σ. πηγαίνει στην περιφέρεια. Δικός μας εισηγητής είπε ότι το 60% του Κ.Π.Σ. πηγαίνει στην Αθήνα. Τώρα ποια είναι τα σωστά νούμερα δεν είμαι σε θέση να προσεγγίσω. Εκείνο όμως που μπορώ να σας διαβεβαιώσω είναι ότι η χωροθέτηση έργων σε ένα γεωγραφικό τόπο δεν σημαίνει κατ' ανάγκη συνδρομή στην ανάπτυξη του.

Στην ελληνική εμπειρία σημαίνει ανάπτυξη. Στην ελληνική

εμπειρία σημαίνει εμπλοκή στη διαδικασία της ανάπτυξής του, όταν δεν υπάρχουν παράλληλες δράσεις και δράσεις συνέργιας.

Οι περισσότεροι πολίτες και πολιτικοί πορεύονται νομίζοντας ότι η ανάπτυξη μετριέται με οικονομικούς δείκτες. Για τους περισσότερους Έλληνες η έννοια «περιφέρεια» βέβαια υποδεικνύει –και ορθώς– ποιοτικά υπανάπτυξη, κάποιο μειονεκτούν υποσύστημα ενός πλεονεκτικού πόλου. Ο συνδυασμός των δύο αφελών θεωρήσεων και κυρίως η διακυβέρνηση της χώρας από ανθρώπους που «βασίλεύουν», αρνούμενοι πεισμώνως την αξιοποίηση του παγκόσμιου, και εύκολα προσβάσιμου πλέον, πακτωλού γνώσης και έρευνας στις κοινωνικές επιστήμες και στις επιστήμες του χώρου, μας έχουν φέρει σε ένα σημείο να σχεδιάζουμε περιφερειακή ανάπτυξη με εργαλεία και μεθόδους, κυρίως με απουσία εργαλείων και μεθόδων, που όχι μόνο παραμένουμε αναποτελεσματικοί, αλλά είμαστε εκτεθειμένοι διεθνώς.

Η περιφέρεια, λοιπόν, για τους κυβερνώντες αφορά σε θεσμοθετημένα όρια με διοικητική και σχεδιαστική έννοια. Μόνον! Η σχέση που όλοι θα επιθυμούσαμε να έχει η οριοθετημένη με την αποτελεσματικότητα εμπειροχόμενων δράσεων και προγραμμάτων είναι ένα ζήτημα τόσο σημαντικό και σύνθετο, όσο και αντιφατικό. Το εργαλείο γι' αυτήν την ταύτιση λέγεται μόνο «χωροταξικός σχεδιασμός». Η έχουσα, για δεκάδες χρόνια επικρατήσει, αντίληψη ότι η περιφερειακή πολιτική είναι οικονομική πολιτική είναι μια από τις αιτίες της μη ύπαρξης περιφερειακής πολιτικής. Χρειάζεται και χρειάστηκε να επιβληθεί υπέρτατα το περιβάλλον, να διαρραγεί ο ιστός των πόλεων και σε πολλές περιπτώσεις να διακοπεί η πολιτιστική παραγωγή των χωρικών προσδιορισμένων ανθρώπων ομάδων, για να κατανοήσουμε ότι οι επιπτώσεις της τυχαίας ή της, μονοσημαντα με οικονομικά κριτήρια, χωροθέτησης ανθρωπίνων δραστηριοτήτων είναι κυρίως κοινωνικές, πολιτιστικές και πολιτικές. Αλλά αυτές με τη σειρά τους είναι sine qua non συνιστώσες της ίδιας της οικονομικής ανάπτυξης.

Η περιφερειακή εξισορρόπηση από το ΠΑΣΟΚ αντιμετωπίστηκε μόνον με κομματικοπολιτικά κριτήρια και χωρίς μακροπρόθεσμο όραμα. Η μοιρασιά των κονδυλίων για εθνικά, νομαρχιακά, διανομαρχιακά, και τοπικής εμβέλειας έργα δεν είχε ποτέ επιστημονικής εγκυρότητας και προγραμματικής αναφοράς κριτήρια, ούτε ιεράρχηση προτεραιοτήτων. Χαρακτηριστικό, όσο και δύσσομο παράδειγμα, είναι οι ιδιωτικές επενδύσεις, που θα μπορούσαν να είχαν στηρίξει τους λεκτικούς στόχους για άρση της απομόνωσης περιοχών και για κλείσιμο της ψαλίδας.

Ένα ευανagγνωστο και αντιπροσωπευτικό παράδειγμα αναποτελεσματικότητας των περιφερειακών πολιτικών του ΠΑΣΟΚ είναι αυτό της εφαρμογής των πέντε αναπτυξιακών νόμων της τελευταίας εικοσαετίας, από τον 1262 μέχρι σήμερα. Για τις επενδύσεις του τελευταίου νόμου, του 1998, θα πω πολύ απλά για το 1998, καθορίστηκαν 90 δισεκατομμύρια κονδύλια εκ των οποίων παρέμειναν 70 αζήτητα και επενδύθηκαν, απορροφήθηκαν τα 19,8. Γιατί, όπως λέει η πιάτσα, το δαιδαλώδες περιεχόμενο του ίδιου του νόμου προκάλεσε την έκδοση περισσότερων διευκρινιστικών εγγράφων παρά εγκριτικών αποφάσεων.

Το '99 από τα 100 δισεκατομμύρια έμειναν αζήτητα τα 31,6 και απορροφήθηκαν τα άλλα. Το 2000 έμειναν αζήτητα τα 20 και απορροφήθηκαν τα 80. Σύνολο δηλαδή στη τριετία: Το 42,15% δεν απερροφήθη.

Θέλετε τώρα να δείτε την περιφερειακή διάσταση της απορρόφησης; Πάρτε την περιφέρεια της Πελοποννήσου που έχει αγγίζει επικίνδυνα την "Ηπειρο –κάνουμε πολύ καλή παρέα, κύριοι συνάδελφοι της Ηπείρου. Από της ισχύος του νόμου μέχρι σήμερα: Μεσσηνία καμία επένδυση, Λακωνία καμία επένδυση, Αργολίδα μία επένδυση, Αρκαδία έξι, Κορινθία πέντε. Συνολικά η Πελοπόννησος 84 και 45 εκατομμύρια.

Η ελληνική περιφέρεια είναι ένα χύμα πακέτο γης, μια χώρα πενήντα τεσσάρων χωρικών υποδιαίρεσεων εκ των οποίων καμία δεν έχει θεσμικό πλαίσιο.

Πρέπει και μπορούμε να επιβάλουμε ταχύτατη καταγραφή υποβάθρου. Πρέπει να καθορίσουμε τη βέλτιστη κλίμακα για

τομεακό και τοπικό σχεδιασμό. Πρέπει να συγκροτήσουμε μια σειρά σεναρίων για την ανάπτυξη των περιοχών, με τις αντίστοιχες προβλέψεις για χρήσεις γης, με δυνατότητα πάντα ελαστικής ανταπόκρισης στις απρόβλεπτες και εισαγόμενες παραμέτρους.

Ο δολοφονηθείς για δεύτερη φορά «Καποδίστριας» απέδειξε ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση παραμένει χωρίς κοινωνικό ρόλο. Ούτε καν αποτελεί μηχανισμό εφαρμογής πολιτικών. Με την περιφέρεια των «yes men» της κεντρικής εξουσίας –και υπογραμμίζω ότι «yes women» δεν χώρεσαν μέσα στους δεκατρείς περιφερειάρχες- ουσιαστικές αρμοδιότητες αφαιρέθηκαν από τους νομάρχες και πήγαν στους περιφερειάρχες. Τώρα για να εδραιώσει το φέρον την υπογραφή της νομοσχέδιο –ακούω από το ΥΠΕΧΩΔΕ- η κα Παπανδρέου θέλει η «Πολιτεία» να ξαναγυρίσει στους νομάρχες. Παίζουμε μάλα αρμοδιοτήτων, που τελικά πουθενά δεν βρίσκει τέρμα!

Οι νομάρχες προσφέρουν άλλοθι. Όχι πως κάνουν καλά τη δουλειά τους, αλλά για την Κυβέρνηση, κύριε Πρόεδρε, προσφέρουν άλλοθι. Φταίνε για όλα: για τα σχολεία, για τα αυθαίρετα κλπ.

Εγώ θέλω να ρωτήσω, τελειώνοντας –γιατί πρέπει να μάθω τουλάχιστον κατά τη διάρκεια αυτής της κορυφαίας διαδικασίας- τι εννοεί η Κυβέρνηση όταν κάθε φορά που λέμε στον κ. Λαλιώτη ότι δεν μπορεί να μη φταις ως Υπουργός με όλη την παρανομία της Κηφισιάς ή της Αργολίδος ή της Ερμιονίδος, λέει «Φταίει ο νομάρχης, εγώ έχω μόνο την εποπτεία».

Κύριοι Υπουργοί, θα ήθελα ειλικρινά να μάθω. Τι εννοείτε, όταν λέτε ότι έχετε μόνον «εποπτεία».

Και ασφαλώς καταψηφίζω τον Προϋπολογισμό σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Νίκος Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ιδιαίτερη τιμή και ευθύνη παρουσιάζω ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας το σχέδιο Προϋπολογισμού για το 2002 προς έγκριση από το Κοινοβούλιο της χώρας. Σε μια στιγμή όπου η Ελλάδα τελειώνοντας ένα μακρύ δρόμο σταθεροποίησης και ανάπτυξης, θα δεχθεί το νέο νόμισμα από 1ης Ιανουαρίου του 2002.

Ο Προϋπολογισμός του 2002, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ένα μεμονωμένο δημοσιονομικό επεισόδιο στην ιστορία της χώρας, είναι ο ένατος κατά σειρά Προϋπολογισμός, που υποβάλλεται από τις Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Από τον Προϋπολογισμό του 1994, ο οποίος υπεβλήθη μετά τις εκλογές του 1993, μέχρι τον Προϋπολογισμό του 2002 μεσολάβησε μία μεγάλη δημοσιονομική, οικονομική και κοινωνική μεταμόρφωση και εξέλιξη της χώρας.

Επιτρέψτε μου να χωρίσω το διάστημα αυτό σε τρεις περιόδους, οι οποίες αποτυπώνουν τους στόχους, τις δυσκολίες, αλλά και τα επιτεύγματα αυτής της πορείας που διανύσαμε.

Η περίοδος 1994-1996 ήταν μία περίοδος στην οποία το ΠΑΣΟΚ έδωσε τη μάχη για να αποσοβήσει τη χρεοκοπία της χώρας. Τέθηκαν οι βάσεις της σταθεροποίησης οι οποίες επέτρεψαν μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας σύγκλισης. Τη μάχη αυτήν την κερδίσαμε.

Την περίοδο 1997-2000 οι προϋπολογισμοί είχαν στόχο την εκπλήρωση των κριτηρίων για την ένταξή μας στην ΟΝΕ. Και αυτήν τη μάχη την κερδίσαμε.

Οι Προϋπολογισμοί του έτους 2001 και ο σήμερα συζητούμενος Προϋπολογισμός του 2002 έχουν στόχο την περαιτέρω ανάπτυξη και την ενίσχυση της απασχόλησης στην εποχή του ευρώ. Και αυτήν τη μάχη θα την κερδίσει και πάλι η Ελλάδα. Ανάμεσα στο 1994 και στο 2002 υπάρχει μία ριζική μεταμόρφωση της ελληνικής οικονομίας. Άλλαξαν ριζικά οι δυνατότητες για τον πολίτη, άλλαξαν ριζικά οι δυνατότητες για το κράτος που νοιάζεται για τον πολίτη.

Θα σας αναφέρω ορισμένα χαρακτηριστικά δημοσιονομικά στοιχεία, τα οποία δείχνουν την τεράστια μεταβολή των δεδο-

μένων στη διάρκεια αυτής της οκταετίας.

Το 1994, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα φορολογικά έσοδα τα οποία εισέπραττε ο Προϋπολογισμός, το 64% πήγαινε για πληρωμές τόκων. Ήμεναν πολύ λίγα για κοινωνικές δαπάνες. Το 2002 μόνο το 25% θα χρειαστεί να πάει για τόκους με τάση περαιτέρω μείωσης, έτσι ώστε να εξοικονομούνται διαρκώς και περισσότερες δυνατότητες για χρηματοδότηση του κοινωνικού κράτους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Από τα φορολογικά έσοδα μόνο το 15% πήγαινε σε επενδύσεις. Το 2002 θα πάει το 25%, ενισχύοντας ακόμα περισσότερο την αναπτυξιακή δυναμική της χώρας. Οι πρωτογενείς δαπάνες ήταν περίπου σε συγκρίσιμα επίπεδα μ' αυτά τα οποία πληρώναμε για τόκους, περιορίζοντας έτσι αισθητά τις δυνατότητες που έχει για ενίσχυση της λειτουργίας του κράτους σε κρίσιμους τομείς. Σήμερα οι πρωτογενείς δαπάνες είναι πάνω από τρεις φορές μεγαλύτερες από τους τόκους, πράγμα το οποίο δείχνει τις νέες δυνατότητες χρηματοδότησης κρίσιμων κοινωνικών λειτουργιών.

Αυξήθηκε πάρα πολύ το διαθέσιμο εισόδημα. Ένα νοικοκυριό με δύο παιδιά και με τις τότε ισχύουσες φορολογικές διατάξεις, με δύο εργαζόμενους είχε καθαρό διαθέσιμο εισόδημα λίγο πάνω από τα 4 εκατομμύρια. Το 2002 θα έχει καθαρό διαθέσιμο εισόδημα 8 εκατομμύρια, δηλαδή σχεδόν διπλασιάζεται. Ένα ζευγάρι χαμηλοσυνταξιούχων του ΙΚΑ και του δημοσίου ζούσε το 1994 με 1.600.000 δραχμές το χρόνο. Το 2002 τα εισοδήματά του θα ξεπερνούν τα 3.600.000 δραχμές, δηλαδή δυόμισι φορές πιο αυξημένα. Ένα ζευγάρι αγροτών το 1994 είχε ετήσιο εισόδημα 580.000 δραχμές. Τώρα θα έχει 1.430.000 δραχμές, σχεδόν τρεις φορές αυξημένο σε σχέση με τότε.

Αν λάβει κανείς υπόψη του το χαμηλό πληθωρισμό στη διάρκεια αυτών των ετών, ως αποτέλεσμα και πάλι της δικής μας πολιτικής, μπορεί να δει ότι αυτές οι μεταβολές είναι πραγματικές σε μεγάλο βαθμό, διαμορφώνοντας νέα δεδομένα ικανοποίησης των βασικών κοινωνικών αναγκών, στα πιο ασθενή και για μας στα μεγαλύτερης προτεραιότητας στρώματα της ελληνικής κοινωνίας.

Το βασικότερο όμως, κυρίες και κύριοι, που άλλαξε όλα αυτά τα χρόνια είναι η θέση της Ελλάδας απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το 1994 όλοι σχεδόν μιλούσαν με βεβαιότητα ότι αργά ή γρήγορα θα γίνει έξωση της ελληνικής οικονομίας, διότι δεν μπορεί να παρακολουθήσει όχι μόνο τους ρυθμούς, αλλά ούτε καν τη λογική της ευρωπαϊκής σύγκλισης και σήμερα είναι πλήρες μέλος του σκληρού πυρήνα της ευρωζώνης και θα δεχθεί ταυτόχρονα το νόμισμα του ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυκλοφορία του ευρώ η οποία θα σηματοδοτήσει τα επόμενα χρόνια την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σηματοδοτεί και για μας, όπως και για όλες τις άλλες ευρωπαϊκές οικονομίες, νέες αναπτυξιακές και ανταγωνιστικές προοπτικές. Ανοίγει νέες ευκαιρίες απασχόλησης και επιχειρηματικότητας, σημαίνει μια πιο ανταγωνιστική οικονομία, ιδιαίτερα στους τομείς των υπηρεσιών, της παραγωγής και εμπορίας αγαθών, καθώς επίσης και στη νέα οικονομία. Η εισαγωγή του ενιαίου νομίσματος διευκολύνει τις συναλλαγές, μειώνει το συναλλαγματικό κίνδυνο, ωφελεί τους καταναλωτές και τις επιχειρήσεις και τροφοδοτεί την ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής οικονομίας, διαμορφώνοντας νέα ισχυρότερα σχήματα για την ευρωπαϊκή παρουσία στον απηγή διεθνή ανταγωνισμό.

Εκτός, όμως, από τις ευκαιρίες και τις προοπτικές που ξεδιπλώνει η εισαγωγή του ευρώ, η Ευρώπη σήμερα, όπως και άλλες οικονομίες, βλέπουν με περισκεψη και επιφυλακτικότητα τις εξελίξεις στο διεθνή περίγυρο.

Το διάστημα που διανύουμε, κυρίες και κύριοι, είναι μια περίοδος έντονης επιβράδυνσης των ρυθμών ανάπτυξης στις περισσότερες μεγάλες οικονομίες. Στις Ηνωμένες Πολιτείες το φαινόμενο της επιβράδυνσης είναι το ισχυρότερο που είχαν να δουν για πάρα πολλά χρόνια, το οποίο κατά πάσα πιθανότητα θα συνεχιστεί και για το μεγαλύτερο μέρος του επόμενου έτους. Οι πάλαι ποτέ ισχυρές οικονομίες της Άπω Ανατολής,

όπως η Ιαπωνία, παρουσιάζουν σχεδόν μηδενισμό της αναπτυξιακής προσπάθειας και ισχυρότατα προβλήματα, τα οποία απειλούν την ευστάθεια του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Οι ισχυρές κάποτε περιφερειακές οικονομίες όπως η Αργεντινή και η Τουρκία, δέχονται ισχυρούς κλυδωνισμούς και απειλούν και τις γειτονεύουσες ασθενείς οικονομίες.

Οι προβλέψεις για τους ρυθμούς ανάπτυξης των ευρωπαϊκών χωρών αναθεωρήθηκαν σημαντικά προς τα κάτω.

Αναφέρω χαρακτηριστικά ότι η γερμανική οικονομία, η οποία είχε ξεκινήσει με προβλέψεις σχεδόν 3% στις αρχές του έτους, κατέληξε έπειτα από διαδοχικές αναπροσαρμογές σε ένα ρυθμό ανάπτυξης μόλις 0,7% και όπως τόνισε ο διοικητής της γερμανικής κεντρικής τράπεζας 0,7% με πολύ τύχη.

Είναι φανερό ότι μέσα σ' ένα τέτοιο περιβάλλον χαμηλών προσδοκιών, η εισαγωγή του ευρώ δεν θα αναδείξει αμέσως όλες τις αναπτυξιακές ευκαιρίες, τις οποίες έχουν οι ευρωπαϊκές οικονομίες, ενώ ταυτόχρονα μια σειρά από άλλες ευνοϊκές συγκυρίες, όπως για παράδειγμα η χαμηλή τιμή των καυσίμων διethνώς, δεν αναμένεται να αξιοποιηθεί στο έπακρο για να τονώσει την οικονομική δραστηριότητα.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον ποια είναι η δική μας στρατηγική; Η δική μας στρατηγική, η οποία απεικονίζεται με ρεαλισμό, πιστεύω, στον Προϋπολογισμό του 2002, έχει δύο σκέλη: Το πρώτο σκέλος είναι να ενισχύσουμε τη δική μας ανάπτυξη, όσο το δυνατόν περισσότερο με ενδογενείς μηχανισμούς, έτσι ώστε, μέσα στη διεθνή κρίση, εμείς να συνεχίσουμε με ισχυρό βηματισμό την πραγματική σύγκλιση. Ταυτόχρονα, όμως, το δεύτερο σκέλος είναι να ενισχύσουμε τη διαρθρωτική προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας, έτσι ώστε όταν επανέλθουν οι ισχυροί ρυθμοί διεθνούς ανάπτυξης, να μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε τη διεθνή ευκαιρία μετά την κρίση.

Μέσα σ' ένα τέτοιο περιβάλλον η Ελλάδα θα δέχεται ολοένα και περισσότερο σύγκριση με τις επιδόσεις άλλων χωρών. Θα προσμετράται, όχι μόνο για να επιδιώξει κάποιο μακροπρόθεσμο στόχο, αλλά θα προσμετράται πλέον σε συνεχή βάση με άλλες οικονομίες και θα διεκδικεί και αυτή, όπως και άλλες οικονομίες τις ευκαιρίες που παρουσιάζονται σε ένα, ολοένα και πιο ανταγωνιστικό, διεθνές περιβάλλον.

Η Ελλάδα θα βελτιώνει τις επιδόσεις της, αλλά ταυτόχρονα αυξάνεται και η σύγκριση με ολοένα και πιο αυστηρά κριτήρια. Εμείς για να συνεχίσουμε και να επιταχύνουμε τη βελτίωση της χώρας μας στο διεθνές στερέωμα, οφείλουμε να μην εφησυχάζουμε, αλλά οφείλουμε επίσης να μη μας τυφλώνει ο αντιπολιτευτικός μηδενισμός, ο οποίος θεωρεί αυτονόητη υποχρέωση του όλα να τα απορρίπτει και όλα να τα καταγγέλλει.

Πρέπει να σταθούμε σ' αυτήν την προσπάθεια βελτίωσης, χωρίς έπαυση, αλλά και χωρίς σύνδρομο υστέρησης έναντι των άλλων χωρών. Χωρίς εφησυχασμό, αλλά και χωρίς μηδενισμό. Χωρίς θριαμβολογίες, αλλά και χωρίς καταστροφολογίες. Χωρίς ωραιοποίηση της πραγματικότητας, αλλά και χωρίς παραποίηση της πραγματικότητας.

Γνωρίζουμε ότι έχουμε πάρα πολλά προβλήματα να λύσουμε, αλλά ξέρουμε, ακόμη περισσότερο, να δουλεύουμε για να μπορέσουμε να λύσουμε τα προβλήματα αυτά. Και έτσι και με αυτόν τον προϋπολογισμό θα συνεχίσουμε στην πορεία ανόρθωσης και αναβάθμισης της χώρας, την οποία μας εμπιστεύτηκε ο ελληνικός λαός. Θα συγκρίνουμε την πορεία της χώρας μας με τις άλλες οικονομίες, θα βλέπουμε τα θετικά και θα τα ενισχύουμε, θα βλέπουμε και τα αρνητικά και θα τα διορθώνουμε.

Επειδή πήρε μεγάλη έκταση η καταστροφολογία κατά την παρουσίαση της εισήγησης της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι, με τη σειρά μου να παρουσιάσω και να συγκρίνω, μόνο με διεθνή στοιχεία και όχι με επιτόπιες υποκειμενικές εκτιμήσεις, πού βρίσκεται η Ελλάδα μέσα στο διεθνές περιβάλλον.

Έκθεση ΟΟΣΑ: Πρώτη η Ελλάδα σε ρυθμό ανάπτυξης το 2002. Τριπλάσιος ρυθμός από την ευρωζώνη, τετραπλάσιος από τον ΟΟΣΑ. Δείκτης βιομηχανικής παραγωγής, έκτη η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δείκτης λιανικού εμπορίου: έκτη η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πληθωρισμός: Η Ελλάδα έχει

χαμηλότερο πληθωρισμό για το 2001 και το 2002 από έντεκα χώρες του ΟΟΣΑ. Επενδύσεις: το 2002 8,7% άνοδος, ο μεγαλύτερος του ΟΟΣΑ. Δέκα φορές μεγαλύτερος από το μέσο ρυθμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με τον ΟΟΣΑ δεν μπορεί να γίνει σύγκριση, γιατί είναι αρνητικός, λόγω της απομείωσης των επενδύσεων σε μεγάλες οικονομίες, όπως η Αμερική.

Αύξηση της εγχώριας ζήτησης: η υψηλότερη στον ΟΟΣΑ. Τρεις φορές μεγαλύτερη από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τέσσερις φορές μεγαλύτερη από τον ΟΟΣΑ.

Μείωση του δημοσίου χρέους την κρίσιμη περίοδο 1995-2002 με ίσα κριτήρια για όλες τις χώρες της ευρωζώνης: η ευρωζώνη μείωσε το δημόσιο χρέος της κατά μέσο όρο, ως ποσοστό του ΑΕΠ, τεσεράμισι μονάδες. Η Ελλάδα το μείωσε 11,4%, σχεδόν τρεις φορές παραπάνω.

Ανεργία: Η ανεργία στην Ελλάδα είναι ένα μεγάλο αρνητικό της χαρακτηριστικό. Είναι ένα πρόβλημα, το οποίο κάπως μπορεί να ατόνισε, να μετριάστηκε, αλλά όμως είναι ένα πρόβλημα το οποίο δεν πρέπει να μας αφήνει να ησυχάσουμε. Και δεν πρέπει να αφήνει κανένα πολίτη να ησυχάζει. Στην ανεργία η Ελλάδα σημείωσε χειρότερες επιδόσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα πρέπει να το αναγνωρίσουμε και να δουλέψουμε με κάθε τρόπο για να ανταποκριθούμε στη μεγάλη απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας.

Ανταγωνιστικότητα, για την οποία τόσο μεγάλη συζήτηση έγινε χθες: Η Ελλάδα την περίοδο 1997-2001, σύμφωνα με στοιχεία του Διεθνούς Οργανισμού Ανταγωνιστικότητας, βελτίωσε τη θέση της κατά έξι. Από τριακοστή έκτη έγινε τριακοστή, ξεπερνώντας για πρώτη φορά δύο ευρωπαϊκές χώρες την Ιταλία και την Πορτογαλία. Κανείς δεν θα ισχυριστεί από την Κυβέρνηση ότι μπορεί να εφησυχάσει με αυτό, διότι είναι τριακοστή και θα πρέπει να προχωρήσει πολύ ταχύτερα. Βελτιώνονται, όμως, οι δείκτες οι οποίοι καθορίζουν την ανταγωνιστικότητα και παρακινούν τις διεθνείς επενδύσεις. Και πολλές φορές βελτιώνονται με ένα πιο εντυπωσιακό τρόπο από αυτόν που επιτυγχάνουν άλλες χώρες σε ισοδύναμα επίπεδα ανάπτυξης. Και δεν υπάρχει κανείς λόγος εμείς είτε να αγνοούμε είτε να δυσφημούμε τις ανταγωνιστικές επιδόσεις της χώρας μας.

Αναφέρω χαρακτηριστικά. Φορολογία επιχειρήσεων: Ακούστηκε χθες ότι είναι η πιο επιβαρυντική φορολογία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Λάθος. Είναι η πέμπτη χαμηλότερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση των δεκαπέντε. Το δε 10% που αναφέρθηκε για την Ιρλανδία δεν είναι σωστό, 10% φορολογούνται οι Ιρλανδικές επιχειρήσεις, μόνο εφόσον εγκαθίστανται σε ειδικές βιομηχανικές ζώνες, για τις οποίες και η ελληνική επενδυτική δραστηριότητα επιφυλάσσει κίνητρα επιδοτήσεων επενδύσεων, τα οποία αν συνυπολογιστούν μπορούν και αυτά να καταλήξουν σε πολύ χαμηλότερα επίπεδα.

Οι επιχειρήσεις στην Ελλάδα, ελέγχθη χθες ότι αντιμετωπίζουν τις υψηλότερες εργοδοτικές εισφορές. Λάθος, η Ελλάδα είναι η όγδοη χαμηλότερη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση με εργοδοτικές εισφορές 21,9%. Όλα τα στοιχεία είναι στη διάθεσή σας και προέρχονται από διεθνείς οργανισμούς.

Στο θέμα της ανταγωνιστικότητας, βελτιώνονται τα πράγματα. Μπορεί να μη βελτιώνονται τόσο γρήγορα, όσο θα έπρεπε και όσο μπορούμε. Αλλά όμως δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε τις θετικές εξελίξεις που συμβαίνουν ακόμα και σε τομείς όπου παραδοσιακά έπασχε πολύ η ελληνική οικονομία. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι στις πεντακόσιες καλύτερες ευρωπαϊκές επιχειρήσεις, οι οποίες κατετάγησαν με κριτήριο ανταγωνιστικότητας επιτυχούς πορείας, υπήρξαν είκοσι δύο ελληνικές επιχειρήσεις, αναλογικά πολύ μεγαλύτερος αριθμός από αυτόν της Γερμανίας, της Βρετανίας κλπ.

Στις νέες τεχνολογίες υστερούσε και υστερεί η Ελλάδα, αλλά προχωρεί με γρήγορα βήματα. Οι δαπάνες έρευνας και τεχνολογίας αυξήθηκαν κατά το 1/3 περίπου τη διετία 1997-1999. Ακόμα είμαστε στο μισό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά προχωρούμε με γρήγορα βήματα.

Οι δαπάνες για τεχνολογία, πληροφορική και επικοινωνίες είναι υψηλές στη χώρα μας. Απλώς δεν έχουν την ίδια αναλογία που έχουν άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Οι ξένες επενδύσεις, το οκτάμηνο Ιανουαρίου-Αυγούστου

του 2001 αυξήθηκαν σε σχέση με το προηγούμενο οκτάμηνο κατά 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ, σύμφωνα με τα στοιχεία της Τραπεζής Ελλάδος, πολύ μεγαλύτερα από τα στοιχεία τα οποία παρουσιάστηκαν για το 1999. Και δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η επίτευξη της ένταξης της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση έπαιξε ένα θετικό καθοριστικό ρόλο. Δεν πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι από αυτό το επίπεδο ξένων επενδύσεων, αλλά όμως θα πρέπει να υπογραμμίσουμε και την ανοδική πορεία στην οποία βρίσκονται οι ξένες επενδύσεις προς τη χώρα μας.

Τα επιτόκια των επιχειρήσεων: Είναι λάθος να λέμε ότι έχουμε τα υψηλότερα επιτόκια χορηγήσεων στις επιχειρήσεις. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Τράπεζας, η Ελλάδα είναι η τέταρτη κατά σειρά στο ύψος των επιτοκίων χορηγήσεων σε κεφάλαια κίνησης στις επιχειρήσεις.

Στα εισοδήματα υπάρχει απόσταση, αλλά βελτιώνεται η απόσταση απ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στα αγροτικά εισοδήματα, στο κατά κεφαλή εισόδημα το 2001, η Ελλάδα ήταν στην ενδέκατη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περνώντας άλλες πιο ανεπτυγμένες οικονομίες.

Στις δαπάνες κοινωνικής προστασίας η χώρα μας ήταν έβδομη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ξεπερνώντας οριστικά τη φάση υστέρησης και παγίδευσης στην οποία βρισκόταν αρκετά χρόνια πριν.

Στην πραγματική αύξηση της εργατικής αμοιβής μεταξύ 1994 και 2001, η εργατική αμοιβή στην Ελλάδα αυξήθηκε κατά 19% σε πραγματικούς όρους έναντι μόνο 4%, δηλαδή πέντε φορές χαμηλότερα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η σύγκλιση εισοδημάτων θα αποτελέσει τη μεγάλη πρόκληση των επομένων ετών. Κι εμείς πιστεύουμε ότι έχουμε πολιτική να την πετύχουμε με την αύξηση της παραγωγικότητας, με την ενίσχυση του παραγωγικού και ανταγωνιστικού συστήματος της χώρας μας, αλλά ταυτόχρονα και με πολιτικές κοινωνικής δικαιοσύνης έτσι ώστε να συνεργήσουν οι πολιτικές επιλογές με την ανόρθωση του παραγωγικού συστήματος και τη μεγαλύτερη αναπτυξιακή ικανότητα. Πάνω απ' όλα όμως, με τις πολιτικές αύξησης της απασχόλησης, οι οποίες είναι και οι μόνες που επιτρέπουν τη συμμετοχή των πιο αδύναμων στη διαδικασία ευημερίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2002 έχει τέσσερις μεγάλους στόχους: Πρώτα απ' όλα την ισχυρή ανάπτυξη σε ένα διεθνές περιβάλλον το οποίο χαρακτηρίζεται από επιβράδυνση. Δεύτερον, την απασχόληση. Τρίτον, την περιφερειακή σύγκλιση και τέταρτον τη διατήρηση της νομισματικής σταθερότητας.

Η ελληνική οικονομία τα τελευταία χρόνια έχει ισχυροποιηθεί με την απελευθέρωση των αγορών, τις αποκρατικοποιήσεις, τη συνετή δημοσιονομική διαχείριση, τους υψηλούς ρυθμούς επενδύσεων και πιστεύουμε ότι με τα μέσα αυτά και τις δυνατότητες μπορεί να πετύχει το στόχο ανάπτυξης κατά 3,8% το 2002.

Πώς όμως εξηγείται αυτός ο υψηλός ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας μέσα σε ένα διεθνές περιβάλλον επιβράδυνσης;

Η ανάπτυξη το επόμενο έτος στην ελληνική οικονομία θα προέλθει από τρεις πηγές. Πρώτα απ' όλα θα προέλθει από τις εθνικές δημόσιες επενδύσεις, οι οποίες συγκροτούν το μεγαλύτερο μέρος του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων που για πρώτη φορά θα ανέλθει στο επίπεδο του μεριδίου 6,4% του ΑΕΠ. Οι δημόσιες επενδύσεις που χρηματοδοτούνται από εθνικούς πόρους θα προσμετρήσουν περίπου το 1,5% του ρυθμού ανάπτυξης.

Μεταξύ 1% και 1,5% θα είναι η συνεισφορά στο ρυθμό ανάπτυξης των κοινοτικών πόρων, ενώ το υπόλοιπο θα προέλθει από τις άλλες δραστηριότητες της ελληνικής οικονομίας, την απελευθέρωση των αγορών, τις επιχειρηματικές πρωτοβουλίες, τις αποκρατικοποιήσεις.

Άκουσα, και πιστεύω ότι είναι λυπηρό, ότι η ελληνική οικονομία επαφίει την ανάπτυξη της μόνο στην εισροή των κοινοτικών πόρων και κατά συνέπεια η ανάπτυξη της θα εξαρτηθεί ως διά μαγείας όταν παρέλθουν οι κοινοτικές χρηματοδοτήσεις. Αυτό δεν τιμά ούτε την πορεία της ελληνικής οικονομίας ούτε την οικονομική πολιτική, αλλά ούτε καν τους αριθμούς.

Κοινοτικές εισροές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπήρχαν σε παρεμφερή επίπεδα, όπως και σήμερα, όλη τη δεκαετία του 1990. Στον Προϋπολογισμό του 2002 οι κοινοτικές εισροές είναι γύρω στο 3% με 3,1% του ΑΕΠ. Περίπου τόσο ήταν από την αρχή της δεκαετίας μέχρι σήμερα. Είχαμε πάντα ανάπτυξη; Δεν είχαμε μηδέν, σχεδόν κατά μέσο όρο, ανάπτυξη την περίοδο 1990-1993; Δεν είχαμε μία αύξηση επιτάχυνσης της ανάπτυξης στην περίοδο 1994-1997 και μια μεγαλύτερη επιτάχυνση της ανάπτυξης μετά;

Δεν είναι, λοιπόν, μόνο η ύπαρξη των κοινοτικών πόρων, αλλά είναι και το πώς αξιοποιεί κανείς τους κοινοτικούς πόρους και πώς τους κατανέμει με τέτοιο τρόπο, έτσι ώστε τα παραγόμενα έργα να ενσωματώνονται αποτελεσματικά και να λειτουργούν ως ατμομηχανή και ως καύσιμο της υπόλοιπης οικονομικής δραστηριότητας.

Επειδή ακριβώς πραγματοποιήσαμε αυτήν την επιτυχή αξιοποίηση του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, το οποίο παρουσιάζει απορρόφηση 104% απ' αυτά τα κονδύλια τα οποία είχαν προγραμματιστεί αρχικώς, γι' αυτό ακριβώς μπορούσαμε και πετύχαμε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης. Όμως οι εθνικές επενδύσεις θα ήταν αδύνατον να συγχρηματοδοτήσουν το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης εάν ταυτόχρονα δεν είχαμε πετύχει την σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας και τη δημοσιονομική σταθεροποίηση. Άρα η ανάπτυξη που έρχεται και από τις εθνικές και από τις κοινοτικές επενδύσεις είναι το συνδυασμένο αποτέλεσμα της σωστής αξιοποίησης των πόρων και της σωστής δημοσιονομικής διαχείρισης, η οποία είναι προϋπόθεση για την εξοικονόμηση των εθνικών πόρων.

Είναι φανερό όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι, όντας αυτοί οι τρεις κύριοι μηχανισμοί της ενδογενούς ανάπτυξης, απαιτείται μια πολύ μεγάλη κινητοποίηση και επαγρύπνηση. Μόνο με μια καθολική κινητοποίηση όλων των αναπτυξιακών μηχανισμών της ελληνικής οικονομίας μπορούμε να εξασφαλίσουμε το 3,8% σε ένα αβέβαιο και ταραγμένο κόσμο. Και γι' αυτό τίποτε, το οποίο συντελεί στην ανάπτυξη, δεν μπορεί να αναβάλλεται ή να περιμένει.

Το αναπτυξιακό σχέδιο το οποίο αποτυπώνει και θα υλοποιηθεί ο Προϋπολογισμός του 2002 βασίζεται στο υπόβαθρο της δημοσιονομικής σταθερότητας. Είναι σαφές για μας ότι η δημοσιονομική πειθαρχία και σταθερότητα συνιστούν πλέον ακρογωνιαίο λίθο της αναπτυξιακής πολιτικής. Μόνο όταν προσδέσαμε αξιόπιστα την οικονομική πολιτική της ανάπτυξης, πάνω σε στόχους οικονομικής σταθερότητας, μπορούσαμε και πετύχαμε μια επιτάχυνση της ανάπτυξης με συστηματικό τρόπο.

Για μας ανάπτυξη χωρίς δημοσιονομική σταθερότητα είναι μια ανάπτυξη πρόσκαιρη η οποία τροφοδοτεί ψευδαισθήσεις, αλλά δεν λύνει κανένα πρόβλημα στο μέλλον. Ανάπτυξη με διάγκωση του δημοσίου χρέους και με συστηματική διόγκωση των ελλειμμάτων δε νοείται.

Στο πλαίσιο αυτής της φιλοσοφίας, που συνδυάζει την ανάπτυξη με την σταθεροποιητική πολιτική, σχεδιάστηκε και παρουσιάζεται ενώπιόν σας ο Προϋπολογισμός του 2002, έτσι ώστε να είναι απόλυτα ευκρινής, ρεαλιστικός και δεσμευτικός.

Για το 2002 προβλέπεται η δημιουργία ενός δημοσιονομικού ισοζυγίου της Γενικής Κυβέρνησης στο επίπεδο του 0,8% του ΑΕΠ, περιορισμένο αισθητά σε σχέση με τις αρχικές εκτιμήσεις του 1,3%, επειδή ελήφθη υπόψη η τρέχουσα διεθνής συγκυρία, όπως επίσης και παρεμφερείς πολιτικές άλλων οικονομιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ΗΠΑ. Το 0,5% κατά το οποίο μειώθηκε ο αρχικός στόχος του πλεονάσματος, μεταφέρθηκε στην πραγματική οικονομία χρηματοδοτώντας τις φορολογικές μεταρρυθμίσεις οι οποίες έχουν ανακοινωθεί.

Το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης αναμένεται να αποκλιμακωθεί περαιτέρω κατά 2,1% ως ποσοστό του ΑΕΠ, στόχος ο οποίος συμβαδίζει απολύτως με τις δεσμεύσεις της οικονομικής πολιτικής στο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης που έχει υποβληθεί και αναμένεται να εξετασθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Έρχομαι τώρα, κυρίες και κύριοι, στις μεγάλες προτεραιότητες του Προϋπολογισμού. Ο Προϋπολογισμός του 2002 έχει μια μεγάλη κοινωνική προτεραιότητα, την απασχόληση. Για μας

οικονομική πολιτική δε νοείται εάν δεν εξασφαλίζει ένα άμεσο θετικό, κοινωνικό αποτέλεσμα. Και το μεγαλύτερο θετικό κοινωνικό αποτέλεσμα το οποίο μπορεί να μας δεσμεύσει σήμερα απέναντι στον Έλληνα πολίτη, είναι η διαρκής αύξηση των θέσεων εργασίας.

Όλα τα μέτρα του Προϋπολογισμού, όλες οι πολιτικές τις οποίες περιέχει και οι οποίες θα εφαρμοστούν, εστιάζονται σε ένα πράγμα, στην αύξηση της απασχόλησης. Πώς θα γίνει αυτό; Πρώτα απ' όλα σε όλα, τα έργα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, είτε αυτά είναι τοπικές είτε εθνικής κλίμακας, υπάρχουν δεσμευτικοί στόχοι για την αύξηση της απασχόλησης, έτσι ώστε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων να συμβάλλει αποφασιστικά στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο.

Οι επενδύσεις τις οποίες χρηματοδοτεί ο Προϋπολογισμός, θα γίνουν μόνο με αντίκρισμα απασχόλησης. Τα επιπλέον φορολογικά κίνητρα τα οποία δίδονται σε επιχειρήσεις, με τη δυνατότητα να μειώσουμε το φορολογικό τους συντελεστή στο 32,5%, είναι κάτι το οποίο μας κατατάσσει σε μια αρκετά ευνοϊκή θέση σε σύγκριση με άλλες ευρωπαϊκές οικονομίες θα γίνει με τον όρο της αύξησης της απασχόλησης. Η κερδοφορία της επιχείρησης θα αυξηθεί με αντίκρισμα απασχόλησης. Και νομίζω ότι είναι πλέον ευθύνη όλων των κοινωνικών εταίρων και ιδιαιτέρως των επιχειρήσεων να αξιοποιήσουν τις επενδυτικές ευκαιρίες, τα κίνητρα, το νέο θεσμικό περιβάλλον και να συμβάλουν κατά το μέρος που τους αναλογεί –και το μέρος αυτό είναι πολύ σημαντικό– στην αύξηση της εθνικής απασχόλησης. Γιατί αν δεν αυξήσουμε την εθνική απασχόληση, η ελληνική κοινωνία θα χάσει αυτό το οποίο μπορεί να πραγματοποιήσει. Πρόοδος και ευημερία για εμάς δεν νοείται όταν είναι στο περιθώριο κοινωνικά στρώματα.

Πέρα από αυτά τα δύο μείζονα μέτρα πολιτικής για την απασχόληση, υπάρχει το εθνικό σχέδιο δράσης το οποίο χρηματοδοτείται με ένα συνολικό ποσό 590 δισεκατομμυρίων δραχμών και στοχεύει, στην προώθηση της απασχόλησης με 178 δισεκατομμύρια δραχμές, στις ενέργειες κατάρτισης με 181 δισεκατομμύρια δραχμές, στην εκπαίδευση με 42 δισεκατομμύρια δραχμές και στις δομές υποστήριξης, για να διευκολυνθεί η απασχόληση, 85 δισεκατομμύρια δραχμές. Ενώ ταυτόχρονα –και αυτό επίσης αποτελεί ένα σημαντικό μέρος της πολιτικής μας– αναπτύσσεται περαιτέρω η κοινωνική πολιτική με στόχο να υποβοηθήσει τον άνεργο, τις πτωχές οικογένειες, να φροντίσει περισσότερο τους ηλικιωμένους, να αυξήσει την ποιότητα και την παροχή δημοσίων αγαθών υγείας, πρόνοιας και ασφάλειας, δημιουργώντας έτσι ένα καλύτερο περιβάλλον, όχι τέλει, με προβλήματα και ανεπάρκειες, αλλά με μια διαρκή βελτίωση σε ένα πλαίσιο δημοσίων αγαθών που κυρίως θα έχει ανάγκη ο πολίτης.

Κυρίες και κύριοι, η Ελλάδα στην εποχή του ευρώ και ως αποτέλεσμα της πορείας την οποία έχει διανύσει, στην ανάπτυξη, την απασχόληση και τις μεταρρυθμίσεις, έχει μεγάλες αναπτυξιακές ευκαιρίες. Όμως δεν έχει σύμμαχό της το χρόνο. Οι ευκαιρίες για τη χώρα μας εκτυλίσσονται μπροστά της για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα. Και πρέπει μέσα σ' αυτό το περιορισμένο χρονικό διάστημα της επόμενης τετραετίας ή πενταετίας να έχουν ξεδιπλωθεί όλες οι ευκαιρίες τις οποίες έχει η χώρα μας και να μπορέσει έτσι να εδραιωθεί ως μια ισχυρή οικονομία με ηξημένη γεωπολιτική ισχύ και επιρροή. Γι' αυτό προωθούμε επτά μεγάλες μεταρρυθμίσεις, οι οποίες θα αλλάξουν ριζικά το οικονομικό περιβάλλον δίνοντας την ευκαιρία της γεωπολιτικής ανάπτυξης και της οικονομικής ισχυροποίησης της χώρας. Η πρώτη μεταρρύθμιση αφορά τη νέα γενιά διαρθρωτικών αλλαγών, με βάση τις οποίες θα επιδιώξουμε στρατηγικές συμμαχίες των μεγάλων ΔΕΚΟ. Θα επιταχύνουμε την αποκρατικοποίηση και τις μετοχοποιήσεις. Θα επιδιωχθούν ευρωπαϊκές συνεργασίες για την παρουσία των ελληνικών επιχειρήσεων στην ενιαία πλέον ευρωπαϊκή αγορά. Το νομοσχέδιο των συγχωνεύσεων το οποίο θα κατατεθεί προ του τέλους του έτους, θα βοηθήσει για τη δημιουργία επιχειρηματικών σχημάτων ευρωπαϊκής κλίμακας και βιωσιμότητας, ενώ με τα προγράμματα, ιδιαιτέρως του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήρι-

ξης, μπορούν οι επιχειρήσεις να επιταχύνουν την τεχνολογική και οργανωτική τους αναδιάρθρωση.

Όλα αυτά θα υποβοηθηθούν από ένα νέο νομικό πλαίσιο ιδιωτικοποιήσεων, το οποίο θα υποβληθεί στο Κοινοβούλιο τον Ιανουάριο του 2002.

Η δεύτερη μεταρρύθμιση αφορά τον αναπτυξιακό νόμο, ο οποίος θα ολοκληρωθεί το πρώτο εξάμηνο του 2002, αλλάζοντας τη φιλοσοφία και τη στόχευση των μέχρι τώρα αναπτυξιακών κινήτρων.

Ο ισχύων νόμος είχε κατευθυνθεί από την ανάγκη να επιδοτούνται οι επιχειρηματικές επενδύσεις στο ρίσκο το οποίο αναλαμβάνουν, πράγμα το οποίο ήταν απολύτως απαραίτητο και επιβαλλόμενο, σε μια περίοδο ασφυκτικά υψηλών επιτοκίων. Όμως τώρα τα πράγματα έχουν αλλάξει μετά την ένταξη. Και οι αναπτυξιακές πρωτοβουλίες θα πρέπει να κατευθύνονται στην επιβράβευση της απόδοσης των επιχειρήσεων, είτε με φορολογικά είτε με άλλα μέσα, ενώ ταυτόχρονα πρέπει να ενισχύονται συγκεκριμένοι τομείς της ελληνικής οικονομίας, όπου υπάρχουν ενγλωσμένα εθνικά πλεονεκτήματα, έτσι ώστε η Ελλάδα να ισορροποιηθεί στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού καταμερισμού εργασίας.

Η τρίτη μεταρρύθμιση αφορά στο φορολογικό σύστημα, το οποίο αναμένεται να ολοκληρωθεί το πρώτο εξάμηνο του 2002, περιλαμβάνοντας μία ριζική απλοποίηση των φορολογικών διαδικασιών, ιδιαίτερα στους μισθωτούς φορολογούμενους, οι οποίοι έχουν πολύ χαμηλή φορολογική επιβάρυνση. Αφορά επίσης στην αύξηση της αποτελεσματικότητας, στη μείωση της φοροδιαφυγής, ιδίως του φόρου προστιθέμενης αξίας με την καταπολέμηση της μίστιγας των εθνικών τιμολογίων.

Θα προσαρμόσει την αγορά ακινήτων από φορολογικής απόψεως στα ισχύοντα με την Ευρωπαϊκή Ένωση, έτσι ώστε να δοθεί περαιτέρω ώθηση σ' αυτήν την αναδυόμενη ισχυρή αγορά. Θα κωδικοποιήσει το φορολογικό σύστημα της χώρας, ενώ ταυτόχρονα θα δώσει περαιτέρω κίνητρα ανάπτυξης και απασχόλησης.

Η τέταρτη μεταρρύθμιση αφορά στην ολοκλήρωση ενός σύγχρονου πλαισίου εποπτείας των αγορών με νομοσχέδιο, το οποίο θα υποβληθεί στο Κοινοβούλιο τον Ιανουάριο του 2002. Θα στοχεύουμε στην ίδρυση του χρηματοπιστωτικού μεσολαβητή με στόχο να διευκολύνει τους επενδυτές και τους καταναλωτές χρηματοπιστωτικών προϊόντων στα διάφορα προβλήματα, τα οποία έχουν. Ενώ την ίδια περίοδο θα προχωρήσουμε στην ίδρυση ασφαλιστικού μεσολαβητή, διαμορφώνοντας έτσι τους τρεις πυλώνες μεσολαβητών στο τραπεζικό σύστημα, το χρηματοπιστωτικό σύστημα και τις ασφαλιστικές εταιρείες σύμφωνα με τα ισχύοντα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, προετοιμάζοντας έτσι την ισότιμη ανάπτυξη της χώρας μας στη νέα χρηματοπιστωτική αρχιτεκτονική, η οποία αρχίζει να διαμορφώνεται σαν σχέδιο το 2002 και σαν πραγματικότητα αργότερα στις άλλες χώρες της Ένωσης.

Όπως επίσης είχα την ευκαιρία να πω πριν από λίγες ημέρες, θα προχωρήσουμε στην ίδρυση πειθαρχικού συμβουλίου κεφαλαιαγοράς, στην τακτική λογοδοσία της κεφαλαιαγοράς στο Κοινοβούλιο, στην εξειδικευμένη στελέχωση του Δικαστικού Σώματος, στο σχέδιο εταιρικής διακυβέρνησης, το οποίο δίδεται τις επόμενες ημέρες για διαβούλευση, όπως επίσης και στην καθιέρωση των διεθνών λογιστικών προτύπων, στις εισηγμένες εταιρείες από 1-1-2003.

Ταυτόχρονα βελτιώνεται και ενισχύεται η Επιτροπή Ανταγωνισμού και οι Ρυθμιστικές Αρχές σ' έναν εθνικό συντονισμό, αλλά και σ' ένα συντονισμό σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ιδιαίτερα τώρα που ανοίγουν προοπτικές αποκέντρωσης της εφαρμογής της ισχύος του δικαίου ανταγωνισμού σε κάθε χώρα και σε κάθε δικαστηριακή αρχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με όλες αυτές τις αλλαγές και τις θεσμικές αναβαθμίσεις η Ελλάδα θα μπορέσει πλέον να διαμορφωθεί σε ένα περιφερειακό χρηματοπιστωτικό κέντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό θα υποβοηθηθεί από την εισαγωγή και διάδοση του ευρώ, όχι βέβαια μόνο στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και σε όλες τις περιφερειακές οικονομίες, ενώ ταυτόχρονα, ο επιδιωκόμενος από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη χώρα μας περιορι-

σμός των δραστηριοτήτων των off shore επιχειρήσεων και των φορολογικών παραδείσων, αναμένεται να προσελκύσει περισσότερα κεφάλαια στις χώρες, οι οποίες έχουν ένα θεμιτό (κι όχι αθέμιτο) φορολογικό σύστημα.

Η πέμπτη μεταρρύθμιση αφορά στην καθιέρωση στη χώρα μας ενός σύγχρονου πλαισίου ιδιωτικής χρηματοδότησης έργων, το οποίο θα υποβληθεί το Φεβρουάριο του 2002 με στόχο να ενισχύσει την ιδιωτική συμμετοχή στα έργα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Ιδιαίτερα να ενθαρρύνει τοπικές επενδύσεις σε περιφερειακά και τοπικά έργα. Να προωθήσει την αγορά υπηρεσιών που σχετίζονται με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης από φορείς υλοποίησης, όπως είναι δήμοι, όπως είναι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, ενώ θα ενθαρρύνουμε την εξωτερική ανάθεση υπηρεσιών από το δημόσιο τομέα, διευκολύνοντας και προωθώντας μία συνεργασία κι όχι έναν ανταγωνισμό ανάμεσα στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας.

Η έκτη μεταρρύθμιση αφορά στην προώθηση της επιχειρηματικότητας και ιδιαίτερα στον τομέα της νέας οικονομίας με τη λειτουργία των κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου, όπως είναι το Ταμείο νέας οικονομίας και το Κεφάλαιο επιχειρηματικών συμμετοχών υψηλής τεχνολογίας που χρηματοδοτούνται από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Η προώθηση των τεχνολογικών που δίνει την ευκαιρία επιχειρηματικής δημιουργίας σε νέους επιστήμονες και ερευνητές. Το Ταμείο Εγγυοδοσίας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων για το οποίο είναι έτοιμο το νομοσχέδιο. Η δικτύωση επιχειρήσεων, η συμμετοχή των ελληνικών επιχειρήσεων στο διαδίκτυο, η οποία προωθείται σε ταχείς ρυθμούς και αναμένεται την επόμενη τετραετία να καλύψει την απόσταση που τις χωρίζει από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Και τέλος, η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος με όρους, τη βιωσιμότητα, την αποτελεσματικότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Η χρηματοδότηση την οποία κάνει ο Προϋπολογισμός σε μεγάλα ασφαλιστικά ταμεία όπως είναι το Ι.Κ.Α., προς το οποίο επιλύεται το χρόνιο πρόβλημα των οφειλών ύψους 1,3 τρισεκατομμυρίων δραχμών με τη μορφή ομολόγων ύψους 500 δισεκατομμυρίων για το 2002, με ομόλογα αγοράς και όχι ειδικά ομόλογα χαμηλού επιτοκίου όπως λανθασμένα αναφέρθηκε χτες, οι επιχορηγήσεις τις οποίες δίνει στα διάφορα ασφαλιστικά ταμεία, οι ειδικές ενισχύσεις των ταμείων του Ο.Τ.Ε., της Δ.Ε.Η. με ποσά ύψους 30 δισεκατομμυρίων και 97 δισεκατομμυρίων αντιστοίχως, διαμορφώνουν ένα πλαίσιο μεγαλύτερης χρηματοδοτικής ευρωστίας στο ασφαλιστικό σύστημα το οποίο αναμφίβολα αναμένεται να διευκολύνει την επιτυχή διεξαγωγή του διαλόγου για την επίλυση του ασφαλιστικού προβλήματος.

Έρχομαι τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον τομέα των αποκρατικοποιήσεων, ο οποίος για εμάς αποτελεί ένα εργαλείο ανάπτυξης και αύξησης της απασχόλησης και όχι ένα μηχανισμό τιμωρίας των εργαζομένων, όπως δυστυχώς είχαμε την ατυχία να δούμε στη χώρα μας στην αρχή της προηγούμενης δεκαετίας.

Οι αποκρατικοποιήσεις και η πολιτική μας που ακολουθείται σε αυτές βασίζεται σε ορισμένες πολύ απλές αρχές. Ότι για εμάς δεν είναι θεμιτή η αντικατάσταση ενός δημόσιου μονοπωλίου από ένα ιδιωτικό μονοπώλιο. Η αποκρατικοποίηση για μας δεν είναι μία απλή ανακατανομή της ιδιοκτησίας, αλλά πρέπει να στοχεύουμε στην προσέλευση περισσότερων επενδύσεων, στη διαμόρφωση επιχειρήσεων οι οποίες χαρακτηρίζονται από εξωστρέφεια, από σύγχρονα επιχειρηματικά σχέδια, διεθνείς συνεργασίες και ευρωπαϊκή παρουσία.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση, λαμβάνοντας υπόψη την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τη διαρθρωτική σύγκλιση, τις εγχώριες δυνατότητες, αλλά και τις διεθνείς εξελίξεις, χαράσσουμε ένα διαρκώς εξελισσόμενο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων. Σήμερα για παράδειγμα υπεγράφη η συμφωνία πώλησης της ΕΤΒΑ προς την Τράπεζα Πειραιώς, ενώ βρίσκεται σε τελική φάση η διαπραγμάτευση και η εξέταση από την Ευρωπαϊκή Ένωση της πώλησης των Ναυπηγείων Σκαρामαγκά.

Η Δ.Ε.Η. έπειτα από μία πολυετή και επίπονη προετοιμασία εισήχθη, παρ' ό,τι εν μέσω δυσμενούς διεθνούς συγκυρίας, με

επιτυχία στις διεθνείς αγορές, ενώ το επόμενο διάστημα ολοκληρώνονται οι αποκρατικοποιήσεις των Ελληνικών Πετρελαίων, της Εταιρείας Φυσικού Αερίου, της ΔΕΠΑ, με την προκήρυξη στρατηγικού επενδυτή, οι ιδιωτικοποιήσεις μιας σειράς τουριστικών επιχειρήσεων, όπως επίσης και άλλων επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα, όπως είναι η διαμόρφωση ενός ενιαίου ομίλου μεταξύ ΟΠΑΠ και ΟΔΥΕ, με στόχο την επιχειρηματική ανάπτυξη αλλά και την αποκρατικοποίηση χωρίς, όμως, απεμπόληση του κρατικού μονοπωλιακού δικαιώματος στα παίγνια.

Για την Ολυμπιακή, η Κυβέρνηση σύντομα θα πρέπει να προβεί σε μία βιώσιμη λύση έτσι ώστε ο τόπος να έχει τις αεροπορικές μεταφορές οι οποίες του αξίζουν, χωρίς επιστροφή στο παρελθόν και χωρίς ψευδαισθήσεις ότι μπορεί μία επιχείρηση η οποία δεν διευθύνεται σωστά, να λειτουργήσει σωστά. Γι' αυτό τα κριτήρια της απόφασης της Κυβέρνησης θα βασιστούν στην οικονομική βιωσιμότητα, αλλά και στην αποτελεσματικότητα του μάντζμεντ που θα λειτουργήσει τη νέα επιχείρηση.

Η Αγροτική Τράπεζα θα εξακολουθήσει να είναι προσανατολισμένη στη χρηματοδότηση της αγροτικής ανάπτυξης. Μέσα, όμως, σε αυτό το πλαίσιο θα αναδιρθωθεί και θα αναζητήσει στρατηγικές συμμαχίες έτσι ώστε να μπορέσει να αξιοποιήσει τις σύγχρονες δυνατότητες του τραπεζικού συστήματος και να μπορέσει να προσφέρει περισσότερα και όχι λιγότερα στον Έλληνα αγρότη.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 στην ίδια κατεύθυνση της οικονομικής ανάπτυξης θεσπίζει μία σειρά από νέες φορολογικές ρυθμίσεις, ενώ ταυτόχρονα προάγει την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη.

Με την αύξηση των αφορολογήτων που αφορούν τα οικογενειακά εισοδήματα, τους ατομικά απασχολούμενους αλλά και τις επιχειρήσεις, φιλοδοξούμε να διαμορφώσουμε πιο ανταγωνιστικούς όρους στην ελληνική οικονομία αλλά και καλύτερες επιδόσεις κοινωνικής δικαιοσύνης και επιδόσεις δικαιότερης κατανομής εισοδήματος.

Η συνολική χρηματοδότηση των ρυθμίσεων αυτών ανέρχεται σε 230 δισεκατομμύρια δραχμές, που δεν είναι τίποτε άλλο, παρά το 0,5% κατά το οποίο μειώθηκε ο αρχικός στόχος του πλεονάσματος του Προϋπολογισμού.

Οι δαπάνες οι οποίες συνδέονται με την υγεία, την πρόνοια, την παιδεία και την εργασία έχουν μία συνολική αύξηση στον Προϋπολογισμό πάνω από 8% που υπερβαίνει αισθητά το ρυθμό αύξησης του εθνικού εισοδήματος. Οι δαπάνες για την ασφάλεια ενισχύονται έτσι ώστε η ασφάλεια να παρέχεται με μεγαλύτερη αξιοπιστία και σε μεγαλύτερη έκταση σε όλες τις περιοχές της χώρας.

Αυτές είναι οι βασικές αρχές, οι βασικές κατευθύνσεις και οι δεσμεύσεις του Προϋπολογισμού του 2002, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ο Προϋπολογισμός του 2002 ούτε θαύματα υπόσχεται ούτε όλα τα προβλήματα λύνει. Δημιουργεί όμως ένα πλαίσιο και θεσπίζει τους κανόνες για να συνεχιστεί η θετική πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Δημιουργεί ένα πλαίσιο σιγουριάς και εμπιστοσύνης για τους πολίτες, για το μισθωτό, με τις πραγματικές αυξήσεις τις οποίες δίνει, το μεγαλύτερο αφορολόγητο και κατά συνέπεια, το μεγαλύτερο διαθέσιμο εισόδημα.

Δημιουργεί ένα πλαίσιο σιγουριάς και εμπιστοσύνης για τον πολίτη προσφέροντας καλύτερες υπηρεσίες και δημόσια αγαθά, ενώ ταυτόχρονα δημιουργεί τους όρους για λιγότερη γραφειοκρατία και ταλαιπωρία του πολίτη.

Δημιουργεί ένα πλαίσιο σιγουριάς και εμπιστοσύνης για τις επιχειρήσεις με τα φορολογικά κίνητρα, για τις επενδύσεις με τις υποδομές του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, για την περιφέρεια με τα έργα, τις υποδομές και την απασχόληση.

Δημιουργεί ένα πλαίσιο σιγουριάς και εμπιστοσύνης για τους ηλικιωμένους με την ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής και για τους νέους, δημιουργώντας, στο μέτρο του δυνατού, ένα μέλλον με περισσότερες ευκαιρίες και καλύτερες δυνατότητες.

Δεν πρέπει όμως να μας διαφεύγει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η εισοδος του ευρώ και στη χώρα μας θα δημιουργήσει άλλα δεδομένα, όχι μόνο συναλλακτικού χαρακτήρα και νομισματικής αλλαγής, αλλά θα δημιουργήσει και άλλες προ-

δοκίες, καθώς θα είναι πιο εύκολο να συγκρίνεται η ελληνική οικονομία και με τα θετικά και με τα αρνητικά των άλλων ευρωπαϊκών οικονομιών.

Κατά συνέπεια, αυτό το οποίο θα μπει την επόμενη περίοδο στη χώρα μας, είναι ο στόχος της πραγματικής σύγκλισης με μεγαλύτερη ένταση. Η Κυβέρνηση θα πρέπει να επικεντρώσει όλες τις πολιτικές της και τις επιλογές της στη διαμόρφωση των όρων που θα επιταχύνουν την πραγματική σύγκλιση του εισοδήματος του Έλληνα πολίτη με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Ο Έλληνας εργαζόμενος δεν είναι ο τελευταίος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά δεν είναι και ο πρώτος. Η επιτάχυνση της διαδικασίας πραγματικής σύγκλισης είναι ύψιστη ευθύνη απέναντι στην ελληνική κοινωνία, απέναντι στους εργαζόμενους, έτσι ώστε με την κατάλληλη ανάπτυξη της παραγωγικότητας και αποδοτικότητας της ελληνικής οικονομίας, αλλά και τη δικαιότερη κατανομή του εθνικού εισοδήματος να μπορέσει το βιοτικό επίπεδο και ο τρόπος ζωής και οι δυνατότητες που έχει ο κάθε πολίτης στην καθημερινότητά του να φθάσει και να ξεπεράσει τα μέσα επίπεδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το γεγονός ότι ο Προϋπολογισμός του 2002 συντάσσεται και θα εκτελεστεί σε ένα παραγμένο διεθνές περιβάλλον διαμορφώνει ακόμα μεγαλύτερες ευθύνες και για την Κυβέρνηση, αλλά και για όλους οι οποίοι εμπλέκονται στην υλοποίησή του. Ταυτόχρονα όμως δημιουργούνται και νέες ευκαιρίες.

Μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση γίνεται την περίοδο αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία έντονη συζήτηση η οποία θα οδηγήσει στη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δημιουργώντας έτσι ένα νέο περιβάλλον με περισσότερες παραμέτρους αλλά και περισσότερες δυνατότητες, ενώ ταυτόχρονα υπάρχει η τάση της ενίσχυσης θεσμών και εξουσιών για την αποτελεσματικότερη διακυβέρνηση σε επίπεδο Ένωσης.

Κερδίζει έδαφος το ρεύμα εκείνο το οποίο απαιτεί περισσότερο εκδημοκρατισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μία μεγαλύτερη εκδημοκρατική νομιμοποίηση στους πολίτες, ενώ ταυτόχρονα η επιτάχυνση των διαρθρωτικών αλλαγών και πάνω απ' όλα η επιδίωξη μιας αυξημένης απασχόλησης σηματοδοτούν την Ευρωπαϊκή Ένωση της επόμενης περιόδου.

Μέσα σε ένα τέτοιο περιβάλλον η Ελλάδα μπορεί να δημιουργήσει και να αξιοποιήσει μια σειρά από πλεονεκτήματα, αναδυόμενη σε περιφερειακή δύναμη της ευρωζώνης, γινόμενη πρότυπο σύγκλισης και διαρθρωτικής προσαρμογής προς την ΟΝΕ για τις προς ένταξη χώρες, ενώ ταυτόχρονα θα παραμείνει μαχητής για τις ανθρώπινες αξίες και την ηθική, μέσα σε ένα επιδεινούμενο και τρομοκρατημένο πολλές φορές διεθνές περιβάλλον.

Στο εσωτερικό της χώρας η πρόκληση την οποία έχουμε για τα επόμενα χρόνια είναι η ενίσχυση του αισθήματος εμπιστοσύνης απέναντι στους Έλληνες πολίτες και η ενίσχυση της εθνικής αυτοπεποίθησης. Γι' αυτόν το λόγο η Ελλάδα θα πρέπει να προχωρήσει έτσι ώστε να διαφυλάξει όσα κέρδισε και να κατακτήσει περισσότερα.

Εμείς δεν θα σαλπίζουμε τα εμβλήματα της υποχώρησης στο παρελθόν. Ο λαός γνωρίζει ούτως ή άλλως το παρελθόν της συντηρητικής παράταξης. Εμάς χρέος μας είναι να τον πληροφορήσουμε για τις συνέπειες που θα έχει στο μέλλον του, εάν επικρατήσει η συντηρητική πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από οκτώ χρόνια όταν συζητήτο ο Προϋπολογισμός του 1994, το ύψιστο χρέος και η αποστολή του Προϋπολογισμού ήταν να σωθεί η χώρα από την κατάρρευση. Σήμερα ο Προϋπολογισμός του 2002 φιλοδοξεί να διαφυλάξει όσα κέρδισε η Ελλάδα και να συνεχίσει στην ίδια πορεία με το βλέμμα και το βήμα στο εφελτήριο του μέλλοντος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είκοσι λεπτά είναι πολύ λίγα βέβαια για να μπορέσει να διεξέλθει κανείς αναλυτικά τον Προϋπολογισμό. Σας διαβεβαιώ όμως πως είκοσι λεπτά είναι υπέρ

αρκετά για να μπορέσει να διατρέξει κανείς τα «έργα και τις ημέρες» της Κυβέρνησης. Μιας Κυβέρνησης η οποία, ενώ ευτύχησε να έχει τους περισσότερους πόρους από οιαδήποτε άλλη Κυβέρνηση στο παρελθόν, ιδίως στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατάφερε, εξαιτίας της ανικανότητάς της και εξαιτίας των τριτοκοσμικών και γραφειοκρατικών της αγκυλώσεων, να κάνει τόσο λίγα. Είναι μια Κυβέρνηση της οποίας την εικόνα στην παραγωγή πραγματικής πολιτικής αποδίδει η γνωστή ένσταση στα νομικά –ο απελθών μόλις κύριος Πρωθυπουργός ως νομικός θα τη γνώριζε- του Μενίππου από τους «Νεκρικούς Διαλόγους» του Λουκιανού «Ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος».

Άκουσα τον κύριο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας. Εγώ όμως δεν κατάλαβα ένα πράγμα: Ανάλυση του Προϋπολογισμού του 2002 μας έκανε ή προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης; Γιατί αυτό το οποίο εγώ αντελήφθη είναι ότι, περίπου, από εκείνον και πέρα αρχίζει η Κυβέρνηση Σημίτη τα οικονομικά της. Λες και έκανε προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Είναι η γνωστή τακτική των Υπουργών των Κυβερνήσεων Σημίτη: Αλλάζουν για να θεωρηθεί ότι από εκείνους αρχίζει να μετράει ο χρόνος.

Όχι, δεν είναι έτσι, κύριε Χριστοδουλάκη. Στο οικονομικό επιτελείο του κ. Σημίτη είσατε, για ό,τι συνέβη ως τώρα είστε συνυπεύθυνοι. Και μάλιστα εις ολόκληρον.

Σε ό,τι αφορά το ζήτημα των δηλώσεων του κ. Χριστοδουλάκη πάνω στο θέμα του Προϋπολογισμού, έχω την εντύπωση ότι, αν επιχειρούσαμε να δώσουμε ένα συγκεκριμένο τίτλο σε αυτά τα οποία είπε, θα μπορούσαμε να δανειστούμε τον τίτλο από το περίφημο δοκίμιο του Μαξ Νορντάου: «Τα κατά συνθήκην ψεύδη». Σε ό,τι δε αφορά την προσπάθειά του να παραπλανήσει την κοινή γνώμη, να δώσει μια πλασματική εικόνα της πραγματικότητας, θα ίσχυε απόλυτα στην περίπτωση του η εκκλησιαστική ρήση, «μωραίνει Κύριος ον βούλεται απωλέσαι».

Εκεί όμως που πραγματικά μου έκανε εντύπωση ο κ. Χριστοδουλάκης ως Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, σε σχέση με το παρελθόν, είναι πόσο γρήγορα και αυτός προσαρμόστηκε στην εικονική πραγματικότητα.

Πραγματική οπτικοποίηση της πολιτικής! Αυτό το πράγμα που είδαμε, υπενθυμίζει τη ρήση του Θουκυδίδη, ο οποίος είχε από τότε με οξυδέρκεια περιγράψει πότε φτάνει μία Κυβέρνηση στο αποκορύφωμα της αποτυχίας της. Είχε πει ο Θουκυδίδης στο Πελοποννησιακό Πόλεμο ότι οι ηγεσίες –οι κυβερνήσεις με σημερινούς όρους- αποτυγχάνουν πλέον, βρίσκονται στο κατώτατο επίπεδο τους, όταν «βλέπουμε τα λόγια τους και ακούμε τα έργα τους».

Αυτό συνέβη μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Είδαμε πραγματικά τα λόγια του κ. Χριστοδουλάκη και ακούσαμε τα έργα της Κυβέρνησης Σημίτη. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Φοβούμαι ότι ως σήμερα θεωρούσαμε πως οι Κυβερνήσεις Σημίτη, εξαιτίας της πανσπερμίας των απόψεων που είχαν, αποτελούσαν πραγματικές ετερόρρυθμες πολιτικές εταιρείες. Σήμερα, με τον Προϋπολογισμό που μας εμφάνισε ο κ. Χριστοδουλάκης, η Κυβέρνηση Σημίτη είναι μια πολιτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης και μάλιστα σε ένα στάδιο προϊούσας πτώχευσης.

Ας μπορούμε τώρα στην ουσία των όσων μας είπε. Πρώτα-πρώτα, αδυνατεί κανείς να πιστέψει ότι ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Σας παρακαλώ, ησυχία, για να ακούγεται ο ομιλητής.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν χρειάζεται, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ πολύ. Ούτως ή άλλως...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν χρειάζεται να ακουγασθε; Εγώ νομίζω ότι χρειάζεται να ακούγονται όλοι εδώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας πω το εξής: Είναι πολύ καλό να αντιλαμβάνεται κανείς πως μέσα σε αυτήν την Αίθουσα θεωρείται ότι αντιμετωπίζεται ο Προϋπολογισμός από ορισμένες πλευρές. Νομίζω ότι ο καθένας κρίνεται, ιδίως όταν μεταδίδεται μία συζήτηση απευθείας από την τηλεόραση.

Και αυτό είναι καλό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Να μεταδοθεί και στο μέλλον. Να υπάρξουν τέτοιες μεταδόσεις, γιατί

νομίζω ότι ο καθένας κρίνεται από εδώ και γι' αυτό το οποίο λέει και γι' αυτό το οποίο κάνει.

Σε ό,τι αφορά στην αξιοπιστία των όσων είπε ο κ. Χριστοδουλάκης, πρώτα-πρώτα πρέπει να σας πω ευθέως, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, που θα κληθείτε βεβαίως να ψηφίσετε τον Προϋπολογισμό -γιατί εμείς θα τον καταψηφίσουμε- ότι ο Προϋπολογισμός αυτός είναι αναξιόπιστος, όπως είναι αναξιόπιστη όλη η πολιτική της Κυβέρνησης Σημίτη.

Και θα ξεκινήσω με κάτι, το οποίο κανείς σας δεν μπορεί να αμφισβητήσει. Για να καταλάβετε σε ποιο επίπεδο αναξιοπιστίας έχει περιπέσει αυτή η Κυβέρνηση τονίζω: Φαίνεται ότι δεν συνδέεται με τον Προϋπολογισμό, αλλά αν τολμήσει ο κύριος Πρωθυπουργός, ας το διαψεύσει. Τον Απρίλιο ετέθη σε εφαρμογή το Σύνταγμα αναθεωρημένο. Από αβελτηρία της Κυβέρνησης υπάρχουν σημαντικά θεσμικά κενά. Τα θεσμικά αυτά κενά γίνονται ακόμα περισσότερα, επειδή υπάρχει πλειάδα εκτελεστικών νόμων, τους οποίους πρέπει να ψηφίσουμε για να μπει σε εφαρμογή το θεσμικό αυτό πλαίσιο. Ο Τύπος ολόκληρος διευκρινίζει ότι αυτό το θεσμικό πλαίσιο ούτως ή άλλως αυτήν τη στιγμή είναι λειψό.

Ζητήσαμε με το συνάδελφο κ. Σιούφα από τον κύριο Πρωθυπουργό, αρχές Οκτωβρίου, να μας πει τι πρόγραμμα έχει για την ψήφιση των εκτελεστικών νόμων του Συντάγματος. Μας κοινοποίησε μια ολόκληρη λίστα, στην οποία μας έλεγε ότι τουλάχιστον είκοσι εκτελεστικοί νόμοι του Συντάγματος, και δη οι σπουδαιότεροι, θα είχαν ψηφιστεί ως την 31.12.2001. Μεταξύ αυτών περιελάμβανε, παρακαλώ, το νόμο για Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, για τα οικονομικά των κομμάτων, για την τηλεοπτική εμφάνιση της Βουλής και των κομμάτων, για τα θέματα της Ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής τηλεπικοινωνιών...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Παυλόπουλε, με συγχωρείτε. Μήπως είσθε εκτός θέματος;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Για τον Προϋπολογισμό, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, όσο μίλησε ο κ. Χριστοδουλάκης για Προϋπολογισμό, επιτρέψτε μου να μιλήσω κι εγώ. Γιατί αυτός δεν μίλησε καν για Προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, επιτρέψτε στο θέμα, που είναι ο Προϋπολογισμός μας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να σας πω γιατί δεν μπορούμε να μιλάμε για αξιοπιστία Προϋπολογισμού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ελάτε στο θέμα, που είναι ο Προϋπολογισμός. Στις προγραμματικές δηλώσεις κάνουμε γενική πολιτική συζήτηση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, προγραμματικές δηλώσεις έκανε ο κ. Χριστοδουλάκης. Αυτό τόνισα από την αρχή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αφήστε το πνεύμα σε ό,τι αφορά στον Κανονισμό. Το διαθέτετε, αλλά εδώ ο Κανονισμός είναι γράμμα και πνεύμα μαζί. Το γράμμα να το σεβαστείτε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, να ολοκληρώσω και να πω το εξής: Όταν ένας Πρωθυπουργός σου λέει ότι εντός δύο μηνών θα φέρει είκοσι εκτελεστικούς νόμους και δεν φέρνει κανέναν, αυτός ο Πρωθυπουργός μπορεί να είναι αξιόπιστος σε ό,τι αφορά στον Προϋπολογισμό τον οποίο εμφανίζει εδώ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Παυλόπουλε, σας παρακαλώ! Το θέμα μας δεν είναι οι εκτελεστικοί νόμοι του Συντάγματος. Μη με φέρνετε σε δύσκολη θέση. Παρακαλώ να σεβαστείτε τον Κανονισμό. Συζητούμε τον Προϋπολογισμό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τονίζω, λοιπόν, ότι όταν μια κυβέρνηση δεν είναι αξιόπιστη να προγραμματίζει το θεσμικό της έργο σε τόση μεγάλη έκταση για δύο μήνες, πώς είναι δυνατόν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ε, τώρα θα πάτε μέσω Κωνσταντινούπολης, να έρθετε στην Αθήνα; Πείτε, λοιπόν, ότι δεν είναι αξιόπιστη η Κυβέρνηση. Για τον Προϋπολογισμό, παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Έρχομαι, λοιπόν, στο ζήτημα

των αριθμών. Διότι στο θεσμικό πλαίσιο θα αρκούσε αυτό και μόνο, για να αποδείξει την αναξιοπιστία της Κυβέρνησης.

Αριθμοί, λοιπόν: Στα όσα μας είπε ο κ. Χριστοδουλάκης προηγουμένως, την απάντηση του την έδωσε, και μάλιστα αποστομωτικά, το ίδιο το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Δεν ξέρω ποια είναι τα στοιχεία, τα οποία προσκόμισε εκείνος, ποιοι είναι οι οργανισμοί τους οποίους επικαλέστηκε εδώ. Εγώ θα του θυμίσω τι είπε στην τελευταία του έκθεση το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Κατ' αρχήν κατηγορήθηκε ευθέως η ελληνική Κυβέρνηση όσον αφορά την ελληνική οικονομία, ότι είναι δέσμια της «δημιουργικής λογιστικής». Η «δημιουργική λογιστική» χρησίμευσε στην Κυβέρνηση για να μπορούμε στην ΟΝΕ. Εμείς εκείνη την περίοδο δεν θελήσαμε να δώσουμε μεγαλύτερη έμφαση σ' αυτό το θέμα επειδή ξέραμε ότι πρόκειται για μια εθνική προσπάθεια. Όμως από τη στιγμή που μπήκαμε φαίνεται ότι έγινε συνήθεια στην Κυβέρνηση να προσφύγει στη «δημιουργική λογιστική» η οποία δίνει εντελώς πλασματική εικόνα της ελληνικής οικονομίας.

Αυτό φαίνεται από πάρα πολλά πράγματα. Κύριε Χριστοδουλάκη, ένα και μόνο στοιχείο αρκεί για να αποδείξει τη «δημιουργική λογιστική» και την πλασματικότητα. Πώς είναι δυνατό να είναι πλεονασματικός ο προηγούμενος Προϋπολογισμός, όπως τον ενεφάνισε η Κυβέρνηση, όταν για το 2002, σε ονομαστικούς όρους, το δημόσιο χρέος αυξάνεται κατά 1,8 τρισεκατομμύρια δραχμές. Όταν μας εξηγήσετε πώς μπορεί να συμβεί αυτή η αλχημεία από και πέρα μπορεί να πιστέψει κανείς ότι ο Προϋπολογισμός του 2001 ήταν πλεονασματικός και ότι θα είναι επίσης πλεονασματικός ο Προϋπολογισμός του 2002.

Όσον αφορά τη σύγκλιση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο τονίζει ότι δεν υπάρχει ουσιαστική σύγκλιση. Είναι ονομαστική. Για παράδειγμα η σύγκλιση όσον αφορά το ΑΕΠ σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης μόλις προσεγγίζει το 70%. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο κατηγορεί την Κυβέρνηση ότι δεν προβαίνει στις ανάγκες διαρθρωτικές αλλαγές. Αφού μπήκαμε στην ευρωζώνη -ξέρετε πώς μπήκαμε, τελευταίοι ουραγοί ασθμαίνοντες και κατ' οικονομία- καμία ουσιαστική διαρθρωτική αλλαγή δεν έχει γίνει. Με αποκορύφωμα να μην έχει γίνει η αλλαγή στο ασφαλιστικό που δεν πρόκειται να τη φέρει σε πέρας αυτή η Κυβέρνηση. Σ' αυτό το θέμα θα κάνει πασαλείμματα. Η κυβέρνηση που θα προκύψει από τις επόμενες εκλογές θα χειριστεί αυτό το θέμα. Είναι τιμή μας που θα τη χειριστεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Μην ξεχνάτε άλλωστε ότι εμείς ξεκινήσαμε την επίλυση του ασφαλιστικού.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ μη διακόπτετε.

Να μη γράφονται οι διακοπές.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όσον αφορά το ΑΕΠ και τους ρυθμούς ανάπτυξης του δεν γνωρίζω ποια στοιχεία επικαλέστηκε ο κ. Χριστοδουλάκης. Για το 2002 στην ευρωζώνη η Ιρλανδία θα είναι μπροστά μας. Η Κυβέρνηση ανακοινώνει ρυθμό 3,8%. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο λέει 3,1%. Η Κυβέρνηση για το 2001 ξεκίνησε να μας λέει για 5% και σταμάτησε στο 4%. Τώρα θα πέσει στο 3%. Ο κ. Χριστοδουλάκης όμως ξέχασε να μας πει ποιο είναι το ποσοστό της καθαρής ελληνικής συμμετοχής όσον αφορά το ρυθμό ανάπτυξης.

Είναι γνωστό ότι και αν πάρουμε το 3,8% σαν δεδομένο αριθμό, το 3,6% οφείλεται σε κοινοτικούς πόρους. Δηλαδή, η πραγματική συμμετοχή μας είναι 0,2%. Αυτός ο αριθμός ανάπτυξης μετά από τόσες εισροές, μετά από τόσα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης.

Αλλά, ας αφήσουμε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Ας δούμε τρία άλλα μεγέθη που αφορούν αριθμούς αναμφισβήτητους. Πρώτον, η ανταγωνιστικότητα. Μας είπε ο κ. Χριστοδουλάκης «πρώτη η Ελλάδα». Πού το βρήκε δεν ξέρω. Οι αριθμοί του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ είναι εδώ. Οι αριθμοί αυτοί μας λένε ότι η Ελλάδα είναι πάντα τελευταία στην ευρωζώνη. Από την τριακοστή τέταρτη θέση έπεσε στην τριακοστή έκτη διεθνώς. Το έλλειμμα στην ανταγωνιστικότητα αποδεικνύεται από δύο πράγματα. Είναι ο ρυθμός της ανεργίας που

αποδεικνύει ότι δεν πάμε καλά από πλευράς ανταγωνιστικότητας. Μια χώρα που πάει καλά από πλευράς ανταγωνιστικότητας φυσικά και δεν έχει τους ρυθμούς ανεργίας που έχει η Ελλάδα. Αν πιστέψουμε τους αριθμούς της Κυβέρνησης η Ελλάδα είναι στο 10,7%. Λέω, αν πιστέψουμε γιατί είναι γνωστό τι συμβαίνει με την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία. Διότι έχει μπει εισαγγελέας για τους αριθμούς που εμφανίζει. Είναι ο υψηλότερος ρυθμός με εξαίρεση την Ισπανία, η οποία όμως έχει πτωτικούς ρυθμούς πολύ μεγαλύτερους από τους δικούς μας όσον αφορά την ανεργία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ)

Το ίδιο πράγμα θα μπορούσε να πει κανείς και στο θέμα του πληθωρισμού. Ακόμα και αν πιστέψουμε την Κυβέρνηση ο πληθωρισμός θα πάει στο 3,1% για το 2002. Μόνον η Ιρλανδία μπορεί να έχει ένα μεγαλύτερο πληθωρισμό, ίσως κατά 0,1%, αλλά για εκεί πρέπει να ξέρετε πόσο μεγαλύτερους ρυθμούς ανάπτυξης έχει η Ιρλανδία και στο παρελθόν, αλλά και για το 2002. Εν πάση περιπτώσει ο πληθωρισμός στην Ελλάδα θα είναι σαφώς μεγαλύτερος από το μέσο όρο της ευρωζώνης, ο οποίος θα είναι 1,7% για το 2002.

Άρα λοιπόν, σε ό,τι αφορά την ανταγωνιστικότητα, είμαστε τελευταίοι και ουραγοί και το πληρώνουμε και σε επίπεδο ανεργίας, αλλά το πληρώνουμε και σε επίπεδο πληθωρισμού.

Διαφθορά. Δεν τόλμησε να το αγγίξει ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας αυτό το θέμα. Του τονίσαμε και του ξαναλέμε: Η Ελλάδα το 1996 μόλις ξεκίνησε τη θητεία της η Κυβέρνηση Σημίτη ήταν εικοστή όγδοη, το 2000 ήταν τριακοστή πέμπτη σε παγκόσμια κλίμακα και έφθασε πέτσι να είναι τσσαρακοστή δεύτερη, πίσω από την Τανζανία και την Μποτσουάνα. Γι' αυτά δεν έχει να πει κανείς τίποτα; Δεν ανησυχεί κανέναν αυτό το πράγμα; Κανείς, δηλαδή, στο σημείο αυτό δεν βλέπει ποια είναι τα αποτελέσματα μιας συγκεκριμένης οικονομικής διαχείρισης; Και, τέλος, αμφισβητείται ότι η Ελλάδα κατέχει τις πέντε από τις δέκα φτωχότερες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης τις οποίες ξέρουμε και οι οποίες αναφέρθηκαν;

Ας πάμε στην επιμέρους πολιτική. Ποια είναι η επιτυχία αυτής της Κυβέρνησης σε ό,τι αφορά την καθημερινή πολιτική; Ποια είναι η λογική που ακολουθεί και ο κ. Χριστοδουλάκης στο Υπουργείο που ανέλαβε; Κάθε Υπουργός της Κυβέρνησης Σημίτη που αναλαμβάνει το Υπουργείο του, απλώς κατεδαφίζει ό,τι έκαναν οι προηγούμενοι. Και αυτό φαίνεται και από τα στοιχεία του προϋπολογισμού των επιμέρους Υπουργείων.

Τι έκαναν οι προηγούμενοι Υπουργοί ως σήμερα; Παράδειγμα, Υπουργείο Παιδείας; Ο κ. Ευθυμίου κατεδαφίζει ό,τι απέμεινε από την περιβόητη μεταρρύθμιση Αρσένη. Πειραματόζωα τα παιδιά στα σχολεία, ξέρουμε δε πώς ξεκίνησαν τα σχολεία φέτος τη λειτουργία τους. Είναι επίσης γνωστό ότι η παραπαιδεία, στην ουσία, έχει καταργήσει τη δωρεάν παιδεία.

Ο κ. Παπαδόπουλος στο Υπουργείο Υγείας μιλά ακόμη για πιράγχας και ο ίδιος θεσμοθετεί την εμπορευματοποίηση της υγείας ακόμη και μέσα στα ίδια τα νοσοκομεία.

Στο χώρο του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, η νέα Υπουργός μιλάει για τις καθυστερήσεις που συνέβησαν, μιλάει για αδυναμία εκτέλεσης ή κίνδυνο αδυναμίας εκτέλεσης ολυμπιακών έργων. Και, βεβαίως, αλλάζει όλη τη διοίκηση του Κτηματολογίου και λέει να κάνουμε μια καινούρια αρχή. Θυμίζει λίγο το τραγούδι «ας κάνουμε απόψε μιαν αρχή». Καινούρια αρχή έναντι τίνος; Έναντι μιας διοίκησης και μιας πολιτικής ηγεσίας στο Υπουργείο Χωροταξίας Περιβάλλοντος και Δημοσίων Έργων η οποία χειρίστηκε το 80% των πόρων για να κάνει το 20% του έργου και να διασύρει τη χώρα διεθνώς ιδίως δε στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Και σε ό,τι αφορά βεβαίως την εθνική άμυνα είναι γνωστό. Δεν έχει παρά να ακούσει κανείς τον κ. Παπαντωνίου να παίρνει πίσω ό,τι έκανε ο κ. Τσοχατζόπουλος. Στο σημείο αυτό δημιουργείται εύλογα η απορία: για ποια αξιοπιστία του συστήματος της εθνικής άμυνας μιλάμε; Εάν δε σε αυτό προσθέσει κανείς όχι μόνο τις παλινωδίες, αλλά το ναυάγιο της εξωτερικής κυβερνητικής πολιτικής σε ό,τι αφορά τον ευρωστρατό, νομίζω ότι καταλαβαίνουμε τι ακριβώς σημαίνει αξιοπιστία της Κυβέρ-

νησης και σε επίπεδο εξωτερικής πολιτικής.

Για να τελειώσω επέλεξα τέσσερις πέντε τομείς που αποδεικνύουν πώς εννοεί η Κυβέρνηση, μέσω του Προϋπολογισμού, εν γένει τον τρόπο με τον οποίο θα προβεί στο χώρο των ιδιωτικοποιήσεων. Ας τους δούμε λοιπόν:

Το Χρηματιστήριο μαρτυρεί αψεудώς και κατά το παρελθόν και τώρα. Το Χρηματιστήριο και η πορεία του αποδεικνύουν ότι εξ αιτίας της ανικανότητας αν μη τι άλλο, της Κυβέρνησης Σημίτη, της αβελτηρίας και της πολιτικής αφροσύνης των Υπουργών της, ενάμισι εκατομμύριο Έλληνες έχασαν πάνω από 30 τρισεκατομμύρια δραχμές. Και τώρα το χρηματιστήριο αδυνατεί, ακριβώς εξ αιτίας των ελλείψεων που παρουσιάζει, να συνέλθει. Και πώς να συνέλθει το χρηματιστήριο; Μας μιλάει για μέτρα κάθε τόσο ο κύριος Υπουργός και οι εκάστοτε Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας. Και τους λες εδώ μέσα στη Βουλή: Πάσχει το ίδιο το θεσμικό σύστημα. Διότι όταν δεν υπάρχει ανεξάρτητη διοικητική αρχή ελέγχου του Χρηματιστηρίου, όταν δεν υπάρχει η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου εποπτευόμενο από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, πώς είναι δυνατόν να υπάρξει ένα Χρηματιστήριο το οποίο να λειτουργεί με καθεστώς διαφάνειας;

Βλέπουμε δε, ότι δεν μπορεί να συνέλθει σε καμία περίπτωση το Χρηματιστήριο και από το εξής: Ο τρόπος που μπήκε η ΔΕΗ στο χρηματιστήριο. Άκουσα τον κύριο Υπουργό να είναι υπερήφανος. Ποτέ ως σήμερα κρατική εταιρεία δεν μπήκε στο χρηματιστήριο και η μετοχή της να έχει την τύχη που είχε η μετοχή της ΔΕΗ. Με το που μπήκε, έπεσε. Και ξέρετε γιατί έπεσε; Γιατί ο τρόπος εισαγωγής στο Χρηματιστήριο ήταν καθαρά εισπρακτικός. Πήγε να κάνει ένα μικρό άλμα το Χρηματιστήριο στην πορεία και, βεβαίως, έχασε τη δυνατότητα και έπεσε. Είναι η ίδια εκείνη πολιτική που αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση Σημίτη εννοεί τις ιδιωτικοποιήσεις με απλές μετοχοποιήσεις τις οποίες όμως διαμορφώνουν, διαχειρίζονται, κομματικοί καρεκλοκένταυροι. Αυτό το υβρίδιο του να υπάρχει ιδιωτικοποίηση κρατικών επιχειρήσεων μέσω μετοχοποιήσεων, επικεφαλής των οποίων είναι κομματικοί καρεκλοκένταυροι, αυτό μόνο η Κυβέρνηση Σημίτη μπορούσε να το βρει. Μόνο η Κυβέρνηση με όλες τις τριτοκοσμικές αγκυλώσεις και την πλήρη αδυναμία αντίληψής του τι σημαίνει φιλελεύθερη οικονομία.

Ολυμπιακή Αεροπορία, που απέφυγε φυσικά να μας μιλήσει ο κύριος Υπουργός. Η Ολυμπιακή Αεροπορία θέλει δεν θέλει η Κυβέρνηση θα είναι πάντοτε το όνειδος της πολιτικής των ιδιωτικοποιήσεων. Είναι η εταιρεία εκείνη η οποία, αφού οδήγησε στο να σπαταληθούν πάνω από 1 τρισεκατομμύριο δραχμές, αυτήν τη στιγμή έχει πλήρως απαξιωθεί με αποκλειστική ευθύνη της Κυβέρνησης. Έτσι αντιλαμβάνεστε τις ιδιωτικοποιήσεις. Η απόδειξη των ιδιωτικοποιήσεων είναι η Ολυμπιακή, ο τρόπος με τον οποίο διαχειρίστηκε την Ολυμπιακή η Κυβέρνηση.

Κτηματολόγιο: Πάλι κι εδώ δεν μας είπε τίποτα ο κύριος Υπουργός. Άλλη περίπτωση διαχείρισης αλλά και εν γένει προγραμματισμού της κυβερνητικής πολιτικής. Το είπα και πριν. Χρειάστηκε να δαπανηθεί το 80% των πόρων για να γίνει μόλις το 20%, να έχουμε δικαστικές διώξεις να διασυρόμαστε διεθνώς και να φτάνουμε να πανηγυρίζουμε γι αυτό. Και είναι ομολογία της Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, αφού προχθές στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν αρχίσαμε να πληρώνουμε τα πρώτα 11 δισεκατομμύρια δραχμές που μας επέβαλε η Ευρωπαϊκή Ένωση, μίλησε για καινούρια αρχή. Το ξαναλέω: Καινούρια αρχή έναντι τίνος; Ποιος ευθύνεται για πριν; Δεν υπάρχει κανείς υπεύθυνος για ό,τι συνέβη στο Κτηματολόγιο;

Τέλος αγροτική πολιτική και μέσα από τον Προϋπολογισμό. Το είδαμε κι αυτό, την πλήρη εγκατάλειψη του αγροτικού κόσμου. Αλλά σε επίπεδο πολιτικής είδαμε το γραμματέα κυβερνήσεως κόμματος ο οποίος ζητούσε να κατέβουν οι αγρότες στις κινητοποιήσεις για να διαμαρτυρηθούν εναντίον της κυβερνητικής πολιτικής!! Αν αυτό δεν λέγεται πολιτική υποκρισία τότε σε τι συνίσταται η πολιτική υποκρισία κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Τελειώνω λέγοντας ότι, όπως έκλεισε ο κύριος Υπουργός, δεν έχει η Κυβέρνηση αυτή καμία άλλη δίοδο διαφυγής εκτός από τη φυγή στο παρελθόν. Και αυτό έκανε. Αρχισε να μιλάει

και πάλι για τη δεξιά, τη συντήρηση κλπ. Το μόνο που απομένει στην Κυβέρνηση Σημίτη είναι το παρελθόν και οι τόνοι λάσπης. Αυτοί οι οποίοι θα καταπλακώσουν την ίδια την Κυβέρνηση, αυτοί με βάση τους οποίους θα κριθεί η αξιοπιστία της Κυβέρνησης Σημίτη. Γιατί στις επόμενες εκλογές ένα από τα κυριότερα κριτήρια, με βάση τα οποία θα κριθεί η Κυβέρνηση είναι και τούτο: Ότι οδηγεί τον ελληνικό λαό στο διχασμό, τον οδηγεί στο παρελθόν, τον οδηγεί να αναμετράται με τη λάσπη!

Κάτι τέτοιο δεν ταιριάζει στην Ελλάδα. Και η Νέα Δημοκρατία δεν θα το επιτρέψει. Γι αυτούς τους λόγους καταψηφίζει τον Προϋπολογισμό του 2002 στο σύνολό του. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας για πέντε λεπτά έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Θέλω να απαντήσω σε ένα δύο σημεία τα οποία έθιξε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Καταρχήν το θέμα του δημόσιου χρέους.

Θέλω να διαβεβαιώσω την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι ο τρόπος με τον οποίο συντάσσεται το δημόσιο χρέος είναι απαράλλακτος με τον τρόπο με τον οποίο συντάσσεται το δημόσιο χρέος σε κάθε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι απολύτως συγκρίσιμο με τις άλλες χώρες, η εξέλιξή του μετράται όπως μετράται στις άλλες χώρες και έχει διέλθει η εξέταση αυτή από όλα τα αυστηρά κριτήρια, ιδιαίτερος κατά την περίοδο σύγκλισης και φυσικά και την περίοδο αυτή. Νομίζω, λοιπόν, ότι όλα αυτά τα αυστηρά κριτήρια πρέπει κάποτε να θέσουν ένα τέρμα σ' αυτήν τη διαρκή καταγγελία και αμφισβήτηση, διότι δεν εκτίθεται μόνο η χώρα, αλλά εκτίθενται και αυτοί οι οποίοι καταγγέλλουν διαρκώς και απορρίπτουν.

Αυτό το οποίο έθιξε ο κ. Παυλόπουλος, πως είναι δυνατόν να έχουμε ένα έστω και μικρό θετικό ισοζύγιο της Γενικής Κυβέρνησης και όμως το χρέος να ανέρχεται σαν ποσοστό του Ακαθάριστου Εθνικού Εισοδήματος, δεν είναι το σωστό ερώτημα, διότι το χρέος μειώνεται πολύ παραπάνω από το ισοζύγιο αυτό. Θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει άλλα ερωτήματα. Και είναι αλήθεια ότι το δημόσιο χρέος αποκλιμακώνεται λιγότερο από ό,τι είναι η ανάπτυξη του Ακαθάριστου Εθνικού Εισοδήματος. Υπάρχει όμως ένας εθνικός λόγος γι αυτό.

Η Ελλάδα ακολουθεί μεν τις ίδιες μεθοδολογίες που ακολουθούν άλλες χώρες αλλά η χώρα μας, γνωρίζουμε όλοι και πιστεύω ότι όλοι συναισθάνονται αυτό το ζήτημα, δεν αντιμετωπίζει τις ίδιες ιδιαιτερότητες και τους ίδιους κινδύνους. Άλλες χώρες μπορεί να κινδυνεύουν από διάφορα φυσικά φαινόμενα, εμείς όμως έχουμε απειλές και από άλλες πιθανές εστίες αναταραχής και κλυδωνισμών.

Για το λόγο αυτό η χώρα μας έχει ιδιαίτερος αυξημένες αμυντικές δαπάνες, οι οποίες πλησιάζουν –νομίζω ότι με τα πρόσφατα εξοπλιστικά ξεπερνάνε κιόλας- το 5% του εθνικού εισοδήματος, τη στιγμή που ο μέσος ευρωπαϊκός όρος είναι κάτω του 2%.

Αυτό είναι γνωστό σε όλους. Και η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αναγνωρίσει τη γεωπολιτική χρησιμότητα και σκοπιμότητα αυτών των δαπανών, οι οποίες, τώρα που γίνονται και υλοποιούνται, έχουν προσδώσει ένα ισχυρό αίσθημα ασφάλειας και στους Έλληνες πολίτες, αλλά και στους Ευρωπαίους πολίτες. Διότι η Ελλάδα είναι ένα προκεχωρημένο φυλάκιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσα σε μία ταραγμένη περιοχή. Θα πρέπει να το αναγνωρίσουμε αυτό με αίσθημα εθνικής ευθύνης.

Πραγματοποιώντας, λοιπόν, και χρηματοδοτώντας τα μεγάλα εξοπλιστικά προγράμματα, είναι φανερό ότι η χώρα μας, εάν δεν έχει υποχρέωση εφαρμογής μιας συγκεκριμένης μεθόδου χρηματοδότησης, θα ακολουθεί πιο αποτελεσματικές μεθόδους χρηματοδότησης, οι οποίες είναι απόλυτα συμβατές με τα διεθνή πρότυπα.

Υπάρχουν, λοιπόν, δαπάνες για τα εξοπλιστικά, οι οποίες καταγράφονται με ακρίβεια στο δημόσιο χρέος, όπως πολύ εύκολα μπορείτε να διαπιστώσετε στη σελίδα 120 και στον πίνακα 4.2, αλλά δεν συνιστούν εσωτερικές δαπάνες και εσωτερικές αγορές στη χρηματοδότηση της άμυνας. Αυτή είναι μια ιδιαιτερότητα, η οποία εξηγεί πολλά πράγματα και η οποία νομίζω ότι

είναι καιρός πλέον να ικανοποιήσει όλα αυτά τα περιπλανώμενα ερωτήματα περί δήθεν εικονικών στοιχείων του χρέους. Υπάρχει, λοιπόν, ένας συγκεκριμένος εθνικός λόγος που γίνεται αυτό, αποτυπώνεται όμως στο δημόσιο χρέος.

Εάν δεν υπήρχαν αυτές οι δαπάνες, τότε το δημόσιο χρέος θα μπορούσε να μειωθεί πολύ ταχύτερα. Επειδή όμως ακριβώς υπάρχει αυτή η εθνική ιδιαιτερότητα, των ιδιαίτερως αυξημένων εξοπλισμών, υπάρχουν και ορισμένα αποτελέσματα που αποτυπώνουν τη δυσκολία αυτή, για το καλό όχι μόνο της χώρας, αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναφέρθηκαν επίσης δύο άλλα θέματα, στα οποία εν τάχει θα απαντήσω. Ένα πρόβλημα που έχει η χώρα μας είναι η ανάγκη να επιταχυνθεί η περιφερειακή σύγκλιση. Δεν είναι ικανοποιητικό το επίπεδο της ανάπτυξης της μιας περιφέρειας σε σύγκριση με την άλλη περιφέρεια. Υπάρχουν περιφερειακές ανισότητες, υπάρχουν ακόμα και ισχυρές ανισότητες μέσα στην κάθε περιφέρεια.

Και πάλι όμως δεν κερδίζουμε τίποτα με το να μηδενίζουμε τα πάντα και να πηγαίνουμε στο άλλο άκρο της παραποίησης. Εμείς δεν ωραιοποιούμε την πραγματικότητα, αλλά κι εσείς μην την παραποιείτε. Η Ελλάδα στο δείκτη περιφερειακής ανισότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις δεκαπέντε χώρες καταλαμβάνει τη δέκατη θέση. Δεν είναι προφανώς η καλύτερη, αλλά δεν είναι και η τελευταία, όπως συστηματικά και επίμονα θέλετε να παρουσιάζετε.

Με τη λήξη του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ακριβώς επειδή έχει τεθεί υπέρτατος στόχος, εκτός από την απασχόληση, και η περιφερειακή σύγκλιση, οι περιφερειακές επιδόσεις της χώρας μας θα έχουν βελτιωθεί κατά πολύ, κατατάσσοντας την Ελλάδα ανάμεσα στις πρώτες χώρες στην επίτευξη περιφερειακής αρμονίας και ισόρροπης ανάπτυξης.

Τέλος, θέλω να πω κάποια πράγματα όσον αφορά τη Δ.Ε.Η.. Έχω ως αρχή να μη σχολιάζω τις εξελίξεις οι οποίες λαμβάνουν χώρα στις αγορές. Θέλω απλώς να σας δώσω μία πληροφορία, την οποία προφανώς γνωρίζετε. Σήμερα η μετοχή της επιχείρησης της Δ.Ε.Η. βρέθηκε σχεδόν στα επίπεδα στα οποία εισήχθη. Και άλλες μετοχές έχουν ακολουθήσει αυτήν την πορεία και μετά αποκαθίστανται.

Θα πρέπει, λοιπόν, να μη μένουμε σε παροδικά φαινόμενα και να βλέπουμε την εξέλιξη των πραγμάτων. Και όταν είναι θετική η εξέλιξη, να μη διστάζουμε να το αναγνωρίζουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Αυτό είναι πρωτοφανές. Η πιο δυνατή εταιρεία να πηγαίνει κάτω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ κ. Κοσμάς Σφυρίου για τριάντα λεπτά.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, που πριν από λίγο εγκατέλειψε το Βήμα, σε μια τοποθέτηση, η οποία δείχνει δυστυχώς τη γύμνια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όπου έλεγε ότι η πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ κινείται μέσα στα πλαίσια μιας εικονικής πραγματικότητας. Έτσι ανέφερε χαρακτηριστικά.

Και θέλω να ρωτήσω: Το γεγονός ότι η χώρα μας είναι αυτήν τη στιγμή, μετά από μια επιτυχή οικονομική πολιτική που εφόρμωσε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τα προηγούμενα χρόνια, στον κεντρικό πυρήνα των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελεί μια εικονική πραγματικότητα, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Το γεγονός ότι σε δέκα περίπου μέρες κυκλοφορεί στη χώρα μας την ίδια ημέρα με τις υπόλοιπες έντεκα χώρες-μέλη της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης το ευρώ, το ενιαίο ισχυρό νόμισμα της Ευρώπης με το οποίο θα αντικατασταθεί η δραχμή, αυτό είναι μια εικονική πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας;

Αυτές είναι εξελίξεις, κύριοι συνάδελφοι, που καταγράφονται στη νεότερη ιστορία της Ελλάδας στην οποία θα εγκωμιάζεται η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που τις πραγματοποιήσει, όσο και αν η μικροψυχία ορισμένων από εσάς δεν τους επιτρέπει να το παραδεχθούν.

Είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλος ότι ο κάθε Υπουργός της Κυβέρνησης κατεδαφίζει ό,τι δημιούργησε, ή ό,τι πολιτική εφάρμοσε ο προκάτοχός του. Φαίνεται ότι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας κρίνουν εξ ιδίων τα αλλότρια.

Θα θυμίσω πως μόλις ανέλαβε το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας ο κ. Μάνος η πρώτη δήλωση που έκανε τότε ήταν ότι «δύο χρόνια διακυβέρνησης του τόπου πήγαν χαμένα», όταν διαδέχθηκε τον κ. Σουφλιά στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

Εξ ιδίων κρίνεται τα αλλότρια, κύριοι συνάδελφοι, με δεδομένο ότι η πολιτική που αναφέρθηκε και σήμερα, η οποία περιλαμβάνεται στον Προϋπολογισμό του 2002, αποτελεί συνέχεια της πολιτικής που εφάρμοσε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αρχίζοντας από το 1994 με την πολιτική Ανδρέα Παπανδρέου και το πρόγραμμα σύγκλισης με την Ευρωπαϊκή Ένωση και συνεχίζοντας τη μετά την Οικονομική και Νομισματική Ένωση τη μετά ΟΝΕ πολιτική, την οποία προσπαθούμε ασφαλώς να κατανοήσετε, εξειδικεύοντας τα επιμέρους μέτρα πολιτικής που αναφέρθηκαν και σήμερα από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

Είπε ο συνάδελφος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας μεταξύ άλλων, καταγγέλλοντας την Κυβέρνηση ότι έχει υψηλό πληθωρισμό ο οποίος απέχει πολύ από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν εκεί προβλέπεται το 2002 να είναι ο πληθωρισμός στο 1,7%. Ναι, κύριοι συνάδελφοι. Αν είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση 1,7% ο πληθωρισμός κατά το 2002, στην Ελλάδα θα είναι περίπου μιάμιση φορά μεγαλύτερος από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μα, όταν κυβερνούσε η Νέα Δημοκρατία αυτόν τον τόπο, ο πληθωρισμός στην Ελλάδα ήταν υπέρ τετραπλάσιος του πληθωρισμού που επικρατούσε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό είναι μια εικονική πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι, ή είναι μια θετική εξέλιξη που η μικροψυχία σας δεν επιτρέπει να παραδεχθείτε;

Έκανε κάποιους ακροβατισμούς –φαίνεται η Νέα Δημοκρατία βρίσκεται σε πλήρη σύγχυση– λέγοντας «πώς είναι δυνατόν να μιλάτε για πλεονασματικό προϋπολογισμό όταν θα έχουμε τόσα δισεκατομμύρια αύξηση του δημόσιου χρέους;» Δεν υπάρχει άλλη παράταξη στην Ευρώπη, απ' ό,τι γνωρίζω, που να μετρά το δημόσιο χρέος με απόλυτους αριθμούς. Σε όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, νομίζω και σε όλον τον κόσμο, μετράται το δημόσιο χρέος σαν ποσοστό επί του ΑΕΠ. Είναι δυνατόν με τέτοιους ακροβατισμούς να προσπαθήσουμε να αρθρώσουμε πολιτική επιχειρηματολογία...

ΒΥΡΩΣΗ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ : Κάποια αξία έχουν και οι απόλυτοι αριθμοί.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ : Οι απόλυτοι αριθμοί δεν είναι, αλλά καταλαβαίνετε όταν υπάρχει μια μέθοδος που σε όλον τον κόσμο και ιδιαίτερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση προσδιορίζεται το δημόσιο χρέος, δεν μπορείτε εσείς να εισάγετε καινοφανείς θεωρίες για τον τρόπο με τον οποίο υπολογίζεται το δημόσιο χρέος ανά τον κόσμο, προσπαθώντας τελικά να κάνετε το άσπρο μαύρο.

Καταλαβαίνετε ότι αυτή είναι μία κοντόφθαλμη πολιτική στάση. Είναι, όπως μπορώ να υπογραμμίσω ακόμα μία φορά,... (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Οι παράπλευρες συζητήσεις απαγορεύονται.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ : ...μία υποκρισία, μία μικροψυχία, όταν δεν αναγνωρίζετε τίποτα, δεν έχετε την τόλμη ή, αν θέλετε, δεν έχετε την ειλικρίνεια να αναγνωρίσετε την πρόοδο που πραγματοποιήθηκε και βέβαια καταφεύγετε στην πάγια τακτική σας να εκφέρτε έναν πολιτικό λόγο άκρως μηδενιστικό.

Κύριοι συνάδελφοι, ο εποικοδομητικός αντί του μηδενιστικού λόγου θα ταίριαζε πολύ περισσότερο στην Αντιπολίτευση, αν θέλει να λαμβάνεται υπόψη στα σοβαρά από τους Έλληνες πολίτες. Με αυτά τα οποία λέτε καταλαβαίνετε ότι δεν μπορείτε να λαμβάνετε σοβαρά από τους Έλληνες πολίτες. Και δεν μπορείτε σε καμία περίπτωση να εξασφαλίσετε την εμπιστοσύνη τους, κύριοι συνάδελφοι.

Βέβαια πολλές φορές όταν ακούμε τα επιχειρήματα της Νέας Δημοκρατίας σ' αυτήν την Αίθουσα, όταν δηλαδή μιλάει κυρίως

για ζητήματα όπως είναι το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων και η οικονομική θέση της χώρας, διαπιστώνουμε ότι μιλά με κριτήριο το επιθυμητό, δηλαδή, τι θεωρητικά και επιθυμητά θα ήθελε ο καθένας να υπάρχει σε σχέση με το βιοτικό επίπεδο ή σε σχέση με την οικονομική θέση της χώρας. Αποσιωπάται πού ήταν το βιοτικό επίπεδο όταν κυβερνούσε η Νέα Δημοκρατία, ποια ήταν η οικονομική θέση της χώρας όταν κυβερνούσε η Νέα Δημοκρατία. Και θέλει σαν να μιλάμε, σαν να σχεδιάζουμε πάνω σε λευκό χαρτί, σαν να μην προϋπήρχε η κατάσταση της Ελλάδας πριν το τέλος του 1993, βεβαίως να κρίνει ότι δήθεν η πολιτική του ΠΑΣΟΚ χειροτέρευσε την κατάσταση. Μα, πού ήταν η θέση της χώρας και το βιοτικό επίπεδο, κύριοι συνάδελφοι, στα χρόνια που κυβερνούσατε τον τόπο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ασχοληθώ άλλο με αυτά, τα οποία παρεμπιπτόντως ανέφερα, δεδομένου ότι μεσολάβησε η τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας. Θέλω, όμως, να συνοψίσω επιγραμματικά ποια πολιτική μας προτείνουν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης για τη μετά την Οικονομική και Νομισματική Ένωση εποχή, με τη χώρα, δηλαδή, ήδη ενταγμένη στον κεντρικό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συνοπτικά και επιγραμματικά: Η Νέα Δημοκρατία, ευρισκόμενη στο ένα άκρο, ουσιαστικά προτείνει ιδιωτικοποίηση των πάντων χωρίς όρια, πωλήσεις σε ξένες εταιρείες, κατά τεκμήριο πολυεθνικές, για να εισρεύσουν τα ξένα κεφάλαια –και αυτά πολύ αμφίβολα– από το εξωτερικό, όπως αναφέρει ο εισηγητής της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης στη γραπτή εισήγησή του.

Στο άλλο άκρο το Κ.Κ.Ε. τι προτείνει; Να αλλάξουν χέρια τα μέσα παραγωγής, οι μεγάλες επιχειρήσεις και οι οργανισμοί να περάσουν στο λαό, να δημιουργηθεί κεντρικός μηχανισμός διεύθυνσης της οικονομίας, να υπάρχει εργατικός έλεγχος στη διεύθυνση και στα αποτελέσματα, να δημιουργηθεί, όπως λέει χαρακτηριστικά ο εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος, μία λαϊκή οικονομία. Καταλαβαίνετε πόση σχέση μπορούν να έχουν αυτά με τη σημερινή οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα που επικρατεί ανά τον κόσμο, ακόμα και στις χώρες του άλλοτε λεγόμενου υπαρκτού σοσιαλισμού, μηδέ της Κίνας, μηδέ της Ρωσίας, μηδέ οποιασδήποτε άλλης εξαιρουμένης.

Ο Συνασπισμός προτείνει: αναβάθμιση των δημοσίων φορέων, διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα τους και θέσπιση αυστηρών κανόνων ελέγχου και εποπτείας στις αγορές. Ταυτόχρονα όμως με όλα αυτά, προτείνει και ένα τολμηρό πρόγραμμα διαρθρωτικών αλλαγών, που θα επιτρέπουν την αναδιάρθρωση και την ανάπτυξη της πραγματικής οικονομίας, όπως γράφει στην κατακλείδα της εισήγησής του ο εισηγητής του Συνασπισμού.

Απέναντι σε όλες αυτές τις αντιφατικές προτάσεις των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του προωθούν μία σύγχρονη πολιτική, με κοινωνική ευαισθησία και με αναπτυξιακή πνοή. Περιέγραψε προηγουμένως ο Υπουργός σε αδρές γραμμές τις επτά μεγάλες προτεραιότητες, τουλάχιστον σε αυτήν τη συγκυρία, δηλαδή, με την προοπτική του 2002, αλλά και των επομένων ετών 2003 και 2004. Εγώ θα ήθελα να σταθώ σε μερικά σημεία τονίζοντας ότι η πολιτική που πρέπει να εφαρμόζεται πλέον στη χώρα μας από το 2000 και μετά πρέπει να λαμβάνει υπόψη της ποια είναι η νέα αφετηρία.

Δεν μπορεί να αποστασιοποιείται από την πραγματικότητα και να σχεδιάζει πάνω σε λευκό χαρτί. Η χώρα είναι μέρος του κεντρικού πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης πλέον. Στη χώρα κυκλοφορεί ήδη και θα αρχίσει στη φυσική του μορφή να χρησιμοποιείται, το νέο νόμισμά μας. Άρα, η Ελλάδα σ' αυτήν την αφετηρία βρίσκεται μέσα σε νέες οικονομικές συνθήκες, σε νέο καθεστώς νομισματικής πολιτικής που εφαρμόστηκε και για τις δώδεκα χώρες της ευρωζώνης από την Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα. Το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κινείται –και αυτά πρέπει να τα λαμβάνουμε υπόψη μας, όταν εκφέρουμε τον πολιτικό λόγο– είναι το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης.

Πρέπει να τονίσουμε ότι αυτές οι νέες οικονομικές συνθήκες παρέχουν μία σειρά θετικά στοιχεία για τους Έλληνες πολίτες. Όπως, για παράδειγμα, είναι: η σχετική σταθερότητα των τιμών

σε σύγκριση με το παρελθόν σε μεγάλο φάσμα των προϊόντων και υπηρεσιών της καθημερινής ζωής, η μείωση έως και η εξάλειψη του συναλλαγματικού κινδύνου και η πλεονασματική δημοσιονομική διαχείριση, να πάρουν οι πολίτες να ασφυκτούν μέσα στη δίνη των ελλειμμάτων του παρελθόντος. Γνωρίζουμε ότι για το 2002 υπάρχει πρόβλεψη να υπάρξει πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης κατά 0,8% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος.

Μέσα σε αυτές τις νέες οικονομικές συνθήκες, αγαπητοί συνάδελφοι, η πολιτική του ΠΑΣΟΚ και της Κυβέρνησής μας - τονίστηκε από τον Υπουργό και δεν θα ήθελα να τα επαναλάβω - θέτει ως προτεραιότητες την απασχόληση, τις επτά μεγάλες μεταρρυθμίσεις τις οποίες ανέφερε και την αύξηση των κοινωνικών δαπανών στις πρώτες γραμμές κοινωνικές προτεραιότητες που θέτει.

Βέβαια εγώ θα ήθελα να σταθώ περισσότερο στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που περιλαμβάνει κατά κύριο λόγο η πολιτική του ΠΑΣΟΚ σ' αυτήν τη συγκυρία μετά την Οικονομική και Νομισματική Ένωση για μία ταχύτερη και διατηρήσιμη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη.

Αυτές οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις προωθούνται, κατά την άποψή μου, βασικά σε τέσσερις τομείς:

Πρώτα-πρώτα στον τομέα της δημοσιονομικής διαχείρισης με την αλλαγή του μοντέλου διαχείρισης του δημόσιου χρέους και με δραστική μείωση των δαπανών για την εξυπηρέτησή του. Ξέρουμε ότι το 2001 είχαμε μία μείωση περίπου 7,9%, δηλαδή, περίπου 8% και αυτή η μείωση των δαπανών καθώς και η μείωση των καταναλωτικών δαπανών του δημόσιου τομέα μας επιτρέπει να εξοικονομήσουμε σημαντικούς πόρους για αύξηση των κοινωνικών δαπανών, για ενίσχυση του κοινωνικού κράτους, για προώθηση κοινωνικής συνοχής και βέβαια για σταδιακή σύγκλιση του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων πολιτών με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Μία δεύτερη διαρθρωτική μεταρρύθμιση είναι στον τομέα της επενδυτικής πολιτικής. Αξιοποιώντας τη σταθερότητα μιλήσαμε για τις καινούριες οικονομικές συνθήκες που χαρακτηρίζονται από περισσότερη σταθερότητα. Αξιοποιώντας, λοιπόν, αυτήν τη σταθερότητα και βέβαια με μειωμένο το κόστος των επενδυτικών δραστηριοτήτων, τόσο του ιδιωτικού όσο και του δημόσιου τομέα, διευρύνεται η απασχόληση. Περιγράφηκε ως πρώτη προτεραιότητα προηγουμένως από τον Υπουργό της Εθνικής Οικονομίας με επιδίωξη σταδιακής αλλά δραστηρικής μείωσης της ανεργίας. Πράγματι από το 12% που ήταν η ανεργία το 2000, κατά το 2002 έχει προβλεφθεί να φθάσει περίπου στο 10%.

Μία τρίτη διαρθρωτική μεταρρύθμιση θα είναι, όπως αναφέρεται και από τον Υπουργό, αυτή του φορολογικού συστήματος για να γίνει κοινωνικά δικαιότερο και να απλουστευτεί, για να μπορεί να εξελιχτεί σε ένα αναπτυξιακό εργαλείο τόσο για τις δραστηριότητες του ευρύτερου δημόσιου και κοινωνικού τομέα όσο και του ιδιωτικού τομέα.

Τέλος, νομίζω ότι για να αντιδραστήσουμε και την πολιτική μας σε σχέση με αυτή την οποία ανέφερα προηγουμένως, που είναι η κατακλείδα των προτάσεων του Κομμουνιστικού Κόμματος απ' ενός και της Νέας Δημοκρατίας απ' ετέρου, ασφαλώς περιλαμβάνεται στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και η πιο σύγχρονη διάρθρωση του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα: του δημόσιου τομέα με τις διάφορες διαρθρωτικές αλλαγές που γίνονται, του δε ιδιωτικού τομέα μέσα από ισχυροποίηση των φορέων που αναπτύσσουν τις δραστηριότητες και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας.

Μας είπε για παράδειγμα ότι η Ελλάδα δεν είναι πρώτη στην ανταγωνιστικότητα. Κανείς δεν ισχυρίστηκε ότι έχει γίνει πρώτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κανείς δεν το ισχυρίστηκε αυτό και βεβαίως κακώς χρησιμοποίησε δήθεν αναφορά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας ότι τάχα η Ελλάδα είναι πρώτη. Δεν είναι πρώτη φυσικά. Απέχει πάρα πολύ η ανταγωνιστικότητά της από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Αλλά όταν είχαμε από αρνητικούς ρυθμούς έως και στασιμότητα, με μηδενικό το σχετικό δείκτη στα χρόνια που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία, το γεγονός ότι

έχουμε αύξηση κατά 2% περίπου -μετρήσιμο και από τους διεθνείς οργανισμούς- της ανταγωνιστικότητας σήμερα, ασφαλώς αποτελεί μία θετική εξέλιξη.

Δεν περιμένουμε, αν δεν υπάρξει μία σοβαρή αναδιάρθρωση της όλης ελληνικής οικονομίας, να έχουμε και ταχύτερους ρυθμούς στην ανταγωνιστικότητα. Αυτά τα βήματα που γίνονται πρέπει να χαρακτηριστούν ως θετικά βήματα που βοηθούν στην αύξηση της παραγωγικότητας της ελληνικής οικονομίας. Βέβαια βοηθούν ακόμη -και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για τον Έλληνα πολίτη- στην ποιοτική αναβάθμιση των υπηρεσιών που παρέχονται προς τους Έλληνες πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι η ύφεση που προκλήθηκε διεθνώς από την 11η Σεπτεμβρίου και από τα όσα ακολούθησαν, ανάγκασε όλες τις κυβερνήσεις να αναθεωρήσουν τις εκτιμήσεις τους για την εξέλιξη του ακαθάριστου προϊόντος και των δημοσιονομικών μεγεθών για το 2002. Ανάγκασε τις κυβερνήσεις να σχεδιάσουν μεταξύ άλλων και περιορισμό των δαπανών κατά το επόμενο έτος. Είναι γνωστό ότι φυσικά και η χώρα μας δεν έμεινε στο απυρόβλητο, δεν έμεινε ανεπηρέαστη. Δέχτηκε και εκείνη τις επιπτώσεις.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αναθεώρησε και εκείνη τους στόχους της για το 2002 και γι' αυτό μιλούμε για αύξηση Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος κατά 3,8%, πολύ υψηλότερο από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Η Κυβέρνηση όμως του ΠΑΣΟΚ έκανε την επιλογή να περιορίσει τις δαπάνες ακόμα ένα βήμα κατά το έτος 2002, δηλαδή από το 34,4% πριν δύο χρόνια, στο 33,8% στο χρόνο που διανύουμε και 32,7% το 2002, επεμβαίνοντας όμως περιοριστικά στις καταναλωτικές δαπάνες του δημόσιου τομέα. Δεν περικόπτει ούτε ένα ευρώ από τις προγραμματισθείσες και εξαγγελθείσες από τις 3 του Σεπτεμβρίου του 2001, δηλαδή πριν από τα γεγονότα στις Ηνωμένες Πολιτείες, κοινωνικές δαπάνες. Δεν περικόπτει απ' αυτές ούτε ένα ευρώ.

Έτσι το ύψος των κοινωνικών δαπανών που συμβάλλουν στη σύγκλιση του βιοτικού επιπέδου των ασθενέστερων στρωμάτων της ελληνικής κοινωνίας, που συμβάλλουν στην κοινωνική σύγκλιση, θα ανέλθουν το 2002 περίπου στο 26% του Ακαθάριστου Εθνικού μας Προϊόντος. Βέβαια αυτό απέχει αρκετά από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν πρέπει όμως ποτέ να μας διαφεύγει, ιδιαίτερα σ' αυτήν την Αίθουσα και φυσικά δεν πρέπει να διαφεύγει και από τους Έλληνες πολίτες ότι στην Ελλάδα γίνονται υπερδιπλάσιες δαπάνες για την άμυνα. Αυτό δεν πρέπει να μας διαφεύγει σε καμία περίπτωση, όταν θα κάνουμε αυτές τις συγκρίσεις, ότι έχουμε δηλαδή υπερδιπλάσιες αμυντικές δαπάνες, σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Θα πρέπει να θυμηθούμε όμως ότι στο τέλος του 1993, μετά την περίοδο διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία, οι κοινωνικές δαπάνες έφθαναν κάτω από το 20%, όταν αυτή τη στιγμή μιλούμε για προοπτική 26% για το 2002, οι δε κοινωνικές μεταβιβάσεις ήταν στο 14,6% και τώρα είναι περίπου στο 17% για το 2002.

Επομένως, κύριοι συνάδελφοι, καταλαβαίνετε ότι μιλούμε για μία πολιτική, η οποία πράγματι χαρακτηρίζεται από μεγαλύτερη κοινωνική ευαισθησία και ασφαλώς απορρίπτουμε όλη εκείνη την κριτική περί του αντιθέτου που αναπτύσσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση και σε ένα μεγάλο βαθμό και τα κόμματα της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης.

Μέσα απ' αυτήν την αύξηση των κοινωνικών δαπανών υπηρετούνται συγκεκριμένοι κοινωνικοαναπτυξιακοί στόχοι. Πράγματι υπάρχει απόσταση από το εισόδημα των Ευρωπαίων κατά μέσο όρο, του ελληνικού εισοδήματος. Είναι αλήθεια, όμως, ότι με την αύξηση των κοινωνικών δαπανών γίνεται για τα χαμηλότερα στρώματα πράγματι στήριξη του εισοδήματος και των συνταξιούχων και των εργαζομένων και βέβαια τονίστηκε ιδιαίτερα σήμερα από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας ότι αυτό καθίσταται για την περίοδο αυτή μετά την Οικονομική και Νομισματική Ένωση πρωταρχικός στόχος.

Βέβαια με την αύξηση των κοινοτικών δαπανών υπηρετούνται ακόμη και οι στόχοι που προβλέπονται με τη φορολογική μεταρρύθμιση για ελαφρύνσεις στις φορολογίες επί τω δικαίτρω. Και βέβαια για ενίσχυση των τομέων πρώτης κοινωνικής προτεραιότητας.

Σε ό,τι αφορά την αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε κατά το χρόνο που ξεκινά το 2002 αναλυτικότερα. Είναι, όμως, χαρακτηριστικό ότι με χρηματοδότηση αρκετών εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δραχμών ήδη το πακέτο που ανακοινώθηκε από τις 3 του Σεπτεμβρίου, για αύξηση του αφορολόγητου ορίου κατά 20% μπαίνει σε εφαρμογή κατά το έτος 2002. Για καταργήσεις μιας σειράς φορολογικών επιβαρύνσεων που ανακοινώθηκαν στις 3 του Σεπτεμβρίου μπαίνουν σε εφαρμογή κατά το έτος 2002. Όπως βεβαίως καταλαβαίνουμε ότι και οι δαπάνες, οι οποίες έχουν σχεδιαστεί, προκειμένου να ενισχύσουν το κοινωνικό περιεχόμενο αυτής της πολιτικής, ασφαλώς είναι εύγλωττες, χωρίς να λύνουν όλα τα προβλήματα, αλλά κάνοντας ένα ουσιαστικό βήμα, το οποίο δεν πρέπει να παραβλέπεται κατά το έτος 2002 με τον υπό συζήτηση προϋπολογισμό.

Για την κοινωνική ασφάλιση για παράδειγμα τα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν πριν από δύο χρόνια, γίνονται 4,55 δισεκατομμύρια δραχμές κατά το έτος 2002.

Για τη χρηματοδότηση της γεωργίας, ενός ευαίσθητου τομέα της εθνικής μας οικονομίας για τον οποίο τόσο συζητήση είχαμε τις τελευταίες ημέρες στο Εθνικό Κοινοβούλιο, η χρηματοδότηση των 5 δισεκατομμυρίων ευρώ κατά το έτος 2000, γίνεται 5,8 δισεκατομμύρια ευρώ κατά το έτος 2002. Πέραν από το γεγονός, ότι για να αποτιμήσουμε ποια είναι η συνολική παρέμβαση που γίνεται για την ανάπτυξη της υπαίθρου, πρέπει να αξιολογήσουμε όλες τις παρεμβάσεις που γίνονται για να μορφώσουμε γνώμη και να μπορούμε να κρίνουμε πως γίνονται τελικά τα βήματα για τη σύγκλιση του βιοτικού επιπέδου και στον αγροτικό τομέα που αποτελεί έναν από τους πιο ευαίσθητους τομείς της εθνικής μας οικονομίας.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα πριν κλείσω την τοποθέτησή μου, να τονίσω ότι υπάρχει ανάγκη και κατά το 2002 για τον προϋπολογισμό που συζητούμε να δει η Κυβέρνηση -και βεβαίως να στηρίξουν και οι πτέρυγες της Βουλής- αυτό το οποίο έχουμε όλοι μαζί στηρίξει με την ψήφο μας, κατά την Αναθεώρηση του Συντάγματος και ειδικότερα στο άρθρο 101, κατά την εφαρμογή των επί μέρους πολιτικών κατά το έτος 2002 σε ό,τι αφορά τα ειδικά μέτρα πολιτικής που επιβάλλεται να εφαρμοστούν στις νησιωτικές περιοχές της Ελλάδας. Γιατί είναι αδήριτη ανάγκη να αντιμετωπίσουμε για παράδειγμα τις επιπτώσεις που υπάρχουν στην τουριστική οικονομία από τα γεγονότα που είχαμε μετά τις 10 του Σεπτεμβρίου. Πολύ περισσότερο σε εκείνες τις περιοχές που χαρακτηρίζονται από έντονη εποχικότητα και από ειδικότερα προβλήματα σε ό,τι αφορά την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, για παράδειγμα αυξημένο κόστος μεταφοράς προϊόντων και πρώτων υλών. Εκεί χρειάζεται πράγματι μια ειδική πολιτική που να μπορεί να στηρίξει την οικονομία και το έτος 2002 καλό θα είναι τα Υπουργεία τόσο της Εθνικής Οικονομίας όσο και της Ανάπτυξης αλλά και το Υπουργείο των νήσων, να μπορέσουν να εξειδικεύσουν αυτήν την πολιτική, για να έχουμε τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα και με βάση το Σύνταγμα και με βάση την πολιτική, την οποία έχουμε προωθήσει μέσα από τις συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ιδιαίτερα στον κοινωνικό τομέα.

Στον κοινωνικό τομέα είναι αλήθεια ότι στο πλαίσιο των αυξημένων κοινωνικών δαπανών επιβάλλεται να εφαρμοστούν εξειδικευμένα κοινωνικά μέτρα πολιτικής, για να μπορεί να συγκλίνει κάπως το επίπεδο των υπηρεσιών, δηλαδή υγείας και πρόνοιας, που παρέχονται στους κατοίκους των νησιωτικών περιοχών της χώρας μας και ειδικότερα των απομονωμένων νησιών. Γνωρίζετε, λόγω της ασυνέχειας και λόγω του κατακερματισμού, ποια είναι αυτά τα ειδικότερα προβλήματα. Έχουμε κάνει κατ' επανάληψη συζητήσεις, χρειάζεται πράγματι να υπάρξει μέσα από το γνωστό πρόγραμμα, το οποίο έχει καταρτιστεί στο επίπεδο της Κυβέρνησης, μία χρηματοδότηση εξειδικευμένων κοινωνικών μέτρων πολιτικής από τις αυξημένες κοινωνικές δαπάνες του 2002, στον κοινωνικό τομέα.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να τονίσω ότι το μικρό πακέτο των ειδικών φορολογικών μέτρων πολιτικής, που έχει θέσει σε εφαρμογή η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ από το έτος 1996 και μετά -το γνωρίζετε αυτό- στα μικρά νησιά κάτω των πεντακο-

σίων κατοίκων ή στα μικρά νησιά κάτω των τριών χιλιάδων εκατό κατοίκων, επιβάλλεται να διευρυνθεί, για να αντιμετωπιστεί το αυξημένο κόστος των θαλασσίων μεταφορών, τόσο των πρώτων υλών όσο και των τελικών προϊόντων, των βιοτεχνικών προϊόντων αλλά και των αγροτικών προϊόντων, για να μπορούν να σταθούν στον ανταγωνισμό, που κάθε μέρα γίνεται και πιο έντονος, οι τοπικές οικονομίες των νησιωτικών περιοχών της Ελλάδας.

Γι' αυτά υπάρχουν και αποφάσεις του ΕΚΟΦΙΝ που εμείς θα θέσουμε για το έτος 2002 στην Κυβέρνηση κατά προτεραιότητα την ανάγκη να εφαρμόσει κάποιες από αυτές τις αποφάσεις, αλλά να δει και με ένα ευρύτερο πνεύμα πώς πρέπει να διευρυνθεί και να επεκταθεί το πακέτο των ειδικών φορολογικών μέτρων στη νησιωτική Ελλάδα, για να μπορεί να έχει μια πιο δίκαιη αντιμετώπιση σε σχέση με τις ηπειρωτικές περιοχές της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι στόχοι του Προϋπολογισμού του έτους 2002 είναι προς την κατεύθυνση, που κατά την αποψή μου ενστερνίζεται η μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών. Δηλαδή οι στόχοι αποβλέπουν στην οικονομική ανάπτυξη αλλά παράλληλα επιδιώκουν και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής με περισσότερη ευημερία για τα ασθενέστερα στρώματα. Οι στόχοι αυτοί στο βαθμό, που ποσοτικοποιούνται με τα οικονομικά στοιχεία του Προϋπολογισμού του 2002, είναι και εφικτοί στόχοι. Και με δεδομένη την πολιτική βούληση της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ να εξειδικεύσει αυτήν την πολιτική, την ακούσαμε σήμερα να εξειδικεύεται με σαφήνεια από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, με μέτρα πολιτικής που αξιοποιούν τους διαθέσιμους οικονομικούς πόρους και επιφέρουν τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα. Εμείς όλοι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ θα έχουμε εποικοδομητική συνεργασία με όλους τους Υπουργούς της Κυβέρνησης. Βεβαίως θα εντεινουμε κι εμείς από τη δική μας την πλευρά, σε συνεργασία με τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου την προσπάθεια, για να μπορέσουμε να πετύχουμε τους στόχους αυτούς. Και βέβαια θα πιέζουμε και θα ελέγχουμε μέσα από τις συλλογικές μας λειτουργίες τους Υπουργούς, προκειμένου να πετύχουμε το μέγιστο δυνατόν των στόχων, που έχουν τεθεί με τον Προϋπολογισμό του 2002, ενώ παράλληλα θα στηρίζουμε την εκτέλεση του προϋπολογισμού, την οποία εγκρίνουμε με την ψήφο μας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Θα ξεκινήσουμε τον κατάλογο των ομιλητών. Θα αρχίσουμε με τον κ. Βαθειά, θα ακολουθήσει ο κ. Ρεγκούζας αντικαθιστώντας τον κ. Σιούφα, ο οποίος θα πάει προς το τέλος και στη συνέχεια θα μιλήσει ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Βερελής.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Θα μιλήσουν κι άλλοι Υπουργοί απόψε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Σας το λέω, για να έχετε μία γνώση του τι σας περιμένει από πλευράς αναμονής.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Εκτίμηση του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Από πλευράς αναμονής για ορισμένους.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Θα τελειώσουμε όμως στη 1,00' η ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ναι στη 1.00' θα ολοκληρώσουμε.

Ορίστε, κύριε Βαθειά, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα τον Προϋπολογισμό της χώρας για το 2002, τον πρώτο προϋπολογισμό της Ελλάδας σε ευρώ. Και αισθάνομαι ιδιαίτερη τιμή, διότι στο ελληνικό Κοινοβούλιο εισηγήθηκαν τους νόμους της μετάβασης της χώρας από την ελληνική δραχμή στο ευρώ.

Εκατόν εξήντα εννιά χρόνια η ελληνική δραχμή ολοκληρώνει τον κύκλο της και έρχεται το νέο νόμισμα από την 1.1.2002 μαζί με τον προϋπολογισμό που ισχυροποιεί και διαμορφώνει μια Ελλάδα, η οποία στοχεύει να είναι μια χώρα ευρωπαϊκή στην ουσία, μια χώρα η οποία θα διαμορφώσει τα επόμενα χρόνια μια διάσταση δύναμης, η οποία θα παίξει σημαντικό ρόλο και

στα Βαλκάνια και στην Ευρώπη και παγκόσμια.

Το ερώτημα που τίθεται στην Εθνική Αντιπροσωπεία είναι αν και κατά πόσο ο Προϋπολογισμός της χώρας για το 2002 είναι αντάξιος των προσδοκιών του ελληνικού λαού και είναι προανατολισμένος σε σχέση με την ανάπτυξη. Η απάντηση είναι ότι σαφώς αυτός ο Προϋπολογισμός υπηρετεί την ανάπτυξη της χώρας με στοιχεία κοινωνικής συνοχής, με στοιχεία περιφερειακής ανάπτυξης, με στοιχεία που μας δίνουν τη δυνατότητα να πούμε ότι το 2002 είναι μια χρονιά η οποία παρ' όλες τις δυσκολίες σε διεθνές και παγκόσμιο επίπεδο, που εμείς μπορούμε να προσβλέπουμε σε ρυθμούς ανάπτυξης διπλάσιους από το μέσο όρο της ευρωζώνης.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα στον περιορισμένο χρόνο που διαθέτω να πω και να μείνω σε τρεις άξονες πολιτικής που θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντικοί και μας δίνουν τη δυνατότητα να ψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό του 2002.

Στις κοινωνικές δαπάνες του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας υπάρχει αύξηση 7,9%. Στο Υπουργείο Παιδείας, μια και πολύ μεγάλη αναφορά έγινε και για τα ζητήματα της παιδείας και για τα ζητήματα της υγείας, υπάρχει μια αύξηση της τάξης του 8%. Στο Υπουργείο Εργασίας η αύξηση κινείται στα επίπεδα της τάξης του 8,8%. Στο πεδίο της ανάπτυξης, στις δαπάνες του προγράμματος των δημοσίων επενδύσεων, υπάρχει μια αύξηση 9,7% που σημαίνει ότι το 2002 η ανάπτυξη στη χώρα θα είναι πάρα πολύ σημαντική, ανάπτυξη η οποία συνδυάζεται και στο επίπεδο του Λεκανοπεδίου και στο επίπεδο της περιφέρειας. Στο θέμα της ενίσχυσης της υπαίθρου, στο τακτικό προϋπολογισμό υπάρχει αύξηση της τάξης του 11,9%. Στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων η αύξηση είναι 9,3% και στις επιδοτήσεις, μια και είναι το επίπεδο της περιόδου σε σχέση και με τα αγροτικά προϊόντα και συνολικά, η αύξηση είναι 28,7%.

Πιστεύω ότι είναι τρία στοιχεία πάρα πολύ σημαντικά τα οποία προσδιορίζουν ένα στόχο, ο οποίος είναι στόχος ζωής για τη χώρα, στόχος ζωής για όλες τις ελληνικές οικογένειες, στόχος ζωής για την Ελληνίδα και τον Έλληνα.

Στο θέμα της απασχόλησης το κορυφαίο θέμα για το οποίο πιστεύω ότι πρέπει να προσανατολισούμε όλες μας τις δυνάμεις, το μίγμα της πολιτικής μας για να μπορούμε απολογιστικά στο τέλος του χρόνου να έχουμε στοιχεία που να προσδιορίζουν την Ελλάδα της ανάπτυξης, την Ελλάδα της δημιουργίας, την Ελλάδα της απασχόλησης, πιστεύω ότι ο Προϋπολογισμός του 2002 έχει αυτόν το μεγάλο και σημαντικό στόχο. Όπως επίσης εκτιμώ ότι πρέπει να δούμε και την ισόρροπη ανάπτυξη της περιφέρειας, την ισόρροπη ανάπτυξη της Ελλάδας. Σήμερα που μιλάμε η Ελλάδα δοκιμάζεται με τις κλιματολογικές συνθήκες, με το χιόνι και την παγωνιά.

Πιστεύω ότι από το ελληνικό Κοινοβούλιο πρέπει να δώσουμε ένα μήνυμα αισιοδοξίας αναφορικά με τις μεγάλες δυνατότητες ανάπτυξης της ελληνικής περιφέρειας, του αγροτικού πληθυσμού, μιας πορείας η οποία διαμορφώνει τελείως διαφορετικές πολιτικές και λογικές σε σχέση με αυτές οι οποίες δημιουργήθηκαν μέχρι τώρα και οι οποίες διαμορφώνουν ένα επίπεδο πάρα πολύ σημαντικό για τη χώρα.

Γι' αυτό πιστεύω ότι η ανάδειξη απ' όλες τις πτέρυγες του ελληνικού Κοινοβουλίου μιας προσέγγισης όχι αφαιρετικών λογικών, αλλά μιας προσέγγισης πραγματικής και εκεί όπου η εξέλιξη είναι πάρα πολύ σημαντική κι εκεί όπου υπάρχουν προβλήματα υστέρησης, θα συνέβαλε στο να έχουμε εξαγωγή σημαντικών πολιτικών συμπερασμάτων.

Όμως εκτιμώ ότι τουλάχιστον από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας δεν υπάρχει κατ' ελάχιστον η γενναιότητα να αποδεχθούν αυτά που αποδέχονται οι διεθνείς οργανισμοί, αυτά που αποδέχονται όλοι σε σχέση με την εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας αλλά και οι προτάσεις τους να είναι πραγματικά εποικοδομητικές σ' αυτήν την πολύ σημαντική συζήτηση που γίνεται στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Παράλληλα με εξέπληξε το γεγονός –δεν θα το ανέφερα, εάν δεν το άκουγα από δύο ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας, από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Παυλόπουλο και από το γενικό εισηγητή, τον κ. Παπαθανασίου– ότι εκθείασαν σ' αυτήν την Αίθουσα ακόμα και την Τανζανία και την Μποτσουάνα.

Εάν πραγματικά τα πρότυπά σας, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είναι η Τανζανία και η Μποτσουάνα, εγώ θα σας πρότεινα το εξής: Να πάτε και οι δύο για δύο μήνες να παραμείνετε στην Τανζανία και την Μποτσουάνα –εσείς οι ίδιοι μένετε στο Κολωνάκι και στο Ψυχικό– κι ερχόμενοι εδώ, μετά από δύο μήνες...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μήπως κάνετε λάθος, κύριε συνάδελφε; Δεν ντρέπεσθε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: ... θα σας πρότεινα να πάτε να μείνετε στο Ζεφύρι της Αττικής. Θα νιώθατε υπέροχα τότε.

Αν αυτά, λοιπόν, είναι τα πρότυπά σας, πιστεύω ότι πραγματικά σήμερα η ελληνική επικράτεια, που σας άκουσε από τις τηλεοράσεις εδώ, θα προβληματίζεται για το πώς σκέπτεσθε για το μέλλον του ελληνικού λαού.

Εμείς θέλουμε να δημιουργήσουμε μία Ελλάδα σημαντική...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κάτω από την Τανζανία και την Μποτσουάνα. Εκεί την καταντήσατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: ... μια Ελλάδα ευρωπαϊκή, μια Ελλάδα που πραγματικά θα τη σέβονταν οι Ευρωπαίοι, μια Ελλάδα πραγματικά παγκόσμια δύναμη.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ελλάδα του Διακονιάρη την καταντήσατε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Γι' αυτόν το λόγο πιστεύω ότι η υπερψήφιση του Προϋπολογισμού του 2002 είναι μία σημαντική πράξη για τον Έλληνα και την Ελληνίδα στην πορεία προς το μέλλον.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ελλάδα του Διακονιάρη την καταντήσατε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριοι συνάδελφοι, θέλω κατ' αρχήν να σας επισημάνω ότι πρέπει, πρώτον, να πειθαρχούμε στο χρόνο. Οκτώ λεπτά κι όχι παραπάνω, διότι παίρνουμε χρόνο από τους συναδέλφους που πιθανότατα δεν θα μιλήσουν στο τέλος.

Δεύτερον, να μη διακόπτετε τους ομιλητές, ιδιαίτερα στο τέλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν μιλάει με αυτόν τον τρόπο, κύριε Πρόεδρε, τι να κάνουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Είναι, θα έλεγα, μία κοινοβουλευτική «βαρβαρότητα». Πάει να ολοκληρώσει, κύριε συνάδελφε, και τον διακόπτετε. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα.

Ο κ. Ρεγκούζας έχει το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, με την ευκαιρία της συζήτησης και αυτού του Προϋπολογισμού θα ήθελα να επισημάνω ότι υπάρχει πράγματι έλλειμμα ποιότητας δημοκρατίας. Και αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι η Κυβέρνηση συνεχίζει να υποτιμά τη νομοσύνη του ελληνικού λαού και αυτή η υποτίμηση αποτελεί κατάφωρη παραβίαση της δημοκρατίας στον τόπο. Με νοθευμένα στοιχεία, παραδείγματος χάρη, με σκόπιμες παραλείψεις οικοδομήθηκε αυτός ο Προϋπολογισμός για το 2000 για να τηρήσει απλώς τους αναγκαίους τύπους και κυρίως για να συσκοτίσει και να αποκρύψει την αλήθεια από τους πολίτες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Αυτό είναι το πρώτο συμπέρασμα και η πρώτη προσέγγιση που μπορεί να κάνει κανείς απ' αυτήν τη συζήτηση που βιώνουμε σήμερα αλλά και στις καθημερινές μας συζητήσεις.

Εκείνο που έχει πάλι σημασία είναι ότι προσπαθεί βεβαίως η Κυβέρνηση να μπολιάσει την κοινωνία με τον ορό της εικονικότητας αλλά τα προβλήματα των πολλών πολιτών είναι υπαρκτά και μάλιστα δυσβάσταχτα.

Και εγώ περισσότερο θα επικεντρωθώ ακριβώς σ' αυτά. Σ' αυτά τα προβλήματα. Γιατί γνωρίζουν όλοι όσο και αν ο κύριος Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας πριν από λίγη ώρα, προσπάθησε μέσω ανόμοιων συγκρίσεων με τους μέσους όρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης χωρίς να λείπει την πραγματικότητα και τους ρυθμούς που πρέπει να έχει η ελληνική οικονομία για να μπορέσει να πιάσει το 80% των μέσων όρων ανάπτυξης της

Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μας μίλησε για ευκαιρίες αλλά πράγματι υπάρχουν ευκαιρίες, αλλά αυτή η Κυβέρνηση αφήνει μια μετά την άλλη τις ευκαιρίες να τις φεύγουν και τις παρακολουθεί όπως παρακολουθεί αυτός που αναμένει στο σταθμό των τρένων και το βλέπει να φεύγει. Μίλησε για μεταρρυθμίσεις, αλλά οι μεταρρυθμίσεις αυτές έχουν καταντήσει επικοινωνιακά τεχνάσματα για την Κυβέρνηση όπως αυτή με τη φορολογική μεταρρύθμιση και την εξαγγελία μεμονωμένων μέτρων, αποκρύπτοντες βεβαίως τα υπόλοιπα μέτρα που θα έλθουν με το φορολογικό νομοσχέδιο και θα ακυρώνουν τις όποιες ελαφρύνσεις αλλά θα προσθέτουν και νέα βάρη στους πολίτες.

Δεν μας είπε τίποτε για τα τραγελαφικά φαινόμενα που θα αντιμετωπίσουμε από πρώτης του έτους με την εφαρμογή του ευρώ. Δεν μας είπε τίποτε για το Υπουργείο Οικονομικών που κινδυνεύει για μήνες να παραμείνει εκτός λειτουργίας και να επανέλθουμε πάλι στο σύστημα με το χέρι. Τίποτε άλλο δεν είπε παρά έκανε προγραμματικές δηλώσεις εν μέσω μιας περιόδου που δεν έχει ακόμη μεγάλη θητεία.

Εκείνο που έχει σημασία κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι όσο και αν είναι ένας τυπικός πίνακας αυτός ο Προϋπολογισμός για να νομιμοποιήσει και να ικανοποιήσει και τη συνταγματική επιταγή της νομιμοποίησης των δαπανών και των πληρωμών, των εισπράξεων του επομένου έτους, αυτός ο Προϋπολογισμός είναι χωρίς στρατηγική. Έχει κρυφούς και φανερούς φόρους. Όσο και αν το αποκρύπτει επιμελώς η Κυβέρνηση είναι ελλειμματικός αντί πλεονασματικός. Και το «πλεονασματικός» οικοδομήθηκε όπως οικοδομείται μια οικοδομή ξεκινώντας από τα κεραμίδια της και όχι από τα θεμέλιά της. Είναι σπάταλος γιατί δεν περιορίζει τις δαπάνες σε σημεία που θα έπρεπε να το κάνει. Είναι χωρίς κοινωνική ευαισθησία, γιατί συνεχίζει την κοινωνική σκληρότητα στον τομέα των υπηρεσιών εκείνων που έχουν σχέση με τους πολλούς πολίτες.

Μας μίλησε απόψε ο κ. Χριστοδουλάκης για σύγκλιση της οικονομίας. Απέφυγε να πει την αναγκαία πραγματική σύγκλιση αλλά ούτε και την ονομαστική που έκανε πριν φθάσουμε στην ΟΝΕ.

Μας μίλησε για τομές στο φορολογικό σύστημα, αλλά ξεχνάει ότι τομές στο φορολογικό σύστημα, αν θέλουμε πραγματικά να μιλάμε για εκσυγχρονισμό, για μεταρρύθμιση, δεν γίνονται σε εποχές προεκλογικής περιόδου ούτε με αποσπασματικές ρυθμίσεις. Γίνονται με ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις που δεν μπορεί αυτή η Κυβέρνηση να κάνει. Μας μίλησε ακόμη και για την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων. Αλλά ξεχνάει ότι οι ιδιωτικοποιήσεις δεν είναι οι μετοχοποιήσεις εκείνες οι οποίες έχουν σαν στόχο να καλύψουν, να συγκαλύψουν και να θεραπεύσουν δημοσιονομικά προβλήματα. Δεν είπε κουβέντα για τη διαφάνεια που είναι απαραίτητη πλέον στο δημόσιο βίο.

Και, τέλος, δεν είπε τίποτε ότι η ελληνική οικονομία είναι ουραγός στην παραγωγικότητα και στην ανταγωνιστικότητα. Έχει τα υψηλότερα ποσοστά δημοσίου χρέους. Έχει στασιμότητα στις εξαγωγές, έντονα ελλειμματικό ισοζύγιο πληρωμών. Στασιμότητα στη βιομηχανική παραγωγή. Μείωση του αγροτικού εισοδήματος και εμπαιγμό των αγροτών. Διεύρυνση των περιφερειακών ανισοτήτων και επαίρεται γι' αυτό. Ανεργία στο 11,2% που βιώνει κάθε ελληνική οικογένεια. Το ποσοστό φτώχειας έχει ξεπεράσει τα 2,5 εκατομμύρια Έλληνες μέχρι σήμερα.

Και βέβαια δεν είπε κουβέντα για τη μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος των μισθωτών, που συνεχώς είναι τα μόνιμα υποζύγια. Μισθωτοί, αυτοκίνητο και περιουσία των πολιτών είναι τα μόνιμα υποζύγια της φοροείσπραξης.

Δεν είπε, βεβαίως, τίποτε για το χρηματιστήριο. Και με την ευκαιρία αυτή, σ' αυτήν τη μεγάλη απάτη που έγινε στο χρηματιστήριο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να έλσω ένα θέμα πραγματικά πολιτικής ηθικής που αφορά τον ίδιο τον σημερινό Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκη, παρ' ότι αυτήν τη στιγμή δεν είναι εδώ.

Είναι γνωστό ότι με την υπ' αριθμ. 78345 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών υπάρχει ειδικός τρόπος των πολιτικών προσώπων ή των εμπλεκόμενων στο χρηματιστήριο για να μπορέσουν να γίνουν επενδυτές.

Φαίνεται ότι δεν ίσχυε για τον κ. Χριστοδουλάκη την εποχή που ήταν ο ίδιος Υφυπουργός και βεβαίως ξεκίνησε να γίνει –υποτίθεται– επενδυτής στο χρηματιστήριο καταθέτοντας 3 εκατομμύρια δραχμές σε χρηματιστηριακή εταιρεία, όχι μέσω τράπεζας όπως είναι η κανονική διαδικασία, αλλά απευθείας στη χρηματιστηριακή εταιρεία.

Το μείζον ζήτημα πολιτικής ηθικής όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι ο κ. Χριστοδουλάκης προσέβαινε κατ' επανάληψη σε αγορές και πωλήσεις την ίδια ημέρα. Στις 17.6.1999 έκανε αγορές το πρωί και το μεσημέρι πούλησε με 250.000 δραχμές κέρδος. Επίσης το άνοιγμα, ο αέρας ο λεγόμενος, για τον κύριο Υπουργό στις 17.6.1999 ήταν 29 εκατομμύρια δραχμές. Επίσης ο κ. Χριστοδουλάκης έπαιξε ουσιαστικά –γιατί περί αυτού πρόκειται– τη μετοχή «ΕΡΜΗΣ», στην οποία καταχωρήθηκε πρόστιμο για παραβίαση της χρηματιστηριακής νομοθεσίας, για χειραγώγηση του χρηματιστηρίου από αυτήν τη μετοχή –«φούσκα». Ο κ. Χριστοδουλάκης στις 13.7.1999 αγόρασε μετοχές τις οποίες πούλησε την επόμενη μέρα κερδίζοντας 1.300.000 δραχμές.

Δεν είναι όμως μόνο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι το γεγονός ότι ο κ. Χριστοδουλάκης με τα 3 εκατομμύρια δραχμές εκτός τράπεζας μέσα σε δεκατέσσερις μήνες προέβη σε χρηματιστηριακές πράξεις της τάξης των 360 εκατομμυρίων δραχμών. Όλα με αέρα, όπως καταλαβαίνετε. Και βεβαίως στην έναρξη, αν κάνουμε μια σύγκριση, συντομεύοντας την ημερομηνία με τα 3 εκατομμύρια δραχμές σε πενήντα πέντε ημέρες, έκανε συναλλαγές 65 εκατομμυρίων δραχμών.

Αν πράγματι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι το πρότυπο της Κυβέρνησης, του κ. Χριστοδουλάκη, που είναι ο καθ' ύλην αρμόδιος στην οικονομία σήμερα, αν πράγματι αυτό είναι το πρότυπο χρηματιστηριακής επένδυσης, δηλαδή της μιας ημέρας και του αέρα, δεν μπορώ να καταλάβω εάν με αυτά τα πρότυπα που προβάλλει προς την ελληνική κοινωνία και στους μικροεπενδυτές, σ' αυτούς τους κατατρεγμένους, αλλά και με τις επιπτώσεις που έχουν προκληθεί στην οικονομία, αξίζει της αξιοπιστίας ημών και των πολιτών να βρίσκεται σ' αυτήν τη θέση. Η πολιτική ευαισθησία βεβαίως του κυρίου Υπουργού...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Ρεγκούζα, παρακαλώ, την τελευταία φράση σας πείτε.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Η πολιτική βεβαίως ευαισθησία της Κυβέρνησης και του κυρίου Υπουργού εξαντλείται στη μη έρευνα και στην ατιμωρησία των πολιτών. Τέτοιες όμως πρακτικές και τέτοια συμπεριφορά της Κυβέρνησης και των Υπουργών ο Έλληνας πολίτης δεν είναι διατεθειμένος να τις αποδεχθεί.

Για του λόγου το αληθές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής και την απόφαση του Υπουργού για τη διαδικασία που πρέπει να τηρείται στα δημόσια πρόσωπα όταν θέλουν να είναι επενδυτές στο χρηματιστήριο, αλλά και τις αναλυτικές χρηματιστηριακές συναλλαγές που προκύπτουν από τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές.

Με αυτά τα λόγια και βεβαίως με μια Κυβέρνηση, η οποία δεν μπορεί να εγγυηθεί την αξιοπιστία, αλλά και τη συνέχεια στον πολιτικό βίο πιστεύω ότι ο ελληνικός λαός θα την αποδοκιμάσει και θα τη στείλει εκεί που θέλουν οι περισσότεροι πολίτες, ακόμα κι εκείνοι που ψήφισαν ΠΑΣΟΚ στις τελευταίες εκλογές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αδάμ Ρεγκούζας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Βερελής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε λίγους μήνες θα υπάρχει μια πλήρης εξοικείωση με ένα νέο νόμισμα και θα έχουν διαλυθεί οι ανησυχίες που αφορούν στη μετάβαση. Η εξοικείωση θα έρθει πολύ γρηγορότερα απ' ό,τι πολλοί σήμερα θεωρούν και θα έχει πραγματοποιηθεί ένα μεγάλο στρατηγικό βήμα για

την ενοποίηση.

Σήμερα, μπροστά στο κατώφλι του 2002, γίνεται επιτακτική η ανάγκη υιοθέτησης από τους Ευρωπαίους ηγέτες και ενός νέου στρατηγικού στόχου. Και αυτός ο στρατηγικός στόχος είναι η αναγκαιότητα εξεύρεσης μηχανισμών για την από κοινού αντιμετώπιση και λύση προβλημάτων.

Μέσα σε λίγες δεκαετίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα υπάρχουν παρά μόνο τρία -υποθέτω- νομίσματα, με τα οποία θα διεκπεραιώνονται διεθνείς συναλλαγές: Το ένα από αυτά θα είναι το ευρώ, το άλλο θα είναι το δολάριο και το τρίτο -υποθέτω- θα είναι το κινέζικο νόμισμα. Όλα τα υπόλοιπα νομίσματα θα είναι για εσωτερική χρήση των χωρών.

Το ευρώ για περίπου τριακόσια εκατομμύρια πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα είναι ένα κοινό νόμισμα το οποίο μετατρέπεται αυτόματα σε ένα ποσοστό 50% των οικονομικών συναλλαγών, εισαγωγές και εξαγωγές των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κάνει αυτές τις εισαγωγές και εξαγωγές εσωτερική υπόθεση.

Ποτέ στην ιστορία μέχρι σήμερα δεν επιτεύχθηκε χωρίς βία ή άνωθεν επιβολή η προσέλευση τόσων πολλών διαφορετικών λαών σε μία οικονομική κατ' αρχήν Ένωση σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα.

Η δυνατότητα συμμετοχής μας σε αυτήν τη νέα πραγματικότητα, στην ευρωζώνη, είναι αποτέλεσμα μίας σωστής και συνεπούς οικονομικής πολιτικής τα τελευταία χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών χειρίζεται, όπως γνωρίζετε, τα θέματα των τηλεπικοινωνιών. Τα θέματα αυτά αποτελούν περίπου το 5% της οικονομικής δραστηριότητας.

Τα αποτελέσματα της πολιτικής μας για τις τηλεπικοινωνίες αντανακλώνται στην έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την εφαρμογή του θεσμικού πλαισίου των τηλεπικοινωνιών στην Ευρώπη στο τμήμα που αναφέρεται στην Ελλάδα και η οποία είναι η πιο θετική που έχει υπάρξει ποτέ.

Τα στοιχεία, λοιπόν, που θα σας αναφέρω είναι από αυτήν την έβδομη έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Λειτουργήσε ο ν. 2867, ένας νόμος με τον οποίο απελευθερώθηκε πλήρως η αγορά των τηλεπικοινωνιών. Θεσμοθετήθηκαν απλές διαδικασίες για την αδειοδότηση. Διεκπεραιώθηκαν εκκρεμούσες αιτήσεις και εγκρίσεις για άδειες και κεραίες. Έγιναν δύο σημαντικοί πλειστηριασμοί για απόκτηση αδειών, που χρησιμοποιούν σπάνιους εθνικούς πόρους, για τα συστήματα της σταθερής ασύρματης πρόσβασης και για την κινητή τηλεφωνία τρίτης γενιάς από τους οποίους το ελληνικό δημόσιο μέσα στο 2001 αποκόμισε 270 δισεκατομμύρια δραχμές.

Το μέγεθος της αγοράς έφτασε τα 5 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 4,3 εκατομμυρίων ευρώ του 2000, με μία αύξηση δηλαδή 16% το 2001 έναντι 14% της συνολικής αύξησης που είχε η Ευρωπαϊκή Ένωση σε αυτόν τον τομέα, ο οποίος αναπτύσσεται εκρηκτικά.

Η αγορά του τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού είναι επιπλέον 80% της αγοράς υπηρεσιών, δηλαδή περίπου άλλα 4 δισεκατομμύρια ευρώ. Η αγορά της κινητής τηλεφωνίας αυξήθηκε από 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ σε 2,1 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή κατά 40%.

Το θεσμοθετημένο όργανο το οποίο έχουμε θεσπίσει, η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων, λειτουργεί κανονικά, εξετάζει περιπτώσεις παραβάσεων της νομοθεσίας. Το 2001 έκαναν τριάντα ακροάσεις εταιρειών για θέματα παραβάσεων της νομοθεσίας που προκλήθηκαν οι περισσότερες από καταγγελίες μεταξύ ανταγωνιστριών εταιρειών του χώρου των τηλεπικοινωνιών. Επέβαλε πρόστιμα και παρέπεμψε αυτές τις υποθέσεις.

Επαναλαμβάνω ότι αυτά περιλαμβάνονται στην έβδομη έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η ψηφιακοποίηση του εθνικού δικτύου με γραμμές σύγχρονης τεχνολογίας έχει φθάσει σε επίπεδο 96% των νοικοκυριών. Υπάρχει μια αύξηση της επιχειρηματικότητας. Η αύξηση αυτή οφείλεται στον αριθμό των επιχειρήσεων οι οποίες έλαβαν άδειες με τη νέα διαδικασία που ισχύει από τον Ιανουάριο του 2001.

Έχουν δοθεί σαράντα μία ειδικές άδειες, έξι για σταθερή

ασύρματη πρόσβαση, οκτώ δορυφορικού δικτύου, δώδεκα επιλογής φορέα, τρεις ασυρμάτου δικτύου, έξι ενσύρματου δικτύου, τρεις κινητής τηλεφωνίας δεύτερης γενιάς, τρεις κινητής τηλεφωνίας τρίτης γενιάς και ενενήντα δύο γενικές άδειες.

Είχαμε μια σημαντική επίδραση στα τιμολόγια λόγω αυτής της πολιτικής, μείωση στα τιμολόγια κινητής τηλεφωνίας κατά τουλάχιστον 12% και μείωση στα υπεραστικά τηλεφωνήματα μεγαλύτερη από το 50% μέσα στο 2001. Είχαμε μία κάλυψη της επικράτειας από τις εταιρείες κινητής τηλεφωνίας μεγαλύτερη του 95% του πληθυσμού. Το ποσοστό διείσδυσης στο διαδίκτυο, αν και είναι ακόμα χαμηλό, φθάνει ήδη το 12% έναντι 4% το 2000. Είχαμε δηλαδή μία αύξηση της διείσδυσης στο διαδίκτυο για τον ελληνικό χώρο -και αντιλαμβάνεστε πόσο σημαντικό είναι αυτό σε αυτήν τη νέα εποχή στην οποία έχουμε μπει- που αγγίζει το 300%.

Μέχρι τις 3-12-2001 είχαν υπογραφεί δώδεκα συμφωνίες διαισθησής μεταξύ των νέων εταιρειών, οι οποίες έχουν αδειοδοτηθεί -και του ΟΤΕ- και υπολογίζεται ότι πάνω από 1,5 τρισεκατομμύρια δραχμές θα επενδυθούν τα επόμενα τέσσερα χρόνια από τον κλάδο αυτό και θα δημιουργηθούν περίπου δεκαπέντε χιλιάδες με είκοσι χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας.

Δημιουργήσαμε νέο σύστημα αριθμοδότησης, ένα σύστημα το οποίο θα δημιουργήσει τις δυνατότητες και τη μεγάλη χωρητικότητα για πολλές δεκαετίες, έτσι ώστε να υπάρχει η δυνατότητα για νέες καινοτόμες υπηρεσίες στα τηλέφωνα. Το σύστημα αυτό προχωρά κανονικά και η μετάβαση γίνεται σταδιακά.

Θα προχωρήσουμε στο επόμενο διάστημα των δύο ετών στην παροχή προς τους καταναλωτές της δυνατότητας προεπιλογής φορέα και φορητότητας αριθμών. Σε όποια δηλαδή τηλεφωνική εταιρεία επιλέξουν οι ίδιοι, θα μπορούν να έχουν τον ίδιο αριθμό και να συνεχίσουν να εξυπηρετούνται με αυτόν το νέο αριθμό.

Αξιοποιήσαμε σπάνιους πόρους, ραδιοσυχνότητες. Εκχωρήσαμε άδειες για συχνότητες και μικροκυματικές ζεύξεις. Ολοκληρώσαμε με ταχύ ρυθμό και εξετάσαμε όλες τις εκκρεμούσες αιτήσεις και αδειοδοτήσαμε σταθμούς βάσης. Προχωρήσαμε με ταχύτατο ρυθμό στην ενημέρωση του εθνικού δικτύου ραδιοσυχνότητας. Και, τέλος, καθιερώσαμε την καθολική υπηρεσία, η οποία προστατεύει τους καταναλωτές και δημιουργεί προϋποθέσεις ισόρροπης ανάπτυξης. Έχουμε ακόμη τη δυνατότητα αναλυτικής χρέωσης, ώστε οποιοσδήποτε καταναλωτής πλέον το ζητήσει από την 1η Μαρτίου του 2002 θα την έχει δωρεάν από τη σταθερή δημόσια φωνητική τηλεφωνία, μετά από το σχετικό του αίτημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα αναφέρω όλα αυτά, διότι η πραγματικότητα στην οικονομία στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στο επίπεδο των τηλεπικοινωνιών της κάθε χώρας. Και αυτός είναι ένας δείκτης, ο οποίος είναι απόλυτα μετρήσιμος.

Μέσα στο νέο αυτό ανταγωνιστικό πλαίσιο λειτουργεί πλέον ο ΟΤΕ, ο οποίος επί δεκαετίες λειτουργούσε μονοπωλιακά. Ο ΟΤΕ μέχρι σήμερα έχει εκσυγχρονίσει τις εθνικές του υποδομές, έχει αναδιοργανώσει τις δραστηριότητές του, προκειμένου να αναδείξει αξίες τις οποίες είχε. Έχει επανακαθορίσει τον τρόπο λειτουργίας του και επενδύει σε ξένες τηλεπικοινωνιακές αγορές, προκειμένου να αναπληρώσει τις αναμενόμενες απώλειες εσόδων από τον ανταγωνισμό στην εθνική αγορά.

Σήμερα ο ΟΤΕ λειτουργεί σε μία αγορά 70 εκατομμυρίων πελατών. Έχει δηλαδή αυτό το οποίο δεν είχε ποτέ. Έχει χώρο προκειμένου να αναπτυχθεί. Ολοκληρώνεται ο εκσυγχρονισμός των υποδομών του ΟΤΕ κατά την περίοδο 2001-2002 και έχει βελτιωθεί ήδη η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, των προϊόντων του ΟΤΕ και εξυπηρετούνται καλύτερα σε όλη τη χώρα. Παράλληλα μπήκε σε εφαρμογή σε μία σειρά μέτρων, το σημαντικότερο των οποίων είναι η μείωση του λειτουργικού κόστους του ΟΤΕ, με θετικά αποτελέσματα και στον ισολογισμό του πρώτου εξαμήνου.

Σήμερα ο ΟΤΕ λειτουργεί σε αυτό το πλήρως ανταγωνιστικό περιβάλλον, όπου δεκαπέντε νέες εταιρείες έχουν λάβει ειδική άδεια και έχει υπογράψει μαζί τους συμφωνίες διαισθησής. Το ελληνικό δημόσιο κατέχει πλέον το 41,7% μόνο του μετοχικού κεφαλαίου του ΟΤΕ και προβλέπεται μέσα στο 2002 να μειωθεί

στο 33,4% η συμμετοχή του ελληνικού δημοσίου στον ΟΤΕ.

Η σύγκληση έκτακτης γενικής συνέλευσης για την επιλογή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΤΕ -όπως σχετικά έχει τροποποιηθεί το καταστατικό του ΟΤΕ, στο οποίο η εκπροσώπηση του δημοσίου θα είναι μειοψηφική- θα γίνει το πρώτο δίμηνο του 2002.

Υπάρχει μία σταδιακή ανάπτυξη στα ταχυδρομεία. Υπάρχει μία εξέλιξη τέτοια, η οποία έχει οδηγήσει σε ανάπτυξη υποδομών, σε μέτρηση της ποιότητας των υπηρεσιών και σε προσθήκη αξίας στις βασικές υπηρεσίες. Με οκτακόσια πενήντα άτομα τα οποία θα προστεθούν στο δυναμικό των Ελληνικών Ταχυδρομείων θα βελτιωθεί σημαντικά η αξιοπιστία και η ταχύτητά τους.

Η πρόσβαση στο σύνολο των υπηρεσιών των ΕΛ.ΤΑ. γίνεται πλέον και μέσω του διαδικτύου. Τέλος, υπάρχει μία αύξηση της αξιοπιστίας και μείωση του κόστους. Για τα ΕΛ.ΤΑ. μόνον έναν αριθμό ήθελα να σας αναφέρω ότι από τις ζημιές τις οποίες κατέγραφε ο οργανισμός πριν από τέσσερα χρόνια και οι οποίες ήταν της τάξεως των 25 δισεκατομμυρίων κατ' έτος, σήμερα έχει μία κερδοφορία η οποία θα υπερβεί για το 2001 τα 5 δισεκατομμύρια. Σταματάει, λοιπόν, ο οργανισμός αυτός, σταματούν τα Ελληνικά Ταχυδρομεία να επιβαρύνουν τον Έλληνα φορολογούμενο.

Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο είναι ένας ισχυρός οργανισμός, ο οποίος ανήκει στον αποκεντρωμένο δημόσιο τομέα. Είναι ένας οργανισμός ο οποίος έχει 2,7 εκατομμύρια ενεργούς καταθέτες και ο οποίος έχει μία ισχυρή κερδοφορία. Για το 2000 τα κέρδη του ήταν 22 δισεκατομμύρια δραχμές και το 2001 θα υπερβεί τα 50 δισεκατομμύρια δραχμές.

Κάναμε μία σημαντική κίνηση και συνδέσαμε τα ΕΛ.ΤΑ. με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, το οποίο έχει αποκτήσει για πρώτη φορά διοίκηση με τραπεζικό υπόβαθρο, να έχει συνδεθεί on line με όλα τα καταστήματά του. Έχει πλέον μπει στη διαδικασία να αποκτήσει αυτόματες ταμειακές μηχανές και μηχανές ανάληψης. Εκδίδει πιστωτική κάρτα, έχει εκατό τριάντα πέντε καταστήματα και διасυνδέεται πλέον, δίνοντας τα προϊόντα του σε εννιακόσια καταστήματα των ΕΛ.ΤΑ., σε εξακόσια πρακτορεία των ΕΛ.ΤΑ., σε χίλιους πεντακόσιους αγροτικούς διανομείς και σε χίλιους επτακόσιους διανομείς ημιαστικών περιοχών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα λέω αυτά γιατί θέλω να καταδείξω ότι μέσα στο δημόσιο τομέα δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις μιας υψηλής κερδοφορίας και της δημιουργίας ενός πυκνού δικτύου, του πυκνότερου δικτύου το οποίο διαθέτει η τραπεζική αγορά από ένα ίδρυμα όπως είναι το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και το οποίο πλέον εξελίσσεται σε ανώνυμη εταιρεία. Απελευθερώνεται προκειμένου να μπορεί να ανταγωνιστεί αλλά και να διατηρήσει τον κοινωνικό του χαρακτήρα.

Αλλάζει η δομή των μεταφορών τόσο στις εμπορευματικές όσο και στις επιβατικές μεταφορές. Οι μεταφορές πλέον γίνονται συνδυασμένες. Οι χερσαίες οδικές συνδυάζονται πλέον με τις σιδηροδρομικές και η πολιτική μας είναι να καταλήγουν όλες αυτές σε λιμάνια. Δημιουργούμε μια σειρά από εμπορευματικά κέντρα. Προχωράει η διαδικασία για εκπόνηση του βασικού σχεδιασμού για έξι εμπορευματικά κέντρα, τα οποία έχουν ενταχθεί στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με έναν προϋπολογισμό 30 δισεκατομμυρίων. Αυτά τα εμπορευματικά κέντρα θα ιδρυθούν στην Πάτρα, στο Ηράκλειο, στην Κεντρική Μακεδονία, στη Θεσσαλία, στην Ηγουμενίτσα και στη Θράκη. Βεβαίως υπάρχει και έχει ξεκινήσει η διαδικασία δημιουργίας του σιδηροδρομικού εμπορευματικού κέντρου στο Ικόνιο, το οποίο συμπληρώνει την όλη προσπάθεια.

Το σιδηροδρομικό δίκτυο δεν εκσυγχρονίστηκε για τα τελευταία εκατό χρόνια, παρά μόνο με τα απολύτως απαραίτητα. Τώρα κατασκευάζουμε ένα νέο σιδηρόδρομο. Ένα σιδηρόδρομο ο οποίος απορροφά ένα μεγάλο ποσό από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και ο οποίος στο τέλος του προγράμματος αυτού θα συνδέει την Πάτρα με την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και την Ειδική, με διπλές γραμμές ηλεκτροκινούμενες και υψηλές ταχύτητες. Η απόσταση πλέον από την Αθήνα στη Θεσσαλονίκη θα καλύπτεται σε τρεις ώρες και σαράντα λεπτά, αντί

για τις πεντέμισι ώρες με την οποία καλύπτεται σήμερα. Η απόσταση από την Αθήνα στην Πάτρα θα καλύπτεται σε λιγότερο από δύο ώρες.

Γνωρίζετε ότι υπάρχει ένα εξαιρετικά δύσκολο ανάγλυφο στην Ελλάδα προκειμένου να αναπτύξει κανείς σιδηρόδρομο και για το λόγο αυτόν κατασκευάζονται, έχουν ολοκληρωθεί ή είναι σε μελέτη και δημοπρασία, ενενήντα χιλιόμετρα σιδηρόδρομων, οι οποίες καλύπτουν την απόσταση αυτή.

Παράλληλα δημιουργούμε για πρώτη φορά στην Ελλάδα προαστικό σιδηρόδρομο, ο οποίος θα συνδέσει και θα δώσει μια διαφορετική δυνατότητα στην οικιστική ανάπτυξη σε ένα μεγάλο σύνολο περιοχών. Η Αθήνα θα συνδεθεί με προαστικό σιδηρόδρομο με το Κιάτο σε εξήντα λεπτά, με την Κόρινθο σε σαράντα οκτώ λεπτά, με τη Θήβα, με την Οινόη και τη Χαλκίδα.

Ήδη, λοιπόν, μια σειρά από τέτοιες εργασίες είναι σε προχωρημένο στάδιο, ενώ έχει ολοκληρωθεί ο πρώτος διαγωνισμός και ήδη μπαίνει στη διαδικασία της ανάθεσης η εταιρεία η οποία κάνει όλες αυτές τις διαδικασίες, προκειμένου να συνδεθεί το νέο αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» με το Μενίδι.

Ο προαστικός σιδηρόδρομος θα λειτουργήσει πλήρως το 2004 και η επίδρασή του, όπως σας είπα, θα είναι καταλυτική στην οικιστική διάρθρωση όλης αυτής της μεγάλης περιοχής.

Στο εσωτερικό οι μετακινήσεις γίνονται σε ό,τι αφορά τις αεροπορικές μεταφορές με επτά εκατομμύρια επιβάτες, σε ό,τι αφορά τον σιδηρόδρομο με δωδεκάμισι εκατομμύρια επιβάτες. Σε ό,τι αφορά, όμως, το ΚΤΕΛ μετακινούνται με αυτό εκατό πενήντα εκατομμύρια επιβάτες το χρόνο.

Έτσι για το ΚΤΕΛ, το οποίο απετέλεσε και για χρόνια το φτωχό συγγενή των επιβατικών μεταφορών, υπάρχει ένα νέο πλαίσιο λειτουργίας. Διαμορφώθηκε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, ψηφίστηκε ως νόμος και ήδη ισχύει. Έτσι μέχρι το 2004 το σύνολο του στόλου θα έχει αντικατασταθεί κατά 80% με νέα λεωφορεία. Θα δημιουργηθούν προϋποθέσεις συγχωνεύσεων. Τα ΚΤΕΛ μετατρέπονται σε ανώνυμες εταιρείες, οι σταθμοί της άφιξης-αναχώρησης εκσυγχρονίζονται πλήρως και εντός του Ιανουαρίου θα εγκαινιάσουμε το νέο μεγάλο σύγχρονο σταθμό άφιξης-αναχώρησης του υπεραστικού ΚΤΕΛ Θεσσαλονίκης. Θα καταργηθούν σταδιακά οι υπεραστικοί σταθμοί στον Κηφισό και στη Λιοσίων και θα υποκατασταθούν από ένα νέο σταθμό απολύτως σύγχρονο που θα επιτρέπει να γίνεται συνδυασμός με μετρό και με αστικά λεωφορεία στον Ελαιώνα. Ήδη προκηρύσσεται η μελέτη για το έργο αυτό. Συνολικά για τα ΚΤΕΛ θα διατεθούν το 2002 και το 2003 προκειμένου να εκσυγχρονίσουν τις υποδομές τους, 30 δισεκατομμύρια δραχμές.

Οι αστικές συγκοινωνίες. Για τον Οργανισμό Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης με δύομισι χιλιάδες εργαζόμενους και πεντακόσια λεωφορεία πάλι στην Αίθουσα αυτή, πριν από λίγο καιρό, διαμορφώσαμε τη νέα σύμβασή του. Μια σύμβαση η οποία βελτίωσε τα οικονομικά του δημοσίου, μια σύμβαση η οποία λειτουργεί υπέρ του δημοσίου με μια εξοικονόμηση για την εννιαετία που δώσαμε την άδεια περίπου 50 δισεκατομμυρίων δραχμών.

Αν παρατηρήσετε τον προϋπολογισμό θα δείτε ότι το Υπουργείο Μεταφορών έχει μειωμένα κονδύλια σε σχέση με το 2001 στην πρόβλεψη για το 2002. Αυτό οφείλεται σε ένα σημαντικό ποσοστό στα μειωμένα κονδύλια τα οποία απαιτούνται προκειμένου να καλυφθούν τα έξοδα λειτουργίας του Οργανισμού Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης και μιας σειράς άλλων οργανισμών, που σας ανέφερα προηγουμένως.

Η Θεσσαλονίκη έχει για πρώτη φορά ένα δικό της όργανο χάραξης πολιτικής στις αστικές συγκοινωνίες, το Συμβούλιο Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης, ένα όργανο το οποίο ήδη έχει πάρει τις πρώτες του αποφάσεις και τα αποτελέσματα για την πόλη της Θεσσαλονίκης αρχίζουν να γίνονται ορατά. Νέα λεωφορεία με κλιματισμό θα λειτουργούν από εδώ και στο εξής και αυτό θα οδηγήσει στο να έχουμε μία ανανέωση περίπου τετρακοσίων λεωφορείων, από τα πεντακόσια μέσα στα επόμενα τρία χρόνια.

Στην Αθήνα έχουμε ένα απολύτως σύγχρονο στόλο στα λεωφορεία: Διακόσια ενενήντα πέντε λεωφορεία φυσικού αερίου απολύτως σύγχρονης τεχνολογίας, τα οποία τα βλέπετε να

κυκλοφορούν στους δρόμους, εφτακόσια πενήντα λεωφορεία τα οποία έχουν ηλικία έως δύο ετών και εξακόσια πενήντα λεωφορεία, τα οποία έχουν ηλικία έως επτά ετών. Συνολικά διαθέτουμε χίλια οκτακόσια λεωφορεία. Ήδη είμαστε σε διαδικασία με τη διακομματική επιτροπή για να παραγγείλουμε ακόμα εξακόσια λεωφορεία. Το 2004 η Αθήνα θα διαθέτει δύο χιλιάδες τριακόσια λεωφορεία, τα οποία θα λειτουργούν με τηλεματική. Ακόμα τριακόσια πενήντα πέντε τρόλεϊ, από τα οποία τα διακόσια είναι καινούρια και ήδη υπάρχουν διαδικασίες για να προστεθούν άλλα εκατόν πενήντα τρόλεϊ.

Ο ΗΣΑΠ, ο ηλεκτρικός σιδηρόδρομος, από την Κηφισιά μέχρι τον Πειραιά εκσυγχρονίζεται και ήδη οι πρώτοι σταθμοί έχουν ανακαινιστεί: ο σταθμός του Πειραιά και ο σταθμός του Αγίου Ελευθερίου. Το σύνολο και των είκοσι τριών σταθμών ανακαινίζεται, ενώ προστίθενται νέοι συρμοί. Έξι συρμοί ήδη κυκλοφορούν, οι οποίοι είναι απολύτως σύγχρονης τεχνολογίας και θα πάρουμε άλλους δεκατέσσερις, προκειμένου το σύνολο να εξυπηρετεί πλέον ένα μεγαλύτερο αριθμό επιβατών με το νέο σύστημα σηματοδότησης, το οποίο έχει μπει σε λειτουργία.

Η Αθήνα διαθέτει μόνο δεκαέξι χιλιόμετρα λεωφορειοδρόμων. Η δέσμευσή μας είναι μέχρι το τέλος του 2003 να αποκτήσουμε σαράντα πέντε χιλιόμετρα λεωφορειοδρόμων αποκλειστικής ροής, ένα σημαντικό μέρος των οποίων θα διαθέτει φυσικό διαχωρισμό. Ειδικά δε για το 2004, για τους δύο μήνες των Ολυμπιακών Αγώνων, οι λεωφορειοδρόμοι θα φθάσουν τα εκατό χιλιόμετρα.

Πριν από περίπου σαράντα χρόνια καταργήσαμε το τραμ. Νομίζω ότι ήταν μία λανθασμένη απόφαση. Το τραμ επανέρχεται. Πριν από ένα χρόνο ενημερώσαμε τη Βουλή –περάσαμε μία διάταξη- για την ίδρυση εταιρείας τραμ. Από τότε μέχρι σήμερα ιδρύθηκε η εταιρεία, στελεχώθηκε, βρέθηκε η χρηματοδότηση, έγιναν οι μελέτες, έγιναν οι διαγωνισμοί και ήδη υπάρχουν ανάδοχοι. Τον Ιανουάριο, σε ένα μήνα, θα δείτε φυσικές εργασίες σε οκτώ διαφορετικά εργοτάξια μέσα στην Αθήνα.

Αυτή η λειτουργία του τραμ η οποία θα ξεκινήσει το 2004, θα δημιουργήσει βελτιωμένες συνθήκες, προκειμένου να γίνεται η πολύ δύσκολη κυκλοφορία σε μία πόλη η οποία κάθε δεκαετία διπλασιάζει τον αριθμό των αυτοκινήτων της, χωρίς να μπορεί να διπλασιάσει τον χώρο τους οι οποίοι διατίθενται για τα αυτοκίνητα. Θα δημιουργηθούν συνθήκες μεταφοράς με τα μέσα μαζικής μεταφοράς και τα μέσα σταθερής τροχιάς.

Αυτή είναι η προοπτική. Αυτό θα ακολουθήσουμε και πιστεύω ότι οι πάντες θα έχουν τη δυνατότητα να αντιληφθούν ότι τα μέσα μαζικής μεταφοράς αποτελούν το μέλλον και είναι μονόδρομος για τα μεγάλα αστικά κέντρα.

Αερομεταφορές: Το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» είναι ένα σύγχρονο αεροδρόμιο το οποίο βρήκε διεθνή αναγνώριση. Είναι, όμως, παράλληλα ένα αεροδρόμιο το οποίο στις δύσκολες συνθήκες που περνάμε σήμερα στις αερομεταφορές έχει υψηλά τέλη. Δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά, διότι με τα τέλη αυτά πρέπει να αποπληρώνει τις υποχρεώσεις οι οποίες προήλθαν από το κόστος κατασκευής.

Έχουμε μία σειρά από συζητήσεις και μέσα στην εβδομάδα θα υπάρξει μείωση αυτών των τελών. Η μείωση αυτών των τελών θα είναι συνάρτηση δύο πολιτικών: η μία ανήκει στο αεροδρόμιο, που συμπιέζει μία σειρά από δείκτες τους οποίους έχει και η άλλη είναι από τη μείωση του σπατοσήμου κατά 15% ειδικά του σπατοσήμου του αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος», που θα αποδοθεί πλήρως στη μείωση του κόστους λειτουργίας για τους αερομεταφορείς του αεροδρομίου, προκειμένου να αυξηθεί την ανταγωνιστικότητά του.

Έχουν γίνει μία σειρά από πράγματα στα αεροδρόμια. Έχουμε πλέον προγραμματίσει ένα νέο αεροδρόμιο στη Θεσσαλονίκη, 220 δισεκατομμυρίων δραχμών. Είναι ένα έργο το οποίο είναι ήδη σε μία σειρά από στοιχεία του στο στάδιο κατασκευής. Είναι ένα έργο το οποίο έχει μία αρχιτεκτονική τελειότητα και το οποίο παρουσιάστηκε στη Θεσσαλονίκη.

Έχουν κατασκευαστεί μία σειρά από αεροδρόμια τα τελευταία τρία χρόνια: της Λήμνου, της Μυκόνου, της Καβάλας, των Κυθήρων, της Σητείας. Η Ζάκυνθος η οποία ξεκινά την κατασκευή, το Άκτιο, το οποίο ξεκινά την κατασκευή του και η

Ρόδος, η οποία ξεκινά την κατασκευή της. Παράλληλα λειτουργούν σ' αυτήν τη χώρα με το δύσκολο γεωγραφικό σύμπλεγμα περίπου τριάντα πέντε διεθνή αεροδρόμια.

Οι αερομεταφορές, όπως σας είπα προηγουμένως, περνούν μία σημαντική κρίση. Τα αποτελέσματα της κρίσης αυτής είναι γνωστά. Μόνο ένα δείκτη θα σας πω: Μέσα στους τελευταίους δύο μήνες υπήρξε μείωση εκατόν πενήντα χιλιάδων θέσεων εργασίας στις αερομεταφορές διεθνώς.

Αυτά τα αποτελέσματα τα ζούμε και στην Ελλάδα όπου έχουμε μείωση της κίνησης στο εσωτερικό κατά 30% και της διεθνούς κίνησης από την Ελλάδα κατά 18%. Μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία για την πώληση της Ολυμπιακής Αεροπορίας είναι προφανές ότι οι συνθήκες έχουν εξελιχθεί δυσμενέστερα. Η Ολυμπιακή Αεροπορία διοικήθηκε για δεκαετίες ταυτόχρονα από τη διοίκησή της, από συνδικαλιστές και από το πολιτικό σύστημα. Αυτή η πορεία οδήγησε την εταιρεία σε σημαντικότερα προβλήματα. Προβλήματα όμως δεν έχει μόνο η Ολυμπιακή. Προβλήματα έχει το σύνολο των αερομεταφορέων. Γνωρίζετε ότι και οι ιδιωτικές εταιρείες έχουν σημαντικά προβλήματα, τα οποία προς το παρόν καλύπτουν με αυξήσεις μετοχικών κεφαλαίων τους από τους μετόχους. Όμως ο μέτοχος της Ολυμπιακής είναι το ελληνικό δημόσιο που έχει ιδιότυπη σχέση με την εταιρεία του. Δεν δικαιούται να αυξήσει το μετοχικό κεφάλαιο. Γι' αυτό και η ιδιωτικοποίηση της εταιρείας είναι μονόδρομος στον οποίο θα προχωρήσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Με την κατάληξη της διαδικασίας θα ανακοινώσουμε την από δω και πέρα πορεία της Ολυμπιακής προκειμένου ένα σημαντικό μέρος από το προσωπικό να βρεθεί στη νέα εταιρεία που θα δημιουργηθεί αλλά και το παλιό προσωπικό με συγκεκριμένες προϋποθέσεις να αποσυρθεί με εθελουσία έξοδο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Αυτό που θα πω τώρα αφορά κυρίως νησιώτες. Επιτρέψτε μου λοιπόν να το πω.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τότε να ισχύσει η υπέρβαση του χρόνου και για μας όταν θα μιλήσουμε για νησιωτικές περιοχές.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Αναφέρεται ειδικώς στις νησιωτικές περιοχές το Σύνταγμα, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Άλλα λέει το Σύνταγμα, δεν λέει μία υπέρβαση χρόνου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Επιτρέψτε μου να πω μια φράση μόνο. Έχουν γίνει οι διαγωνισμοί προκειμένου να επιδοτηθούν άγονες αεροπορικές γραμμές. Από τις 28 Δεκεμβρίου θα αρχίσουν αυτές οι επιδοτήσεις και θα αφορούν ένα μεγάλο μέρος των Δωδεκανήσων. Ενημέρωσα δε την Ευρωπαϊκή Ένωση ότι θα συνεχίσουμε αυτούς τους διαγωνισμούς για εκείνους τους προορισμούς για τους οποίους δεν έχει αναπτυχθεί ανταγωνισμός, δηλαδή για εκείνους που καλύπτονται από ένα μόνο αερομεταφορέα.

Ζητώ από το Σώμα να υπερψηφίσει τον Προϋπολογισμό. Πιστεύω ότι το 2002, όταν θα συζητήσουμε το νέο προϋπολογισμό, θα αποδειχθεί ότι οι προβλέψεις μας έγιναν με ρεαλισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Στριφτάρης.

ΣΤΡΥΓΙΔΩΝ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ: Ακούγοντας τους εισηγητές της Πλειοψηφίας και τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας νόμισα ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχουν πια προβλήματα. Είναι χαρακτηριστικό αυτό που συμβαίνει σήμερα. Το δεύτερο αεροδρόμιο της χώρας επί είκοσι τέσσερις ώρες ήταν κλειστό λόγω χιονόπτωσης. Εάν έτσι ιεραρχούνται οι δαπάνες για τα έργα που γίνονται τότε στη Βόρειο Ευρώπη δεν θα έπρεπε να πετά ποτέ αεροπλάνο.

Και αυτός ο Προϋπολογισμός θα εντείνει την περιφερειακή ανισότητα παρ' όλα όσα είπε ο κύριος Υπουργός στην ομιλία του. Αυτό είναι αποτέλεσμα της ανισόμετρης ανάπτυξης που

έτσι κι αλλιώς γίνεται στον καπιταλισμό αλλά αποδεικνύεται και από στοιχεία των προηγούμενων προϋπολογισμών. Για την κεντρική Μακεδονία -μια μεγάλη περιφέρεια που περιέχει και τη Θεσσαλονίκη- έχουμε μείωση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος ή του μέσου εισοδήματος του πολίτη.

Έχουμε απόκλιση από το ευρωπαϊκό επίπεδο και από 63% το εισόδημα μειώθηκε στο 60% για την κεντρική Μακεδονία, στη Στερεά Ελλάδα από 72% στο 64% και στην Πελοπόννησο από 58% στο 57%.

Τα λέω αυτά, γιατί έχουν να κάνουν νομίζω και με το πρόγραμμα και με την αγροτική οικονομία, όπως εφαρμόζεται στη χώρα μας, όπως χαράζεται, αν θέλετε, από την Κοινή Αγροτική Πολιτική.

Εδώ θέλω να σημειώσω ένα πράγμα: Εγώ τουλάχιστον, και νομίζω όλοι μας, μάθαμε να συγκρίνουμε όμοια πράγματα. Ένα κιλό πορτοκάλια και ένα κιλό μήλα κάνουν ένα κιλό πορτοκάλια και ένα κιλό μήλα. Στον προϋπολογισμό δεν συγκρίνουμε δαπάνες, τις οποίες είχαμε προϋπολογίσει και αυτές που προϋπολογίζουμε φέτος για να δούμε τη διαφορά, αλλά τι εκτελέσαμε που πάντα υπολείπονται από 20% μέχρι και 30% πολλές φορές -αυτό που προϋπολογίζεται και αυτό που εκτελείται- και την αύξηση τη βλέπουμε σ' αυτό που πραγματοποιήθηκε και όχι σ' αυτό που είχαμε προϋπολογίσει.

Από αυτήν την άποψη θέλω να αναφερθώ μόνο στα κονδύλια για τα εγγειοβελτιωτικά έργα. Πολλά λέγονται και πολλή συζήτηση έγινε το καλοκαίρι για τη λειψυδρία, για τον κίνδυνο απερίθμωσης. Και όμως, τα κονδύλια για τις έγχειρες βελτιώσεις μειώνονται σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό σε σχέση με πέρυσι. Όπως, αν θέλετε, παρ' όλες τις παχιές κουβέντες που έχουν λεχθεί για τα κοινοτικά κονδύλια και για τα μεγάλα ποσά -9 τρισεκατομμύρια, λέει, εξασφαλιστήκαν για την επόμενη εξαετία μέσω της «Ατζέντας 2000»- όμως τα κονδύλια που έρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την ενίσχυση της αγροτικής οικονομίας μειώνονται φέτος από 900 δισεκατομμύρια περίπου που ήταν το 2000 και θα φτάσουν τα 846 δισεκατομμύρια μόνο. Και είναι γενικότερο το ζήτημα της μείωσης της στήριξης της αγροτικής παραγωγής.

Θέλω να τονίσω και ένα άλλο ζήτημα, που μπαίνει κάθε φορά και το χρησιμοποιούν πολύ οι Υπουργοί της Κυβέρνησης στην επικοινωνιακή τους πολιτική. Μα, ως πότε θα επιδοτούμε τον αγρότη; Δεν κάνει κανένας τον κόπο να μας πει όμως με πόσα επιδοτούνται οι βιομήχανοι, οι εφοπλιστές, οι έμποροι και όχι μόνο μέσω των φοροαπαλλαγών και όλων αυτών των μηχανισμών, που ουσιαστικά δεν πληρώνουν τίποτα, αλλά και άμεσες επιδοτήσεις που παίρνουν για επενδύσεις που δήθεν θα κάνουν και δεν κάνουν.

Κανένας δεν λέει στον ελληνικό λαό ότι αυτό το κράτος ουσιαστικά όχι μόνο δεν στήριξε την περιφερειακή ανάπτυξη και φυσικά και την αγροτική οικονομία, όσο τουλάχιστον στήριξε άλλους κλάδους. Και φτάνουμε στο αποτέλεσμα να ερημώνεται η ύπαιθρος. Η απογραφή ήταν χαρακτηριστική και εκτός από έναν αγροτικό νομό οι άλλοι όλοι τουλάχιστον είχαν μείωση του πληθυσμού τους και σε απόλυτους αριθμούς. Φυσικά δεν παρακολούθησε κανένας αγροτικός νομός την έστω αυτή μικρή αύξηση, που ήρθε μεταξύ των δύο απογραφών του '91 και του 2001.

Προχθές ανακοίνωσε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας την ιδιωτικοποίηση της Αγροτικής Τράπεζας και την πώληση, αν θέλετε, των θυγατρικών της εταιριών, στις οποίες δουλεύουν περίπου τρεις χιλιάδες εργαζόμενοι με σχέσεις, αν θέλετε, εργασίας αρκετά ικανοποιητικές για τα ελληνικά δεδομένα -με τη σύμβαση των συνεταιριστικών υπαλλήλων- ασφαλισμένοι σε ένα ταμείο, που είναι, αν θέλετε, από τα ευγενή, όπως τα λέτε εσείς, τα κάπως στεκούμενα ταμεία. Φυσικά το αποτέλεσμα γνωρίζουμε ποιο θα είναι. Γνωρίσαμε και την ιδιωτικοποίηση του ΟΤΕ, που μας έλεγαν ότι λόγω ανταγωνισμού θα φθηνήνουν τα τέλη, λόγω ανταγωνισμού θα φθηνώνει το ρεύμα. Τώρα θα δούμε με τη ΔΕΗ πού θα πάει το ρεύμα. Φυσικά και το χρήμα της Αγροτικής Τράπεζας όχι ότι δεν ήταν τοκογλυφικό μέχρι τώρα, αλλά θα συνεχίσει να είναι πιο τοκογλυφικό και ουσιαστικά δεν θα έχει κανένα μοχλό το κράτος μέσα στο πιστωτικό

ίδρυμα να στηρίξει μια αγροτική οικονομία, η οποία θα βασίζε-ται ουσιαστικά στον παραγωγικό συνεταιρισμό.

Γιατί κακά τα ψέματα όσα μέτρα και να πάρετε όσα αγροτο-δικεία και αν στήσετε και ό,τι να κάνετε μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις ιδιωτικές στην Ελλάδα θέλουν είκοσι και τριάντα χρόνια να γίνουν και αν θα γίνουν. Επομένως αυτό που πρέπει να δούμε -και αυτή είναι η πρόταση η δική μας- είναι ότι τα μειονεκτήματα του μικρού κλήρου και του κατατεμαχισμένου μπο-ρούν να εξαλειφθούν μέσα από τον παραγωγικό συνεταιρισμό. Και την ίδια πολιτική εμείς προτείνουμε και για τα μεσαία στρώ-ματα της πόλης και ειδικά για τους βιοτέχνες, στους οποίους υπάρχει μικρή συγκέντρωση, αν θέλετε, κεφαλαίου και μπο-ρούν και αυτοί με τους παραγωγικούς συνεταιρισμούς σε συν-δυασμό με καταναλωτικούς και προμηθευτικούς συνεταιρι-σμούς να βρουν μια άμυνα στην άγρια επίθεση που δέχονται σήμερα από το μεγάλο κεφάλαιο μιας επίθεσης που γίνεται για την κυρίευση της αγοράς από τις πολυεθνικές εταιρείες.

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που γίνεται σήμερα στη σφαίρα του εμπορίου και το 70% τουλάχιστον του τζίρου που γίνεται στην κυκλοφορία των τροφίμων γίνεται από τα σούπερ μάρκετ και ουσιαστικά τα κέρδη των μικρών επιχειρήσεων όχι μόνο υπολείπονται των μεσαίων και των μικρών επιχειρήσεων, αλλά ούτε στα επίπεδα του πληθωρισμού φθάνουν και γι' αυτό επι-κρατεί και αυτό που επικρατεί στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις δηλαδή να χρεοκοπούν. Και επειδή ακριβώς δεν υπάρχει ένας χρηματοδοτικός μηχανισμός στήριξης, αν θέλετε, αυτών των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, αυτές καταφεύγουν πολλές φορές και στους τοκογλύφους γιατί ακριβώς δεν έχουν τα κριτήρια που βάζουν οι τράπεζες για να τους δανείσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα) : Το λόγο έχει ο κ. Αμπατζόγλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ : Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο παρών Προϋπολογισμός είναι σημαντι-κό, γιατί σηματοδοτεί μια νέα περίοδο. Μετά από μια δεκαπε-νταετή περίοδο λιτότητας, οικονομικών σταθεροποιητικών στε-νωπών και ατραπών ενταχθήκαμε στην ΟΝΕ. Μοναδικό πλέον εργαλείο της Κυβέρνησης για την άσκηση της αναπτυξιακής και της αντικυκλικής πολιτικής είναι ο προϋπολογισμός και η δημο-σιονομική διαχείριση όπως καθορίζεται απ' αυτόν.

Ποια όμως είναι η εικόνα της χώρας μας μέσα από τα μεγέθη του Προϋπολογισμού; Συγκλίνουμε προς τον ευρωπαϊκό μέσο όρο ονομαστικά ή πραγματικά; Είμαστε μια συνεκτική ή αντιφα-τική κοινωνία; Μικραίνουν ή μεγαλώνουν οι ανισότητες και οι αποκλίσεις; Στην Ελλάδα του σήμερα υπάρχει σοβαρό κοινω-νικό πρόβλημα συνοχής. Μεγαλώνουν οι αδικίες και διευρύνο-νται οι ανισότητες. Ανισότητες στις ευκαιρίες, στα βάρη, στα ωφελήματα, ανισότητες και ανασφάλειες στη δουλειά, στην ασφάλιση, στην υγεία, στη παιδεία, στην κατάρτιση, στο περι-βάλλον διαβίωσης.

Την ίδια ώρα που κυριαρχεί η κοινωνική ανασφάλεια για τους πολλούς μεγεθύνεται η κερδοσκοπία, ο πλουτισμός και ο νεο-πλουτισμός για τους λίγους. Στα κοινωνικά, εργασιακά και τεχνολογικά θέματα είμαστε ουραγοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στην τελευταία τριετία υπερδιπλασιάστηκαν τα επιχειρηματικά κέρδη, έτσι ώστε η ελληνική επιχειρηματική κερδοφορία να είναι πρώτη στην Ευρώπη. Τα κέρδη όμως αυτά δεν επενδύθη-καν σε σύγχρονους τομείς αλλά και δεν φορολογήθηκαν.

Ο Έλληνας εργαζόμενος είναι ο περισσότερος εργαζόμενος, ο χειρότερα αμειβόμενος, ο περισσότερος φορολογούμενος και ο έχων τη χειρότερη ποιότητα ζωής. Οι μισθοί και τα εισοδήμα-τα στην Ελλάδα βρίσκονται στο 58% του μέσου Ευρωπαίου καταλαμβάνοντας την τελευταία θέση στη σχετική κλίμακα. Σύμφωνα με την Τράπεζα της Ελλάδας χρειάζονται είκοσι χρό-νια για να συγκλίνει το κατά κεφαλή ΑΕΠ της Ελλάδας προς το αντίστοιχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τους σημερινούς ρυθ-μούς ανάπτυξης.

Έχουμε πέντε από τις δέκα φτωχότερες περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είμαστε δηλαδή οι φτωχότεροι της Ευρώπης. Στην κλίμακα της οικονομικής ανισότητας ο ΟΟΣΑ κατατάσσει τη χώρα μας τρίτη μεταξύ των χωρών μελών του. Ακόμα και οι Ηνωμένες Πολιτείες, υπόδειγμα των κοινωνικών

ανισοτήτων, έπονται της Ελλάδας σ' αυτήν την κλίμακα και κατατάσσονται στην πέμπτη θέση.

Η εισοδηματική ανισοκατανομή στη χώρα μας είναι τόσο μεγάλη, ώστε το μερίδιο του πτωχότερου 10% του πληθυσμού στο εθνικό εισόδημα είναι μόλις 2,2%. Το αντίστοιχο μερίδιο του πλουσιότερου 10% είναι 26,3%. Αυτό το πλουσιότερο 10% του πληθυσμού έχει τόσο εισόδημα όσο ο μισός πληθυσμός της χώρας, ενώ το 22% του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας.

Η Ελλάδα είναι πρώτη την τελευταία δεκαετία σε ρυθμό αύξησης της ανεργίας, με σταθερή πρωτιά στην ανεργία των νέων και στους άνεργους μακράς διάρκειας, παρά την κατασπατάληση 3 τρισεκατομμυρίων δραχμών από τα κυκλώματα των «ημετέρων». Την πενταετία 1996-2000 η ανεργία στις χώρες του Ταμείου Συνοχής σημείωσε στην Ελλάδα αύξηση κατά 20,5%, στην Ισπανία μείωση κατά 38,4%, στην Πορτογαλία μείωση κατά 42,5%, στην Ιρλανδία μείωση κατά 65,9%.

Η πολυδιαφημισμένη από την Κυβέρνηση μείωση της ανεργίας για το 2000 δεν οφείλεται στην αύξηση της απασχόλησης, αλλά στη μείωση του εργατικού δυναμικού και σε μείωση των απασχολούμενων. Η Κυβέρνηση παροτρύνει στη γενικευμένη εφαρμογή ελαστικών και υποβαθμισμένων μορφών απασχόλησης με αποτέλεσμα να μη δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας, αλλά να μοιράζονται οι υπάρχουσες. Σαν επιστέγασμα ήλθε πρόσφατα και η θεσμοθέτηση της ενοίκιασης των εργαζομένων. Συνεχίζει τις γενικευμένες ιδιωτικοποιήσεις που οδηγούν στη συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης της χώρας και στην απώλεια δεκάδων χιλιάδων θέσεων εργασίας.

Ο εργαζόμενος επίσης είναι πολλαπλά ανασφαλής. Το κόστος των επαγγελματικών ατυχημάτων ανέρχεται σε 400 δισεκατομμύρια δραχμές ετησίως. Κάθε δεκαπέντε λεπτά έχουμε ένα εργατικό ατύχημα, κάθε τρεις μέρες ένα θανατηφόρο, ενώ η καταγραφή των επαγγελματικών ασθενειών είναι ανύπαρκτη.

Η Κυβέρνηση με τις θέσεις της για το ασφαλιστικό σύστημα επεδίωξε τα προβλήματα που δημιούργησαν πολιτικές πενήντα ετών να τα πληρώσουν αποκλειστικά και μόνο οι εργαζόμενοι μέσω της μείωσης των συντάξεων και της αύξησης των ορίων συνταξιοδότησης.

Η Κυβέρνηση πρόσφατα απέρριψε για μια ακόμη φορά τις προτάσεις νόμου του Συνασπισμού για την καθιέρωση του τριανταπεντάωρου χωρίς μείωση των αποδοχών και την προστασία των μακροχρόνια ανέργων.

Κύριοι συνάδελφοι, αν και αυξάνει ταχύτερα η ζήτηση των υπηρεσιών υγείας σε σχέση με άλλες βασικές ανάγκες, ο δημόσιος τομέας της υγείας, το Ε.Σ.Υ., χάνει συνεχώς μερίδιο αγοράς σε όφελος του ιδιωτικού τομέα.

Στη χώρα μας οι δημόσιες δαπάνες για την υγεία είναι οι χαμηλότερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ αυτές του ιδιωτικού τομέα είναι οι υψηλότερες. Η Ελλάδα είναι τελευταία στο δείκτη δίκαιης κατανομής δαπανών για την υγεία, γεγονός που σημαίνει ότι οι πτωχοί πληρώνουν πανάκριβα την υγεία. Οι σχετικές δαπάνες ως προς το Α.Ε.Π. για την υγεία – πρόνοια μειώνονται ακόμα περισσότερο και από το 3% το 2001, πέφτουν τώρα στο 2,8%. Θα συνεχίσουν να υπάρχουν ελλείψεις σε προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή, ενώ η αναγκαία παρέμβαση για δημιουργία δικτύου πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας θα παραμείνει στα λόγια. Το κοινωνικό αγαθό και δικαίωμα της υγείας κάθε εργαζόμενου σ' αυτόν τον τόπο μετατρέπεται αργά και σταθερά σε εμπόρευμα.

Απ' όλους είναι γνωστό, αποδεκτό και πανθομολογούμενο ότι πρέπει να βελτιώσουμε την ανταγωνιστικότητα. Όμως είμαστε ουραγοί μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών, ενώ μεταξύ των χωρών του Ο.Ο.Σ.Α. κατέχουμε την τριακοστή τέταρτη θέση και η Πορτογαλία την εικοστή τρίτη.

Η παραγωγικότητα εκφρασμένη ως Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν ανά ώρα εργασίας είναι το 67% του μέσου Ευρωπαίου.

Η διά βίου κατάρτιση περιλαμβάνει το 1,1% του πληθυσμού στην Ελλάδα έναντι 8,4% στην Ευρώπη.

Τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας αναλογικά είναι τριάντα φορές λιγότερα από το μέσο ευρωπαϊκό όρο. Και ποια λύση βρήκε η

Κυβέρνηση στο κεφαλαιώδους σημασίας αυτό πρόβλημα; Τη μείωση των δαπανών του Προϋπολογισμού για έρευνα και τεχνολογία κατά 39,6%.

Στο χώρο της καινοτομίας η θέση της Ελλάδας βελτιώθηκε και πέρασε επιτέλους από την έσχατη στην προτελευταία θέση. Είμαστε όμως η μόνη χώρα με χαμηλές ιδιωτικές δαπάνες έρευνας και ανάπτυξης, οι οποίες μάλιστα μειώνονται ταχύτατα. Αποτελούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση το αρνητικό παράδειγμα καινοτομίας του ιδιωτικού τομέα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, ένα λεπτό να ολοκληρώσω.

Η Κυβέρνηση, όμως, ιδιωτικοποιεί τα πάντα. Αν και σε μία δεκαετία μαζέψαμε 4,5 τρισεκατομμύρια από αποκρατικοποιήσεις, δηλαδή το 50% των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, δεν γίναμε Ιρλανδία ως προς τους ρυθμούς ανάπτυξης.

Ο κυβερνητικός νεοφιλελεύθερος μονόδρομος έδωσε προτεραιότητα στους οικονομικούς δείκτες και όχι στην πραγματική οικονομία. Η αγορά και η μεγέθυνση της οικονομίας αποδείχθηκαν όμως ανίκανες να λύσουν σύνθετα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα.

Η εικονική πραγματικότητα στο όνομα της οποίας πολιτεύεται και πορεύεται η Κυβέρνηση αποτελεί ένα παραμορφωτικό κάτοπτρο. Θα πρέπει να εφαρμοστούν πολιτικές που στο επίκεντρό τους να έχουν την πραγματική ανάπτυξη, την αναδιανομή του εθνικού εισοδήματος ώστε να αλλάξει η ζοφερή εικόνα της μετάβασης στην κοινωνία του 1/3.

Ο παρών προϋπολογισμός δεν εξασφαλίζει αυτές τις προϋποθέσεις και τον καταψηφίζουμε. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Πιπεργιάς έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η συστηματική προσπάθεια που καταβάλλεται από το 1994 για τη δημοσιονομική εξυγίανση και την ανάπτυξη, όπως επίσης και για την κοινωνική συνοχή, συνεχίζεται και με τον προϋπολογισμό του 2002. Όλοι οι μακροοικονομικοί δείκτες παρουσιάζουν βελτίωση. Η μακρόχρονη αυτή προσπάθεια δεν μπόρεσε, όπως εξ άλλου ήταν αναμενόμενο, να λύσει όλα τα προβλήματα. Παρά το ότι τα τελευταία χρόνια αυξήθηκε το ΑΕΠ σε ποσοστό μεγαλύτερο απ' ότι σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αναμένεται αύξηση κατά 3,8% για το 2002, η ανεργία είναι –και καταγράφεται στις δημοσκοπήσεις– το μεγαλύτερο πρόβλημα.

Οι ελληνικές επιχειρήσεις, παρά τις εξαιρετικά ευνοϊκές συνθήκες που επεκράτησαν τα τελευταία χρόνια επέδειξαν αδυναμία να κινηθούν στην κατεύθυνση της ανάπτυξης με γρήγορους ρυθμούς. Η διαπίστωση αυτή πρέπει να προβληματίσει και να κινητοποιήσει όλους μας, τις ζωντανές δυνάμεις της κοινωνίας μας προκειμένου να αξιοποιηθούν τα συγκριτικά πλεονεκτήματά της χώρας μας και να επιτύχουμε πραγματική σύγκλιση με τη συμβολή και του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, οι ρυθμοί υλοποίησης του οποίου πρέπει να επιταχυνθούν.

Κύριοι συνάδελφοι, όπως αποδεικνύεται και από τους δείκτες, δεν υφίστανται κοινά αποδεκτοί εθνικοί στόχοι. Η ανεργία που παρά την αντιστροφή της τάσης παραμένει σε υψηλά επίπεδα, η άνθιση και η κρίση του χρηματιστηρίου Αθηνών και η κατάταξή μας σε περίοπτη θέση της παγκόσμιας λίστας κερδοφορίας των επιχειρήσεων, αποκαλύπτουν αυτή την πραγματικότητα. Αυτή την πραγματικότητα καλείται η κυβέρνηση να αντιμετωπίσει και να αναδιαμορφώσει τόσο με τον προϋπολογισμό, όσο και με τις επιμέρους επιλογές της. Η κυβερνητική αυτή προσπάθεια δέχεται μετέωρη κριτική.

Η προτεινόμενη από τη Νέα Δημοκρατία βίαιη προσαρμογή στην παγκοσμιοποιημένη πραγματικότητα με λιγότερο κράτος και περικοπές των δαπανών οδηγεί σε περαιτέρω όξυνση των κοινωνικών αντιθέσεων και σε αδιέξοδα. Ιδιαίτερα μάλιστα όταν μετά το τρομοκρατικό κτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου και την ύφεση που δημιουργήθηκε ανασύρθηκαν και εφαρμόστηκαν παλιές δοκιμασμένες συνταγές. Συντηρητικές κυβερνήσεις με πρώτη αυτή των ΗΠΑ ανακάλυψαν τον Κέινς και αύξησαν τις δαπάνες προκειμένου να αναθερμανθεί η οικονομία. Οι ανθρω-

πινες ανάγκες είναι προφανές ότι δεν μπορούν να καλυφθούν ούτε με την θεοποίηση των μηχανισμών της αγοράς, ούτε με την ευημερία των αριθμών.

Κύριοι συνάδελφοι, η ελεύθερη οικονομία δεν γνωρίζει ποια σύνορα, έχει απλωθεί παντού και γιγαντώνεται διαρκώς.

Το κεφάλαιο αυτοαναπαράγεται με ταχύτατους ρυθμούς. Έχει αυτονομηθεί. Δεν είναι πια η αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας, δεν είναι η αύξηση της κατανάλωσης η μόνη προϋπόθεση για τη μεγιστοποίηση των κερδών. Έχει επιλέξει μέσα από την αγορά του χρήματος να συντηρεί και να αυξάνει την κερδοφορία έξω από τη σφαίρα της πραγματικής οικονομίας, δημιουργώντας έτσι φαινόμενα υπερσυσσώρευσης που αναπαράγουν πολλές φορές την κρίση. Αναδιανέμεται ο πλούτος και οδηγούμαστε στις κοινωνίες των δύο τρίτων. Λόγω του τεράστιου μεγέθους των κερδοσκοπικά κινούμενων κεφαλαίων σημειώνονται κρίσεις που κλυδωνίζουν οικονομίες και οδηγούν σε κατάρρευση ακόμη και εθνικά νομίσματα. Δεν υπάρχει δυνατότητα απορρόφησης των κραδασμών, ούτε είναι εφικτή η αποφυγή των κοινωνικών εκρήξεων που προκαλούνται από την περιθωριοποίηση πολυπληθών κοινωνικών ομάδων.

Η ένταξη βέβαια της χώρας μας στην ΟΝΕ και η κυκλοφορία του ευρώ από την 1η Ιανουαρίου θωρακίζει την οικονομία μας από αυτούς τους κινδύνους. Δεν επαρκεί όμως. Πρέπει να αναλάβουμε πρωτοβουλίες, να υιοθετήσουμε και να διεκδικήσουμε στις διεθνείς οργανώσεις για τη θέσπιση κανόνων, που θα περιστέλλουν αποτελεσματικά τις αρνητικές συνέπειες της παγκοσμιοποίησης. Δεν αρκεί μόνον η απελευθέρωση του εμπορίου. Η πρόταση Τόμπιν, όπως επίσης και η καθιέρωση κοινωνικών δικαιωμάτων και συστήματος κοινωνικής ασφάλισης σε παγκόσμιο επίπεδο, πρέπει να αποτελούν πάγιες διεκδικήσεις της χώρας μας.

Στη σύγχρονη πραγματικότητα έχουμε τόσο μαζικές μετακινήσεις πληθυσμών με τη μορφή αλληπάλληλων κυμάτων λαθρομεταναστών, που αναζητούν την ελπίδα στις χώρες της Δύσης, όσο και μετακινήσεις επιχειρήσεων προς τις χώρες με μικρότερο εργατικό κόστος. Είναι προφανές ότι τα προβλήματα ξεπερνούν και καταρρίπτουν τα σύνορα. Αναπτύσσονται σε τελείως νέες συνθήκες και σε ευρύτερο, άρα ανεξέλεγκτο από εθνικές κυβερνήσεις και εθνικές οργανώσεις περιβάλλον και δεν αντιμετωπίζονται με παραδοσιακούς τρόπους.

Οι εργαζόμενοι και οι οργανώσεις τους επιβάλλεται να επιδιώξουν ευρύτερους και γενικότερους στόχους. Με συμφωνίες σε κοινωνικό επίπεδο πρέπει να εκφράζουν την κοινωνική αλληλεγγύη και με διεθνοποίηση της δράσης τους να αναζητούν διέξοδο.

Η μείωση του χρόνου εργασίας στην προοπτική του τριανταπενταώρου πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα της Κυβέρνησης και να αποκτήσει αυτή η προτεραιότητα πανευρωπαϊκή διάσταση. Η θέσπισή του, με ταυτόχρονη διασφάλιση του εισοδήματος των εργαζομένων, θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας. Η εφαρμογή του επιβάλλεται να συνοδεύεται από αναδιαρθρώσεις και οργανωτικές μεταβολές που θα κάνουν καλύτερες και παραγωγικότερες τις επιχειρήσεις. Εξάλλου το ζητούμενο πρέπει να είναι η διεύρυνση της απασχόλησης, που μπορεί να συντελεστεί με την αναδιανομή του εισοδήματος, που θα τονώσει την εσωτερική ζήτηση και θα οδηγήσει στην αύξηση της παραγωγής.

Κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνική αλληλεγγύη δεν πρέπει να εξαντλείται στην στήριξη των ανέργων και των απόμαχων της δουλειάς. Η καθιέρωση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος είναι αναγκαιότητα. Η αύξηση των κονδυλίων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κατά 8% είναι θετική αλλά δεν αρκεί.

Στο ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας, που εξαιτίας του δημογραφικού προβλήματος και της ανασφάλιστης εργασίας πήρε ευρύτερες διαστάσεις, πρέπει να αναζητηθεί -και πιστεύω πως θα βρεθεί- βιώσιμη λύση, με διασφάλιση των κοινωνικών δικαιωμάτων στα πλαίσια του αναμενόμενου δημοκρατικού διαλόγου. Πάγιος στόχος μας πρέπει να είναι η αύξηση της απασχόλησης, για να βελτιωθεί και η σχέση εργαζομένων και

συνταξιούχων. Η αύξηση της παραγωγής και της απασχόλησης μπορούν να συμβάλουν στην επίλυση του ακανθώδους αυτού προβλήματος με κοινωνικά αποδεκτούς όρους.

Η προσπάθεια μεταρρύθμισης στην υγεία και η καθιέρωση ενιαίου συστήματος πρωτοβάθμιας φροντίδας πρέπει να ενισχυθεί και να επιταχυνθεί. Η κοινωνική αλληλεγγύη όμως πρέπει να εκφράζεται και με τη γνωστική οχύρωση των νέων και την εξασφάλιση ίσων ευκαιριών. Έτσι μόνο η αλληλεγγύη δεν θα περιορίζεται στο παρόν, αλλά θα επεκτείνεται στο μέλλον.

Στην κατεύθυνση αυτή έγιναν βήματα προόδου. Η πρόοδος δεν έγκειται μόνο στο 8% της αύξησης των δαπανών, αλλά και στην εικόνα των δημόσιων σχολείων που βελτιώνεται αργά αλλά σταθερά τόσο από πλευράς υλικοτεχνικών υποδομών όσο και διδακτικού προσωπικού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάζονται σκληρές και συντονισμένες προσπάθειες να ανοικοδομηθούν τα ερείπια που άφησαν στο διάβα τους οι νεοφιλελεύθεροι πειραματισμοί του παρελθόντος και να ξεπεραστούν τα προβλήματα, όπως επίσης και να αναπτυχθούν οι γνωστές «γκρίζες περιοχές».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε, να ολοκληρώσω.

Η βόρεια και κεντρική Εύβοια, οι ευρύτερες περιοχές του Μαντουδίου και της Χαλκίδας, όπως επίσης και του Αλιβερίου, πλήττονται από την ανεργία όσο καμία άλλη περιοχή της χώρας.

Χρειάζεται η διαμόρφωση και η υλοποίηση ολοκληρωμένων πολιτικών ανασυγκρότησης των περιοχών αυτών που έχουν πληγεί και πλήττονται από την αποβιομηχάνιση και την ανεργία. Απόλυτη προτεραιότητα πρέπει να δοθεί στη δημιουργία των βασικών υποδομών που θα συμβάλουν στην αντιμετώπιση των προβλημάτων. Η περίπτωση του Λαυρίου διδάσκει όλους μας. Η καθυστέρηση στην υλοποίηση των κυβερνητικών εξαγγελιών για το βασικό οδικό δίκτυο κάθε άλλο παρά συμβάλλει στην αντιμετώπιση των οξυμένων προβλημάτων.

Δυστυχώς τα πάντα στην Εύβοια έχουν αφεθεί στις δυνάμεις της αγοράς. Ακόμα και ο χωροταξικός σχεδιασμός, που προωθείται από την περιφέρεια, αλλά και ο ισχύων αναπτυξιακός νόμος λειτουργούν σε βάρος των αναγκαίων αναδιορθώσεων. Το ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα της Εύβοιας με αναγκαίες παρεμβάσεις σε όλον το νομό από τη Λιχάδα μέχρι το Κάβο Ντόρο και από την Αυλίδα μέχρι την Κύμη και τη Σκύρο καρκινοβατεί και οι ανεπαρκείς πιστώσεις του αναλώνονται σε έργα δευτερεύουσας σημασίας.

Επιβάλλεται να εξευρεθούν πόροι στα πλαίσια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, αλλά και του προϋπολογισμού ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Ολοκληρώνω.

...για την αντιμετώπιση των ελλείψεων και τη δημιουργία των βασικών υποδομών.

Κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε έναν Προϋπολογισμό με φιλόδοξους στόχους, όπως της αύξησης του ΑΕΠ κατά 3,8%, η επιτάχυνση των ρυθμών υλοποίησης των μεγάλων αναπτυξιακών έργων με αύξηση των επενδύσεων κατά 9,7% ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Πιπεργιά, παρακαλώ. Βάλτε μία τελεία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Μία πρόταση, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ωραία, μία πρόταση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Η ενίσχυση των τομέων υγείας, εκπαίδευσης και απασχόλησης. Συζητάμε έναν Προϋπολογισμό ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής, σύμφωνα με την εντολή του λαού στις εκλογές της 9ης Απριλίου. Τον υπερψηφίζω. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάστηκε να έλθει ο προηγούμενος των ομιλητών ο κ. Πιπεργιάς για να βάλει τα πράγματα σε μία τάξη, διότι ο προηγούμε-

νος ομιλητής από το ΠΑΣΟΚ ήρθε και είπε από αυτό το Βήμα ότι η φιλοδοξία της Νέας Δημοκρατίας είναι να μετατρέψει τη χώρα σε Ζιμπάμπουε. Βεβαίως ο κ. Πιπεργιάς το έθεσε στη σωστή βάση και είπε ότι η φιλοδοξία της Νέας Δημοκρατίας –αποδεικνύοντας ότι έχουμε πάγια και σταθερή θέση, την οποία και ένας έμπειρος συνδικαλιστής τουλάχιστον κατάλαβε– είναι ότι προσπαθεί να φέρει τη χώρα γρηγορότερα και συντομότερα στην παγκόσμια αγορά, να την φέρει στην παγκοσμιοποιημένη αγορά και να την κάνει άμεσα συγκρίσιμη σε όλους τους πόντους και σε όλα τα μεγέθη και να φέρνει η χώρα σωστά και καλά αποτελέσματα και να μην κατατάσσεται κάτω από τη Ζιμπάμπουε όπως χθες ανέφερε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, στον πίνακα για τη διαφθορά. Γιατί η συντήρηση ενός μεγάλου κράτους που επιτυγχάνεται και με αυτόν τον προϋπολογισμό, τον ελλειμματικό προϋπολογισμό, που σήμερα συζητάμε, εντείνει και συντηρεί τη διαφθορά σε αυτήν τη χώρα.

Δυστυχώς, όμως, άκουσα με μεγάλη χαρά και από τον προηγούμενο Υπουργό τον κ. Βερελή, να ανακοινώνει στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι σήμερα το 34% του ΟΤΕ θα βρίσκεται σε ιδιωτικά χέρια. Και δεν ξέρω, ίσως είμαι πολύ νέος και ορισμένα πράγματα με τραντάζουν, αλλά απορώ γιατί θυμάμαι πριν από μερικά χρόνια σε αυτήν την ίδια Αίθουσα να ξηλώνονται μικρόφωνα και να ακούγονται αποδοκιμασίες προασπιζόμενοι κάποιος το δημόσιο συμφέρον, όταν έλεγαν ότι θα έπρεπε ο ΟΤΕ να έχει μία και μόνη μετοχή. Νομίζω ότι αρχίζουμε και ξεχνάμε και βγάζουμε κορόνες λαϊκίστικες του στυλ «πού μένει ο καθένας και που θέλει να μείνει», όπως μας είπε ο κ. Βαθειάς πριν από λίγο, αν μένει δηλαδή στο Κολονάκι ή αν θα πάει στο Ζεφύρι, όταν ξεχνάμε ακόμα και για τον Πρωθυπουργό πού μένει. Θα έπρεπε να υπάρχει λίγη αιδώς και πάνω απ' όλα να υπάρχει μία μνήμη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι στη συζήτηση του Προϋπολογισμού είναι επιβεβλημένο να συζητήσουμε και για τις προοπτικές ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Και όταν συζητάμε για τις προοπτικές ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας δεν μπορούμε να εξαιρέσουμε την εμπορική ναυτιλία από τη συζήτησή μας. Όμως η απαξία που δείχνει η συγκεκριμένη Κυβέρνηση απέναντι στην εμπορική ναυτιλία φαίνεται και μόνο από το γεγονός ότι μόνο μισό τοις εκατό του Προϋπολογισμού διατίθεται στο αρμόδιο Υπουργείο, στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας.

Είναι περίεργο, όταν για να αναπτύξουμε την οικονομία πρέπει να ενισχύσουμε τις υγιείς δυνάμεις της –και ο τουρισμός και η ναυτιλία αποτελούν τις μόνες υγιείς και ανταγωνιστικές δυνάμεις της ελληνικής οικονομίας σε παγκόσμιο επίπεδο– να στερούμε από τους φορείς που διαπραγματεύονται και στηρίζουν αυτές τις δραστηριότητες τα απαιτούμενα κονδύλια.

Μιλάμε και επαναλαμβάνουμε διαρκώς το γεγονός ότι κατατασσάστε στις υψηλότερες θέσεις στο δείκτη ανεργίας και όλοι συμφωνούμε ότι η ανεργία πραγματικά πλήττει και τον κοινωνικό ιστό της χώρας, αλλά αποτελεί και το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημά μας. Διέξοδο από την ανεργία θα μπορούσε να μας δώσει η απασχόληση των νέων στη θάλασσα, η απασχόληση των νέων στη ναυτιλιακή δραστηριότητα. Και όμως, με το σημερινό Προϋπολογισμό έχουμε μειώσει τα κονδύλια για τη ναυτική εκπαίδευση σε δραματικά επίπεδα.

Πριν από ενάμιση μήνα, όταν έγινε ο ανασχηματισμός, ο νυν Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας έσπευσε να κάνει καινούριες προγραμματικές δηλώσεις και ακυρώνοντας το έργο των προκατόχων του, ουσιαστικά αποδεχόμενος και ομολογώντας την αποτυχία τους γύρω από τη ναυτική εκπαίδευση, είπε «δεν θα γυρίζουμε γύρω-γύρω από το πρόβλημα, τη ναυτική εκπαίδευση θα τη δούμε από μηδενική βάση».

Εμείς σαν Νέα Δημοκρατία χαιρέτισαμε άμεσα αυτήν τη δήλωσή του. Δεν πέρασε όμως ενάμιση μήνας και αυτοαναιρέθηκε, διότι στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας για τη ναυτική εκπαίδευση υπάρχει αύξηση κονδυλίων μόλις κατά 2%, ποσοστό που αντιστοιχεί στο φοβερό νούμερο των 87.000 ευρώ.

Αντίστοιχα στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, η μείωση των κονδυλίων για τη ναυτική εκπαίδευση βρίσκεται στο 65%

και αντιστοιχεί σε 5,4 εκατομμύρια ευρώ. Και όλα αυτά, όταν σε προηγούμενο έτος για τη ναυτική εκπαίδευση δεν είχε διατεθεί τίποτα και είχαν καλυφθεί όλες οι δαπάνες της ναυτικής εκπαίδευσης από κονδύλια που ήλθαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θα μπορέσει πράγματι να μας απαντήσει ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας κάποια στιγμή, πώς θα φέρουμε νέους ανθρώπους στη θάλασσα, πώς θα αντιμετωπίσουμε το τραγικό γεγονός για χιλιάδες εκατόν πέντε θέσεις στις Ναυτικές Ακαδημίες, φέτος να προσέρχονται μόνο τετρακόσιοι ογδόντα νέοι, όταν το αντίστοιχο κονδύλι για διαφήμιση της ναυτικής εκπαίδευσης ανέρχεται στο ιλιγγιώδες ποσό των 1.500 ευρώ;

Το δεύτερο θέμα που μας εμπαίζει ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας αφορά τις προσλήψεις στο Λιμενικό Σώμα. Η Κυβέρνηση, με νόμο που ψηφίσαμε φέτος τον Ιούνιο, δεσμεύτηκε στο διπλασιασμό της δύναμης του Λιμενικού Σώματος μέχρι το 2006. Αυτό σήμαινε λοιπόν ότι θα πρέπει να γίνουν περίπου δύο χιλιάδες προσλήψεις το χρόνο.

Έρχεται λοιπόν το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και προτείνει στο Υπουργείο Οικονομικών 2150 προσλήψεις. Λέει το Υπουργείο Οικονομικών «δεν έχω να σου δώσω τα κονδύλια για τόσες προσλήψεις» και συμφωνούν στις χιλιάδες τετράκοσιες ογδόντα προσλήψεις. Από την αύξηση όμως που τελικά εγγράφηκε στον Προϋπολογισμό, των 2.377.000 ευρώ, το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας μπορεί να προσλάβει οκτακόσιους μόνο καινούριους λιμενικούς, και αυτούς το Νοέμβριο, γιατί νωρίτερα δεν θα μπορεί να τους πληρώνει και δεν μπορεί να αντέξει τους μισθούς τους.

Τι είναι αυτές οι επιπολαιότητες; Ανέλαβε το Λιμενικό Σώμα να στηρίξει την ασφάλεια της Ολυμπιάδας και δεν μπορεί να κάνει τις απαιτούμενες προσλήψεις;

Θα έλθω μόνο σε ένα τελευταίο θέμα –θα ήθελα να το επισημάνω, κυρία Πρόεδρε– σε ό,τι αφορά τα λιμάνια και τις λιμενικές υποδομές. Πάσχει η χώρα στα λιμάνια και στις λιμενικές υποδομές και αυτό είναι γνωστό. Σήμερα έχουμε μεταφέρει τις αρμοδιότητες των λιμανιών στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, χωρίς όμως να μεταφέρουμε καμία πίστωση. Δεν μπορώ να σχολιάσω την κατανομή των πιστώσεων που υπάρχει στον Προϋπολογισμό σήμερα, γιατί οι πιστώσεις είναι μηδενικές. Και δεν μιλάω μόνο για τους μετοχοποιημένους οργανισμούς τον ΟΛΠ και τον ΟΛΘ που από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων δεν παίρνουν τίποτα, αλλά ούτε και από τη μετοχοποίησή τους θα πάρουν τίποτα για να πραγματοποιήσουν το επενδυτικό τους πλάνο.

Μιλώ για τους προϋπολογισμούς του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, του Υπουργείου Αιγαίου, της περιφέρειας Ιονίου, βορείου και νοτίου Αιγαίου, που δεν υπάρχει καμία πίστωση για κατασκευή νέων λιμενικών έργων. Η μόνη πίστωση που υπάρχει στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας είναι της τάξεως των 60.000 ευρώ. Αν νομίζουμε ότι με 60.000 ευρώ μπορούμε να κάνουμε τίποτα παραπάνω από το να τοποθετήσουμε κάδους απορριμμάτων σε κάποια λιμάνια, τότε να έρθουμε να το συζητήσουμε.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ και στο θέμα του προαστιακού σιδηροδρόμου δράττοντας την ευκαιρία από τον κ. Βερελή, ο οποίος μας τον παρουσίασε έτσι ειδυλλιακά.

Υπάρχει ο σχεδιασμός να γίνει το λιμάνι του Λαυρίου το νέο επίγειο των Αθηνών. Από την άλλη δεν συνδέουμε τον προαστιακό σιδηρόδρομο με το λιμάνι του Λαυρίου και το εξαιρούμε σε όλους τους τόμους και σε όλα τα προγράμματα, τα οποία μέχρι τώρα έχουμε καταθέσει στον Προϋπολογισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι για όλους αυτούς τους λόγους που προανέφερα, αλλά και για όλους τους λόγους τους οποίους θα αναφέρουν και οι συνάδελφοί μου τις επόμενες μέρες, καταηφιζώ τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, αλλά και το σύνολο του Προϋπολογισμού. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Βασίλειος Παπανικόλας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ασφαλώς ο κ. Βαρβιτσιώτης, που μόλις άφησε το Βήμα,

θα γνωρίζει ότι το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας δεν φτιάχνει λιμάνια. Αν, λοιπόν, θέλατε να βρείτε πιστώσεις που προβλέπονται και λιμάνια που κατασκευάζονται, σας προτρέπω να ανατρέξετε στις περιφέρειες ή στο ΥΠΕΧΩΔΕ. Εκεί θα τα βρείτε, να είστε βέβαιος.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ούτε εκεί υπάρχουν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Όσον αφορά τώρα το συζητούμενο Προϋπολογισμό. Συζητούμε τον Προϋπολογισμό του κράτους για το έτος 2000 σε συνθήκες ενός νέου παγκόσμιου περιβάλλοντος, το οποίο ασφαλώς δεν μπορούσε να είχε προβλέψει ο προϋπολογισμός του τρέχοντος έτους 2001. Έτσι, αν αγνοήσει κανείς τη βασική αυτή παράμετρο, αναλύοντας τον παρόντα Προϋπολογισμό, ή αξιολογώντας τον προηγούμενο –και δυστυχώς άκουσα αρκετές τέτοιες τοποθετήσεις από συναδέλφους της Αντιπολίτευσης– τότε η ανάλυση ή η αξιολόγηση αυτή, επικοινωνικά και χωρίς ίχνος υπερβολής, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί τουλάχιστον ως κακόπιστη ή ως γενόμενη εκτός χρόνου. Όχι βέβαια, κύριοι συνάδελφοι, ότι η Αξιωματική αντιπολίτευση κυρίως μας έχει συνηθίσει στην καλόπιστη κριτική. Αντιθέτως, έξι χρόνια τώρα που συμμετέχω στις αντίστοιχες συζητήσεις του προϋπολογισμού, ακούω τον ίδιο και μονότονα επαναλαμβανόμενο ζοφερό, απαισιόδοξο και ισοπεδωτικό των πάντων λόγο από πλευράς Νέας Δημοκρατίας. Χρόνια τώρα ακούω –και μαζί με μένα και ο ελληνικός λαός– το ίδιο μοτίβο, για δήθεν οικονομική πραγματικότητα, για δημιουργική λογιστική, για επερχόμενες καταστροφές και άλλα παρόμοια. Ταυτόχρονα, όμως, βλέπω τον τόπο να αναπτύσσεται, τη δραχμή να εντάσσεται στο ευρωπαϊκό σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών, τη χώρα να γίνεται μέλος της ΟΝΕ και μέλος της ευρωζώνης. Κυρίως, όμως, βλέπω τη Νέα Δημοκρατία να χάνει και να ξαναχάνει τις εκλογές.

Με ιδιαίτερη, λοιπόν θα έλεγα, ικανοποίηση διαπιστώνω και φέτος την εμμονή των αγαπητών κατά τα άλλα συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας, στην παραδοσιακή τακτική του κόμματός τους, μιας τακτικής δοκιμασμένη που τους έχει εξασφαλίσει για σχεδόν είκοσι χρόνια τα έδρανα της Αντιπολίτευσης και που όπως προοιωνίζεται, όπως όλα δείχνουν, έπεται και συνέχεια.

Κύριοι συνάδελφοι, παρά τη δυσμενή διεθνή συγκυρία η εκτίμηση σχετικά με την πορεία εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του 2001 είναι ότι οι βασικοί στόχοι που είχαμε θέσει ένα χρόνο πριν, υλοποιούνται σε μεγάλο βαθμό. Το γεγονός ότι το πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης διαμορφώνεται στο 0,1% του ΑΕΠ, αντί του 0,5% που είχαμε θέσει σαν στόχο δεν μειώνει το γεγονός ότι για πρώτη φορά ύστερα από δεκαετίες το ισοζύγιο του 2001 θα είναι πλεονασματικό. Αρκεί να θυμηθούμε ότι λίγα χρόνια πριν, το 1994, ο αντίστοιχος δείκτης ήταν βυθισμένος στο -9,9% του ΑΕΠ για να συνειδητοποιήσουμε το τεράστιο άλμα που έχει πραγματοποιήσει τα τελευταία επτά χρόνια η ελληνική οικονομία και μαζί της η χώρα. Γιατί ισχυρή οικονομία σημαίνει και ισχυρή Ελλάδα. Ένα άλμα καθόλου τυχαίο και καθόλου περιστασιακό θα έλεγα. Δημιουργήσαμε τα χρόνια αυτά τις βάσεις μιας υγιούς και δυναμικά αναπτυσσόμενης οικονομίας. Τιθαρεύσαμε τον πληθωρισμό, μειώσαμε το δημόσιο χρέος και επιτύχαμε ρυθμούς ανάπτυξης πολύ μεγαλύτερους από το μέσο όρο των κρατών της ευρωζώνης. Αρκεί και πάλι να θυμηθούμε ότι το 1994 ο ρυθμός ανάπτυξης της χώρας ήταν 2 μονάδες με 2,4 της ευρωζώνης, ενώ το 2001 είναι 4,1 με 1,7 της ευρωζώνης. Στο άλμα αυτό της προόδου της εθνικής μας οικονομίας δίνουμε συνέχεια, κύριοι συνάδελφοι, με τον συζητούμενο Προϋπολογισμό του κράτους για το επόμενο έτος 2002. Τον πρώτο προϋπολογισμό που καταρτίστηκε και θα εκτελεστεί αποκλειστικά σε ευρώ. Στο νέο και ισχυρό νόμισμα μιας δυναμικά αναπτυσσόμενης Ευρώπης, όπου η Ελλάδα συμμετέχει και συναποφασίζει ισότιμα με μεγάλους και ανεπτυγμένους λαούς και κυρίως έχει την ευχέρεια να διασφαλίζει και να προωθεί μείζονα εθνικά ζητήματα, όπως πρόσφατα το θέμα του ευρωστρατού και της ενταξιακής πορείας της Κύπρου.

Στο συζητούμενο Προϋπολογισμό θέτουμε στόχο να συνεχίσουμε τον υψηλό ρυθμό ανάπτυξης, να επιτύχουμε πλεονάσματα στη Γενική Κυβέρνηση, να συγκρατήσουμε και να ελέγξουμε τις δαπάνες, να μειώσουμε το δημόσιο χρέος ακόμη περισσό-

τερο, να ενισχύσουμε την απασχόληση, την επιχειρηματικότητα και την ανάπτυξη. Θέτουμε στόχους με περίσκεψη και σωφροσύνη απέναντι στα κεκτημένα, αλλά και το μέλλον του ελληνικού λαού. Γιατί, για να δώσεις πρέπει να έχεις και αυτό είναι που προσπαθούμε. Θέλουμε ανάπτυξη με κοινωνική δικαιοσύνη, όχι ανάπτυξη σαν αυτοσκοπό, όχι ανάπτυξη που τα αποτελέσματά της να τα καρπώνεται μια μειοψηφία, αλλά που διοχετεύονται δίκαια και αναλογικά σε όλους.

Δεν ισχυρίζομαι, κύριοι συνάδελφοι, ότι όλα είναι ρόδινα ούτε ότι λύσαμε τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας και της οικονομίας. Όμως προσπαθούμε στη σωστή, πιστεύω, κατεύθυνση. Υπάρχουν πολλά ακόμα που πρέπει να γίνουν και άλλα που πρέπει να διορθωθούν. Επιδιώκουμε λόγου χάρη, κύριε Υπουργέ, την περιφερειακή σύγκλιση, όμως βλέπουμε τη νησιώτικη χώρα να εξαιρείται σχεδόν από τα τομεακά προγράμματα των Υπουργείων. Στα Δωδεκάνησα το διαπιστώνω αυτό και παρά τις προτάσεις που είχαμε κάνει για παράκαμψη κάποιων διαδικασιών, δυστυχώς, απτά αποτελέσματα δεν έχουμε πάνω σ' αυτό. Και επί τη ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, η Δωδεκάνησος έχει αδικηθεί σε τρία τουλάχιστον θέματα αυτήν τη χρονιά. Στο θέμα των χρησικτησιών, των παραλιών και των αντικειμενικών αξιών από πλευράς Υπουργείου Δικαιοσύνης και είναι νομίζω πρόπον και δίκαιο να αποκατασταθούν αυτά.

Κλείνω την παρένθεση λέγοντας το εξής. Χθες ακούσαμε τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να συγκρίνει την Ελλάδα της ευρωζώνης με την Κόστα Ρίκα και την Τανζανία και να ισχυρίζεται επίσης ότι στην τριετία 1990-1993 ευημερούσαμε γιατί είχαμε αύξηση του ΑΕΠ μεγαλύτερη από σήμερα.

Βέβαια παλαιότερα είχαμε ακούσει ότι το ΠΑΣΟΚ δεν θα κατάφερνε να εντάξει τη χώρα στην ΟΝΕ, ότι το μετρό δεν θα λειτουργήσει, ότι το αεροδρόμιο το Σπάτων δεν θα γίνει και άλλα πολλά. Είναι η γνωστή και απλοϊκή τακτική του ψεύτη βοσκού. Είναι η γνωστή και αποτυχημένη Αντιπολίτευση της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζω τον Προϋπολογισμό, διότι συνεχίζει την πορεία για το μέλλον και την ισχυρή Ελλάδα. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Πολύδωρας έχει το λόγο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ υποχρέωσή μου να αρχίσω την παρέμβασή μου επί του Προϋπολογισμού του 2002 με την έκφραση της ικανοποίησής μου ότι ο Προϋπολογισμός συντάσσεται σε ευρώ και ότι από 1.1.2002 το εθνικό νόμισμα θα είναι το ευρωπαϊκό νόμισμα ευρώ.

Το σημειώνω αυτό για να υποβάλω μαζί με αυτήν την εκδήλωση της ικανοποίησής μου δύο θέσεις. Η πρώτη θέση είναι εθνικού χαρακτήρα.

Να χαϊρέμαστε, προτείνω, προτρέπω, μονολογώ το γεγονός ότι είναι το νόμισμα το ευρώ, δηλαδή μια ελληνική λέξη. Και γι' αυτούς οι οποίοι διαφημίζουν το ευρώ και κάνουν εκστρατεία ενημέρωσης προτείνω να υποσημειώσουν το γεγονός ότι το ευρωπαϊκό νόμισμα είναι ελληνική λέξη. Έτσι γίνεται πιο φιλικό, το κατανοούμε πάνω σ' αυτήν την εθνική ανάγνωση. Και στην εθνική ανάγνωση θα δούμε ακόμα ότι το ευρώ –Ευρώπη– σημαίνει ευρείς ορίζοντες. Σημαίνει ένα θέμα πράγματι μακρών προοπτικών σαν έννοια, όπως ήταν η Ευρώπη, σαν πραγματικότητα όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, σαν νόμισμα ευρώ.

Εκτός από την υποσημείωση αυτή του εθνικού χαρακτήρα με τη λέξη και την έννοια του ευρώ και της Ευρώπης, θέλω να σας ζητήσω καθαρά πολιτικά να δείτε την άλλη θέση, ότι χαιρετίζω το γεγονός ότι έρχονται οι ομιλητές του ΠΑΣΟΚ να γίνονται και να το διαλαλούν, απόλυτα ευρωπαϊστές. Είναι μία πρόοδος για τον τόπο, είναι μια εξέλιξη για την πολιτική ζωή.

Εγώ που δεν είμαι αμνήμων, γνωρίζω ότι το ΠΑΣΟΚ, το ίδιο το ΠΑΣΟΚ, απεχώρησε στην κύρωση της συμφωνίας της εντάξεως της Ελλάδας στην ΕΟΚ τότε.

Εγώ γνωρίζω ότι οι ιαχές του ΠΑΣΟΚ ήσαν «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο».

Εγώ γνωρίζω ότι ο κ. Σημίτης οργάνωνε την αντίσταση κατά του ευρωπαϊκού γίγνεσθαι και των θέσεων της Νέας Δημοκρα-

τίας προσωπικά, με αποτέλεσμα να έρθει σε σύγκρουση με τον Ανδρέα Παπανδρέου και να διαγραφεί εκ του λόγου τούτου. Και όλα αυτά δεν θα είχαν καμία αξία αν ενδιάμεσα λέγατε «συγγνώμη».

Όσον αφορά τον Προϋπολογισμό, θα ήθελα να σας πω ότι ο Προϋπολογισμός κλονίζει σε τελευταία ανάλυση, όπως είναι, συντεταγμένος την αξιοπιστία του κράτους. Δεν είναι πλέον απλά εικονική πραγματικότητα, αλλά οι λογαριασμοί σας είναι όλοι κατασκευασμένοι.

Να σας πω το παράδειγμα πώς το τεκμηριώνω. Δεν νοείται, κύριοι συνάδελφοι, 3%, 4% και 5% αύξηση του εγχώριου προϊόντος και ταυτόχρονα αύξηση και της ανεργίας. Κάποιο από τα δύο είναι ψεύτικο, όταν όλοι συνομολογούν -οι θεωρητικοί της οικονομίας και οι πρακτικοί επί των λογαριασμών- ότι, όταν περάσεις αύξηση κατά 3% του εγχώριου προϊόντος νομοτελειακά, θα έχεις φθίνουσα πορεία της ανεργίας. Και τα δύο δεν συμβιβάζονται.

Δεύτερον, σας λέγω χαρακτηριστικά για την αύξηση του δημόσιου χρέους και μου λέτε ότι «έχω μία μείωση επί του ΑΕΠ». Και σας λέγω ότι είσατε κακοί και στη λογιστική, δηλαδή την εικονική λογιστική. Έχει αξία ο απόλυτος αριθμός στο δημόσιο χρέος. Και αν κοιτάξετε τους λογαριασμούς, θα δείτε ότι ο απόλυτος αριθμός σχετικά με την αύξηση στο δημόσιο χρέος το 2002, είναι μεγαλύτερος από τον απόλυτο αριθμό του 2001. Ποιον κοροϊδεύετε με το δημόσιο χρέος;

Κι αν θέλετε να μιλήσουμε επί του ΑΕΠ, να συνομιλήσουμε και επί του ΑΕΠ. Αναφορικά με το Βέλγιο, που έδινε μάχη για χρέος επί του ΑΕΠ, κύριε Πάχτα -γιατί αυτόν διέκοψα- θα σας πω το εξής. Στο Βέλγιο έχουμε το 1997 125,2% δημόσιο χρέος επί του ΑΕΠ. Το 2001 έχουμε 105,3%. Το Βέλγιο που πολέμησε το δημόσιο χρέος -και που έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου ότι αν δεν νικήσουμε αυτό το τέρας, αυτό θα φάει την Ελλάδα- είχε μείωση κατά 20% επί του ΑΕΠ.

Η Ιταλία που είχε 119,8% δημόσιο χρέος επί του ΑΕΠ και έδινε μάχη και αυτή, το μείωσε το 2001 σε 105,8% επί του ΑΕΠ, δηλαδή μείωση κατά 14%.

Η Ιρλανδία που έδινε επίσης μάχη επί του δημόσιου χρέους, είχε 65,1% δημόσιο χρέος επί του ΑΕΠ και το μείωσε στο 33,3%, δηλαδή μείωση κατά 32%.

Έρχομαι στην Ελλάδα. Είχε 108,2% δημόσιο χρέος επί του ΑΕΠ το 1997 και τώρα έχει 99,6%, δηλαδή μείωση λιγότερο από 9%. Και σας λέγω εδώ ότι αυτό είναι μόνο το δεδηλωμένο δημόσιο χρέος, διότι έχουμε και τους λογαριασμούς για το αφανές δημόσιο χρέος. Μάλιστα δε δεν είσατε καθόλου και σε έγκυρη αξιόπιστη οικονομική σελίδα. Πώς να το κάνουμε;

Πρέπει να τονίσουμε ακόμη ότι θα πρέπει σ' αυτό το δημόσιο χρέος να προσθέσουμε και το ιδιωτικό χρέος. Και το ιδιωτικό χρέος φτάνει τελείως ασφυκτική την εικόνα για προοπτικές. Πνίξατε τον κόσμο στα χρέη, προτρέποντάς τους να πάρουν καταναλωτικά δάνεια, χρηματοπιστηριακά δάνεια, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει διαθέσιμο εισόδημα και να μην έχουμε ζήτηση στην αγορά. Τα προβλήματα είναι προβλήματα βάθους, τεράστιας σημασίας.

Έρχομαι από την Πάτρα. Ο χειμάρρος φονιάς σκοτώνει ανθρώπους και δεν αναλαμβάνει κανένας την ευθύνη, που είναι αποκλειστικά δική σας. Απλά το λέω. Γιατί δεν μπαίνει σε προτεραιότητα να οχυρώσουμε την Πάτρα με αντιπλημμυρικά έργα. Δεν έχετε λεφτά; Έχετε όμως λεφτά για άλλες τοποθετήσεις. Αυτό είναι το ζήτημα της πολιτικής, ποιες προτεραιότητες τάσσετε.

Έρχομαι από τον Ωρωπό. Τα ίδια και εκεί, πνίγονται οι άνθρωποι. Τη μια χρονιά καίγονται και την επόμενη πνίγονται. Το ίδιο ισχύει και για τη Σάμο.

Λέτε ακραία καιρικά φαινόμενα. Και αυτήν τη στιγμή που μιλάμε η χώρα έχει διαλυθεί. Υπάρχουν αποκλεισμένοι δρόμοι, άνθρωποι εγκλωβισμένοι, μια δυστυχία. Και μιλάτε για περιφέρεια, μιλάτε για κράτος;

Εκτιμώ πάρα πολύ ότι η ωραιοπάθειά σας θα ήταν καλό για σας και μπορεί να σας έβγαλε και σε εκλογές μια-δυο φορές, εντάξει, ζήτω, αλλά ο τόπος βουλιάζει. Και η αποτύπωση του βουλιάγματος φαίνεται ακόμα και στον προϋπολογισμό σας.

Εγώ σας λέω ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι στη δυστυχία τους, στην οποία βρίσκονται, πίνουν το 67% του μισθού του μέσου όρου των υπαλλήλων της Ευρώπης. Η αυτοδιοίκηση είναι διαλυμένη. Χρωστάτε λεφτά και δεν δίδετε στους καποδιστριακούς δήμους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Ο Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης, είπε 0,5% για το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και ξέρουμε ότι δεν πάει για τα καράβια. Δεν έχουν ανάγκη οι καραβοκύρηδες γι' αυτά, πηγαίνει για το Λιμενικό Σώμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Παρακαλώ τελειώστε, κύριε Πολύδωρα, γιατί παίρνετε χρόνο από τους συναδέλφους.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ : Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και το Λιμενικό Σώμα είναι ο φύλακας των θαλασσίων συνόρων και των λιμένων. Και δεχόμαστε την εισβολή των λαθρομεταναστών. Και δεν κάνετε τίποτα ούτε για την αλλοίωση της κοινωνικής συνοχής, της εθνικής συνοχής. Αποδέχασθε μοιραϊκά ότι θα γίνει ο σκουπιδότοπος της Ευρώπης. Και προεκτείνοντας τη σκέψη μου, σας βλέπω ότι δεν μπορείτε να κατοχυρώσετε ούτε την εθνική ασφάλεια, μέσω Ευρώπης. Το παράδειγμα του ευρωστρατού ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Πολύδωρα.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ : Αυτός είναι ο προϋπολογισμός σας και αυτή είναι η αξιοπιστία σας.

Αιδώς Αργείοι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Πολύδωρα.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ : Ένα μένει, να σηκωθείτε να φύγετε, γιατί είσατε επικίνδυνοι για τον τόπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Πολύδωρα.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ : Αν τον ψηφίσετε τον Προϋπολογισμό, οι μέρες έρχονται, για σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Πολύδωρα. Φθάσατε τα δέκα λεπτά. Προς Θεού δηλαδή!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ : Κάθε χρόνο, σε κάθε προϋπολογισμό τα ίδια μας λέτε, «σηκωθείτε να φύγετε» ή «θα πέσετε». Και εμείς εδώ ατάραχοι στη θέση μας συνεχώς και αδιαλείπτως!

ΘΕΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ : Θέλουμε και εμείς την ίδια ανοχή, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Είναι λογικό να ζητάτε και εσείς την ίδια ανοχή.

Ορίστε, κύριε Χρυσανθακόπουλε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ : Πιστεύω ότι το αίσθημα ευθύνης μας οφείλει να μας απομακρύνει από την άκρατη καταστροφολογία. Τότε μόνο ασκούμε υπεύθυνη πολιτική σ' αυτόν το χώρο. Εγώ είμαι σαφώς επηρεασμένος και σοκαρισμένος από τις φυσικές καταστροφές και τις ανθρώπινες απώλειες στην Αχαΐα. Θα υπερβώ αυτήν την παράμετρο που οφείλουν να την αιτιολογήσουν οι Υπουργοί.

Οφείλω να αναφερθώ στο μη εγγεγραμμένο στον Προϋπολογισμό κοινωνικό κεφάλαιο που καρπώνεται από τους κρατικοδίαιτους δικτάτορες της φαλκιδευμένης ενημέρωσης και των δημοσίων έργων, των προμηθευτών του δημοσίου και των ιδιωτικοποιημένων πλέον υπηρεσιών. Και το λέω επιγραμματικά αυτό γιατί εκεί είναι το μεγάλο ζήτημα: Η ρήξη με τον άπληστο παρεμβατισμό που απαιτεί ολιγοπωλιακό και μονοπωλιακό έλεγχο ολόκληρων τομέων της οικονομικής ζωής της χώρας.

Αυτά τα τονίζω για να μην ακούγεται παράφωνο το αυτονόητο. Εκτός εποχής η αποτροπή της διαφθοράς. Παράλογο το να κάνεις το καθήκον σου.

Ας ανοίξουμε, λοιπόν, τα μέτωπα αναμέτρησης με την παραοικονομία που πλήττει την αξιοπιστία μας.

Αν δεν το πράξουμε δίκαια ο λαός θα λοιδορεί τους άτολμους πολιτικούς που τρέμουν και οσφυοκάμπτουν μπροστά στους παρασιτικούς μεγιστάνες του πλούτου. Και αυτή είναι η

αναμέτρηση της πολιτικής με τον εαυτό της. Παρ' όλα αυτά, ανάμεσα στα 6 δισεκατομμύρια κατοίκους αυτού του πλανήτη, εμείς συμμετέχουμε και ζούμε στο όνειρο του 10% των ευημερούντων. Και είναι αυτή η αλήθεια. Αν κοιτάξουμε τους γειτονικούς λαούς θα καταλάβουμε. Και αν συγκρίνουμε και στα πλαίσια της Ευρώπης τι θα πει κοινωνικό περιθώριο, θα καταλάβουμε ακόμα περισσότερο τι συμβαίνει. Το ευρώ όμως, τώρα είναι μια πραγματικότητα. Οικονομική πίεση να ενωθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση. Τώρα πράγματι έρχεται η ώρα της Ευρώπης. Και εμείς, όταν παλεύαμε το 1981 ενάντια σε εκείνη τη μορφή της ευρωπαϊκής κοινότητας καλά κάναμε, που μας ήθελε να έχουμε αποικιοκρατική σχέση. Και διαπραγματευθήκαμε εκ νέου τη σχέση μας και την πορεία της ισοτιμίας. Ισοτιμίας που μας οδήγησε στο σήμερα.

Να στηρίξουμε, λοιπόν, όλοι τη σθεναρή στάση της Ελλάδας όπου αρνήθηκε τη λειτουργία του ευρωστρατού με όρους που θέτει ο ευρωχωροφύλακας Τουρκία μαζί με την νεοαποικία των ΗΠΑ, τη Μεγάλη Βρετανία. Και αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα, η υποσημείωση της Μεγάλης Βρετανίας και στο Μάαστριχτ ότι δεν συζητάει για ευρωπαϊκή άμυνα, γιατί καλύπτεται απλά από το ΝΑΤΟ.

Και η Ελλάδα μέσα στα πλαίσια της Ευρώπης μπορεί να κτίσει αυτούς τους πυλώνες της κοινής εξωτερικής πολιτικής και άμυνας και έχει θέσεις.

Θα έλθω όμως σε μια πτυχή που ο Προϋπολογισμός δεν έχει εντάξει, δεν έχει προβλέψει και κακώς δεν το έχει πράξει, γιατί δεν έχει συμπεριλάβει, όχι στα έξοδα, γιατί θα ήταν μεταφορά κοδονυλίων, τα έξοδα παραμένουν τα ίδια σ' αυτό που αναφέρω τώρα.

Δεν έχει συμπεριλάβει ο Προϋπολογισμός τη μονιμοποίηση των εκτάκτων, των εποχιακών και με τις συμβάσεις έργου, που ενώ το 2000 με το ν. 2839 επιχειρήθηκε η μονιμοποίησή τους, στην πράξη δεν επετεύχθη. Οι περισσότεροι έμειναν εκτός. Και αναφέρομαι σ' αυτήν την κοινωνική κατηγορία, που πολλοί θεωρούν ότι βρίσκεται σε ομηρία. Σύμφωνα με το άρθρο 17 εκείνου του νόμου που ψηφίσαμε υπήρξαν περιοριστικές προϋποθέσεις είκοσι τεσσάρων μηνών για εξαρτημένη σχέση εργασίας και όχι διακοπή μεγαλύτερη των δύο μηνών για να μονιμοποιηθούν και οι επί συμβάσει έργου ανεξαρτήτως διακοπής.

Ήταν αστοχία νόμου γιατί ο ν. 2190 προέβλεπε τέσσερις μήνες υποχρεωτικό κενό μεταξύ αυτών που κάνουν εποχιακές εργασίες. Ήταν επιβράβευση ακύρωσης συμβάσεων. Και εκκρεμούν χιλιάδες προσφυγές στα διοικητικά δικαστήρια για όσους υπηρέτησαν και υπηρέτούν και καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες στο χώρο της εργασίας αυτής.

Βέβαια ψηφίσαμε στο άρθρο 103 του Συντάγματος, παράγραφος 8, την απαγόρευση της μονιμοποίησης των εκτάκτων. Υπάρχει λύση: Η αυθεντική ερμηνεία του νόμου, γιατί δεν εκπληρώθηκε ο σκοπός του νομοθέτη και πιστεύω εκ παραδρομής. Μια νέα ερμηνευτική διάταξη, που πρέπει να τη φέρει η Κυβέρνηση και να συναινέσουν όλες οι πτέρυγες της Βουλής θα απαντήσει στο συγκεκριμένο αυτό θέμα.

Η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης 99/70/28.6.1999 αναφέρεται στην επικύρωση της συμφωνίας των κοινωνικών εταίρων επί της αρχής για τη μη διάκριση των εργαζομένων με συμβάσεις ορισμένου χρόνου και απαιτεί να ρυθμιστούν τα ζητήματα από τις οικείες νομοθεσίες. Εμείς, ο εθνικός νομοθέτης, δε νομοθετήσαμε το 2000 σύμφωνα με την ως άνω οδηγία. Και αποκαλύπτω ότι από τις 10.7.2001 έληξε η προθεσμία προσαρμογής.

Το κοινοτικό δίκαιο ως γνωστό έχει υπερνομοθετική ισχύ. Βάσει του άρθρου 28 του Συντάγματος, που πρόσφατα ψηφίσαμε, οφείλουμε να προσαρμόσουμε και να δικαιώσουμε αυτούς τους εργαζόμενους, όπως τόνισα προηγουμένως. Αυτή είναι μια νέα πραγματικότητα, που μπορεί να λυθεί στις αρχές αυτού του νέου έτους και που ελπίζω ότι στο συγκεκριμένο και ο Υπουργός Εργασίας και ο Υπουργός Εσωτερικών να απαντήσουν στις ομιλίες τους. Γιατί εδώ ψηφίζουμε μεν τον Προϋπολογισμό ως πάγιο νομοθέτημα, το οποίο ρυθμίζει τα δημόσια οικονομικά, αλλά δεν υπάρχει πρόβλεψη σ' αυτό που ανέφερα. Και αυτό που ανέφερα θα αποτελέσει αυριανή πραγματικότητα

σύμφωνα με τη νέα ευρωπαϊκή ισχύ, όπου οι οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενέχουν νομική εφαρμογή υποχρεωτικά από τα κράτη μέλη. Έτσι κλείνει αυτή η παράγραφος.

Για να έρθουμε σε ένα άλλο ζήτημα: Όταν σ' αυτήν την Αίθουσα αξιολογείται το κυβερνητικό έργο, θα πρέπει να αξιολογείται αντικειμενικά. Δεν μπορούν να ακούγονται κραυγές μηδενισμού. Πρέπει να αναγνωρίζεται ότι καταβάλλεται μέγιστη προσπάθεια. Ταυτόχρονα όμως δεν μπορεί κανείς να εμφανίζει τα πάντα σαν ρόδινα που τρέχουν αρμονικά σε μια πορεία όπου όλα βαίνουν ως τα επιθυμούσαμε. Η αλήθεια αποτελεί τη βάση της αξιοπιστίας του πολιτικού κόσμου και η Κυβέρνηση οφείλει να εμφανίζει και τις πραγματικές δυσκολίες και να απαιτεί από την Αντιπολίτευση στήριξη σε κοινούς στόχους.

Αναφέρθηκαν κάποιοι πολύ επικριτικά για τον ευρωστρατό. Ταυτόχρονα όμως οφείλουμε να είμαστε ενωμένοι και στο πλευρό της Κυπριακής Δημοκρατίας για την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οφείλουμε να ασχολούμαστε με αυτά που δεν δίνουν με λαϊκίστικες κορώνες ψήφους, όπως ο προηγούμενος συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας υπέπεσε στο ολισθημα και να εφαρμόζουμε εδώ πέρα πολιτικές συναίνεσης στην πράξη εκεί που υπάρχει εθνικό συμφέρον.

Αυτό αποτελεί όρους δικαιοσύνης. Και κλείνω με την πρώτη φράση, την οποίαν είπα ξεκινώντας την τοποθέτησή μου: Ότι αν θέλουμε να κάνουμε βήματα εμπρός, αν θέλουμε να προχωρήσουμε όλοι μαζί σε μια νέα δημιουργική εποχή, θα πρέπει να συγκρουστούμε με κάποια κατεστημένα συμφέροντα που έχουν διαβρώσει τους πολιτικούς σχηματισμούς και τους έχουν οδηγήσει σε φάση παρακμής. Και η αποτροπή αυτή απαιτεί ρήξεις και σαφώς συγκρούσεις και αντιπαραθέσεις.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Χρυσανθάκοπουλε.

Ο κ. Δαϊλάκης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υφυπουργέ, κύριοι συνάδελφοι –δυστυχώς οι κυρίες μας εγκατέλειψαν– για μία ακόμη χρονιά καλούμαστε να συζητήσουμε, να αναλύσουμε και στο τέλος να ψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό του επόμενου έτους, δηλαδή των εκ των προτέρων υπολογισμό των εσόδων και των εξόδων του κράτους ή, αν θέλετε, την αποτύπωση των οικονομικών προοπτικών για το 2002.

Ταυτόχρονα ο Προϋπολογισμός αποδεικνύει και την ιδεολογική ταυτότητα της εκάστοτε κυβέρνησης. Μόνο που στο δικό μας κράτος δεν έχουμε ούτε κυβέρνηση ούτε ιδεολογία και φυσικά ούτε ταυτότητα.

Φυσικό επακόλουθο, χθες πρώτη μέρα της συζήτησης για τον Προϋπολογισμό η εξομολόγηση της Κατερίνας του "Big Brother" να έχει 2,5 εκατομμύρια τηλεθεατές και η συζήτηση στη Βουλή –κορυφαίο άλλοτε πολιτικό γεγονός– να έχει μερικές χιλιάδες τηλεθεατές και κυρίως οικονομικούς μετανάστες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ουκ εν τω πολλώ τω ευ, αλλά εν τω ευ το πολύ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Θεωρείται άδεια με απόντες ακόμα και τους συνεργάτες των Υπουργών, κύριε Πρόεδρε –αν σας αρέσει αυτό– αποδεικνύουν το μέγεθος του παραπλανητικού Προϋπολογισμού του 2002, προϋπολογισμός που μεταφέρει υποχρεώσεις στην επόμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και λαμβάνει προκαταβολές, ξεπουλώντας τον εθνικό πλούτο. Αυτό είναι το νέο οικονομικό μοντέλο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Ένα παράδειγμα, αλλά προς αποφυγήν. Χρέη 385.000.000.000 δραχμών των νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ., του «ΩΝΑΣΕΙΟΥ» και του «ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ» της Θεσσαλονίκης, που δημιουργήθηκαν από υπερβάσεις στις προμήθειες, θα πληρωθούν από το 2003 έως το 2007, όταν δηλαδή θα είναι κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία, κύριε Υπουργέ. Ωραίο οικονομικό μοντέλο αυτό!

Ανάλογες περιπτώσεις πολλές. Έτσι το ΠΑΣΟΚ μιλάει για πλεονασματικούς προϋπολογισμούς. Για παραπλανητικούς, συμφωνώ. Εικονικό είναι το πλεόνασμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Το κόμμα της παραπλάνησης, λοιπόν, με τέτοιους προϋπολογισμούς «σφάζει με το βαμβάκι» τους βαμβακοπαραγωγούς,

«τηγανίζει στο λάδι» τους ελαιοπαραγωγούς και «καπνίζει» τους καπνοπαραγωγούς, τρία εθνικά προϊόντα που χρειάζονται στήριξη. Ο Προϋπολογισμός του 2002 γυρίζει την πλάτη και στα προϊόντα και στον κόσμο της αγροτιάς, που κάπως ζει από αυτά.

Με εικονικό πλεόνασμα στον Προϋπολογισμό είναι σίγουρο ότι το 2002 θα έχουμε αύξηση της ανεργίας, αύξηση της φορολόγησης, αύξηση κάθε μορφής δανεισμού κράτους και λαού, αύξηση πλειστηριασμών και χρεοκοπίας. Τα μόνα που θα μειωθούν είναι ο πληθυσμός είτε λόγω μετανάστευσης είτε λόγω της υπογεννητικότητας. Και πώς είναι δυνατόν να δημιουργηθούν νέες οικογένειες με πτυχία ανεργίας; Και φυσικά θα υπάρξει μείωση στις ελπίδες.

Θα πρότεινα, κύριοι συνάδελφοι, άμεσα να ασχοληθεί η Βουλή με το σοβαρό πρόβλημα των νέων της χώρας μας. Η ανεργία και ανθεί, αλλά κρύβει και πολλούς κινδύνους. Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ίσως μπορεί να βοηθήσει στην προσπάθεια ανασύνταξης της ραχοκοκαλιάς του κοινωνικού ιστού της Ελλάδας, που είναι η νεολαία. Ας κερδίσουν και ας μοιραστούν επιτέλους λιγότερα οι επιπλήξεις. Πρέπει και επιβάλλεται η διάθεση ποσών να γίνεται με ορθολογική διαχείριση και προοπτική σωστής εκπαίδευσης. Να εφοδιάσουμε τη νεολαία μας με τα επιπρόσθετα στοιχεία, που απαιτεί η εποχή μας.

Στη νεολαία, βέβαια, αρέσει και το ροκ. Και λογικό είναι. Ροκάδες με Trussardi και Armani, όμως, πρώτη φορά βλέπω. Και φυσικό είναι να μην πείθουν. Και κάποιοι αντιδρούν. Η πρώτη αντίδραση ήρθε από τη φύση. Η φύση τσεκάρισε το δήθεν πετυχημένο έργο του άλλοτε πανίσχυρου Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, του κ. Λαλιώτη, νυν Γενικού Γραμματέα του ΠΑΣΟΚ και επονομαζόμενου καπετάν Λαλιώτη μετά την κήρυξη του νέου εμφυλίου πολέμου.

Εθνικό οδικό δίκτυο, Διακονιάρης και λοιποί χείμαρροι, Εθνικό Κτηματολόγιο, παράνομες βίλες, όλα αυτά εκθέτουν ανεπανόρθωτα τον κ. Λαλιώτη και αποδεικνύουν ότι στην Ελλάδα του 2001 προς 2002 το κόμμα παραμένει πάνω από όλα και μετά έρχεται ο λαός. Είναι ο ελληνικός λαός που στα 4/5 του καλείται να μετατρέψει την 1.1.2002 τα χρέη του από δραχμές σε ευρώ και το 1/5 τις καταθέσεις του. Αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι είναι η οικονομική αποτύπωση της χώρας.

Η ολυμπιάδα των αναθέσεων καλά κρατεί, ενώ στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο η μαύρη τρύπα έχει ήδη διάμετρο, 2,3 τρισεκατομμύρια δραχμές αναπορόφωτα κονδύλια. Για τόσο ανίκανη κυβέρνηση πρόκειται. Τι φταίει όμως ο ελληνικός λαός; Ο κ. Λαλιώτης και το ΠΑΣΟΚ πρέπει να ξέρουν ότι πέραν από την φύση εκδικείται και ο λαός και η ώρα πλησιάζει. Ο λαός δεν ξεχνά τη μεγάλη αρπαγή στο Χρηματιστήριο, τις υποσχέσεις για μεγαλύτερους μισθούς, συντάξεις και επιδόματα, για καλύτερη περίθαλψη και παιδεία. Αντ' αυτών έχουμε την κοινωνική αδικία, προϊόν της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Και όπως αυτή η Κυβέρνηση μονιμοποίησε το φαινόμενο του οικονομικού dualισμού, δηλαδή πλούσιο κέντρο φτωχή περιφέρεια, κατόρθωσε και στην κοινωνική αδικία να έχει το ίδιο αποτέλεσμα, να είναι δηλαδή μεγαλύτερη η αδικία στην περιφέρεια.

Ένας εκ των νομών που υποφέρει αβάσταχτα πια από αδικία είναι και ο Νομός Δράμας. Εκεί ζούμε ένα οικονομικό κράχ μακράς διάρκειας και η Κυβέρνηση απουσιάζει. Η Δράμα έχει άμεση ανάγκη από δημόσιες επενδύσεις που οι οικονομικές επιπτώσεις αυτών θα θεραπεύσουν κάπως τον ασθενή νομό. Τέτοιες είναι η άρδευση του κάμπου του Νομού Δράμας από το Νέστο. Αυτό το έργο έχει εξαγγελθεί δύο με τρεις φορές. Είναι το μεταβατικό εφετείο και οι φυλακές, όπου υπάρχει υπόσχεση από την Κυβέρνηση. Είναι το αυτόνομο ΤΕΙ. Ίσως είμαστε από τις δύο-τρεις πρωτεύουσες νομών που δεν διαθέτουν αυτόνομο ΤΕΙ, ενώ υπάρχουν οι σύγχρονες εγκαταστάσεις, έχει κατατεθεί πλήρης φάκελος και το αντικείμενο των σχολών που προτείνουμε ταιριάζει με τα στοιχεία που διαθέτει ο Νομός Δράμας. Επιτέλους να έρθει στρατός στα άδεια στρατόπεδα του ακριτικού Νομού Δράμας, που και φύλαξη θα προσφέρει και οικονομική τόνωση θα επιφέρει. Ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα για την τόνωση των επενδύσεων. Είμαστε κοντά στη Βουλγαρία και έχουμε πληγεί ανεπανόρθωτα από τη μετεγκατάσταση επιχει-

ρήσεων προς τη γείτονα χώρα. Διάνοιξη του τελωνείου Εξοχής. Οι καθυστερήσεις θυμίζουν το γεφύρι της Άρτας. Και το πρωτοφανές, άρχισαν να ανησυχούν οι Βούλγαροι αν θα είμαστε κάποτε εμείς έτοιμοι για τη διάνοιξη αυτή. Αυτή είναι η ισχυρή οικονομικά Ελλάδα κατά τον κ. Σημίτη.

Ο Νομός Δράμας διαθέτει ένα από τα καλύτερα δάση του κόσμου. Η χώρα που πήρε τους Ολυμπιακούς Αγώνες θα έπρεπε το πρώτο μεγάλο αθλητικό έργο, που θα πρότεινε να είναι η κατασκευή του αθλητικού κέντρου προετοιμασίας στο υπέροχο αυτό δάσος. Έχει όλα τα στοιχεία και θα μπορούσε κάλλιστα να είναι ένα από τα καλύτερα αθλητικά κέντρα.

Κλείνοντας, θα πρέπει να πούμε μερικές αλήθειες για το ευρώ, αφού για πρώτη φορά ο Προϋπολογισμός του 2002 είναι σε ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, μπαίνουμε απροετοίμαστοι, αφού η οικονομική σύγκλιση επιτεύχθηκε με δεκάδες φόρους, με δημιουργική λογιστική, με υψηλά επιτόκια, με δήθεν σκληρή δραχμή, αφού έτσι κάνετε τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους, αφού καταστρέψατε τον παραγωγικό ιστό της χώρας και διευρύνετε το χάσμα μεταξύ εισαγωγών-εξαγωγών και γίναμε η χώρα των εισαγωγών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση περιόρισε την όλη συζήτηση για τα ευρώ στην ανταλλαγή των νομισμάτων και στα σακουλάκια με τα ψιλά. Αναρωτηθήκατε όμως με ποιες οικονομικές διαρθρώσεις μπαίνουμε στην ΟΝΕ; Με ποια Δημόσια Διοίκηση; Με ποιο εκπαιδευτικό σύστημα; Με ποια κοινωνική κατάσταση; Με ποιο ασφαλιστικό σύστημα; Με ποια γεωργία; Με ποιο ανθρώπινο δυναμικό και με ποια αγορά εργασίας; Με ποια πολιτική κουλτούρα και νοοτροπία; Δυστυχώς δεν δώσατε και δεν δίνετε απαντήσεις ούτε με τους προηγούμενους προϋπολογισμούς, αλλά ούτε και με τον παρόντα.

Κύριε Υπουργέ, εάν ψήφιζα τον Προϋπολογισμό του 2002, θα καθιστούσα τον εαυτό μου συνένοχο στην αποτυχία. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κοσσυβάκης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΣΣΥΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2002, τον οποίο συζητάμε στη Βουλή, βρίσκει τη χώρα μας και τον κόσμο ολόκληρο μπροστά σε νέα δεδομένα. Το νέο περιβάλλον σε σχέση με το παγκόσμιο σύστημα ασφάλειας, σταθερότητας, ειρήνης, καθώς και οι προ-σαρμογές στο ολόενα και διευρυνόμενο παγκόσμιο οικονομικό παραγωγικό σύστημα, δημιουργούν για την κάθε χώρα νέες προκλήσεις, στόχους και στοιχήματα και για το παρόν και για το άμεσο και απώτερο μέλλον. Και για τη χώρα μας βεβαίως που βρίσκεται ταυτόχρονα στον σκληρό πυρήνα των ευρωπαϊκών κρατών με τη συμμετοχή της στη ζώνη του ευρώ και στην παραγμένη περιοχή των Βαλκανίων, συνυπάρχουν προβλήματα και προοπτικές.

Υπάρχει ταυτόχρονα η ανάγκη μιας σταθερής πορείας της χώρας, που θα εγγυάται τον πρωταγωνιστικό της ρόλο στην ευρύτερη περιοχή σαν δύναμη σταθερότητας, ειρήνης και συνεργασίας, γιατί οι προσανατολισμοί μας στο μέλλον δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι μονοσήμαντοι προς τη Δυτική Ευρώπη. Θα πρέπει να σχεδιαστεί με σταθερές επιλογές και σταθερό προγραμματισμό η σχέση μας με το νέο οικονομικό περιβάλλον που διαμορφώνεται τόσο με τη σταθερή πορεία της οικονομικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης των βόρειων γειτονικών μας χωρών όσο και με τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης.

Παράλληλα συμμετέχοντας ισότιμα στην ΟΝΕ με το ενιαίο νόμισμα, που υπήρξε ο μεγάλος δικαιωμένος στόχος, τον οποίο στήριξε με θυσίες ο ελληνικός λαός την τελευταία οκταετία, οι συγκρίσεις είναι πλέον άμεσες και οι ρυθμοί ανάπτυξης της οικονομίας της χώρας και της σύγκλισης του επιπέδου ζωής του ελληνικού λαού με το μέσο ευρωπαϊκό επίπεδο, θα πρέπει να διατηρηθούν σε υψηλά επίπεδα, ούτως ώστε να μπορέσουμε να καλύψουμε για τα επόμενα χρόνια τα οικονομικά και κοι-

νωνικά ελλείμματα που είναι υπαρκτά στη χώρα μας σε σχέση με τις σύγχρονες ευρωπαϊκές χώρες και οικονομίες.

Ο χαρακτήρας του Προϋπολογισμού που συζητάμε είναι αναδιανεμητικός, είναι αναπτυξιακός, είναι κοινωνικός δεδομένου ότι χαρακτηρίζεται από μεγάλη αύξηση των πόρων, που στηρίζουν τα χαμηλά εισοδήματα, την κοινωνική πρόνοια, τη μέριμνα και υποστήριξη καθώς και το εθνικό πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Αυτό νομίζω που πρέπει να κατανοήσουμε όλοι μας είναι ότι στόχοι, οι οποίοι επιλέγονται, δεν είναι πάντα αποκλειστικά θέματα πόρων και ποσοστών.

Οι προοπτικές ανάπτυξης της χώρας και η ενίσχυση του κοινωνικού κράτους απαιτούν ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις σε κάποιους τομείς, που σχετίζονται και με τη διοίκηση και με την υγεία και με την εκπαίδευση και με την κοινωνική ασφάλιση και με τους μηχανισμούς προώθησης της απασχόλησης και καταπολέμησης της ανεργίας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Απαιτούνται γενναίες τομές με κεντρικό στόχο την κατεδάφιση μιας νοοτροπίας, που κυριαρχεί για χρόνια, δυστυχώς, και συντηρείται διαχρονικά -με διαχρονικές βεβαιώσεις και τις ευθύνες των κυβερνήσεων και των παρατάξεων- που αναγάγει το ρόλο του κρατικού μηχανισμού σε μηχανισμό ασφάλειας των κρατικών λειτουργιών και άνετης σχετικά διαβίωσης, εκτρέποντας από το βασικό ρόλο, δηλαδή την προσφορά στον πολίτη και στον ελληνικό λαό.

Υπάρχουν βασικοί τομείς της πολιτικής που επιχειρείται ανασυγκρότηση, γιατί αποτελούν τους πυλώνες ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους. Η εκπαίδευση καθορίζει το μέλλον της κάθε κοινωνίας και της κάθε οικονομίας. Οι εξελίξεις στο παγκόσμιο παραγωγικό σύστημα είναι δεδομένες. Η γνώση πλέον είναι κεφάλαιο. Αυξάνονται στη χώρα μας κάθε χρόνο ουσιαστικά οι πόροι για την παιδεία. Το ίδιο ισχύει και στο συζητούμενο προϋπολογισμό.

Ο βασικός στόχος είναι ένα σύγχρονο δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα, που να θωρακίζει με γνώσεις και εφόδια τη νεολαία και να προστατεύει την ελληνική οικογένεια, το ελληνικό νοικοκυριό, από την οικονομική αφαίμαξη των κυκλωμάτων της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρώπη που διαθέτουμε αυτό το πρόβλημα. Σε καμία ευρωπαϊκή χώρα δεν είναι γνωστός ο όρος «φροντιστήριο» και «ιδιαίτερο».

Είναι επιτακτικός όρος η επιστημονική και εκπαιδευτική επάρκεια του συστήματος δημόσιας εκπαίδευσης σε πρωτοβάθμιο και δευτεροβάθμιο επίπεδο.

Πριν από λίγους μήνες άνοιξε το θέμα του επιπέδου σπουδών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με αιχμή τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει σε όλους μας ευθύνη απέναντι στις νέες γενιές για την αναβάθμιση του επιπέδου σπουδών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ούτως ώστε ο νέος πτυχιούχος να θωρακίζεται και να οπλίζεται με τα απαραίτητα εφόδια για να ανταποκριθεί στις σύγχρονες ανάγκες και απαιτήσεις του νέου παραγωγικού συστήματος. Ο χώρος αυτός δεν προσφέρεται για μικροπολιτικές προσεγγίσεις και αντιπαραθέσεις, αλλά απαιτεί εθνικό σχέδιο, συνεννόηση, σύνθεση και συνέπεια στην εφαρμογή των πολιτικών μέχρι τέλους.

Στον τομέα της δημόσιας υγείας, στα πλαίσια του ΕΣΥ, της μεγάλης αυτής κοινωνικής μεταρρύθμισης και κατάκτησης του ελληνικού λαού από τη δεκαετία του 1980, η επιχειρούμενη ανασυγκρότηση με τις διάφορες νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης στοχεύει στην ολοκλήρωση της ανάπτυξης των υποδομών του συστήματος, στην περιφερειακή του συγκρότηση, στο λειτουργικό του εκσυγχρονισμό, στην άρτια στελέχωσή του, στα νέα διοικητικά μοντέλα πάταξης σπατάλης και γενικά στην παροχή υψηλής ποιότητας υπηρεσιών υγείας με εύκολη και έγκυρη πρόσβαση για τον κάθε πολίτη που έχει ανάγκη αυτές τις υπηρεσίες και στην τελευταία γωνιά της χώρας μας.

Η αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων και ο βαθμός απόδοσης της νέας οργανωτικής δομής είναι μείζον ζήτημα για τον ευαίσθητο και στρατηγικό τομέα πολιτικής της υγείας, που καθορίζει σε μεγάλο βαθμό το κοινωνικό πρόσωπο κάθε σύγχρονης

πολιτείας.

Παραμένει ανοιχτό το μεγάλο θέμα της μεταρρύθμισης του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης, που δυστυχώς σε μια συγκεκριμένη στιγμή έγινε πεδίο ανασφάλειας για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους. Το μέλλον δεν μας περιμένει. Απαιτούνται αποφάσεις με διάλογο και κοινωνική συναίνεση, με τόλμη και αποφασιστικότητα, για τον πραγματικό εκσυγχρονισμό του συστήματος με περιστολή της σπατάλης, που είναι υπαρκτή πραγματικότητα σε πολλές περιπτώσεις, με λογικό χρονικό ορίζοντα για τη διασφάλιση των απαραίτητων κοινωνικών συμφωνιών και χωρίς να αποσυσχετίζουμε το θέμα από εξελίξεις, που αφορούν στο θέμα της ανάπτυξης της οικονομίας της χώρας και της αντιμετώπισης του προβλήματος της απασχόλησης, γιατί η ανάπτυξη, η ενίσχυση της απασχόλησης και οι ανταρχές των ασφαλιστικών οργανισμών έχουν μια παράλληλη πορεία.

Η αποτελεσματική προώθηση του εθνικού αναπτυξιακού σχεδιασμού που θα αξιοποιήσει το σύνολο των οικονομικών, φυσικών και ανθρωπίνων πόρων, που θα εντάσσει ισότιμα την κάθε περιφέρεια της χώρας στο εθνικό αναπτυξιακό μας σύστημα, θα καθορίσει το μέλλον της ελληνικής οικονομίας, τους ρυθμούς της ανάπτυξης, τους διαθέσιμους πόρους, τα πλεονάσματα και τις προοπτικές για την ολοκλήρωση της κοινωνικής πολιτικής και της κοινωνικής συνοχής. Το μέλλον της χώρας και της οικονομίας μας θα κριθεί για τα επόμενα χρόνια, για τις επόμενες δεκαετίες, από την αποτελεσματικότητα της προώθησης της ολοκληρωμένης και ισόρροπης περιφερειακής ανάπτυξης της χώρας.

Θα έπρεπε, κύριε Υπουργέ, οι ρυθμοί προώθησης αυτοί του σχεδίου να είναι τουλάχιστον ίσοι με τους ρυθμούς προώθησης των ολυμπιακών υποδομών στο λεκανοπέδιο της Αθήνας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχουν, όμως, πολλοί τομείς που εάν θα κάνει κανείς μια ειλικρινή προσέγγιση για την πρόοδο και την προώθηση των συγκεκριμένων μεγάλων εθνικών υποδομών στην περιφέρεια, θα πρέπει να ομολογήσει ότι δεν μπορεί να αισθάνεται ικανοποιημένος και αισιόδοξος. Θα πρέπει σήμερα να γίνει άμεσα μετατροπή των ρυθμών που βηματοδοτούνται από ένα παράλυτο κυριολεκτικά κρατικό μηχανισμό, στον οποίο, δυστυχώς, η Κυβέρνηση εκχωρεί ένα τμήμα του αντικυβερνητικού αντικειμένου με επιλογές, ιεραρχήσεις και προώθηση μεγάλων εθνικών υποδομών.

Δεν είναι η περιφερειακή ανάπτυξη, δεν είναι η προώθηση του εθνικού αναπτυξιακού σχεδιασμού στο σύνολό του ζήτημα, που αφορά στην κοινωνική δικαιοσύνη. Αφορά στην προοπτική για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας και την αντιμετώπιση των οξυμένων σύγχρονων μεγάλων κοινωνικών προβλημάτων. Συσχετίζεται και με την ανασυγκρότηση της υπαίθρου, αλλά και με την ανασύνθεση του κοινωνικού ιστού, την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος.

Πιστεύω ότι παρά τις αδυναμίες και παρά το γεγονός ότι έχουμε ευθύνη να «χτυπάμε καμπανάκια», ο Προϋπολογισμός τον οποίο συζητάμε και θα ψηφίσουμε βεβαίως, έχει αυτούς τους στόχους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Κοσσυβάκη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΣΣΥΒΑΚΗΣ: Θα προσπαθήσουμε να συμβάλουμε όλοι μας στην ολοκλήρωση και στην εκτέλεσή του, γιατί υπηρετεί και την προοπτική ανάπτυξης της οικονομίας και την προοπτική της ευημερίας του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σπύρου έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας λίγο πριν να λέει ότι η Κυβέρνηση και το

ΠΑΣΟΚ προσπαθούν να ανορθώσουν τη χώρα. Σκέφθηκα ότι αυτό κάλλιστα θα μπορούσε να το ισχυριστεί μία μεταπολεμική κυβέρνηση, που προσπάθησε να ανορθώσει τη χώρα μετά από τους βομβαρδισμούς, μετά τον εμφύλιο. Θα μπορούσε να δείξει επίσης κάποιος κατανόηση αν μια κυβέρνηση αναλάμβανε τη διακυβέρνηση του τόπου πριν από λίγο. Διερωτώμαι όμως μετά από τη διακυβέρνηση ποίου προσπαθεί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να ανορθώσει τη χώρα; Από τις καταστροφές της προηγούμενης Κυβέρνησης; Δική τους ήταν. Της προ προηγούμενης; Και αυτή πάλι δική τους ήταν.

Πιστεύω ότι πρέπει να σταματήσει αυτό το θέατρο του παραλόγου. Θα συμφωνήσω όμως με αυτό που είπε ότι ανάπτυξη χωρίς έλεγχο του δημοσίου χρέους και μείωση των ελλειμμάτων, δηλαδή χωρίς δημοσιονομική πειθαρχία δεν νοείται. Σ' αυτό αποτύχατε, κύριοι της Κυβέρνησης.

Η συζήτηση του Προϋπολογισμού είναι ένα κορυφαίο επήσιο πολιτικό γεγονός για το οποίο ακούγονται και γράφονται πολλά. Δυστυχώς όμως η κοινή γνώμη δείχνει πολύ μικρό ενδιαφέρον, διότι οι διάφορες απόψεις αφ' ενός μεν είναι αντικρουόμενες και αφ' ετέρου ο πολίτης γνωρίζει ότι δεν μπορεί να επηρεάσει τα στοιχεία του Προϋπολογισμού, ώστε ο δικός του Γολγοθάς, η αγωνία του και η άθλια καθημερινότητα να αλλάξουν ή τουλάχιστον να βελτιωθούν.

Ποία είναι η αλήθεια; Η Κυβέρνηση παρουσιάζει αριθμούς τους οποίους «μαγειρεύει» επιστρατεύοντας όλες τις δυνατότητες της δημιουργικής λογιστικής. Έτσι δίνει μια εικόνα επίπλαστη, που απέχει από την πραγματικότητα, μια πραγματικότητα που τη βιώνει ο εργαζόμενος, ο συνταξιούχος, ο μικρομεσαίος, ο πολύτεκνος και ο επιχειρηματίας ακόμη που δυσκολεύεται να προγραμματίσει για το μέλλον με τα αλλοιωμένα οικονομικά στοιχεία, που έχει στη διάθεσή του. Από την άλλη μεριά η Αντιπολίτευση ασκώντας το δημοκρατικό της καθήκον αναδεικνύει τις αδυναμίες και τις αθέατες πλευρές του Προϋπολογισμού.

Όμως οι αριθμοί λένε την αλήθεια, έστω και αν ο καθένας τους ερμηνεύει με το δικό του τρόπο. Για παράδειγμα το ακαθάριστο εθνικό προϊόν αυξήθηκε το 2001 κατά 4%. Είναι διπλάσιο το ποσοστό του μέσου όρου της ευρωζώνης. Ο αρχικός στόχος ήταν 5%. Για του χρόνου η Κυβέρνηση προβλέπει ότι θα είναι 3,8%. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προβλέπει 3%. Η διαφορά του 1% αυτή μεταφράζεται σε μείωση του εισοδήματος των πολιτών και σε απώλεια μερικών χιλιάδων θέσεων εργασίας. Αυτή η αύξηση του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος δεν δικαιολογεί γιατί ο ένας στους τέσσερις Έλληνες ζει κάτω από το όριο της φτώχειας ούτε γιατί έχουμε τους χαμηλότερους μισθούς και ημερομίσθια και το χαμηλότερο κατά κεφαλήν εισόδημα από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δεν ξεπερνά το 67,8% όταν της Πορτογαλίας είναι στο 75% και της Ιρλανδίας στο 115%.

Το ποσοστό για την κοινωνική προστασία παραμένει καθηλωμένο στις τρεις χιλιάδες εκατό μονάδες αγοραστικής δύναμης την ίδια ώρα που ο μέσος όρος στις χώρες μέλη είναι πάνω από πέντε χιλιάδες εκατό μονάδες. Όπως γνωρίζετε η ανεργία πλήττει την κάθε ελληνική οικογένεια που έχει ένα και δύο ανέργους ιδιαίτερα νέους και ξεπερνά το 12%. Ο Έλληνας δεν νιώθει καθόλου Ευρωπαίος όταν καταλαμβάνει την τελευταία θέση σε όλες τις μετρήσεις πλην της ανεργίας και της διαφθοράς, όπου κατέχουμε περίοπτη θέση χάρη της πολιτικής σας. Η Κυβέρνηση, κάνε φοροαπαλλαγές, αλλά ταυτόχρονα αυξάνει τα φορολογικά έσοδα κατά χίλια δισεκατομμύρια. Δηλαδή, 333 δισεκατομμύρια από άμεσους φόρους, 356 δισεκατομμύρια από έμμεσους φόρους και 428 δισεκατομμύρια από ανέλεγκτες φορολογικές υποθέσεις, που θα εξουθενώσουν όποιες από τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις άντεξαν μέχρι σήμερα.

Ποιος θα πληρώσει αυτά τα χίλια δισεκατομμύρια; Ασφαλώς οι χαμηλού και μεσαίου εισοδήματος πολίτες, τα υποζύγια όπως τους ονομάζουν κάποιοι. Ωστόσο αδυνατείτε να περιορίσετε τις αλόγιστες σπατάλες και το φαγοπότι, αφού οι καταναλωτικές δαπάνες αυξάνονται κατά 5,6%.

Αυτή είναι η πολιτική σας, αυτή είναι η λογική σας. Έχετε την ικανότητα στην επιβολή φόρων και την ανικανότητα να ελέγξε-

τε τις δαπάνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πολυδιαφημισμένο πλεόνασμα είναι ανύπαρκτο. Είναι προϊόν δημιουργικής λογιστικής, αφού επιμελώς αποκρύπτονται τα αφανή ελλείμματα που δεν εγγράφονται στον Προϋπολογισμό και ξεπερνάνε το 3,5% του ΑΕΠ.

Σκληρή είναι η αλήθεια σε ό,τι αφορά και το téρας του δημοσίου χρέους που γιγαντώνεται και θα παραμείνει στο ύψος του 97,3% για το 2002 δηλαδή 52,4 τρισεκατομμύρια, γεγονός που απαιτεί υψηλές δανειακές ανάγκες για την εξυπηρέτησή του που φθάνουν τα 10 τρισεκατομμύρια.

Παρ' ό,τι τα τρία τελευταία χρόνια, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, είχατε ένα ευνοϊκό οικονομικό περιβάλλον, δεν μπορέσατε να το περιορίσετε δραστικά. Έτσι ο στόχος να μειωθεί το δημόσιο χρέος στο 60% του ΑΕΠ που επιβάλλει το σύμφωνο σταθερότητας φαντάζει άπιαστο όνειρο στο σημερινό αβέβαιο οικονομικό περιβάλλον μιας διαφαινόμενης παγκόσμιας ύφεσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο τελευταίος ανασχηματισμός που ανακύνκλωσε τα ίδια κουρασμένα πρόσωπα αφήνει τη χώρα να βαλτώνει ακόμη περισσότερο στη διαφθορά που γιγαντώνεται και στη νοοτροπία της συναλλαγής που έχει διαβρώσει την κοινωνία μας. Τελευταία μάλιστα προσπαθείτε να αποπροσανατολίσετε τους πολίτες φορώντας τη φόρμα του εκσκαφέα του παρελθόντος και απειλώντας όσους ζητούν εξηγήσεις για τα τρισεκατομμύρια που διαχειριστήκατε. Τα νοσηρά αυτά φαινόμενα δηλητηριάζουν τη δημόσια ζωή του τόπου και θα τα χαρακτηρίζα ως σύμπτωμα πολιτικού ταλμπατισμού και πολιτικής τρομοκρατίας. Αυτά δεν έχουν καμία σχέση μ' αυτό που οραματιζόμαστε εμείς σήμερα όλοι στη Νέα Δημοκρατία και ο Πρόεδρος της ο Κώστας Καραμανλής. Πιστεύω ότι δικαιούνται επιτέλους οι Έλληνες να έχουν μια καλύτερη δημοκρατία απ' αυτήν που απολαμβάνουν σήμερα, εάν το άσπρισμα των μαλίων σε κάποιους που μπήκαν στην Αίθουσα αυτή με μαύρα μαλλιά πριν είκοσι ή είκοσι πέντε χρόνια, τους πρόσθεσε και σοφία.

Η πρόταση «εγκαταλείψατε τη γεωργία», ο αγροτικός τομέας συρρικνώνεται και το «βγάλετε τα πέρα μόνι σας» του κυρίου Υπουργού Γεωργίας αν μη τι άλλο είναι προσβλητικό για τους αγρότες των οποίων πραγματικά συρρικνώνεται το εισόδημά τους μέρα με τη μέρα.

Κατά τα άλλα η μεταρρύθμιση του εθνικού συστήματος υγείας παγώνει και υπονομεύεται εκ των έσω, αφού η εργολαβία των νομοσχεδίων του Υπουργού Υγείας απαιτεί υψηλό κόστος χρηματοδότησης και το αποτέλεσμα είναι αμφίβολο σε άμεσα εκλογικά κέρδη τουλάχιστον. Έτσι οι γιατροί εφημερεύουν χωρίς να πληρώνονται. Τα νοσοκομεία ιδιαίτερα της περιφέρειας όπως και της Κέρκυρας διασύρονται από έλλειψη βασικών σύγχρονων υποδομών με τραγικά, δυστυχώς, αποτελέσματα για κάποιους ασθενείς.

Τόνισα και προηγουμένως ότι ο αγροτικός τομέας εγκαταλείπεται με τις ολιγωρίες σας και τις πολιτικές σας και αυτό το έγκλημα πρέπει να σταματήσει.

Κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε στο ξεκίνημα μιας νέας περιόδου λιτότητας με σχέδιο υπαρπαγής των κοινωνικών πόρων των ταμείων.

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω.

Το ΙΚΑ δανειζεται για να πληρώσει δώρα και συντάξεις ενώ ο προϋπολογισμός μειώνει την επιχορήγηση προς το ΙΚΑ κατά 62,9 δισεκατομμύρια δραχμές για το 2002, ενώ αυξάνονται οι συνταξιούχοι κατά δεκαέξι χιλιάδες και στο τέλος του έτους, κύριοι συνάδελφοι οι συνταξιούχοι θα ανέλθουν στο ΙΚΑ στις οκτακόσιες εξήντα χιλιάδες, στο ΤΕΒΕ στις εκατόν εξήντα έξι χιλιάδες, στο Ταμείο Εμπόρων στις τριάντα τρεις χιλιάδες, στο ΤΣΑ στις σαράντα έξι χιλιάδες, στον ΟΓΑ στις επτακόσιες ενενήντα τέσσερις χιλιάδες και στο ΝΑΤ στις εξήντα τέσσερις χιλιάδες εννιακόσιες τριάντα τέσσερις δραχμές, ενώ η σχέση ασφαλισμένων προς συνταξιούχους μειώνεται επικίνδυνα χρόνο με το χρόνο. Έτσι η ανάγκη επίλυσης του ασφαλιστικού καθίσταται μέρα με τη μέρα επιτακτική, τα περιθώρια έχουν έντονα

περιοριστεί και οι συγκυρίες το ευνοούν. Αναφέρομαι στην κοινωνική συναίνεση και την ευρωπαϊκή πολιτική.

Εφόσον η Κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι, σταματήσει τα «ήξεις αφήξεις» σταματήσει το κρυφτούλι και τα ψέματα, όπως επιτυχώς επισημαίνει έγκυρος δημοσιογράφος, σταματήσει να κρατάει κρυφά τα οικονομικά και άλλα στοιχεία των ταμείων και εφόσον πιστεύει πραγματικά στο διάλογο και καταθέσει προτάσεις.

Κύριοι συνάδελφοι, ο συζητούμενος Προϋπολογισμός στηρίζεται σε πρόχειρες εκτιμήσεις σε ό,τι αφορά την εξέλιξη των δαπανών και των εσόδων. Είναι ένας προϋπολογισμός για λίγους και όχι για τους πολλούς. Η μειωμένη αξιοπιστία της σημερινής Κυβέρνησης αντικατοπτρίζεται ανάγλυφα στο σημερινό Προϋπολογισμό και τον καταψηφίζω.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Γείτονας, ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια εποχή για μας και για την Ευρώπη ανοίγει. Το ευρώ μπαίνει στα πορτοφόλια μας, στις τσέπες περισσότερων από τριακόσια εκατομμύρια Ευρωπαίων. Για την Ευρώπη ανοίγονται νέοι ορίζοντες, για την Ελλάδα τα οφέλη, συγκριτικά, είναι μεγαλύτερα.

Έχουμε ταλαιπωρηθεί στο παρελθόν στη χώρα μας από νομισματική αστάθεια, υψηλούς πληθωρισμούς, οδυνηρές υποτιμήσεις. Για τη συμμετοχή μας στη ζώνη του ευρώ κάναμε μεγάλες προσπάθειες, ανατρέψαμε δυσμενείς οικονομικές συνθήκες. Και τώρα με το ενιαίο νόμισμα έχουμε νέες δυνατότητες για την πρόοδο της χώρας και του λαού μας και, θα έλεγα, για την ταχύτερη – γιατί όχι – σύγκλισή μας με τις άλλες χώρες της ευρωζώνης.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 θα πραγματοποιηθεί σε ευρώ. Αποτυπώνει έτσι αυτήν τη νέα πραγματικότητα. Και οφείλουμε όλοι, πέρα από τις διαφορές μας, να χαιρέτισουμε αυτήν τη μεγάλη αλλαγή. Στο κάτω-κάτω υπάρχει και ένα πλεονέκτημα ακόμα για τον Έλληνα πολίτη: Μπορεί άμεσα και στην καθημερινή του ζωή να συγκρίνει το βιοτικό του επίπεδο με τους άλλους.

Κάθε προϋπολογισμός πρέπει να κρίνεται στο οικονομικό περιβάλλον στο οποίο αναφέρεται. Είμαστε σε μια περίοδο που η παγκόσμια οικονομία παρουσιάζει επιβράδυνση – μερικοί μιλούν για ύφεση – με πολλές αβεβαιότητες εν πάση περιπτώσει, σε σχέση ιδιαίτερα με τη ζήτηση, με τις επενδύσεις και προσπάθειες σε σχέση με την απασχόληση.

Σε αυτό το κλίμα ο Προϋπολογισμός του 2002 είναι λογικό να αποπνέει αυτοσυγκράτηση, να εκφράζει ρεαλισμό και πειθαρχία. Για να κρατηθεί η οικονομία σε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, που θέλουμε όλοι, σε συνθήκες δημοσιονομικής σταθερότητας, που είναι απαραίτητες και σε μια σταθερή πορεία κοινωνικής και περιφερειακής – ακούστηκαν πολλά στην αίθουσα περί περιφερειακών ανισοτήτων – σύγκλισης. Πρέπει δε να στηρίξει τη μεγάλη μας προτεραιότητα, που είναι η απασχόληση.

Εγώ θα περιορισθώ σε τρεις μόνο αλήθειες για τον Προϋπολογισμό, για να απαντήσω και στους μύθους που ακούμε.

Πρώτη αλήθεια: Καταρτίσαμε ή όχι τα τελευταία χρόνια – και διατηρούμε – υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης; Κάποιοι χθες ήθελαν να γυρίσουν στο παρελθόν. Εγώ δεν ήθελα να αναφερθώ ούτε στο πρόσφατο, το 1993, αλλά επειδή το χρησιμοποιήσαν από τη Ν.Δ., σας θυμίζω ότι οι ρυθμοί ανάπτυξης ήταν τότε μηδενικοί. Κινούμαστε τώρα και δύο χρόνια σε ρυθμούς αύξησης του ΑΕΠ γύρω στο 4%. Και για φέτος η αύξηση προβλέπεται στο 3,8%. Και αυτό βασίζεται – και εδώ απαντώ σε έναν άλλο μύθο που λέγεται – σε σωστή αναλογία. Βασίζεται στις κοινωνικές εισροές, στις εθνικές δημόσιες επενδύσεις, αλλά και στην εγχώρια αναπτυξιακή δυναμική. Κατά το 1/3 περίπου στον κάθε ένα τομέα. Αυτό, για να διαλυθεί και ο μύθος της Αντιπολίτευσης ότι όλη η ανάπτυξη βασίζεται στους κοινοτικούς πόρους.

Οι διεθνείς οργανισμοί – γιατί χρειάζεται να έχουμε άλλη μαρτυρία; – αναγνωρίζουν πλέον την οικονομία μας ως την ταχύτερα αναπτυσσόμενη οικονομία σε όλες τις χώρες του ΟΟΣΑ και

της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι και η απάντηση στον κ. Πολύδωρα, που τον άκουσα προηγουμένως. Και λυπάμαι που δεν είναι εδώ, θα του απαντούσα σκληρότερα. Γιατί κατέβηκε το τελευταίο σκαλί του λαϊκισμού λέγοντας ότι «βουλιάζει» η Ελλάδα.

Δεύτερη αλήθεια: Ο Προϋπολογισμός επιδιώκει την παγίωση της μακροοικονομικής σταθερότητας με τη δημιουργία πλεονασμάτων και με τη μείωση του λόγου του χρέους προς ΑΕΠ στο 97,3%. Μακάρι να μπορούσαμε να το μειώσουμε περισσότερο. Είναι όμως ένα ακόμα βήμα προς τον τελικό στόχο.

Είναι απαραίτητο πλέον αυτό το υπόβαθρο της δημοσιονομικής σταθερότητας. Γιατί αλλιώς, σε άλλες συνθήκες, σε συνθήκες αστάθειας το τρένο της ανάπτυξης, για την οποία κοπτόμαστε όλοι, εκτροχιάζεται. Η οικονομία μας τώρα για πρώτη φορά αποκτά αυτό που λέγεται «κουλούρα» σταθερότητας, που ισχύει και σε όλες τις χώρες της ευρωζώνης.

Τρίτη αλήθεια: Ο Προϋπολογισμός χρηματοδοτεί ένα πλέγμα δράσεων στον κοινωνικό τομέα. Κατευθύνει πόρους σε τομείς υψηλού κοινωνικού ενδιαφέροντος, όπως η κοινωνική ασφάλιση, η εκπαίδευση, η υγεία, η Δημόσια Διοίκηση κ.α.

Ενισχύει την πολιτική αναδιανομής υπέρ των ασθενεστέρων, στηρίζει εισοδήματα χαμηλόμισθων και συνταξιούχων και περιλαμβάνει νέο πακέτο φορολογικών ελαφρύνσεων για δικαιότερη κατανομή των βαρών. Γενικά – επειδή τέθηκε το θέμα της ανταγωνιστικότητας – δεν έχω χρόνο και ήθελα πράγματι σ' αυτό να πω περισσότερα – προωθεί τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και διευκολύνει τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Είναι δύο ζητήματα για την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση που γίνεται πολλή συζήτηση και που είναι – το είπα προηγουμένως και ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών – στην πρώτη μας προτεραιότητα, μας απασχολούν έντονα και καθημερινά. Δεν είναι βέβαια τόσο απλά ζητήματα, για να λέγονται έτσι, εύκολα λόγια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ασφαλώς κάθε προϋπολογισμός επιδέχεται κριτική, όπως και όλες οι πολιτικές. Γιατί και οι εκτιμήσεις μπορεί να είναι μαχητές και μπορεί να υπάρχουν εναλλακτικές επιλογές, εναλλακτικές προτάσεις. Δυστυχώς όμως και πάλι – και θα αναφερθώ στην Αξιωματική Αντιπολίτευση – ακούμε τη γνωστή κασέτα της καταστροφολογίας – δεν τη βαρεθήκατε; ο ελληνικός λαός τη βαρέθηκε – εννοώ την κασέτα του πλασματικού, του αντιαναπτυξιακού και τόσα «αντί...» προϋπολογισμού. Όμως τα ίδια τα μεγέθη της οικονομίας, οι εξελίξεις της οικονομίας σας διαψεύδουν συνεχώς. Κανένα σας πάθλημα δεν έγινε μάθημα.

Άκουσα με προσοχή – ήμουν στο Προεδρείο – το γενικό εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας και αισθάνθηκα πραγματικά θλίψη και αγανάκτηση. Όταν οι Έλληνες συναλλάσσονται ήδη με το ευρώ, η Νέα Δημοκρατία μένει καθηλωμένη πάλι στα τριτοκομικά της σύνδρομα της υστέρησης. Τι είπε ο εισηγητής; «Είμαστε στον πάτο, είμαστε ουραγοί». Μα, έτσι όπως τα λέτε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, το μόνο που σας απομένει είναι προσφυγή στην ευρωζώνη, να μας αποβάλουν!! Αιδώς! Εδώ ταιριάζει το «αιδώς». Αυτό μένει να κάνετε μετά απ' αυτά που είπατε και λέτε τόσα χρόνια. Ντροπή.

Η Νέα Δημοκρατία δεν διατυπώνει μάλιστα εναλλακτική πρόταση. Και είχατε την ευκαιρία, με βάση το νέο Σύνταγμα. Είναι η πρώτη φορά που συζητήθηκε προϋπολογισμός σε σχέδιο. Φέρατε κανένα εναλλακτικό σενάριο, μία συνολική πρόταση με εσωτερική συνάφεια και συνοχή, εναρμονισμένη – για να δούμε πόσα απίδια πιάνει ο σάκος της πολιτικής σας – ασφαλώς με το σύμφωνο σταθερότητας, που διέπει την ευρωζώνη; Εκτός αν θεωρείτε πρόταση τα παραδείγματα που ακούσαμε χθες από τον εισηγητή σας. Θα σας υπενθυμίσω, κύριοι συνάδελφοι, ένα. Θα δώσουν το φαγητό των ασθενών των νοσοκομείων σε κέτερινγκ, για να σώσουν την οικονομία!! Δεν έχετε πρόταση για το σήμερα και μην αναφέρεσθε στο παρελθόν σας, γιατί τα συγκριτικά στοιχεία – αν συγκρίνω την περίοδο 1993-1994 με τη σημερινή – είναι συντριπτικά σε βάρος σας. Πώς θα πείσετε, λοιπόν;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας θέλω να τονίσω: Πρώτον: Την ανάγκη αυστηρής τήρησης των προϋποθέσεων,

κι αυτό αφορά και την Κυβέρνηση και όλους για την απρόσκοπτη και πιστή τήρηση του προϋπολογισμού. Δεν υπάρχουν περιθώρια. Αυτό αφορά όλους, Κυβέρνηση κύρια, κρατικές υπηρεσίες, φορείς και πολίτες.

Δεύτερον: Χρειάζεται να προσεχθούν ιδιαίτερα βασικοί πυλώνες, στους οποίους στηρίζεται η επιτυχία των αναπτυξιακών και κοινωνικών στόχων.

Θα αναφέρω ενδεικτικά μερικούς, αν και σήμερα το απόγευμα ο κύριος Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών ανακοινώνοντας, επτά μεταρρυθμίσεις, κάλυψε πολλά απ' αυτά που θέλω να επισημάνω, για τα οποία επιμένω και έχω επανειλημμένα αρθρογραφήσει εδώ και πολύ καιρό.

Πρώτον: Η ταχύτερη, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις, ανάπτυξη προτάσεων και έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Είναι εκ των ων ουκ άνευ. Προϋποθέτει και ώριμα έργα και δράσεις και αποτελεσματικότητα στο σύστημα διαχείρισης, παρακολούθησης και ελέγχου.

Δεύτερον: Το εύρος και το βάθος στις διαρθρωτικές αλλαγές, κατά τη γνώμη μου, και η κοινωνική διάσταση στις μεταρρυθμίσεις μπορούν να συνδυαστούν με πολύ καλύτερο τρόπο την ανάπτυξη με την ανταγωνιστικότητα, τη συλλογική ευημερία με την κοινωνική δικαιοσύνη. Οι διαρθρωτικές αλλαγές στις οποίες επιμένει και η Νέα Δημοκρατία ασφαλώς εμπεριέχουν την απελευθέρωση των αγορών, τις ιδιωτικοποιήσεις. Αυτά προχωρούν.

Στο χώρο όμως της αγοράς επιβάλλεται η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, των δικτυώσεων, των συμμαχιών, των συγχωνεύσεων, η ενσωμάτωση, οπωσδήποτε της γνώσης της τεχνολογίας σε όλο το παραγωγικό σύστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και χαίρομαι που άκουσα σήμερα από τον Υπουργό Οικονομίας –και έτσι τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό– μεταρρυθμίσεις πάνω σ' αυτά τα ζητήματα.

Είναι ανάγκη να ξαναδούμε, κατά τη γνώμη μου –αναφέρθηκε ο Υπουργός Οικονομίας– και τα επενδυτικά κίνητρα και να επισπεύσουμε τη δεύτερη φάση της φορολογικής μεταρρύθμισης.

Τρίτον: Στο δημόσιο τομέα οι δαπάνες πρέπει να χρηματοδοτούν επιχειρησιακά ολοκληρωμένα προγράμματα με συνδυασμένες δράσεις. Αυτά θα μας δώσουν μετρήσιμα αποτελέσματα. Καλύτερο σχολείο, νοσοκομείο, δημόσια υπηρεσία. Είναι στο κάτω – κάτω αυτό, που ενδιαφέρει σε τελευταία ανάλυση τον πολίτη.

Τέταρτον. Το σύγχρονο κοινωνικό κράτος για να ανταποκριθεί στις αυξανόμενες ανάγκες πρέπει ασφαλώς να έχει επαρκείς πόρους, αλλά να μην ξεχνάμε όλοι μας εδώ μέσα, ότι εκείνο που απαιτείται είναι και η υψηλή αποτελεσματικότητα στις δαπάνες. Γιατί οι πόροι δεν είναι απεριόριστοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτές τις παρατηρήσεις τελειώνω. Στην κρίση μας, πιστεύω ότι τίθεται σήμερα ένας νοικοκυρεμένος προϋπολογισμός, ρεαλιστικός όπως είπα, που συνδυάζει στην παρούσα φάση τις ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας, με μια ισόρροπη χρηματοδότηση αναπτυξιακών και κοινωνικών προτεραιοτήτων. Γι' αυτό και σας καλώ να τον υπερψηφίσουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Γείτονα.

Η κα Κανέλλη έχει το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το προχωρημένο της ώρας δεν προσφέρεται, αγαπητοί συνάδελφοι και καθώς ρολάρουν οι ομιλητές κατά τη δύναμη των κομμάτων είναι δυνατόν σημαντικά πράγματα να περνούν, σε μια ώρα, που κανείς δεν μπορεί να τα παρακολουθήσει.

Ο προϋπολογισμός είναι αριθμοί, είναι το τεφτέρι του τόπου και του κράτους και της διακυβέρνησης. Επέλεξα να σας μιλήσω για δύο συγκεκριμένα κονδύλια ή, αν θέλετε, για δύο συγκεκριμένα τμήματα του Προϋπολογισμού, τα Σώματα Ασφαλείας και τη Δικαιοσύνη. Και λέω τα Σώματα Ασφαλείας και τη Δικαιοσύνη από κοινού και εν συγκρίσει, για να θεμελιωθεί η θέση

του Κομμουνιστικού Κόμματος για τον βαθύτατο αντιλαϊκό χαρακτήρα αυτού του Προϋπολογισμού, όπως και των προηγούμενων άλλωστε, αλλά ειδικώς αυτού του Προϋπολογισμού.

Όποιος άκουσε πριν από λίγη ώρα εδώ μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα τον ειδικό αγορητή του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Σφυρίου, να ομιλεί ελαφρώς περιφρονητικά περί «λαϊκής οικονομίας», την οποία ζητεί, απαιτεί και μάχεται το Κομμουνιστικό Κόμμα, θα μπορεί να κατανοήσει ένα συγκεκριμένο παράδειγμα που θα σας πω. Αν δείτε τα κονδύλια του Προϋπολογισμού, αγαπητοί συνάδελφοι, γι' αυτά τα δύο σοβαρά τμήματα, τα οποία είναι τμήματα του ελληνικού λαού και σε ό,τι αφορά τους εργαζόμενους και σε ό,τι αφορά το αποτέλεσμα των ενεργειών τους, θα κατανοήσετε ποιος είναι ο εχθρός και για ποιο λόγο είναι αντιλαϊκός ο Προϋπολογισμός. Από το 1996 μέχρι σήμερα έχουμε υπερδιπλασιασμό των κονδυλίων για τα Σώματα Ασφαλείας. Έχουμε αναλογικά σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση το μεγαλύτερο αριθμό αστυνομικών οργάνων. Δεν φθάνει που έχουμε το μεγαλύτερο αριθμό αστυνομικών οργάνων, προσθέτουμε συνεχώς και ειδικά σώματα ασφαλείας. Στο φετινό Προϋπολογισμό προβλέπεται αύξηση των δαπανών για την ασφάλεια, υποτίθεται, αντιμετώπισης του εγκλήματος και ειδικά του οργανωμένου εγκλήματος, που πλήττει τη χώρα και τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες 22,5%. Στον ίδιο προϋπολογισμό –γιατί το ένα είναι συνέχεια του άλλου– έχουμε μαζί με τον προηγούμενο, για τη διετία 2000 με 2002 –θα σας πω και τον αριθμό– μείωση των κονδυλίων για την απονομή δικαιοσύνης στην Ελλάδα 72,8%. Μόνο φέτος έχουμε μείωση για την απονομή δικαιοσύνης 44,2 μόλις εκατομμύρια ευρώ, συνολική μείωση 40%. Την ίδια ώρα που το κόστος προσφυγής στη δικαιοσύνη με τη δυσκολία και με την αύξηση της ύλης της νομικής ξεπερνά το 300% για τα λαϊκά στρώματα 300%! Να σας να διεκδικήσεις το δικό σου σε ό,τι σου απέμεινε! Μη μιλήσουμε για κτίρια, μη μιλήσουμε για συντάξεις δικαστικών. Αν δείτε το ειδικό κονδύλι, θα κατανοήσετε.

Όμως η φιλοσοφία κρύβεται σε κάτι πάρα πολύ χαρακτηριστικό. Ακούμε για εκσυγχρονισμό, μεγαλοστομίες όπως: το κράτος, η ποιότητα ζωής, οι υπηρεσίες του πολίτη, θα ξεδουτούν κονδύλια γι' αυτά.

Θα σας πω έναν εκσυγχρονισμό, αγαπητοί συνάδελφοι, ακόμη και αν είμαστε τρεις και ο κούκος εδώ μέσα, για να σας σηκωθεί η τρίχα.

Μηχανοργάνωση στο πρωτοδικείο για τα πρακτικά και ειδικά στο πολυμελές πρωτοδικείο Αθηνών που είναι το σύνολο των αποφάσεων. Είναι το μόνο στο οποίο εγκρίθηκε να γίνεται η καταγραφή των πρακτικών με μαγνητοφώνηση.

Αντί να δημιουργηθούν λοιπόν διακόσιες ενενήντα θέσεις εργασίας, να προσληφθούν δηλαδή διακόσιοι εξειδικευμένοι υπάλληλοι μόνιμοι δικαστικοί που θα εξασφαλίζουν στην ουσία και τη δικαιοσύνη αυτή καθαυτή στην απονομή της ως πρακτικογράφοι και απομαγνητοφωνητές μαζί με 90 απομαγνητοφωνητές, με κόστος κατά κεφαλήν, κατά εργαζόμενο ανά ώρα απομαγνητοφώνησης των πρακτικών 1300 κάτι δραχμές θα κόστιζε στο δημόσιο, τι προέκρινε το σοφό εκσυγχρονιστικό μας κράτος και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ; Ξέρετε; Την ανάθεση σε ιδιώτη και με τρόπο ο οποίος ελέγχεται επί της ουσίας έναντι 26.000 δραχμές την ώρα. Και δίνει με μειωμένα τα κονδύλια για τη δικαιοσύνη από το πρόγραμμα επενδύσεων 750.000.000 το χρόνο σε έναν ιδιώτη, δηλαδή 3,75 δισεκατομμύρια στο σύνολο του προγράμματος για το 10% των υποθέσεων. Δηλαδή, τι μας κοστίζει ο αναπτυξιακός χαρακτήρας, η μεγάλη ευτυχία ότι θα ανήκουμε στο ευρώ; Αντί να δώσουμε σε διακόσιους ενενήντα δικαστικούς υπαλλήλους δουλειά με κόστος για τον Έλληνα φορολογούμενο πολίτη 1300 δραχμές την ώρα απομαγνητοφώνησης και να εκσυγχρονιστεί το κράτος και να μείνει ο εξοπλισμός στο κράτος, μένει ο εξοπλισμός στον ιδιώτη και του δίνουμε και 750.000.000 δραχμές ετησίως για να μηχανοργανώσουμε το 10% την απομαγνητοφώνηση των πρακτικών.

Όταν μιλάμε για Σώματα Ασφαλείας και Δικαιοσύνης, δεν μπορούμε να δούμε αυτά τα δυο κονδύλια ούτε χωριστά ως προς τη φιλοσοφία τους ούτε χωριστά ως προς τα τμήματα των χρημάτων που προβλέπει ο προϋπολογισμός γι' αυτά.

Θα πει κάποιος ότι αυξήθηκε η ποιότητα παροχής προστασίας των πολιτών έναντι του οργανωμένου εγκλήματος κατά 22%; Από πού και ως πού; Ή μήπως αυξήθηκαν οι μισθοί των αστυνομικών οργάνων; Τα ίδια τα συνδικαλιστικά τους σωματεία λένε ότι ούτε ένα 10% απ' αυτούς δεν θα ασχολούνται στην πραγματικότητα για την καταστολή του οργανωμένου εγκλήματος.

Εργασιακά δικαιώματα; Έχει κανένας από τους εργαζόμενους στα Σώματα Ασφαλείας ουσιαστικά εργασιακά δικαιώματα; Ξοδεύουμε 22% παραπάνω γιατί; Για τον εκδημοκρατισμό των Σωμάτων Ασφαλείας; Για τον απεγκλωβισμό του Πυροσβεστικού Σώματος ή την αποστρατιωτικοποίηση του Λιμενικού, που είναι ουσιαστικά ζητήματα δημοκρατίας. Ή δίνουμε παραπάνω κονδύλια μέσα σε ένα πλέγμα γενικότερων συμφωνιών, τη μια η Σένγκεν, την άλλη ευρωζόντα, την άλλη η εφαρμογή των απαιτήσεων της ευρωαστυνομίας; Σε ευρύτερους σχηματισμούς ξοδεύει ο Έλληνας φορολογούμενος, ταλαιπωρούνται οι ίδιοι οι εργαζόμενοι στα Σώματα Ασφαλείας, προστίθενται αθροιστικά, χωρίς ποτέ η αύξησή τους, ο μισθός τους ή οι συνθήκες εργασίας τους να είναι ανάλογες με αυτό που απαιτεί μια σύγχρονη κοινωνία γιατί είναι προφανές ποιος είναι ο εχθρός. Αυτές οι δυνάμεις γίνονται για καταστολή λαϊκών εξεγέρσεων ή αντιδράσεων.

Όταν έρθουμε στη δικαιοσύνη και δείτε μόνο τα χρήματα που θα ξοδευτούν φέτος από τον προϋπολογισμό για σωφρονιστικά καταστήματα, θα δείτε ευθέως δυσανάλογη όχι μείωση 40%, όχι εξαγγελία μεταφοράς του πρωτοδικείου ή δημιουργίας καινούριων σωφρονιστικών καταστημάτων. Τίποτα απ' αυτά δεν μπορεί να γίνει με τα ελάχιστα χρήματα, που δίνονται για τη δικαιοσύνη.

Έχουμε, λοιπόν αύξηση των κονδυλίων Προϋπολογισμού για κάθε μηχανισμό καταστολής λαϊκής αντίδρασης - διατήρησης ακόμα και μηχανισμών παρακολούθησης συνδικαλιστικών δραστηριοτήτων από τη μια μεριά συν 22% στον προϋπολογισμό - και έρχεται ο δυστυχής πολίτης να διεκδικήσει αυξήσεις, σε εποχές, που αυξήθηκαν όχι απλώς οι απαιτήσεις της ζωής του, αλλά έχουμε και απελευθερώσεις επαγγελματικής στέγης. Και στα αστικά και ποινικά για να καταφύγει κάποιος να βρει το δικό του, θα πρέπει να πληρώνει 300% παραπάνω από ένα κράτος το οποίο μειώνει κατά 40% το κονδύλι για τη δικαιοσύνη. Αν χρειάζεστε άλλο κονδύλι για να συνειδητοποιήσει κανένας τον αντιλαϊκό χαρακτήρα του Προϋπολογισμού δεν έχετε παρά να τον δείτε.

Ο αναπτυξιακός χαρακτήρας είναι για τη δημιουργία μιας μικρής ελίτ στη δικαιοσύνη, μιας μικρής ελίτ δικηγορικών γραφείων, μιας μικρής ελίτ που είναι σε θέση να εξασφαλίζει την κάλυψη από το οργανωμένο έγκλημα των Σωμάτων Ασφαλείας και ένα λαό ολόκληρο, ο οποίος να είναι πιεσμένος ανάμεσα σε κατασταλτικούς μηχανισμούς, για τους οποίους θα πληρώνει υπερπολλαπλάσια χρήματα και αμυντικούς μηχανισμούς, που είναι η δικαιοσύνη στο παρόν καθεστώς της αστικής μας δημοκρατίας, αυξημένο το κόστος της παροχής δικαστικών ή αμυντικών υπηρεσιών για τον πολίτη, με μηδαμινές παροχές στους εργαζόμενους και στους δικαστικούς λειτουργούς.

Ένα τέτοιο κράτος, είναι κράτος αντιμετώπισης προκλήσεων του 21ου αιώνα; Διάλεξα αυτά τα δύο κονδύλια, γιατί είναι τόσο χαρακτηριστικά και κυρίως γιατί προειδοποιούν - και τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε - τον ελληνικό λαό ότι μέσα στον παράδεισο του ευρώ, τα ουσιαστικά, πραγματικά του δικαιώματα θα τα βρει ελλιποβαρέστερα, αν ζυγίσετε το μονόλεπτο ή τη δεκάρα σε ευρώ, με την ταπεινή ως σήμερα δικιά του και κυρίαρχη δραχμούλα. Αν τα βάλετε στο χέρι σας, θα καταλάβετε τη διαφορά. Δεν είναι μόνο στο ειδικό βάρος. Είναι και στο ηθικό και στο πολιτικό και στο λαϊκό.

Γι' αυτούς τους λόγους βεβαίως, μόνο προς καταψήφισι μπορεί να στραφεί κάποιος σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύρια Κανέλλη.

Ο κ. Δασκαλάκης έχει το λόγο. Απών.

Ο κ. Τσιπλάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελ-

φοι, πιάνομαι χρησιμοποιώντας λαϊκή ορολογία από μία συγκεκριμένη επισήμανση του κ. Γείτονα ότι ο ελληνικός λαός ακούει - αυτό κατ' ουσίαν είπα - από τη μια πλευρά την Κυβέρνηση να τάσσεται υπέρ της πολιτικής της και διαχρονικά την Αντιπολίτευση να αντιπολιτεύεται όσα υπόσχεται η Κυβέρνηση.

Αυτό είναι μία γενική προσέγγιση, κατ' αρχήν θα έλεγα σωστή, έχει όμως, αν θέλουμε να την αξιολογήσουμε παραπέρα, ουσιαστικό υπόβαθρο. Και όταν λέμε ουσιαστικό υπόβαθρο δεν εννοούμε τίποτε άλλο, παρά αυτήν την επανειλημμένη σκέψη του λαού, η οποία έρχεται σε έλεγχο με τη βιούμενη κάθε φορά πραγματικότητα. Πόσο, λοιπόν, η υπάρχουσα αποθάρρυνση, η αναμφισβήτητη πλέον στο εκλογικό σώμα έχει αυτήν τη συγκεκριμένη αιτιολογία, πόσο δηλαδή πραγματικά τελικώς πιστεύει ο λαός ότι οι θεωρητικές ανούσιες προσεγγίσεις κατά κανόνα γίνονται από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, πλην όμως στην πράξη δεν επέρχεται συγκεκριμένο αποτέλεσμα;

Είναι μια επισήμανση που κατά καιρούς επίμονα κάνω, γιατί θεωρώ ότι τα τελευταία είκοσι χρόνια υπάρχουν συγκεκριμένες κυβερνήσεις, συγκεκριμένου κόμματος και δεν μπορεί κατά καιρούς, για οτιδήποτε τυχόν δεν έχει τον τρέποντα βηματισμό να υπάρχει η επίκληση «εμείς ως Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ υποσχόμεθα τα σωστά προς τον ελληνικό λαό, σεις όμως ως Αντιπολίτευση, οι αντιπολιτευόμενοι, δεν κάνετε σωστή αντιπολίτευση».

Σας είπα προ ολίγου χρόνου ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, «πάψτε επιτέλους να αντιπολιτεύεστε την Αντιπολίτευση, κοιτάξτε το κυβερνητικό σας έργο». Και το κυβερνητικό σας έργο έχει μία συγκεκριμένη ολότητα και το υπόβαθρο αυτού του επιτελούμενου και αναμενόμενου, αν θέλετε από τον ελληνικό λαό έργο είναι κυρίως μια οικονομία, η οποία να ανταποκρίνεται στις συγκεκριμένες συνθήκες, στις εκάστοτε διαμορφούμενες ανάγκες.

Εκείνο, λοιπόν, το οποίο είναι το ουσιαστικό υπόβαθρο, η οικονομία και αποτελεί σήμερα το κορυφαίο με τον Προϋπολογισμό συζητούμενο θέμα, για άλλη μια φορά φοβόμαι - και πιστεύουμε ότι ο ελληνικός λαός στην πλειοψηφία του θα το αποδεχθεί στην ερχόμενη εκλογική αναμέτρηση - ότι κρίνουμε ως ολότητα αυτήν τη στιγμή η οικονομική κατάσταση της χώρας, σίγουρα από πλευράς αξιολόγησης του ελληνικού λαού δεν δίνει αυτήν τη βαθμολογία, που θα επιζητούσε το ΠΑΣΟΚ.

Και εξηγούμαι και γίνομαι πιο συγκεκριμένος. Οι ελλείψεις σας, οι ελλειμματικοί βηματισμοί σας έναντι συγκεκριμένων πολιτικών, κυρίως στα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι σε όλα τα επίπεδα.

Είναι κατ' αρχήν σε θεσμικό επίπεδο. Είναι γνωστό ότι η προσφάτως γενόμενη συνταγματική αναθεώρηση στα περισσότερα σημεία με επίμονη επιχειρηματολογία της Νέας Δημοκρατίας, κατέστη δυνατόν να επέλθει, πλην όμως ύστερα, οι επιβαλλόμενοι εκτελεστικοί νόμοι του Συντάγματος, που αφορούν τη διαφάνεια λειτουργίας των κομμάτων, που αφορούν τη διαφάνεια των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, που αφορούν μια άλλη συμπεριφορά κρατική - με την έννοια ότι και το κράτος θα πρέπει να εφαρμόζει τις εκδιδόμενες κατά καιρούς δικαστικές αποφάσεις - και τα περί αντισυνταγματικότητας των νόμων πώς θα κρίνονται; Για όλες αυτές τις θεσμικές αλλαγές, τα περί οικονομικών των κομμάτων, που έγιναν με επιμονή της Νέας Δημοκρατίας και απαιτούσαν και επανέρχομαι στη σκέψη μου, εκτελεστικούς του Συντάγματος νόμους, μετά τόσους μήνες, τελικώς υπήρξε η υπόσχεση ότι μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους, θα είχαμε επιψήφισι αυτών των απαιτούμενων εκτελεστικών νόμων. Για άλλη μια φορά αποδεικνύεται η έλλειψη οπισθοδρόμησης σε αυτόν το θεσμικό τομέα.

Αν θέλετε να προχωρήσουμε στον κατ' εξοχήν οικονομικό τομέα. Ρυθμοί ανάπτυξης. Κατά καιρούς ακούγεται - και αναμένει ο λαός αυτούς τους ρυθμούς ανάπτυξης και τις άλλες προόδους της οικονομίας να τις βιώσει - τι είναι οι ρυθμοί ανάπτυξης. Τι είναι οι ρυθμοί ανάπτυξης συγκρινόμενοι με τους ρυθμούς ανάπτυξης των ευρωπαϊκών κρατών; Ελαχίστη προς τα πάνω διαφορά, αν ληφθεί κυρίως υπόψη, ότι το μέγιστο αυτού του ποσοστού των ρυθμών των συντελούμενων ανάπτυξης προέρχεται από την εισροή, εισδοχή σημαντικών εδών και χρόνια - και τα βιώνει ο λαός, δεν είναι αναμφισβήτητο γεγονός -

κονδυλίων. Αυτά προσδίδουν το μέγιστο ποσοστό του ρυθμού ανάπτυξης του συνολικού, που υπάρχει αυτήν τη στιγμή στην οικονομία της χώρας.

Να προχωρήσουμε για την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας με την έννοια του ισοζυγίου πληρωμών. Από πλευράς ισοζυγίου πληρωμών ξέρετε πόσο ελλειμματικό από χρόνο σε χρόνο είναι αυτό το ισοζύγιο. Υποτροπιάζει η αρνητική εικόνα του ισοζυγίου πληρωμών κατ' έτος. Θέλω, λοιπόν, να καταλήξω επί της ουσίας της οικονομικής, ότι ουδέποτε, ως Κυβέρνηση, ιεραρχήσατε προτεραιότητες, αυτά τα προβλήματα τα καθημερινά του πολίτη είτε είναι παιδεία είτε είναι υγεία είτε είναι εγκληματικότητα. Δεν τα αντιμετωπίσατε, ως έπρεπε να τα αντιμετωπίσετε. Αυτή η καθημερινή, λοιπόν, πραγματικότητα που απαιτεί κυρίως οικονομική στήριξη, δεν ήταν στις προτεραιότητες τις κυβερνητικές στη διαδρομή του χρόνου, με συνέπεια –επαναλαμβάνω– να υπάρχει αυτή η αρνητική εικόνα, που βιώνει ο κόσμος γενικότερα.

Θέλω συμπληρωματικά στα όσα σας είπα να πω, αυτό που κατά καιρούς λέω –και είναι σημαία βάσιμη, αληθινή, όχι παραπλανητική, όχι εικονική της Νέας Δημοκρατίας– ότι αιδώς Αργείοι, δεν μπορείτε κατά καιρούς στην αμφισβήτηση την αρχική σας προ πολλών ετών στην ευρωπαϊκή ιδέα, τον ύστερο εξαναγκασμό σας να ταχθείτε σε αυτήν την ευρωπαϊκή πορεία, εν συνεχεία όλα τα πλεονεκτήματα να έχετε αποδεχθεί και να φθάνετε να αντιπολιτεύεστε τη Νέα Δημοκρατία ότι στις δύσκολες εποχές υποσκάπτει την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας. Αυτή, λοιπόν, την επίκληση, την κατά καιρούς, πάψτε να την κάνετε, διότι θεωρώ ότι την πλειοψηφία του ελληνικού λαού δεν μπορείτε άλλο να συνεχίζετε να την κοροϊδεύετε.

Θέλω να καταλήξω ότι αυτήν την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας –όταν συνελήφθη από πλευράς του Κωνσταντίνου Καραμανλή εν τη σκέψει και ύστερα έγιναν οι απαραίτητες ενέργειες εν τη υλοποίησιν– εμείς θα την έχουμε διαχρονική ιδεολογική σημαία, αλλά δεν θα μένουμε σ' αυτό. Όταν θα πρέπει στην πράξη να λειτουργήσουμε κυβερνητικά σωστά και να εξαντλήσουμε όλες τις δυνατότητες που διανοίγονται, θα το κάνουμε. Σ' αυτό το σημείο, λοιπόν, της πραγματικότητας της οικονομικής, του βηματισμού που έπρεπε να είναι ανάλογο των ευρωπαϊκών χωρών –διότι αυτό είναι το θεσμικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης– θα μας ακούτε διαχρονικά να σας ελέγχουμε.

Δεν θέλει η Ευρώπη περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες. Όμως επιτελέστηκε στη διαδρομή των είκοσι ετών αυτό, ως κατάσταση και σας το λέω αυτό με πόνο, γιατί προέρχομαι και από μια ευρύτερη αγροτική περιφέρεια, η οποία υφίσταται αυτήν τη στιγμή όλα τα προβλήματα μιας ασυνεπούς και όχι ορθής πολιτικής. Γνωρίζετε ότι είναι ακόμα περισσότερο οξυμένα τα προβλήματα και δεχθείτε την προτροπή της Νέας Δημοκρατίας στα πλαίσια της αναγκαιότητας, ιεράρχησης πράγματι των προτεραιοτήτων.

Δείτε την περιφέρεια, διότι φοβούμαι ότι εκείνο το οποίο δημιουργήσατε ως κατάσταση είναι μία συνεχή αντιδικία και σε επίπεδο κοινωνικό, τοπικό, αλλά και σε επίπεδο περιφερειών. Γνωρίζετε ότι όλοι λέμε ότι η Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα. Η Νέα Δημοκρατία ξέρει ότι πρέπει ισομερώς να υπάρξει ανάπτυξη και γνωρίζει επίσης ότι η περιφέρεια με την έννοια των ευρύτερων βόρειων περιοχών της χώρας χρειάζεται σημαντική στήριξη και αυτό για να γίνει απαιτείται εκροή χρημάτων τέτοιων, που να μπορέσουν να οδηγήσουν σε μια τέτοια συγκεκριμένη κατάσταση.

Τελειώνω επισημαίνοντας ότι η Νέα Δημοκρατία, τη βιούμενη, συγκεκριμένη και αποδεχόμενη από το λαό πραγματικότητα αρνητική, δεν πρόκειται θεωρητικά σήμερα ψηφίζοντας τον Προϋπολογισμό να την αποδεχθεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σπηλιόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό δικαιολογεί εν μέρει τους υψηλούς τόνους, γιατί υπάρχει και η κάλυψη από την τηλεόραση. Όμως επειδή μας ακούει ο ελληνικός λαός και επειδή συζητούμε για το κορυφαίο αυτό ζήτημα του Προϋπολογισμού του

2002 θα πρέπει να μιλούμε και με επιχειρήματα και με την ουσία των πραγμάτων.

Πρέπει, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, να χαιρετίσουμε τον πρώτο Προϋπολογισμό σε ευρώ, γιατί μας οδηγεί ουσιαστικά και τυπικά στην ομάδα των ισχυρών και αναπτυσσόμενων χωρών της Ευρώπης. Δεν ήταν εύκολο για να φθάσουμε σε αυτό το σημείο. Χρειάστηκε η προσπάθεια της Κυβέρνησης και χρειάστηκε να προσφέρουν και οι Έλληνες πολίτες. Χρειάστηκαν και οι θυσίες των Ελλήνων πολιτών.

Η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό αναδεικνύει δύο στοιχεία. Αναδεικνύει κατ' αρχήν τη συνέχεια που είχε και έχει η Κυβέρνηση στην πορεία που χάραξε και ακολούθησε τα τελευταία χρόνια. Αναδεικνύει επίσης την αξιοπιστία των τελευταίων προϋπολογισμών. Αυτό είναι ένα ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο, διότι ο προϋπολογισμός είναι προβλέψεις εν μέσω πολλών παραγόντων και παραμέτρων, όχι μόνο στο εσωτερικό της χώρας, αλλά κυρίως σε παγκόσμιο επίπεδο.

Πολλές φορές διεθνείς εξελίξεις επηρεάζουν ή και ανατρέπουν κρίσιμες παραδοχές του προϋπολογισμού. Ενθυμούμαι τα τελευταία χρόνια κατά τη συζήτηση των προϋπολογισμών τη Νέα Δημοκρατία να ισχυρίζεται ότι οι προϋπολογισμοί δεν θα εφαρμοσθούν ή ότι είναι εικονικοί. Όμως, δυστυχώς γι' αυτήν και ευτυχώς για την Ελλάδα, οι προϋπολογισμοί εφαρμόστηκαν και η Νέα Δημοκρατία διαψεύστηκε.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 συζητείται σε μια εποχή που υπάρχουν κρίσιμα γεγονότα. Το πρώτο κρίσιμο γεγονός είναι θετικό για τη χώρα μας. Είναι η είσοδος του ευρώ που δημιουργεί νέες δυνατότητες για την ελληνική οικονομία. Το άλλο είναι αρνητικό. Είναι η διεθνής συγκυρία μετά το τρομοκρατικό χτύπημα στις ΗΠΑ.

Άκουσα από την πλευρά της Αντιπολίτευσης την άποψη ότι δεν μπορεί η παγκόσμια κρίση να είναι άλλοθι για τις συντηρητικότερες προβλέψεις του Προϋπολογισμού μας. Όμως, δεν ζούμε εν κενώ. Δεν είμαστε απομονωμένη χώρα. Ζούμε σε ένα παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον, όπου υπάρχει αλληλεπίδραση των προβλημάτων και των κρίσεων.

Θα ήθελα να κάνω μία μικρή αναφορά και στους στόχους του Προϋπολογισμού μας. Ο πρώτος και σημαντικότερος είναι ο ρυθμός ανάπτυξης που προβλέπεται στο 3,8%. Η πρόβλεψη αυτή δεν είναι μόνο δική μας, είναι και πρόβλεψη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, είναι της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι και του ΟΟΣΑ. Η Ευρώπη, βεβαίως, πάντα με τις ίδιες προβλέψεις είναι κάτω από 1,5%. Οι μεγάλοι ρυθμοί, η ανάπτυξη που έχουμε τα τελευταία χρόνια μας οδηγούν στη σύγκλιση με το μέσο ευρωπαϊκό όρο. Ακούσαμε ότι δεν πρόκειται να συγκλίνομε, γιατί και οι άλλες οι χώρες της Ευρώπης αναπτύσσονται. Σημασία, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν έχει το πόσο αναπτύσσονται οι άλλοι, αλλά η διαφορά μας σε σχέση με την ανάπτυξη των άλλων χωρών.

Ακούσαμε επίσης ότι η ανάπτυξη οφείλεται στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Αυτό δεν είναι αλήθεια. Η ανάπτυξη οφείλεται στην εγχώρια επενδυτική δραστηριότητα της οικονομίας του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Οι κοινοτικοί πόροι ασφαλώς συμβάλλουν στην αναπτυξιακή διαδικασία, αλλά συμβάλλουν σε ένα μικρό μόνο ποσοστό.

Και σαν απόδειξη μπορώ να αναφέρω το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων, που στο σύνολό του είναι 8.158 εκατομμύρια ευρώ. Απ' αυτά τα 5.576 εκατομμύρια είναι έργα συγχρηματοδοτούμενα και τα 2.582 ευρώ είναι εθνικοί πόροι. Από τα συγχρηματοδοτούμενα όμως το 50% είναι εθνικοί επίσης πόροι και άρα το 34% του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων είναι ευρωπαϊκοί πόροι ενώ το 68% είναι εθνικοί πόροι.

Επομένως η ανάπτυξη βασίζεται κυρίως σε εθνικούς πόρους και σε ευρωγενείς παράγοντες. Και για τα επόμενα ασφαλώς χρόνια έχουμε και άλλα εφόδια για την τροφοδότηση της ανάπτυξης. Έχουμε τις διαρθρωτικές αλλαγές, έχουμε τους ολυμπιακούς αγώνες και το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Έχουμε επίσης και άλλους σημαντικούς στόχους στήριξης, όπως είναι η υλοποίηση των δεσμεύσεων της κοινωνικής πολιτικής, η εισοδηματική πολιτική, οι φορολογικές ελαφρύνσεις και η καλύτερη αξιοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης υπήρξε πλήρης απορρόφηση. Οι στόχοι μας για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης αλλά και εν γένει για την οικονομική μας πολιτική είναι ακόμα μεγαλύτερη. Είναι η καλύτερη ποιότητα. Είναι οι δυνατότητες για την αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη. Είναι η περιφερειακή σύγκλιση, είναι ο εκσυγχρονισμός των υποδομών, είναι η εκπαίδευση και η κατάρτιση, κυρίως όμως είναι η σύγκλιση του βιοτικού επιπέδου με το μέσο ευρωπαϊκό όρο και η μείωση της ανεργίας.

Είμαστε αισιόδοξοι για τα αποτελέσματα του Προϋπολογισμού, διότι αυτός βασίζεται σε σωστές προβλέψεις, στη σταθερότητα, στην εφαρμογή, στους εφικτούς στόχους, στην αποτελεσματικότητα της πολιτικής μας. Υπάρχει όμως ένα ερώτημα: Λύνονται όλα τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας; Ασφαλώς όχι. Οι περιφέρειες παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές. Η Δημόσια Διοίκηση, παρά τα σημαντικά βήματα, ταλαιπωρεί ακόμα τους πολίτες. Η ανεργία στην Ελλάδα είναι ακόμα μεγάλη και είναι ένα πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας. Το πρόβλημα του περιβάλλοντος είναι μεγάλο. Οι ανισότητες στο βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων είναι υπαρκτές. Η κατανομή των βαρών χρειάζεται ακόμα δικαιότερο τρόπο. Οι αγρότες αντιμετωπίζουν προβλήματα και τα προϊόντα τους χρειάζονται να γίνουν ακόμα πιο ανταγωνιστικά και να μη βασίζονται πλέον στις κοινοτικές επιδοτήσεις.

Για όλα αυτά χρειάζεται το όραμα, η σταθερότητα και η προσπάθεια της Κυβέρνησης. Χρειάζεται όμως και η συναίνεση και η συμφωνία ευρύτερα για την επιτυχία των εθνικών στόχων. Χρειάζεται να χαιρετίζουμε τις επιτυχίες, αλλά και να επισημαίνουμε τις αδυναμίες και παράλληλα να κριτικάρουμε τις παραλείψεις.

Τέλος, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις που προκύπτουν από τη μεγάλη τραγωδία που έπληξε την Πάτρα και την Αχαΐα με τις πρόσφατες πλημμύρες.

Η πρώτη αφορά τους κινδύνους, που αντιμετωπίσαμε και θα αντιμετωπίσουμε και στο μέλλον από τα ακραία καιρικά φαινόμενα και ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις με τους ασφυκτικούς οικιστικούς ιστούς και με τα προβλήματα του περιβάλλοντος έτσι όπως έχουν διαμορφωθεί δεκαετίες τώρα.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι θα έπρεπε να δώσουμε μεγαλύτερη προσοχή στην καταπολέμηση αυτών των ακραίων καιρικών φαινομένων που όλο και πιο συχνά μας επισκέπτονται.

Η δεύτερη παρατήρηση έχει σχέση με τις μελέτες των δημοσίων έργων και παίρνω αφορμή από τη μελέτη αυτή που ακούσαμε τις τελευταίες μέρες ενός χειμάρρου που ξεκίνησε το 1990 και τελείωσε μόλις τώρα. Ξεκίνησε με 10 εκατομμύρια προϋπολογισμό και έφθασε τα 750 εκατομμύρια. Και το τονίζω αυτό, γιατί πρέπει να αλλάξουμε το θεσμικό πλαίσιο για τις μελέτες των δημοσίων έργων, όχι μόνο για να γίνονται καλύτερες μελέτες, όχι μόνο για να ξεδεύουμε λιγότερα λεφτά, αλλά κυρίως για να είναι το εργαλείο εκείνο, ώστε να έχουμε καλύτερα δημόσια έργα, καλύτερης ποιότητας κατασκευές και κυρίως έργα, που να αποδίδονται καλύτερα στον Έλληνα φορολογούμενο πολίτη.

Κατόπιν αυτών θα έλεγα ότι ο Προϋπολογισμός του 2002 είναι μια ευκαιρία για συναίνεση μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα και γι' αυτό τον ψηφίζω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Χειμάρης έχει το λόγο, ο οποίος είναι και ο τελευταίος ομιλητής.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, έχω την ατυχία να είμαι ο τελευταίος ομιλητής -παρ' ότι και εγώ έχω να κάνω σοβαρές επισημάνσεις- και θα ήθελα την προσοχή σας.

Η Κυβέρνηση με την οικονομική, αλλά και τη γενικότερη πολιτική που εφαρμόζει, κυρίως τα τελευταία χρόνια επί κυβερνήσεων Σημίτη, κατάφερε να οδηγήσει τη χώρα μας στην τελευταία θέση των δεκαπέντε χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι η ίδια πολιτική των τελευταίων ετών των Κυβερνήσεων του κ. Σημίτη που κατάφεραν το ακατόρθωτο. Ποιο είναι αυτό; Να κάνουν τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους. Και το χειρότερο, δημιούργησαν μια νέα κοινωνική

ομάδα νεόπλουτων από την εκμετάλλευση του Χρηματιστηρίου, των κοινοτικών ενισχύσεων και γενικότερα της αρπαχτής. Και φυσικά οι περισσότεροι απ' αυτούς μέσω off shore ή παράκτιων εταιρειών έχουν τα χρήματά τους στην Ελβετία.

Σύμφωνα με αποκαλυπτικά στοιχεία -τα οποία θα καταθέσω στη Βουλή- εταιρείες ερευνών της swiss money, το ποσό αυτό φθάνει στο ιλιγγιώδες 1,5 τρισεκατομμύριο δραχμές, που μας κατατάσσει στην τρίτη θέση μεταξύ εκατόν ογδόντα εννιά χωρών, μετά την Ιορδανία και την Κένυα. Αυτό σημαίνει, κύριοι συνάδελφοι, απόκρυψη ποσών από παράνομες συναλλαγές για να αποφύγουν το πόθεν έσχες και φυσικά έλλειψη επενδυτικών ευκαιριών στην Ελλάδα. Ποιος ευθύνεται γι' αυτήν την αρνητική πρωτιά στη χώρα μας;

Θα καταθέσω σχετικά στοιχεία στο τέλος της ομιλίας μου.

Αλλά οι αποτυχίες των κυβερνήσεων Σημίτη συνεχίζονται και σε άλλους τομείς. Οι αγρότες, που ζω καθημερινά στη Φθιώτιδα, βαδίζουν, δυστυχώς, από το κακό στο χειρότερο, αφού οι τιμές των προϊόντων πέφτουν και το κόστος παραγωγής συνεχώς ανεβαίνει. Παραδείγματα χάρη στο βαμβάκι, στο λάδι, στον καπνό οι τιμές πέφτουν και το κόστος ανεβαίνει.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις κλείνουν κατά εκατοντάδες ημερησίως από την έλλειψη αγοραστικού κοινού και κυρίως από τη φορολογική επιδρομή. Και θα σας έλεγα ότι η Κυβέρνηση θυμάται τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις κάθε φορά που έχει έλλειμμα στα έσοδα. Φαίνεται ότι τις θεωρεί αιμοδοτή των ελλειμμάτων.

Έρχομαι στους εργαζόμενους. Αυτοί βεβαίως δεν αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα, γιατί συνήθισαν τη συνεχή και μόνιμη λιτότητα και φτώχεια, κύριοι συνάδελφοι. Και όπως δήλωσε ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, ο μισθός των εργαζομένων βρίσκεται στα ίδια επίπεδα με το 1981, εννοώ σε πραγματικές τιμές. Δηλαδή, αντί να πάμε μπροστά, δυστυχώς γυρίζουμε πίσω.

Τώρα, βέβαια, θα μου πείτε ότι είμαι λίγο υπερβολικός, αφού και ανάπτυξη έχουμε -αν δεν είναι αυτή που λέει η Κυβέρνηση έχουμε μικρότερη- και καλά περνάμε σχετικά. Και το δέχομαι αυτό. Όμως, μελετώντας τα πραγματικά στοιχεία διαπιστώνουμε ότι η όποια ανάπτυξη στηρίζεται στα ευρωπαϊκά κονδύλια και εγώ θα διαφωνήσω λίγο με τους συναδέλφους μου και θα έλεγα κυρίως στον υπερδανεισμό των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών. Ζούμε σχεδόν με δανεικά.

Ακούστε. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος μέχρι τον Αύγουστο του 2001 οι επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά χρωστούσαν στις Τράπεζες το μισό ΑΕΠ της χώρας, 21,1 τρισεκατομμύρια δραχμές. Το ΑΕΠ είναι 45 τρισεκατομμύρια. Και σύμφωνα με τα ίδια στοιχεία προκύπτει ότι στους πρώτους οκτώ μήνες του 2001 εχορηγούντο δάνεια 11,5 δισεκατομμύρια δραχμές κατά μέσο όρο την ημέρα. Αυτό σημαίνει ότι η ανάπτυξη και η αγορά προέρχονται από δανεισμό και φυσικά από τα ΕΟΚικά κονδύλια. Θα καταθέσω σχετικούς πίνακες.

Τώρα θα έρθω για λίγο στον πολύπαθο τομέα των μεταφορών και επικοινωνιών. Άκουσα προηγούμενος να μας μιλάει για κάποιες ΔΕΚΟ τόσο ο Υπουργός Οικονομίας όσο και ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Ξεκινώ από τον ΟΣΕ, που μας είπε ο κ. Βερελής ότι εκσυγχρονίζεται και ότι σε λίγα χρόνια η διαδρομή Αθήνα-Θεσσαλονίκη θα γίνεται σε 3,5 ώρες. Ξεχνάει βέβαια ότι χθες για δεκατρείς ώρες ήταν κλεισμένο το τρένο με το πρώτο χιόνι. Ξεχνάει τους εκτροχιασμούς και τόσα άλλα. Ας μπορούμε όμως στην ουσία και να πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τρία μέτρα χιόνι, είχε κύριε Χειμάρη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Από τα 650 δισεκατομμύρια που προβλέπονταν από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για ανάπτυξη και το Ταμείο Συνοχής, αξιοποιήθηκαν μόνο τα 350 δισεκατομμύρια και αυτά με το χειρότερο τρόπο, αφού κανένα μεγάλο έργο δεν ολοκληρώθηκε. Και σύμφωνα με απανωτές επιστολές του Επιτρόπου κ. Μαρνιέ έχουμε αδικαιολόγητες καθυστερήσεις, υπερβάσεις προϋπολογισμών με ύποπτες μεθοδεύσεις, κακοτεχνίες και απώλεια κονδυλίων. Ο δε πολυδιαφημισμένος προαστιακός σιδηρόδρομος -εννοώ το κομμάτι

μόνο Μενίδι-Αεροδρόμιο- έχει μετατραπεί σε πεδίο αντικρουόμενων οικονομικών συμφερόντων, με αποτέλεσμα να μην ολοκληρωθεί το έργο μέχρι το 2004. Δηλαδή δεν θα είναι έτοιμο στους Ολυμπιακούς Αγώνες, παρ' ότι το υποστήριξε προηγουμένως ο Υπουργός κ. Βερελής.

Μια και μιλάμε για προϋπολογισμό, θέλω να σας θυμίσω ότι το Δεκέμβριο του 1998 διαγράφηκε συσσωρευμένο χρέος του ΟΣΕ 600 δισεκατομμύρια δραχμές. Σήμερα, μετά από μια τριετία, ο συνολικός δανεισμός του ΟΣΕ έφτασε ξανά τα 650 δισεκατομμύρια. Και μόνο το 1/3 απ' αυτά πήγαν για την ανάπτυξη των σιδηροδρόμων. Τα άλλα κάλυψαν νέα ελλείμματα.

Να σας δώσω ένα ακόμα παράδειγμα σπατάλης και ανικανότητας, το οποίο ζούμε όσοι μεταβαίνουμε με το τρένο από την Αθήνα Λαμία ή Θεσσαλονίκη. Η γραμμή Αθηνών-Θεσσαλονίκης για την οποία διατέθηκαν 300 δισεκατομμύρια και πλέον από το 1993 μέχρι τώρα για την ανάπτυξη του σιδηροδρόμου τι γίνεται σήμερα; Το 1993 η διάρκεια μετάβασης ήταν έξι ώρες περίπου. Τώρα πήγε επτάμισι ώρες. Βέβαια μας λέει ο Υπουργός ότι μετά από είκοσι χρόνια θα πάει στις τρειςήμισι ώρες. Στο χωριό μου λένε «ζήσε να φας το Μάη τριφύλλι». Δεν λέω τι. Αναρωτιέμαι που πήγαν τα χρήματα.

Έρχομαι στις αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας, που και αυτές δεν πάνε καλά. Το 1998 ήταν βλέπετε η χρονιά των διαγραφών των χρεών, τα οποία φορτώσαμε στις πλάτες του Έλληνα φορολογούμενου. Διαγράψαμε 950 δισεκατομμύρια. Δυστυχώς σήμερα έχουμε ζημιά πάλι 400 δισεκατομμύρια. Ετοιμαστείτε Έλληνες να ξαναπληρώσετε.

Και έρχομαι στην πολύπαθη Ολυμπιακή Αεροπορία για την οποία ο κ. Βερελής μας είπε σήμερα ότι φταίνε τρία πράγματα: Οι συνδικαλιστές, οι διοικήσεις και το πολιτικό σύστημα. Και λέω για τους συνδικαλιστές. Οι συνδικαλιστές κάνουν τη δουλειά τους όσο μπορούν καλύτερα ή κάνουν αυτό που πιστεύουν αυτοί. Οι διοικήσεις και οι πολιτικές ηγεσίες διορίζονται από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Αυτές απαξίωσαν την Ολυμπιακή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Την ανοχή σας τώρα όπως είπατε από την αρχή.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να ξέρετε ότι η Ολυμπιακή Αεροπορία φαίνεται ότι πλάστηκε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση των κυβερνήσεων του κ. Σημίτη. Και το κακό είναι ότι τα εγκληματικά λάθη των κυβερνήσεων του κ. Σημίτη και των διοικήσεων, που διορίζονταν από τις κυβερνήσεις του κ. Σημίτη, θα τα πληρώσει ο ελληνικός λαός. Έτσι περισσότερα από 1 τρισεκατομμύριο δραχμές θα φορτωθούν στους Έλληνες φορολογούμενους. Και βεβαίως οι εργαζόμενοι κινδυνεύουν να χάσουν την δουλειά τους.

Να θυμίσω τα δύο αποτυχημένα προγράμματα εξυγίανσης; Να θυμίσω την παράδοση της εταιρείας σε ανταγωνίστρια εταιρεία, παρά τις δικές μας αντιδράσεις; Να θυμίσω την ανάθεση αποκρατικοποίησης σε σύμβουλο εταιρεία, υπόδικη για σκάνδαλα στις ΗΠΑ;

Και μας είπε πριν από λίγο ο κ. Χριστοδουλάκης για οικονομική ανθεκτικότητα του επενδυτή και θα φροντίσουμε να είναι αξιόπιστος ο επενδυτής που θα αγοράσει την Ολυμπιακή, όταν -προσέξτε- η σύμβουλος εταιρεία και η Κυβέρνηση διαπραγματεύονταν έξι μήνες την πώληση της Ολυμπιακής Αεροπορίας σε εταιρεία που δεν άντεχε τη δική της λειτουργία και έκλεισε. Αυτήν την αξιοπιστία επιδιώκετε, κύριε Υπουργέ; Και δεν εννοώ εσάς βεβαίως.

Κύριοι συνάδελφοι, να θέσω υπόψη σας χθεσινή καταγγελία της ΟΣΠΑ, την οποία και θα καταθέσω.

Λέει η καταγγελία: «Ο διοικητής της Ολυμπιακής Αεροπορίας με σκόπιμες ενέργειες ζημιώνει πολλά δισεκατομμύρια την εται-

ρεία ευνοώντας τις ανταγωνίστριες ιδιωτικές αεροπορικές εταιρείες». Αυτό το καταγγέλλει η ΟΣΠΑ, της οποίας ο πρόεδρος ανήκει στο κυβερνών κόμμα.

Επίσης, όπως καταγγέλλουν οι συνδικαλιστές όλων των παρατάξεων, ο σημερινός διοικητής της Ολυμπιακής έχει καταγγείλει ότι ανακάλυψε σκάνδαλα δισεκατομμυρίων των προηγούμενων διοικήσεων. Και αναρωτιούνται οι συνδικαλιστές κι εμείς φυσικά γιατί δεν το στέλνει στον εισαγγελέα. Βεβαίως με το θέμα θα ασχοληθεί ξανά μετά τις εορτές η Βουλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ευθύνη για όλα αυτά βαρύνει κυρίως τον κ. Σημίτη, αλλά τα λάθη του τα πληρώνει ο ελληνικός λαός. Περισσότερα από 2 τρισεκατομμύρια χάθηκαν τα τελευταία πέντε χρόνια από οργανισμούς των μεταφορών και επικοινωνιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Και ενώ όλα αυτά είναι πραγματικά γεγονότα, τα οποία δεν αγγίζει ο Προϋπολογισμός, η Κυβέρνηση αντί να βρει το θάρρος και να ζητήσει συγγνώμη από τον ελληνικό λαό για όλα αυτά, αντί να στρωθεί στη δουλειά για να διορθώσει ό,τι προλάβει μέχρι τις εκλογές, γιατί μετά θα έρθει η άλλη κυβέρνηση, η δική μας, ασχολείται με το παρελθόν ανακατεύοντας τη λάσπη, εκμεταλλευόμενη την αδυναμία κάποιων αχάριστων «Γρυλλάκηδων», για να απαντούμε εμείς θυμίζοντας το βιβλίο του αστυνόμου Κεραμά και τα κατορθώματα του Τόμπρα και τόσων άλλων και όλοι μαζί βοηθούμενοι από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να απασχολούμε τον ελληνικό λαό για να ξεχνάει τα προβλήματα, που ανέφερα προηγουμένως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Χρόνο θα έχετε, αλλά όχι εκτός θέματος.

Συνεχίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτήν την εντολή έχουμε πάρει από τον ελληνικό λαό, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ; Ε, όχι, λοιπόν. Έχουμε πάρει εντολή να πάμε τη χώρα μπροστά και όχι να τη γυρίζουμε πίσω.

Καταθέτω αυτά που δήλωσα, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Χειμάρης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα καταγγελία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τετάρτης 28 Νοεμβρίου 2001 και της Πέμπτης 29 Νοεμβρίου 2001 και ερωτάται το Σώμα αν επικυρώνονται.

ΠΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τετάρτης 28 Νοεμβρίου 2001 και της Πέμπτης 29 Νοεμβρίου 2001 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.04' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 19 Δεκεμβρίου 2001 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών: α) Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών οικονομικού έτους 2002, β) κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2000, γ) κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2000.

